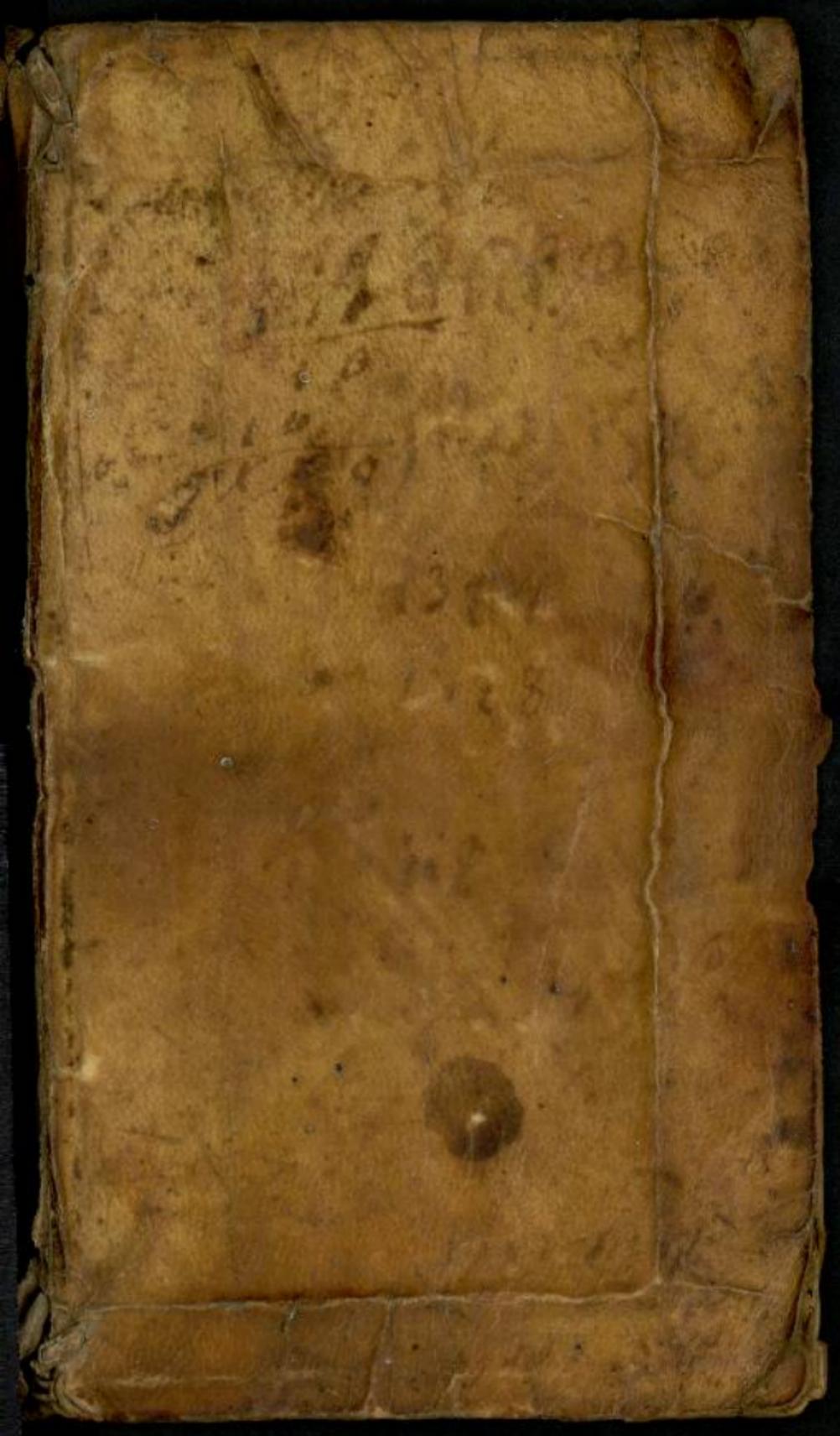

534

TRA

Res Cat. L 534 TRA

TRACTAT DE LA IMITACIÓ DE CHRISTO, Y MENYSPREU DEL MON.

Del Venerable THOMAS DE KEMPIS, Ca-
nónge Regulár del Ordre de S. Agustí.

Dividit en quatre Llibres; traduhit en Llengua
Catalana de son Original Llatí per lo Reve-
rènt PERE BONAURA, Prebere y Benefi-
ciat de la Iglesia Major de Sant Joan Baptista
de la Fidelissima Vila de Perpinyà, del present
Bisbat de Helna, à bonrra y glòria de Deu, y
de la purissima Verge Maria Mare sua, y del
Precursor Sant Joan Patró nostre.

Y à la si trobará l'Anima fervorosa algúnas
Oracions devòtas per acostàrsel dignament
al Sagrament de Penitència, y rebre de-
votament l'Eucaristia santa.

Dedicat al Il·lustriSSim y Reverendissim Senyor
DON JOAN H. RAGAN DE FLAMENVILLE,
Tisbe de la sancta Iglesia de Helna.

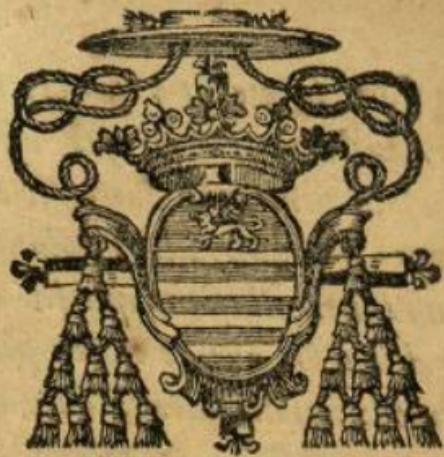

EN PERPINTA,

En Casa de FRANCISCO VIGE', Impressor
del Rey, y del Il·lustriSSim Senyor Bisbe
de Helna. A la Plaça Nova. Any 1698.

PPN: 060254675

AL ILLUSTRISSIM
Y REVERENDISSIM SENYOR
DON JOAN H. BASAN
DE FLAMENVILE,

Confessor del Consell d'Estat de Sa Majestat,
Canceller de la Universitat Literaria de la
Vila de Perpinya, Bisbe de la sancta Iglesia de
Helna; Salut y respecte en JESU-CHRIST.

ILLUSTRISSIM Y REVERENDISSIM SENYOR,

REN AIX altre vegada al Theatro de
la vida, y se renova com à Phenix,
ab les celestials flames del amor Divi, aquell
gran Instructor de la IMITACIO DE JESU-
CHRIST, THOMAS DE KEMPIS, del qual
les virtuts tant Heroiques, que de son temps
començáren de illustrar son segle; produuirán

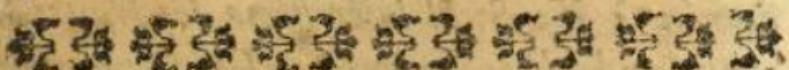
novament (per la pietat y sancta inspiració de son Traductor) fervorosos affectes , de abrassar la sola veritat Evangelica , y fugir los lizongers , y enganyadors aplausos de las cegas y mundanes illusions que la opprimeixen . Los discursos que de tanta pietat nai-xen , les meditacions plenes de tanta ensenyansa , y los pensaments celestials , que à tant devout Autór ha suggerit la Divina Providencia ; si attentament se lligen , si llegits ab cuidado se ponderan ; exterminarán com un soberà Antidoto , à la ficció supersticiosa . à la ambició insaciabile , à la adulació monstruosa , y à la presumpció insufrible (ab los demés vics) dels cors dels mortals , que lo sperit de tenebres , transformat en Angel de llum , ha reduhit en la esclavitut desditxada de desconeixer son Creadór ; y al mateix temps los donarán perfectes y immortals ideas de seguir los passos , que solament encaminan à la celestial Hierusalem , per imitar , y reposar pera sempre en Jesu-Chr.st. Esta traduc-
tió (Monsenyor Il-lustrissim) que V. S. ha permés per benefici , y salut de son Poble , deueixir à llum , baix la mia Estampa imprimida. Façala Divina bondat , que millor imprimesca sos caracters , en los cors devots de sos subdits ; y dels demés que

deurán à V. S. Il-lustríssima los fruits de
tant saludable ensenyansa , y seguidamént de
llur perfeta conversió ! No sabrie jo per est
effecte , ni podria elegir millor patrocini , ni
à altre dedicar , estos meus ben empleats cui-
dados d'esta Impressió , que à V. S. Il-lus-
tríssima , baix los favòrs y auspicis de la
qual , THOMAS DE KEMPIS tornará appa-
reixer en est Orbe com à fortunada constella-
ció , influint à nostre llengua materna , sanc-
tes y divines persuasions , y experimentaré lo
zelós y piadós aculiment que V.S. Il-lustríssima
fará de sos saludables consells; com à ver-
dader Prelat de la sancta Iglesia , y cuidadós
Pastór de les Animes , à les quals per son
exemple guiará à la eterna salvació. Suplico
à V.S. Il-lustríssima , vulla dignarse de ac-
ceptar esta subjectió mia , y de honrar la mia
Estampa , ab lo emparo de sa protectiό; men-
tres ab humilissims respectes la venero , y de
tot lo cor li desitjo , prospera y perpetua felici-
tat. De Perpinyá al 1. die de Octubre 1698.

IL·LUSTRISSIM Y REYSSIM SENYOR,

De V. S. Il-lustríssima , Humi-
lissim y obedientissim servidor.

FRANCISCO VIGE' Impressor.

AL L E C T O R.

Breue advertencia.

TOt lo mon sab molt be de quina reputació y fama es lo present Llibre en la Iglesia de Deu , pus sempre las personas mes devotas y santas lo han llegit frequentment ab molta atenció y gust , trobanthi en tot un gran profit per llurs animes ; perque es tot ple de sentencies espirituials , fundadas en la Escriptura Santa , que apar que cada clausula es una sentencia , que manifesta lo ques convenient y necessari à tot genero de personas de qualsevol estat y condició que sian , y un foch que encen lo cor en amòr fervorós del Senyór , y per esta rahió es estat sempre molt estimat , y tingut com una joya preciosissima , que enriqueix l'anima en totas las virtuts , per alcançar la perfecció Christiana ; y aixi tot devot Christiá procure llegirlo ab especial attenció , y ab gana de aprofitarsen. Y per ser un Llibre tant preciós , nos' troba Naciò dins la Iglesia de Deu , que nol' tinga vertit en son natural llenguatge o ydioma ; y com nos' troba Llibre que no tinga moltas difficultats en

moltas coses , de hont resulta que molts
restan dins la mateixa ignorancia , com si
no aguessen llegit lo Llibre , en particular
si no son persones de lletra , com també
las Dónas , perçò he procurat tant com
me es estat possible , vertirlo ab la fraza
mes llana y mes facil de entendrer , per-
que tot genero de persones , tant homens
com donas , lo pugan facilment entendrer ,
y treurene lo profit convenient per llurs
animas .

DIVISIO DEL LLIBRE.

LO Llibre primér conté moltas adver-
tencias y avisos molt utils per la vida
espiritual .

LO Llibre segón conté moltas adver-
tencias per alcançar la vida interiör , y
comunicació de l'anima ab Deu .

LO Llibre tercer tracta de las consola-
cions interiòrs que Deu dona à l'ani-
ma , y altres affectes espirituals li comu-
nica .

LO Llibre quart es una excelént exor-
tació à la sagrada Comunió , y adver-
tencias de las grans gracies alanca de Deu
l'anima ab aquest Santissim Sagramént .

APROBACIO.

DE comissio y ordre del Illustriſſim y
Reverendissim Senyor JOAN H.
BASAN DE FLAMENVILE Bisbe de
Elna, he llegit lo Tractat de la Imitació de
Christo y menyspreu del mon, del Venerable
Thomas de Kempis, Canonge Regular del
Ordre de Sant Agusti, dividit en quatre
Llibres, traduit en llengua Cathalana de
son Original Llati per lo Reverent Pere
Bonaura, Prebere y Beneficiat de la Iglesia
Major de Sant Joan Baptista de la Fi-
deliſſima Vila de Perpinya; en lo qual no
he trobat cosa que contrediga à nostre Fe,
y bons costums, antes be totas las parau-
llas son sentencias, que mereixen eſſer im-
primides en los cors dels homens, perque
ab los raigs, y llums que en ellas resplan-
deixen, y ab las centellas y ardors que
despedeixen, resten aquells mes illustrats,
y encellos en lo conciement y amor de
Deu, que es lo fi que se ha tingut en la
dita Traducció, la qual per eſſer del tot
conforme à son Original, so de sentir que
se deu concedir llicencia per eixir à llum

en la Estampa. Fet en Perpinyà als set
del mes de Dezembre del any de gracia
mil sis cents noranta y set.

PERE JOAN GUARDIA ;
en sancta Theologia, y en quiscun Dret
Doctor, Ardiaca de Conflent,
y Canonge Penitencier de la
sancta Iglesia de Elna.

APROBACIO.

DE ordre del Illustrissim y Reverendissim Senyor JOAN H. BASAN
DE FLAMENVILE Bisbe de Elna , he llegit
lo Llibre de la *Imitació de Christo* , traduit
de Llati en Cathalá per lo Reverent Pere
Bonaura , Beneficiat de la Iglesia Majót
de Sant Joan de la present Vila ; y no he
notat cosa que sia contraria als bons cos-
tums , y à nostra sancta Fe : antes be , tot
lo que conté es desviar los pecadors de los
errors , guiar los justs per la vida perfecta ;
y per fer erigir en lo cor dels perfets un
verdader tropheo à la *Imitacio de Christo* :
y aixi judico que no sols mereix de ser po-
sat à la Estampa , però encara tindria de

ser imprimit al cos de tots. Est en Perpi-
nya als 3. de Dezembre 1697.

JOSEPH COMA, Doctor en
Theologia, y Canonge de Elna.

Imprimatur. Datum Perpiniani 7. De-
cemb. 1697.

JOAN. H. Ep. Elnensis.

PERMISSION.

J En n'empêche pour le Roy l'impression du
Livre qui a pour titre de l'Imitation de
Jesu-Christ, traduit en Catalan par le Sr.
Bonaura, Prêtre Beneficier de l'Eglise de
S. Jean de Perpignan. Fait à Perpignan le 11.
Decembre 1697.

DE CALVO Adv. Gen.

V Eu les Conclusions de l'Avocat Gene-
ral : Nous Premier President au Con-
seil Superieur de Roussillon, & Intendant
de Justice & Police audit País, avons per-
mis & permettons l'impression & debit du
Livre qui a pour titre De l'Imitation de
Jesu-Christ, traduit en Catalan par le Sr.
Bonaura, Prêtre & Beneficier de S. Jean
de Perpignan ; attendu à l'examen qui a été

fait de ce Livre, & à l' Aprobation de Mr.
l' Evéque d' Elne ; nous ordonnons être impri-
mé au commencement & premiere feuille de
ce Livre. Fait à Perpignan ce 11. Decem-
bre. 1697.

TROBAT.

T R A C T A T
D E L A
IMITACIO DE CHRISTO,

Y MENYSPREU DEL MON.

Del Venerable THOMAS A KEMPIS, Canonge
Regular del Ordre de Sant Agusti,
dividit en quatre Llibres.

L LIBRE PRIMER.

Avisos utils per la vida espiritual.

CAPITOL I.

De la Imitaciò de Christo , y menyspreu
del Mon.

I. **** *VIM' segueix no camina en te-*
nebras, diu lo Senyor, aquestas
**** son paraulas de Christo , ab las
quals nos exhorta que imitem sa
vida y costums , si volém verdaderament
eſſer illuminats , y libres de tota la cegue-
dat del cor. Joan. 3. & 3.

Donchs la principal ocupaciò nostra

A

I M I T A C I O
te de esser en pensar à la vida de Jesu-
Christ.

2. La Doctrina de Jesu-Christ es mes
xcelent que la de tots los Sants , y qui
tingués son esperit devot, trobaria en ella
lo manna escondit. *Apocal. 2 v. 17.*

Pero esdevé , que molts oynt frequent-
ment la paraula evangelica, ne gustan poc;
perque no tenen lo esperit de Jesu-Christ.

Qui vol entendrer perfetament , y gustar
las paraules de Jesu-Christ , deu ne-
cessariament treballar en conformar tota
sa vida à la sua.

3. Que te aprofita disputar cosas altas
de la Trinitat , si te falta la humilitat , ab
que desagradas à la Trinitat ? certament
las paraulas remontadas no fan sant ni
just : si emperó la vida virtuosa fa l'home
amable à Deu.

Amo mes sentir en mon cor la contri-
ció que saber sa definicio.

Si sabesses tota la Biblia à la lletra, y tots
los ditxos dels Filosops , que te aprofita-
ria tot això , sens la caritat y gracia de
Deu ?

. Vanitat de vanitats , y tot es vanitat ,

DE CHRISTO.

Tinó amar à Deu , y servir à ell sol. *Ecles. 1. v. 2.*

Esta es sabiduría soberána , per medi del menyspreu del mon anár al Regne del Cel.

4. Döncs es vanitat cercar riquesas ques' poden perdre , y confiar ab ellas : tambe es vanitat desijar honrras , y elevarse en gran estat.

Es vanitat seguir los apetits de la carn ; y desijar, lo que despres en tu ha de esser rigurosament castigat.

Es vanitat desijar llarga vida , cuidanse poch en que sia bona. Es vanitat pensar solament en la present vida , y no pensar antes en lo quens te de venir.

Es vanitat amár , lo que passa ab tota velocitat , y no anár alli ab prestesa, ahont nos resta una eterna felicitat.

5. Recordat' frequentment de aquell adagi de la Escriptura : perque *no se assacia la vista de mirar , ni lo oydo de oyr.* *Ecles. 1. v. 8.*

Treballa donchs en apartar ten cor del amor de las cosas visibles , y transportarlo à las cosas invisibles. Perque los qui se

gueixen sos propnis apetits , tacan llur conciencia , y perden la gracia de Deu.

CAPITOL II.

Del humil sentiment de si mateix

I. **T**ot home naturalment desija saber ; mes que aprofita la ciencia sens lo temor de Deu ?

En veritat es millor lo humil rustic que serveix à Deu : quel superbo filosop , lo qual descuidanse de si , se ocupa en pensar lo moviment del Cel.

Quis' coneix perfectament , ell mateix se menysprea , ni gusta ésser alabat dels homens ,

Si jo sabés totas las cosas del mon , y no fos en caritat , que me aprofitaría devant Deu , quim' te de judicar segons mas obras .

2. No tingas desitg desmesiat de saber ; perque en ell si troba gran distracció y engany . Los Doctas gustan molt de apareixer , y de ésser tinguts per tals .

Y ha moltes cosas , que saberlas , poc , o a penas aprofitan res à l'anima . Y es ben leco aquell que se aplíca en otras cosas , sino à las que tocan à sa salvació .

Moltas paraulas no assacian l'anima, mes la bona vida dona refrigeri al cor : y la puresa de conciencia dona gran confiança enves Deu.

3. Quant mes , y millor sabs las coses , mes rigurosament ne serás judicat , si no es que viscas mes santament.

No te exaltes de alguna art , o ciencia : antes be temas del coneixement que te sen es dat. Sit' apar que sabs moltas coses , y que las entenes perfectament , ten per cert ques molt mes gran lo numero de las que ignoras.

No vullas elevarte en pensaments altis , antes be confessa ta ignorancia. Perque vols preferirte à un altre , com se troben molts mes doctes que tu , y mes sabis en la lley ? Róm. 12.

Si vols sabér , y apendre ab profic alguna cosa : ama no esser coneget , ni estimat en res. La mes alta y mes util lectura , es la verdadera coneixensa , y menyspreu de si mateix.

De si no tenir estimació alguna , y sentir sempre be , y altas coses dels altres , es gran sabiduria y perfectió.

IMITACIO.

Si veyas algu pecar publicament , o cometer culpas graves , no deuries creuret esser tu millor ; perque no sabs quant temps pugas perseverar en lo be. Tots som fragils , empero tu te tindrás per mes fragil que qualsevol altre.

CAPITOL III.

De la Doctrina de la veritat.

1. **D**Itxós es aquell que la veritat per si mateixa ensenya , y no per figuritas , ni paraulas transitorias , sino com es ella en si.

Nostra opinió y sentir tot soviny nos enganya , y es poc lo que coneix.

Que aprofita discorrer molt subtilment de coses ocultas y difficults , de las quals nons reprehendrá Deu en son judici , per averlas ignoradas ?

Gran locura es que deixadas los cosas utils y necessarias , voluntariament nos apliquém à las cosas curiosas y danyosas , certament tenim ulls , y no vém.

2. Que sens dona , dels generos , y espesies que disputan los Llogichs , aquell à qui parla lo Verb etern , es libre de moltes opinions.

DE CHRISTO.

De aquest unic Verb naixen totes las cosas , y totes las cosas predican aquest unic Verb , y aquest es lo principi que parla à nostre cor.

Ningu sens ell enten las cosas , ni judica ab rectitud. Aquell à qui tot li es hu , y tot o refereix à hu , y tot o contempla en eix hu : pot ser ferm , y constant de cor , y restarà pacific en Deu.

O veritat divina , feu que jo sia unit ab vos en caritat perpetua.

Tinc pena molt soviny ; de llegir , y oyr moltsas cosas : pero en vos es tot lo que jo vull y desijo.

Callen tots los Doctors , ni me parlen las criaturas en vostra presencia : vos sola parlau à mon cor.

3. Quant mes algu es recullit en si , y te interiorment son cor simple , tant mes facilment enten mes , y mes altas cosas , perque del Cel reb la llum de la intelligentia. Lo esperit pur , simple y constant , no se distrau per la multitud de sas accions ; perque totes las fa à honra y gloria de Deu. Y tenint la pau en son interior , se esforça de no cercar en lo exterior son

IMITACIO

propri apetit.

Qui te impedeix mes , yt' turba ; sino la aficio de ton cor no mortificada ?

Lo home devot y bo , ordena primera-
ment en son interior las cosas que deu fer
en lo exterior , y ellas nol' inclinan à de-
figts de alguna inclinacio viciosa; antes be
ell las subjecta al judici de la recta raho .

Qui te major combat ; sino aquell que
se esforça à vencerte à si mateix ? aquest
tindria de ser tot nostron empleo ; ço es
vencerte à si mateix , y cada dia ferse mes
fort , y aprofitarse mes en la virtut .

5. Tota perfeccio en esta vida es mes-
clada de alguna imperfecció , y tota con-
sideració nostra es mesclada de alguna
ignorancia .

Lo humil coneixement de tu mateix , es
mes verdader y segur cami per amar à
Deu , que escudrinyar la profunditat de
la ciencia .

Nos deu culpar la ciencia , nil' simple
coneixement de qualsevol cosa , la qual
es bona en si , y ordenada per Deu : però
se te de anteposar ó estimar mes sempre
la bona conciencia , y vida virtuosa .

DE CHRISTO.

9

Perque verdaderament molts estudian,
mes per sabér, que per ben viure : erran
molt soviny, y poch, o ningun profit
alcançan.

5. O si tanta diligencia posassen en ar-
rancar los vicos, y plantar las virtuts, com
en mouer questions : nos farian tants
mals, y escandols en lo poble, ni se veu-
ria tanta divisio en los Monestirs.

Certament quant arribará lo dia del ju-
dici, nons demanarán ques lo que aurem
llegit, sino lo que aurem fet : ni quant be
aurem parlat, sino quanc honestament
aurem viscut.

Digas me, ahont son ara tots aquells
Senyors, y Mestres que has coneget be
quant vivian, y florian en llurs ciencias ?
Ja pocheixen altres llurs prebendas ; y
no se sis' recordan de ells. Quant vivian
apareixian esser alguna cosa, pero ara nin-
gu parla d'ells.

6. O quant prest passa la gloria dest
mon ! o si llur vida fos estada conforme à
llur ciencia, à les hores aurien studiat, y
llegit ab profit.

Quants se perdren en est mon, per una

A 5

ciència vana, los quals nos curan del servey de Deu.

Y perque desijan mes prest eſſer grans, que humils, per aixo ſon vancs tots llurs penſaments.

Verdaderament es gran qui te gran caritat. Verdaderament es gran qui es petit à los ulls, y no cõſtima en res lo major honor.

Verdaderamente es prudent, qui totas las coſas de la terra, las te per un fems, per guanyar à Jesu-Christ. Y verdaderamente es ſabi aquell que fa la voluntat de Deu, y deixa la ſua.

CAPITOL IV.

De la providènci a y ciudado en las coſas ſe han de fer.

NO ſe deu donar credit à tota paraula, ni inspiració, o penſament, empero ab prudència, y ab molt temps ſe deu examinar la coſa ſegons Deu.

Mes ay dolor, mes facilment ſe creu ys' diu lo mal del proxim quel' be, tanta eſ noſtra flaquesa.

Però los homens perfets no creuen facilment al quils' conta alguna coſa : per-

DE CHRISTO.

11

que saben la flaquesa humana esser inclinada al mal , y des' llizar facilment en paraulas,

2. Gran sabiduría es , no esser precipitat en lo ques' deu fer , ni esser porfiat en son propri sentir.

Es de la mateixa sabiduría , no creurer à qualsevols paraulas dels homens : ni tampoch las paraulas oydes y cregudas , en lo mateix punt tornarlas à referir.

Ab un home prudent , y de bona conciencia aconcellat' , y procura esser instruit de un ques' millor que tu , que seguir los propris sentirs.

La bona vida fa l'home sabi segons Deu , y experimentat en moltas coses.

Quant algu serà mes humil en si , y mes subiecte à Deu , tant mes serà sabi , y pacifich en tot.

CAPITOL V.

De la lectura de las Escripturas santas.

I. A veritat se te de cercar en las Escripturas santas , no la eloquencia.

Tota Escriptura santa se deu llegir ab lo mateix esperit que fou feta. Mes deu yém cercar la utilitat en las ecripturas ,

que la subtilitat de las paraulas.

Tant de bona gana havem de llegir los llibres devots , y que diuen simplament la veritat , com los mes remontats en subtilesas , y profundos en dir .

Not' mogal la autoritat del Escriptor , si fou de poca , o gran ciencia , si emperò lo amor de la veritat te ha de convidar à llegir .

No mires lo Autor que ha parlat , pero mira ab cuidado las cosas bonas que ha ditias .

Los homes passan , pero la veritat del Senyor resta eternament . Sens acceptar persona , Déu nos parla ab differents modos .

La curiositat soviny nos impedeix lo profit ques' treu llegint las escripturas , quant volém entendre , y examinar cosas , que deuriam llegirlas simplement , sens esco- drinyarlas .

Si vols treuren' profit , dilig humilmenç ab simplicitat , y fidelitat , ni desiges may tenir lo nom de Docta .

Pregunta de bona gana , y escolta ca- llant , las paraulas dels Sants ; nit' desfa-

graden las similituds y sentencias nos diuan los vells; perque no las diuan sens causa, o profit nostre.

CAPITOL VI.

De las affeccions, o paccions desordenadas.

1. **S**empre que l'home desixa alguna cosa ab affecte desordenat, en lo mateix punt es inquiet en son cor.

Lo superbo y avaricios may tenen repos: lo pobre y humil de esperit, gosan de una continua pau.

Lo home que no es en si perfetament mortificat, facilment es tentat y vençut en coses petitas y vils.

Lo ques flac de esperit, y restantli encara algun apetit carnal, y inclinació à las coses sensibles, te gran difficultat en vencer del tot los apetits terrens.

Y aqueixa es la causa que tot soviny se entristeix quant se mortifica: y sent alguna pena, si algu li contradeix.

2. Però si haurá seguit lo apetit de la cosa que desixa, en lo mateix punt ten pena per lo remordiment de conciencia: havent seguit son affecte, lo qual no pogaler en res, per trobar la pau que cercaba,

Donchs resistint à las passions, se troba la pau verdadera del cor, no emperò subjectantsi seguintlas.

Donchs, no es la pau dins del cor del home carnal, y ocupat en las cosas exteriors de aquest mon, sino en lo fervorós, y espiritual.

CAPITOL VII.

Quer' deu fugir la vana esperança, y superbia
1. **E**s va aquell que posa son esperança en los homens, o en las criaturas.

No tingas vergunya de servir als altres per amor de Jesu-Christ: ni que te vejan pobre en est mon,

No estriye ta confiança en tu mateix, sino posala tota en Deu.

Fes lo que pugas de ta part, y Deu acistirà ab sa gracia à ta bona voluntat.

No confies en ta ciencia, ni de la astucia de qualsevol home que viu; sino sols en la gracia de Deu, lo qual ajuda als humils, y humilia als qui presumeixen de llurs forças.

2. Not' glories en tas riquesas, si las tens, ni en tos amichs per esser poderosos; sino en Deu quens dona tot lo que

'tenim , y de mes à mes desija donarse ell mateix.

Not' alabes de la grandor y hermosura del cos , la qual se corromp ys' desfigura ab una petita malaltia.

No tingas complasencia de tu mateix , de la habilitat , o de ton ingeni : perque no desgrades à Deu , del qual es tot lo be natural que tu tens.

3. Not' tingas per millor quels altres ; perque quiça no sias devant Deu tingut per mes mal , lo qual sab tot lo ques contingut en lo cor del home.

No te ensuperbescas de las bonas obras fas : perque son molt differens los judicis de Deu als judicis dels hometis , al qual ordinariament desagrada lo que acontenta als homens ,

Si tinguesse alguna perfecció en tu ; creu que en los altres ni ha de millors , perque aixi conserves la humilitat.

Not' danyará quet' poses baix de tots ; però te serà molt danyós quet' anteposes à un sol .

Pau continua es en lo cor del humil ; pero en lo cor del superbo , enveja ,

CAPITOL VIII.

Que havem de fugir la desmesiada familiaritat.

1. **N**o manifestes à qualsevol home lo secret de ton cor , pero tracta ton negoci ab un home sabi , y temerós de Deu. Eccles. 8

Ab los jovens y estranys conversa molt poch.

No vullas lisongear los richs , ni facilment apareixer entre mig dels grans.

Ab los humils , simples , devots , y de bons costums y vida accompanyat' , y parla cosas de virtut , o edificació.

No tingas familiaritat ab alguna dona ; sino en comü y en general , honrra , y encorona à Deu totes las que son bonas.

Sols defija tenir familiaritat ab Deu , y ab sos Angels , y fuig esser coneget dels homens.

2. es convenient tenir caritat ab tots , pero familiarirat no convé,

Es devé de alguna persona ausent y no coneguda , resplandir la fama : pero als ulls dels homens , als quals es present y coneguda obscurirse , y no esser tanta.

Pensam algunes vegadas agradár als altres ab nostra comunicació ; antes be comensam à desagradár , quant han coneguts nostres mals costums y condició.

CAPITOL IX.

De la obediencia , y subjecció.

1. **M**olt gran cosa es estar baix de obedienciâ , y esser subjeçte à un Prelat , y no esser Senyor de sa propria voluntat .

Es molt mes segur estar en subjeccio , que en lo govern .

Molt son baix de la obediencia , mes per necessitat que per caritat : y aqueixos resnen molta pena , y facilment murmuran .

No alcançarán la llibertat del esperit , si no es que de tot bon cor se subjeçten per amor de Deu .

Corr ença , o enlla , no trobarás may repos , sino en la humil subjeccio baix del govern del Prelat . La imaginació de molts llochs , y la mudança ha enganyat à molts .

2. Es veritat que cadahu gusta obrar segons son propri apetit , y te mes inclinació à aquells que son conformes à son gust .

Però si Deu habita ab nosaltres, es necessari algunas vegadas no seguir lo propi sentir, per lo be de pau.

Qui es tant sabi, que sapia totes las coses perfectament?

Donchs no vullas massa confiar en ton sentir: antes be de bona gana vullas oyr lo dels altres.

Si ton sentir es bo, y aqueix mateix deixas per amor de Deu, y seguixes lo dels altres, de aqueixa manera aprofitarás mes.

3. He oyt molts vegadas, esser mes segur oyr, y pendre consell dels altres que donarne.

Tambe pot arribar que sie bo lo sentir de qualsevol: pero no voler seguir lo dels altres, quant la raho o la cosa ho demana, es senyal de superbia y temeritat.

CAPITOL X.

Que se deu fugir la desmasia en las parauias.

I. **E**scura tant com pugas lo rumor y conversacio dels homens, perque danya molt lo tractar negocis seculars, encara que se digan o tracten ab bona y simple intencio. Perque prest som afeats y catius de la vanitat.

Voldria moltas vegades haver callat, ni esser estat entrels homens.

Per que tant de bona gana parlám y conversám : pus es difficult tornar al silenci sens haver sufert algun dany en la propria conciencia ? Perque ab las conversacions cercám consolarnos los uns ab los altres , y desijám aliviar lo cor afatigat de differents pensaments , y de molt bona gana nos entretenim en parlar de las cosas que amám molt , o desijám , o coneixém nos son adversas.

2. Però ay , ordinariament , vanameng y sens algun profit. Perque aquesta consolacio exterior es un gran dany , y diminucio de la interior y divina , y aixi havem de vetllar , y pregar perque lo temps nons passe ociosament , y sens profit.

Sis' pot ys' deu parlár , parla cosas de edificació Lo mal costum y negligencia en profitarnos es gran causa , de no guardar y refrenar nostra llengua.

Emperò ajuda molt per lo profit espiritual de l'anima una devota conferencia , o discurs de cosas espirituals : especialament quant es entre personas que se juntan , y

son de un mateix esperit , y units ab Deu.

C A P I T O L XI,

*Com se te de alcançar la pau interior, y del zel
de aprofitar.*

1. **T**indriam una gran pau, si en los dits, y fets dels altres que nons' toca cuidarnon , nons' y voliam posar ni ocupar.

Com pot aquell restar molt temps en pau , ques' entremet en negocis agens ? que cerca occasions exteriors per ocuparse , lo qual rarament se recull en son interior ?

Benaventurats son los simples , perque en si tindrán molta pau.

2. Perque molts dels Sants foran tant perfets , y tant elevats en la contemplacio ? perque treballaren en mortificarse del tot en los desigs de las cosas de la terra : y aixi pogueren de tot llur cor unirse ab Deu , y ab llibertat ocuparse y treballar per si en son interior.

Nosaltres som massa ocupats en nostras pasions , y tenim desmasiat cuidado de las cosas temporals y transitorias.

Rarament alcançám perfet triunfo de un vici , nins' animám per aprofitarnos tots los dias en la virtut : y aixi restám ti-

bis , y frets.

3. Si fossain perfetament morts à nostras passions , y de ellas interiorment deslliurats : à les hores podriam gustar las cosas divinas , y juntament exprimentar algun gust y consuelo dels que dona la contemplacio celestial.

Tot , y lo mes gran impediment es , perque no som libres de las passions y apetits carnals : ni treballám entrar en lo camí perfet per ont camináren los Sants.

Quant nos arriba alguna petita adversitat , molt prest nos desanimám , y solament pensám en cercar las consolacions humanas.

4. Si nos esfotsabam , com uns homens valerosos per pelear en la batalla: sens dubte veuriem quel Senyor nos enviaria son favor y gracia del Cel.

Verdaderament ell als qui pelean , y confian ab sa gracia , es prompte per ajudarlos : lo qual nos cerca las ocasions de pelear , perque en elllas alcancém la victoria.

Si la perfecció de la vida christiana , y de nostra religió posámos tantsolament en

observar perfectament las cosas exteriors, nostra devoció no durará molt temps, y així posérem la destral contra la rel de nostres passions: perque purgats d'ellas, tingám pacific nostre cor.

5. Si cada any arrencábam un vici, molt prest seriem fets homens perfets.

Però ara ordinariament exprimentam lo contrari, perque trobám que eram millors, y més purs al principi de nostra conversió, que despres de molts anys de professio.

Lo fervor de devoció, y aprofitar en la virtut, tots los dias tindria de creixer; però ara se te per una gran cosa si algu pot retenir alguna part del primer fervor.

Si al principi nos feyam una poca de violencia, podriam despres fer totes las cosas facilment, y ab alegria.

6. Es molt penós deixar los mals costums, pero es més penós anar contra la propria voluntat.

Però si no vences las petitas cosas y lleugeras, quant vencerás las mes difícils y penosas?

Resisteix à ta inclinació al principi, y

deixa ton mal costum , perque poc à poc
no te encamine à major difficultat

O si advertias , quanta pau per tu , y
quanta alegria donarias als altres , si te re-
gias be en ta vida. Jo crech series mes
cuidadós de aprofitar en la vida espiritual .

CAPITOL XII.

De la utilitat porta la advercitat.

I. **E**s bo per nosaltres , que algunas ve-
gadas nos succehescan algunas pe-
nas y adversitats ; perque soviy fan re-
cullir l'home dins son cor , perques' consi-
dere eſſer dins un desterro ; y així no pose
fa esperança en ninguna cosa del mon .

Es bo algunas vegadas patir contradic-
cions : y quens' tingan per mals , o imper-
fets , encara que obrém be , y tingám bo-
na intenció .

Aquestas coses ordinariament ajudan
per tenir humilitat , yns' guardan de tenir
vana gloria. Perque à les hores cercam
millor à Deu , quies testimoni interior de
nostra vida , quant en lo exterior som me-
nysprecats , ni creuen be de nosaltres .

2. Per aixo l'home tindria de tal manera
unirſe fortemenç ab Deu , que no tingués

meneſter cercar moltas consolacions hu-
manas.

Quant l'home qui te bona voluntat es
atribulat , tentat , o afilit ab mals pensa-
ments : à les hores coneix tenir mes ne-
cessitat de Deu, y adverteix que sens Deu
no pot fer cosa bona. A les hores tambe
se entristeix , gemega , y prega per eſſer
deslliurat de las miserias que pateix.

Tambe à les hores te pena de viurer
molt , y voldria morir prest , y tenir l'a-
nima desunida del cos , per tenirla unida
ab Jesu-Christ.

Tambe à les hores coneix be que no pot
trobarſe en est mon una perfeta ſeguretat ,
ni plena pau.

CAPITOL XIII.

com se ha de refiſir à las tentacions.

I. **T**ant com vivim en est mon , no po-
dém eſſer sens tribulació ni tenta-
ció ; y per esta cauſa está escrit en Job : *es*
una tentacio la vida de l'home sobra la terra.
Y aixi cadahu tindria de eſſer cuidadós à
cerca ſas tentacions , y vetllar en oracions :
perquel' diable no tinga lloch de enga-
nyarlo , lo qual no dorm may , antes be
cerca

cerca per tot à qui podrà devoràr. Job 7. 1.

Ningú est tant perfet y sant , que alguna vegada no sia tentat : y del tot non podém escapár.

2. Emperò las tentacions ordinariamente son molt utils al home , encaraque li sian molestas y penosas : perque en elles l'home se humiliá y purifica , y es ensenyát.

Tots los Sants passaren per moltes tribulacions y tentacions , y se aprofitaren. Y los que no las pugueren sufrir son estats reprobos , ys' perderen.

Nos' troba Religió tant santa , ni lloch tant secret haont noy aja tentacions y adversitats.

3. Noy a home del tot segur de las tentacions , tant com viura : perque en nosaltres mateixos es la causa de ont ellas venen , per esser nats en la concupicència , o inclinació al mal ,

Despres de una tentació , o tribulació ; ne sobrevé una altra , y sempre tindrém que patir , perque perdérem la gracia de nostra felicitat. Molts volen fugir las tentacions , y caüen més gravement en elles.

No las podém vencer ab lo sol fugir ;

emperò ab la paciencia, y verdadera humilitat, nos farém mes forts que tots nostres enemichs.

4. Qui solament se aparta del mal exterior, y no arranca la interior rel, avançará poc : antes mes prest las tentacions ly tornarán, y las sentirá pijórs.

Poc à poc, y ab paciencia y llarga confiança (ab lo favor de Deu) serás vencedor, millor que ab ta propria importuna fatiga.

Pren mes soviny concell en la tentaciò, y al ques tentát no tractes ab duresa : antes be dona-li la consolació que voldrias te donássen.

5. Lo principi de totas las malas tentacions, es la inconstancia del animo, y la poca confiança en Deu. Perque aixi com la naü sens lo timó, es sacudida per las onas de una part à altra ; de la mateixa manéra un home fluix, que no es ferm en son bon proposit, es tentat de differens maneras.

Lo foch proba al ferro, y la tentació à l'home just : ordinariament no sabém lo que podém fer, però la tentació manifesta

lo que som.

Debém pertant vetllár , principalment al principí de la tentació , perque à les hores mes facilment se vens lo enemich , si nol deixám entrár ab algun pensamént , y en lo mateix punt que apunta algun primer moviment se ly resisteix . Y per esta causa digué un antic : *Resisteix als principis , tart vé lo remey quant ha crescut lo mal ab llars temps.*

Perque primerament se ofereix al entenimént un simple pensamént : després vé una forta imaginaciò : y finalmènt la delectació y moviment torpe , y concentiment , axi que poc à poc acaba entrár del tot lo enemich maligne en nostra anima , quant no se li es resistit al principí .

Y quant mes temps algu es fluix , y peresós en resistir , tant en si cada dia se fa mes flac , y lo enemich contra dell se fa mes poderós .

6. Alguns en lo principí de llur converxió pateixen las mes graves tentacions ; altres las pateixen à la fi . Altras emperò las pateixen tota la vida : alguns no son tentats gravement , segons lo que te ordenát

la divina sabiduría , y justicia que pesa lo
estát y mérits dels homens, y tot o te pre-
vingut per la salvació de sos Elegíts.

7. Y així no tením de desesperar quant
som tentáts : antes-be ab major fervor
pregár à Deu , que sia servít ajudarnos en
tota tribulació : lo qual , segons lo dir de
Sant Pau , fará que la tentació nos sia de
gran profit i. Corint. 10.

Humiliém donchs nostras animas baix
la mala y poder de Deu , en tota tentació y
tribulació : perque salvará y exaltará als
humils de esperit.

En las tentaciós y tribulaciós se pro-
ba ys' veu quant l'home ha aprofitat , y à
qui es lo major mérit , y se manifesta mes
la virtút.

8. Ni es cosa gran si l'home es devót y
fervorós , quant no te algun pesar : però si
en lo temps de la adversitat se conserva ab
pacientia , es senyal que aprofitará molt
en la virtút.

Algúns son guardáts de caurer en las
grans tentaciós , y tots los días son ven-
çuts en las petitas , perque sian humils , y
may confien en si en las cosas grans , los

quals en las mínimas coses son tant flacs.

CAPITOL XIV.

Com se deu evitár lo judici temerari.

1. P Osa los ulls en tu mateix , y guardar' de judicar las accions dels altres. Judicant als altres l'home treballa en va , ordinariament se enganya , y facilment peca ; emperò judicantse à si mateix , y examinantse , sempre treballa ab profic.

Segons la inclinació que tenim à li cosa , ordinariament ne fem lo judici : per que perdém facilment lo verdader judici , per causa del amor particular li tenim.

Si sempre fos Deu lo si pur de nostre desig , nons' turbaria tant facilment la resistencia nos fa nostra sensualitat.

2. Moltes vegadas tenim alguna cosa oculta dins nostre cor quens' te guanyada la aficio , altras vegadas es algun objecte exterior.

Molts ocultament se cercan à si mateixos en las coses que fan , y nou coneixen. A estos los apár estar en bona pau , quant las coses se fan à llur propri gust. Però sis' fa different del quells desijan , en lo mateix punt se alteran y se entristeixen.

Per la diversitat de sentirs y opinions, molt frequentment naixan discordias y divisions entre amics y veïns, entre Religiosos y personas devotas.

3. Lo costum vell se deixa ab gran difficultat, y ningú segueix facilment al ques contrari à son propri sentir.

Si estriba mes ta esperança en ton judici y industria, que en la virtut quens fa subjectes à Christo, molt à tart seras home illuminat; perque Deu vol li siám subjectes perfectament, yns' elevéim sobre tota ralhó ab un inflamat amor.

CAPITOL XV.

De las obres que procebeixen de la caritat.

I. **P**er ninguna cosa del mon, ni pel l'amor de ninguna persona se te defer lo ques mal: emperò per socorrer la necessitat de algú, se podrá librement deixar de fer alguna obra bona, o ferne altra de millor. Y així de aqueixa manera nos' pert la bona obra, antes be se commuta ab una altra de millor.

Sens la caritat, la obra exterior no profita en res: però tot lo ques' fa per amor de Deu, per tant petita que sia la cosa, y

de poca estima , tot se fa ab profit. Perque verdaderament Deu mira mes la gran voluntat ab ques' fa , que la obra ques' fa.

2. Molt fa qui molt ama. Molt fa qui fa la cosa perfectament. Fa be qui serveix mes al be comu , que à la propria voluntat y gust.

Moltas vegadas nos apar que fem las coses per caritat y amor de Deu , fent-las mes per l'amor de la nostra carn : perque la natural inclinaciò , la propria voluntat , la esperança de algun interes , lo apetit de alguna comoditat , casi sempre se mesclan en tot lo que fem.

3. Qui te verdadera y perfeta caritat, en ninguna cosa cerca fer son propri gust , antes be en tot desija ques' faça la gloria de Deu.

No te einbeja de ningú, perque no ama son propri contento : ni en si vol alegrarse; sino sobre totas las casas en sol Deu desija esser ditxós , y gosar la gloria.

A ningú atribueix algun be , antes be tot ho refereix à Deu , del qual , com de llur font , provenen totas las coses , en lo qual finalment tots los Sants gosant-lo

troban llur repos.

O qui tingués la ciencia de la verda-
dera caritat, sens dubte coneixeria, y veu-
ria totes las cosas terrenas esser plenas de
vanitat.

CAPITOL XVI.

Com se tenen de sufrir los defectes dels altres

1. **L**as cosas que l'home no pot esme-
nár en si ni en los altres, las deu su-
frir ab paciencia, fins que Deu ordéne al-
tra cosa.

Pensa que tal vegada aixi es millor per
ta probació y paciencia; sens la qual no
son molt estimatis nostres merits. Emperò
deus pregár per causa de aqueixos impe-
diments: perque Deu se vulla dignar do-
narte la gracia per sufrirlos ab alegria y
sens repugnancia.

2. Si algu exhortat una o dues vegades no
se esmena, no vullas disputar ab ell, sino
encomanar-ho tot à Deu, perque fassa la
sua voluntat y honra en los servents, y li-
bia donada gloria, qui perfectament sab los
mals convertir en bens.

Estudia en tenir paciencia pera supor-
tar los defectes dels altres, y qualsevol

flaquezas; perque tu ne tens moltas, y es menester tambe altras te las sufren. Si no pots fer de tu mateix lo que vols, com podrás fer de altre lo que voldrás, o tenir lo à ton propri gust.

Volém molt quels altres sian perfets, però no cuidám de esmenár nostres propis defectes.

3. Volém quels altres sian rigurosament représos, y nosaltres no volém esser corregits.

Nos desplau molt ques' done llarga llicencia als altres, y nosaltres no volém que may nos neguen lo que demanám.

Volém que los altres sian apretats ab estatuts rigurosos, y nosaltres no volém quens sia mes prohibit la menor cosa.

Aqui doncs se veu clarament que rarament tractáam lo proxim com à nosaltres mateixos.

Si tots fossem perfets, à les horas que tindriam que sufrir dels altres per amor de Deu?

4. Però aixi Deu o te disposàt, perque aprengám à portar los uns las sargas dels aliys; perque ningú es sens defecte, ning

gu sens carga , ningú te tot lo que li es necessari , ningú es per si prou sabi : sino ques menester quels uns porten als altres , que se aconsolen , y juntament se ajuden , se instruevan , y se advertescan.

De quant gran virtut es cadahu : se manifesta mes en la ocasió de la adversitat ; per que las occasions no fan al home fragil , mes fan veurer la fragilitat que ell te.

CAPITOL XVII.

De la vida Religiosa,

1. **C**onvé que aptengas en reprimirte , y negar ton gust en moltes coses , si vols tenir pau y concordia ab los altres.

No es poca cosa habitar en los Monestirs o Congregacions , y en ellas viurer y conversar sens queixa , y perseverar faéldament fias à la mort.

Ditxós es aquell que allí aurá ben viscut , y morirá santament . Si vols estar ben ferm , y profitar en la virtut , considerat com un desterrat , y peregrí sobre la terra.

Convé quet' tingas per simple y necio per l'amor de Jesu Christ , si vols seguir la vida Religiosa y perfeta.

2. Lo habit y la corona serveixen mole

poc : mes la mudança dels costums, y perfecta mortificació de las passions, fan lo verdader Religios.

Qui cerca altra cosa en la Religió, y no purament à Deu, y la salvació de la sua anima, no trobará sino tribulació y dolor, ni pot estar molt temps en pau, qui no procura esser lo menor, y subjecte à tots los demes.

3. Per servir ets vingut à la Religió, no per governar: per patir y treballar considera quets cridat, y no per folgarte ocios, o vanament parlart.

Aqui donchs son probats los homes, com lo or en lo crisol. Aqui ningú pot estar ferm, si no es que per amor de Dcu de tot son cor se valla humiliar.

C A P I T O L X V I I I .

Dels exemples dels sants Pares.

Concidera los vius y heroics exemples dels sants Pares, en los quals resplandrà la verdadera perfecció y Religió, y veurás quant podes, y casi no res, tot lo que nosaltres fem.

Ay de nosaltres, que es nostra vida comparada ab la dels sants?

Los Sants , y amichs de Jesu-Christ , serviren al senyor en fam , en fet , en fret , en falta de vestir , en treballs y fatigas , en vigilias y dejunis , en oracions y santas meditacions , en persecucions , y moltissims afrois.

2. O que moltes , y quant graves tribulacions patiren los Apostols , los Martirs , los Confessors , las Vergens y tots los demes que volgueren seguir los vestigis y la vida de Jesu-Christ. Per això aborriren llurs vidas en aquest mon , per possehir-las despres gloriosas en la vida eterna.

O quant estreta vida feren los sants Pares en lo desert , despullats de totes las coses del mon , quant graves y llargas tentacions sufriren ! quants tormentos patiren continuament del enemich , que continuas y fervorosas oracions oferiren à Deu , que rigurofas abstinenças feren ! quant gran zel y fervor tingueren per aprofitar , y avançar en la vida espiritual , que forta guerra per vencer llurs vicis feren , que pura y recta intenció à Deu tingueren ! treballaban de dia , y en la nit estabau

ocupats en continua oracio, encara que treballant no cessaban de tenir mental oració.

3. Tot lo temps gastaban utilment, tota hora los apareixia molt breu per pregár à Deu. Y per la gran dolçura de la contemplació, se olvidaban de llur corporal refecció.

Renunciaban las riquezas, las honrras, las dignitáts, parents y amichs, no desijaban tenir res del mon, à penas prenian lo necessari per lo sustento de llur vida, y servir à llur cos, encara que fos necessitat los era un gran desplaër. De manera que eran pobres de las cosas de la terra, però molt richs de la gracia de Deu y virtuts. En las cosas exteriors eran necessitáts, però en lo interior de llur cor eran ab la gracia divina recreáts.

4. Eran estrany s al mon, però à Deu eran los mes grans, y mes familiars amichs, no se estimaban en res, y eran menyspreats del mon: però als ulls de Deu preciosos y amáts.

Vivían ab verdadera humilitat, en simpele obediencia, caminaban en caritat y

paciencia , perçò tots los dias en llur esperit creixia llur virtut , y alcançaban de Deu copiosas gracies.

Deu los doná per exemple à tots los qui son Religiosos y virtuosos : y estos nos deuen mes mouer per aprofitar en la virtut , que lo gran numero dels frets y indevots per viurer relaxáts.

5. O quant gran fou lo fervor de tots los Religiosos al principi de llur institució ! ô quanta devoció tenian à la oració ! quant gran cuidado en imitar la virtut , quant gran afecte en guardár llurs observanças y reglas ! quant gran respecte y obediencia en totas las coses tenian à llur su perior.

De tot donan encara testimoni los vestigis y senyals son restats dellos , que foran homens sants y perfets , los quals peleant valerosament , posaren lo mon baix llurs peus.

Ara ja se te per molt virtuos qui no viola la regla , y sufreix ab pacienza lo estat de penitencia que ha acceptat.

6. O tibiesa y negligencia de nostre temps , que tant prest deixam lo primer

fervór , yns' cançám de viurer , per nostra
gran fluixedat y tibiesa .

Plaguera à Deu que del tot no dormís
en tu lo cuidado de aprofitár en las vir-
tuts , pus has vist tants exemples de gent
fervorosa en la virtut .

CAPITOL XIX.

Dels exerceis deu ser un bon Religiós,

I. **A** vida de un bon Religiós deu res-
plandir en totas las virtuts ; perque
sia tal en son interior , qual aparcix als
homens en lo exterior .

Y ab molta raho deu esser mes virtuòs
en lo interior , que lo que demostra en lo
exterior : perque Deu mira nostre interior ,
al qual devém summa reverencia en qual-
sevol lloch nos trobém , y devém cami-
nar tant purs com los Angels devant sa
presencia .

Cada dia devém renovar nostre propo-
sit , y encendre mes nostre fervor , com si
vuy fos lo primer dia de nostra conversió ,
y dir desta manera : Mon Deu y Senyor
ajudaume en mon bon proposit y en vos-
tre sant servey , y donaume ara gracia per
començar perfectament , perque no es res

lo que he fet fins lo dia present.

2. Segons es gran lo proposit, aprofitá'm en la virtut : y qui vol aprofitar molt, tambe se deu aplicar molt. Que sil' que te un gran proposit moltes vegadas falta, que serà de aquell que rarament, o debilment proposa esser virtuos ?

De moltes maneras esdevé deixar nostre proposit : y de nostres bons exercicis deixar la menor cosa, sempre l'anima ne pateix algun dany.

Los propositos de las personas santas venian mes de la gracia de Deu que de llur propri sabér, en qui sempre confian quanempreuen fer qualsevol cosa. Perque l'home proposa, però Deu disposa, y no es en la ma de l'home son cami. Jerem. 20.

3. Si per pietat, o algun profit del proxim deixá'm alguna vegada nostre bona exercici, facilment després se podrà recuperar.

Però sil' deixá'm facilment per indevo- ció o negligencia, es molt culpable, y ne patirem un gran dany. Esforcemnos tan com nos serà possible, que no obstant nixo caurem en faltas lleugeras sempre.

procurém remediar algun mal particular, mes principalment lo quens' fa mes obstacle, yns' danya.

Igualment totes nostres coses exteriors y interiors devém examinar y ordenar, perque totes convenen al profit de l'ànima.

4. Si not^r pots recullir sempre, sia de quant en quant, y per lo menos una vegada al dia, ço es al mati, o al vespre.

Al mati disposta lo que tens de fer, y à la nit examína tas obras y costums, ço es las paraulas, las obres, y los pensaments aurás tinguts: perque en estas coses tal vegada aurás ofes à Deu, y al proximi moltes vegadas.

Armat^r com à home valerós contra la malícia y astucia del diable: refrena ta gola, y facilment refrenarás tota inclinació carnal.

May sias del tot ociós: antes be sempre estigas llegínt, escribínt, oránt, o meditant, o fent alguna cosa per utilitat de tots.

Los exercicis corporals se deuen fer ab discrecio, y à tots no convenen los mateixos.

5. Los particulars exercicis nos' deuen fer publicament ; perque se fan millor , y ab mes seguretat en secret.

Guardat' de esser negligent en los interessos del comu , y molt sollicit y prompte per los particulars. Però complertas tas obligacions , y faèlment administrats los negocis te han encomanats , sic' resta temps, tornat' à recullir per pensar en lo que tindrás devoció.

No podan tots tenir un mateix exercici : perque aprofita mes un ab un, l'altre aprofita mes ab un altre.

Segons los dias que son , nos agradan los exercicis, perque gustám mes de alguns per las festas , y gustám mes de altres per los dias feners. De uns necessitám en la tentació , y de altres en temps de pau y quietut. Unas coses es be pensar quant som trists , y otras quant som alegres en la gracia del Senyor.

6. En los dias de las mes principals Festas , se han de renovar nostres bons exercicis , y invocár ab major fervór la intercessió dels Sants.

De Festa en Festa nos havém de posar

devant los ulls : com si haviéssim de morir en aqueix temps , per gozar de la eterna Festa en lo Cel.

Perço nos devérm̄ aparellar ab cuidado en los dias de devoció , y conversar ab mes devoció , y las obligacions y reglas guardar-las ab major rigor , com si en breu temps tinguessien de alcançar lo premi del Senyor.

7. Y si se dilata lo premi , cregám que nosaltres no som prou preparatis , y esser indignes de alcançar tant prest una tant gran gloria ; la qual en nostra anima se descubrirá al punt te destinat Deu : y treballém mes en prepararnos per la mort. Dju Sant Lluc c. 12. *Dixós lo servidór , que quant vindrá lo Senyór lo trobará vellant : en veritat vos dic que l'instituirá heterer de tots sos bens.*

CAPITOL XX.

Del amor de la soledat , y del amor del silenci.

I. **C**erca temps convenient per treballar , y pensa soviny ab los beneficis que Deu te ha fets. Deixa las coses curiosas , y llitg aquellas materias que donan mes compunció que ocupació.

Si te apartas de conversacions superfluas , y de caminar entre dia ociós , y de oyr novas , y del ques' passa en lo poble : trobarás bastant temps , y apta per pensar las bonas coses.

Los mes grans Sants , shont podian fugian la companyia dels homens , y sercaban lloch secret per servir à Deu.

2. Digué hu : quantas vegadas conversi entre els homens , torní home mes imperfet , lo que se experimenta tots los dias quant conversam molt. Es mes facil callar del tot , que no excedir en parlar.

Es mes facil estar retirat en la casa que guardarse de mal fora della.

Donchs qui vol arribar à las cosas interiòrs y espirituals li convé (com feu Jesus) apartarse de las turbas de la gent.

Ningu ab seguretat apareix en publich , sinò aquell que gusta estar retirat.

Ningu discretament parla , sinò aquell que ama callar.

Ningu presideix dignament , sinò aquell ques estat subjecte perfectament.

Ningu sab manar ab raho , sinò lo qui ha obeyt sens contradicció.

3. Ningú se alegra segurament, sinò lo qui te en si lo testimoni de la bona conciencia.

Mes la seguretat dels Sants, sempre fou mesclada ab lo temor de Deu. Ni perço foren menos solicits y humils en si, perque resplandiren en grans virtuts, y gracia de Deu.

La seguretat dels mals naix de llur superbia y presumpció, y à la fi no serveix sinò per llur engany.

Not' prometas seguretat en esta vida, encara que te aparega ésser bon Religiós o devout Hermitá.

4. Los queran millors à la opinio dels homens, y mes estimats, ordinariament an caigut en mes graves culpas per llur del mesiada presumpció.

Perço à molts es mes útil que nols falte alguna tentació, antes be ne sian soviny combatúts; perque cregan no ésser may següirs; y així nos' fassen superbos, ni cerquen ab mes inclinació las humanas y exteriors consolacions.

O qui no cercás may alegria transitòria, qui may se ocupás o pensás en est

mon , quant bona conciencia conservaria!

O qui apartás de si tot cuydado va , y
sols pensás en las cosas saludables y diuin-
nas , y tingués tota sa esperança en Deu,
quant gran pau y quietut possahiria.

5. Ningú es digné de la celestí al consolació , siò lo qui diligentment se exercita en la Santa contrició.

Si vols compungirte de cor , entra en ton retiro , y procura fugir lo rumor del mon , com està escrit , *compungui vos dins vostres retrets* , En lo retret de ta Celda trobarás lo que ordinariament perdrás es-
sent fora d'ella.

La Celda continuada es dolça , però poc habitada es penosa. Si al principi de la conversió procuras recullir-te molt en ella , serà despres de tu molt amada , y de molta consolació.

6. En lo silenci y quietut aprofita l'anima devota , y apren las difficultats de las Escripturas. Alli troba rius de llagrimas , ab las quals neteja y purifica sa concien-
cia totes las nits ; perque sia tant mes fa-
miliar ab Deu , quant està mes apartada
del rumor y conversació mundana.

Y així qui se aparta de sos conegüts y amichs, Deu y sos Angels se li acostaràn.

Millor es viurer ocult, y tenir cuidado de si, que olvidat de si fer molts miracles.

Es molt lloable à un Religios eixir pocas vegadas fora, y fugir eſſer vist, ni tampoc ell voler veurer als homens.

7. Perque vols mirar lo que no es licit tenir? Lo mon passa, y los desitgs y plers que de ell pots sentir.

Los desitgs sensuals te aportan à passar lo temps, y passejarte vanament: però passada aqueixa vana ocupació; quin profit ne treus sinò pena en la conciencia, y distractió de esperit?

Eixes moltes vegadas alegre, y ordinariament tornas trist, al tart eres alegre, y à lendemà afflit; així dolçament ven la alegria carnal: però à la fi mocega y mata.

Que pots veurer en altre lloc que no vejas aqui? tu veus aqui lo cel, la terra y tots los elements, dels quals totes las dèmes coses foren fetas.

8. Que pots veurer en algun lloc que dure y se conserve molt debaix del sol?

creus per ventura veurer-te faciat , però no
ho podras alcançar .

Si vesses totes las coses en ta presencia ,
que seria sindò una vista vana ?

Alça tos ulls à Deu en lo Cel , y pre-
ga per la remissio de las tuas culpas y ne-
gligencias .

Deixa las coses vanas per als vans : y
tu pensa ab cuidado al que Deu te ha
manat .

Tancat' dins de ton rétret , y dema-
na à ton amic Jesus vulla venir en
tu . Esta' ab ell en la Celda , porque en al-
tre part no trobarás tanta pau y quietut .

Si no fosses eixit de ton retret , ni agues-
ses oyt novedats del mon , pories estar en
mes gran pau y repos . Pus gustas oyr no-
vas del mon algunas vegadas , es necessari
que de aqui sufrescas turbacions .

CAPITOL XXI.

De la compunçió y remordiment del cor .

1. **S**I vols aprofitarte en la virtut , con-
serva en tu lo temor de Deu , y no
viscas ab molta llibertat ; antes be refrena
tots tos sentits baix de la regla , y not'
dones à contentos vans .

Donat³

Donat' à tenir compuncció, y trobarás la devoció. La compuncció del cor descobra moltas coses bonas, que en brevedat acostuma perdre la dissolució de la vida.

Es maravella que l'home se puga alegrar perfetament en esta vida; considerant son desterro, y pensant los grans perills de la sua anima.

2. Per causa de la lleugeresa o inconstancia del cor, y negligencia de nostres faltas, no sentim los dolors de nostra anima: antes moltas vegadas riégn vanament quant deuriām plorár amargament.

No es bona la llibertat, ni bona la alegría, sinò ab lo temór de Deu, juntament ab la bona conciència.

Ditxós es lo que pot apartar de si lo impediment de distracció, perque recullintse en son interior, puga unirse ab la santa compuncció.

Ditxós es lo qui aparta de si tot lo que pot macular y carregar la sua conciència, pelea varonilment: perque una consuetut se vens ab consuetut contraria.

3. Si sabs recullir-te, y deixar los ho-

mens , no te impedirán fer tas bonas
obras.

No te vullas cuidar de negocis agéns ,
ni te entremetes en las questioñs dels
grans.

Pensa en tu primerament, y instrueix-te
à tu mateix , mes que à tots los qui tu
mes amas.

Si no tens lo favòr o aplauso dels ho-
mens , per aixo no sias trist : però ton pe-
sar sia , perque no tents tant cuidado de
tu , ni vius remirat com deu viurer un ser-
vient de Deu , y devot Religiòs.

Es mes util ordinariament y mes se-
gur , que un home no tinga en esta vida
moltas consolacions en particular de la
carn.

Que no tingam ni gustem las divinas
consolacions sinò rarament , nostra es la
culpa ; perque no cercam la compunccio
del cor , ni del tot llancam las vanas y
exterioris consolacions.

4. Coneix te per indigne de la divina
consolacio , antes be mereixedor de molta
pena o tribulacio .

Quant l'home es perfetament compun-

DE CHRISTO.

51

git , à les hores tot lo mon li es pesat y amarch.

Lo home bo troba sempre sufficient y copiosa materia de pena y plotár , perque si se concidera o pensa en lo proxim , sab que ningú viu sens tribulació en est mon : y quant mes atentament se mira , tant mes coses troba per tenir dolór.

Las materias de un just dolór , y de la interior contrició son los pecáts y vícis nostres : ab los quals som tant fortamént lligáts , que raramént , o pocas vegadas pos dém contemplar las coses del Cel.

5. Si mes frequentment pensabas en la tua mort que en allargár ta vida : sens dupte serias mes fervorós en esmenar-te.

Si tambe en lo interior de ton cor pensabas molt en las penas esdevenidoras del infern , o del purgatori , jo crech que de bona gana sufrirías los treballs y dolors . Y no temerías lo major rigòr.

Mes com estas coses no arriban al cor , y encara se amen las suavitats y delicias ; perço nos restám frets y peresos.

6. Moltas vegadas la poca devoció es la causa que tant facilment se queixe

aquest miserable cos.

Prega donchs humilmént al Senyor,
perquet' done lo esperít de contricio; y
digas ab lo Profeta: *Alimentau me Senyor
ab la pa de llagrimas, y donau me beure las
llagrimas ab mesura.* Psal. 79.

CAPITOL XXII.

De la consideració de la misèria humana.

1. **M**iserable ets en qualsevol lloc es-
tigas, y de qualsevol part te gires,
sinò es enves Deu.

Perquet' turbas; si not' venen las cosas
com vols y desijas? Qui es que tinga to-
tas las cosas à son gust? Ni jo, ni tu, ni
home algu sobre la terra.

Ningu y ha en lo mon sens alguna tri-
bulació o pena, encaraque sia Rey o Pa-
pa. Qui es lo mes ditzós y millor? Lo que
te força per patir alguna cosa per amor de
Deu.

2. Diuen molts flacs en la virtut y ma-
lalts: Mira quant bona vida te aquell ho-
me, quant ric es, quant poderós, quant
gran, y de alta dignitat en lo mon.

Mes tu mira als bens celestials, y veu-
ràs que tots aquests bens temporals son

no res ; molt incerts , y més pesats y penosos , perque may se posséhxen sens cuydado y temor .

No es ditxa del home tenir bens temporals en abundancia ; basta quels tinga medianament .

Verdaderament es miseria viurer sobre la terra .

Quant l'home voldrà esser mes espiritual , tant mes se li fará amarga esta present vida ; perque experimenta millor , y veu mes clarament los defectes de la corrupció humana .

Perque lo estarà subjecte à menjár , veure , vetllár , dormír , reposár , treballár , y à las demés necessitats de la naturalesa ; verdaderament es gran miseria y afliccio à un home devot y virtuos , qui de millor gana voldria esser mort , y deslliurat de la esclavitut del pecat .

3. Per l'home espirituál son un gran pes en aquest mon las necessitats de son cos .

Y per aqueixa raho lo Profeta prega al Senyor quel vulla deslliurar de aqueixas necessitats corporals , quant diu : Deslliur-

Mes ay als qui no coneixen llur propria miseria : y encara mes ay per aquells que aman aquesta miserable y corruptible vida. Perque y ha alguns que abraçan aquesta vida ab tant amór (encara que tingan de alcançar lo necessari per llur vida ab molta difficultat , treballant o demanant almoyna) que si podian viurer sempre en est mon , nos' cuidarián may de alcançar lo Regne del Cel.

4. O locos y infaels : pus tenan tant posat llur cor à les coses de la terra ; que no gustan de altra cosa sinò dels apetits de la carn. Però encara miserables , perque en la mort coneixerán ab gran pena quant vil y no res era lo que amáren en la vida.

Emperò los Sants del bon Deu , y totas las personas devotas y amigas de Jesu-Christ ; no posaren llur cuidado en complir lo gust de la carn , ni à las cosas soberanas , y que foren excel-lénts en est mon: antes be tot llur cuidado y esperança suspiraba als bens eterns.

Se elevaba tot llur desitg en alt à las cosas duradóras y invisibles , perque ab

lo amòr de las cosas visibles , no se inclinás à estas cosas baixas del mon.

5. No desconfies germá de poder aprofitár en la vida espiritual : encara tens temps y hora.

Perque vols dilatár de dia en dia ton proposit ? Alçat' en aquest mateix momént, comença , y digas. Ara es temps de obrár , ara es temps de peleár , ara es lo temps à proposit per esmenar la vida.

Quant te va mal , o tens alguna adver- sitat , à les hores es temps de meréixer. Es menester que pases per foc y per ayqua an- tes que arribes al descans. Psal. 65. v. 12.

Si not' fas força no vencerás lo vici. Tant com portarem aquest fragil cos , no podrém estar sens tenir culpa , ni viurer sens pena o dolór.

Gustaríam tenir descáns , y ser apartats de miséria ; però com per lo pecat perdérem la innocencia , perdérem també nostra veradéra felicitat.

Y aixi nos convé tenir paciència , y aguardar la misericordia de Deu , fins que passe la iniquitat y malicia que ara regna , y la vida trågue la mort. P. 56. v. 1. I. Co-

rint. 3. v. 4.

6. O quant gran es la fragilitat humana , la qual sempre es inclinada als vics ! Vuy confessas los pecats , y demà tornas fer los mateixos as confessats.

Ara proposas guardar-te , y després de una hora fas la culpa , com si no aguesses res proposat.

Ab rahó donchs nos podém humiliar , ni may de nosaltres sentir cosa gran , per esser tant fragils y mudables.

Verdaderament se pot perdre molt prest per negligencia , lo que ab molt treball y penas se es alcançat per gracia

7. Que serà de nosaltres al fi de la vida , los quals tant de matí som tebis , y poc fervorósos ?

Ay de nosaltres , si aixi volém estar ab descáns , com si fos temps de pau y seguretat , no tenint encara algun senyal de santedat en nostra vida .

Sería ben menester que encara de nou fossem instruïts com uns bons novicis en bons costums : si per ventura y hauria alguna esperança de esmena , y de major profit espirituál .

DE CHRISTO.
CAPITOL XXIII.

57

De la meditació y pensament de la mort.

I. **M**olt prest te arribarà aquest fet,
mira si vius altíssim: perque
vuy es l'home, y demà morint no apareix
mes. En ser apartat de nostres ulls, ab
ell ja noy' pensam mes.

O grosseria y duresa del cor humà: que
sols pensa ab lo que ly es present, y no
preveu lo que ly ten de arribar!

Aixi te deurias portar en totas tas obras,
y ordenar tots los pensaments, com si vuy
mateix tenias de morir.

Si tenias bona conciencia, no temerias
molt la mort.

Seria millor guardar-se de pecar que su-
gir la mort.

Si vuy no ets eparellat per morir, com
ho estarás demà? Lo dia de demà es in-
cert, y que sabs si serás viu demà?

2. Que aprofita lo molt viure, quant
nos esmanam tant poc?

Ay de mi, la llarga vida no sempre ef-
fema la passada, antes be ordinariamente
multiplica mes las culpas. O si aguasssem
yiscus be un dia en est mon!

Molts contan molts anys de llur conversió , y sovint es molt poc lo fruit de llur esmena.

Si es temerós lo morir ; per ventura serà mes perillós lo molt viure.

Ditxós es aquell qui te sempre devant fos ills la hora de la sua mort , y tots los dias se disposa per morir.

Si has vist morir algú , pensa que tu passarás per lo mateix camí.

3. Quant serà matí , pensa que no arribarás à la tarda , y quant serás arribat al vespre , not' goses prometre esser viu al endemá de matí.

Perço viu sempre aparellat , y viu de tal manera remirat , que la mort may te trobe descuidat.

Molts subitament moran , y de improviso. Perque, *la hora que manco pensam*, lo fill del home arribará pèr nos judicar. *Lucae 12. v 40.*

Quant vindrà aquella ultima hora , molt differentment començarás sentir y judicar de tota ta vida passada : y tindrás una gran pena de esser estat tant negligent y presos.

4. Quant ditzós es , y prudent aquell que treballa esser tal en la vida , com vol-dria lo trobás Deu en la mort.

Certamént donará una gran confiança de morir ditzosamént, lo perfet menyspreu del mon, lo fervorós desitg de aprofitár en las virtúts , lo amór de la bona vida , lo trebáll de la penitència , la promptitút de la obediéncia, lo negár à si mateix sos propis apetits , y l' sufrír qualsevól adversitat per amor de Jesu-Christ.

Moltas obras bonas pots fer quant estás en salut , però quant serás malalt , no se lo que podrás fer.

Pochs son los que se esmenan per la mali-tia : aixi mateix los qui van divagant molt per lo mon , raramént se fan Sants.

5. No confies ab amichs y parénts , ni dilates treballar per la salvació de ta ani-ma : pérque mes prest serás olvidát dels homens del quet' pensas.

Millór es ara ab temps prevenir, y fer antes de morir algun be , que confiar en lo favor dels altres.

Si no ets ara per tu cuidadós , quis' cui-dará de tu en lo esdevenidór ?

Ara lo temps es molt preciós. Ara son los dias de salut : ara es lo temps acceptable. Mes ay dolór que nol' gastas en obras buenas per alcançar la vida eterna.

Vindrà temps que desifarás un dia de vida , o una hora per esmenar-te , y no se si la podrás alcançar.

6. O germá molt amát , de quant gran perill te podrás deslliurár ! de quant gran temór podrias escapár ! si ara sempre vius ab temór de Den , y suspitant lo morít.

Treballa ara en viurer de tal manera ; perque à la hora de la mort pugas mes prest alegrar-te que tenir temór.

Apren ara de morír al mon , perque à les hores comences viurer ab Christo.

Apren ara menyspreår totas las cosas ; perque à les hores pugas libramént anar à Christo.

Castiga ara ton cos ab la penitencia , perque à les hores pugas tenir verdadera confiança.

7. O loco, perque pensas à viurer molt ; com no tingas un dia segúr ?

Quants son restáts enganyáts , y morír en un punt sens pensar.

Quantas vegadas has oyt contar que algú fou mort ab espasa , altre se anegá , altre cahent de molt alt se trencá lo cap , altre tot menjant restá fret y mort , altre acabá sa vida jugant ?

Altre morí ab foc , altre morí ab ferro , altre de pesta , altre lladres lo mataran: y aixi lo fi de tots es la mort , y la vida dels homens se passa prest com una ombra.

8. Quis' recordará de tu despres de la mort ? y qui pregará per tu ?

Ara , ara fes caríssim tot lo que podrás: perque no sabs quant morirás , ni tampoc sabs lo quet' arribará despres de la mort.

Mientras que tens temps , congrega y ajusta moltes riquezas immortals,

No penses en altra cosa sinò en ta salvació , not' cures sinò de las cosas de Deu.

Fes-te ara bons amichs , venerant los Sants , y imitant llur vida , perque quant acabarás ta vida , te reban en la eterna habitació del Cel.

9. Viu sempre com un peregrí y un estranger sobre la terra , al qual no li toca cuydarse dels negocis del mon.

Conserva ton cor libre , y sempre elevat

à Deu : perque en aquest mon no tens habitació permanent. Al cel tots los dias ab llagrimas encamina tas pregarias , perque meresca ton espetit despres de la mort passar ditxosamént al Senyor .

CAPITOL XXIV.

Del Judici , y de las penas dels pecats.

1. **M**ira lo si en totas las cosas , y com estarás devant de aquell justíssim Jutge , al qual noy ha cosa oculta , ni se aplaca ab promesas , ni reb escusas ; antes be judicará lo que es just.

O miserable , y pecadòr necio , que respondràs à un Deu que sab totas tas maldats ? quant tems tu algunas vegadas la cara de algun home irat ?

Perque not' preparas per lo dia del judici : en lo qual ningú podrá esser escusat ni defensat per altre : antes be cadahu tindrà prou que fer per si .

Ara ton treball es fructuós , ton plor acceptable , los suspirs son oyts , y ton dolor satisfá per tas culpas , y purifica ta anima .

2. L'home pacient ten un gran y saludable purgatori , lo qual sufrint las inju-

rias , te mes pena de la malicia del altre , que no de la injuria ell ne te rebuda : lo qual de bona gana prega à Deu per sos contraris , y de tot son cor perdona las offenças , y es prompte en demanár perdo als altres : qui mes facilment usa de misericordia que de ira , lo qual frequentment se violenta , y procura que lo apetit de la carn sia subiecte del tot al esperit .

Es millor ara purgar las culpas , y arrençar los vicis , que aguardar purgar-los al purgatori .

Verdaderament nos enganyam , per lo desordenat amor portam à nostra carn .

3. Quina altra cosa devorará aquell foc sino los pecats ?

Quant mes ara te perdonas , y segueixes los apetits de ta carn , tant mes rigurosament seras castigat , y guardas mes materia per esser mes cremat ,

En las mateixas cosas ha pecat l'home ; en aqueixas serà mes rigurosament castigat . Alli los peresos seran afigts ab aguillons ardentissims : los golosos seran tormentats ab rigurosa set y fam .

Alli los luxuriosos y amadors dels can-

tentos carnals feran cuberts tots de pega
ardent , y sofre molt pudent : y los enve-
josos cridaran com uns cans rabiosos per
lo gran dolor que patirán.

4. Ningun vici y haurà que no tinga
son propri torment. Alli los superbos se-
ran plens de confusió , y los avariciosos
serán apretats de la mes miserable po-
bresa.

Alli serà mes pesada una hora de pena ,
que en est mon sufrir cent anys de gravis-
fima penitencia.

Alli noy ha may repos , ninguna con-
solacio per los damnats , en est most no
continuan sempre las penas , y gosám al-
guna vegada del consuelo dels amichs.

Ara està ab cuidado , y te dolor de tos
pecats : perque en lo dia del judici estigas
segur ab los Benaventutats. Verdadera-
ment à les hores los justs estarán ab gran
constancia contra aquells quels aflijiren.
Sapie. 65.

A les hores estarà per judicar lo qui vuy
se submet humilment al servei dels ho-
mens.

A les hores tindrà gran confiança lo po-

bre y humil , y lo superbo de tota part tresmolará de espant.

5. A les hores se veurá qui fou sabi en aquest mon, lo qui sabè esser necio y menysprecat per Jesu Christ.

A les hores se alegrará de haver sufertas tribulacions ab paciencia , y los mals no gosarán parlar.

A les hores se alegrarán los devots , y será trist tot prophá y indevot.

A les hores se alegrará mes la carn per la penitencia affigida , que si fós estada sempre en est mon delicadament nudrida.

A les hores será esplendent lo vestit vil y despreciát , y obscür lo vestit subtil y delicat.

A les hores será mes alabada una pobre casa , que un palacio tot en si dorát.

A les hores nos valdrà mes la constant paciencia , que tota la potencia del mon.

A les hores será mes exaltada la simple obediencia , que tota la secular astucia.

6. A les hores alegrará mes la pura y bona conciencia , que la mes alta philosofia.

A les hores se estimará mes lò menys-

preu de las riquezas , que los tresors de tota la gent del mon.

A les hores te consolarás mes de haver orat devotamént , que de haver menjat en est mon delicadament.

A les hores te alegrarás mes del silenci ben guardat , que de haver llargament parlat.

A les hores te veldrán mes las santas obras , que la multitút de paraulas ben ditas.

A les hores alegrará mes la vida estreta , y rigurosa penitencia , que tota delectacio terrena.

Apren ara patír en petitas coses , perque à les hores sias deslliuràt de las penas mes rigurosas.

Primeramént en esta vida proba lo que en l'altra podrás sufrir.

Si ara no pots sufrir tant petitas penas : com podrás sufrir las eternas ?

Si ara una petita pena te fa impacient , que fará lo infinit turment.

Mira que no pots tenir dos alegrias : ço es delectar-te en est mon , y despres regnar ab Christo.

7. Si fins lo dia present aguesses viscut en honrras y contentos: tot aixo que te aprofitaria, si en aquest punt te arribás la mort?

Donchs tot es vanitát, sinò solamént lo amar à Deu, y servir à ell tot sol.

Lo qui verdaderamént ama à Deu de tot son cor, no tem la mort, nil' suplici, nil' judici, nil' infern: perque l'amor perfect nos assegura de unir-nos ab Deu.

Mes lo quis' delecta en pecár, no es maravella si tem lo judici y la mort.

Es bo en veritat, que si encara lo amor de Deu not' aparta del mal, per lo menos lo temór del infern te refrene.

Qui no fa cas de temer à Deu, no perseverará molt temps en lo be, antes be caurá prest en los llaços del dimoni.

C A P I T O L . XXV.

Del fervorós cuidado de la esmèna de la vida.

I. **S**ias vigilant en fer lo survey de Deu ab diligencia; y pensa molt per quin si ets vingut à la Religio, y perque has deixat lo mon.

Per ventura no has menyspreat lo mon per viurer y servir à Deu y esser home

espiritual?

Corr donchs ab fervór à la perfecció ;
perque molt prest alcançarás lo premi de
tos treballs : à les hores no tindrás mes
temór de la mort , judici , y infern.

Ara treballarás poch , y trobarás des-
pres un gran repos , y una eterna alegria.

Si perseveras faèl y fervorós en obrar
be , sens dubte Deu te serà faèl y riquis-
sim per recompensar-te.

Deus tenir sempre gran esperança que
alcançarás la palma : però may no convé
tenir-te per segur , perque no afluixes de-
fer be , nit' ensuperbescas.

2. Un home trobant-se ab molta con-
goixa , moltas vegadas fluctuant entre
pensaménts de temór y esperança , y una
vegada tot trist en la Iglesia se fos postrat
devant de un Altár per orár , pensaba en
si mateix , aquestas coses dient : O si jo sa-
bés que havia de perseverar ! y encontri-
nent ohy en son interior la resposta de
Deu. Que si sabesses aixo que voldrias fer ?
fes ara lo que à les hores voldrias fer , y
serás ben segúr , y en lo mateix punt con-
solat y confortat se offeràt à la divina volun-

tat , y cessá la congoixa y dupte de son esperit.

No volgué mes ésser curiós per saber lo que li havia de esdevenir : antes be treballá mes en coneixer la divina voluntat agradable y perfeta , per començar tota bona obra , y acabar-la ab perfecció.

3. Lo Propheta diu : *Espera en lo Senyor , y fes bondats , y habita en la terra , y serás alimentat de sas riquezas.* Psal. 36.

Una cosa es que aparta molts de practicar la virtut y esmenat llur vida ab fervor. Es lo temór de la difficultat y treball de aqueix sant combat.

Certament aquells aprofitan mes en la virtut , que posan totes llurs forces en vencer las coses los son mes penosas y contrarias. Perque alli aprofita mes l'home , y alcança major gracia ahont se vens mes y mortifica son esperit.

4. Pero no tenen tots tant que vencer , ni per mortificar se.

Mes lo diligent y cuidadós en praticar la virtut serà mes fort per la perfecció ; encara que tinga moltes passions que lo quiten millors costums , ques menos fervorós,

ni te tant ardor per alcançar las virtuts.

Duas coses especialmēnt ajudan per esmenar la vida ab perfecció, la una es ferse violencia, y apartarse de tot allo à que te natural inclinació viciosa; y altre es treballar ab fervor, per alcançar lo be ly es mes necessari.

Treballa en evitār mes, y vencer lo que te desagrada mes en los altres.

5. En tot y pertot procura aprofitar-te: y si veus y oyrás bons exemples, encen-te en desitg de imitar-los.

Si veus fer alguna cosa digna de reprehensió, guardat' de fer lo mateix: y si en algun temps o has fet, procura molt prest esmenar-ten.

Aixi com tu miras lo que fan los altres, aixi mateix los altres miran lo que tu fas.

Que agradable y dolça cosa es veurer los germans fervorosos y devots, de bons costúms, y ben educats; y quant trista y grave cosa es veurer-los anar desordenats, y que no fan aquellas coses de obligació, per las quals son en la Religió cridats.

O quant danyós es esser negligént en las coses tens votadas fer en ta vocació,

y inclinar-te molt à las cosas no te son encomanadas à fer.

6. Recordat' del proposit y vot has fet, y posa devant los ulls la imatge de Jesu-Christ crucificat. Be pots tenir vergonya, considerada la vida de Jesu-Christ: perque encara no has treballat en conformar mes ta vida ab ell, encara que molt temps ha sias en lo cami de perfecció y de Deu nostre Senyor.

Lo Religiós que ab cuidado y devoció se exercita, pensant en la vida y passio de Jesu-Christ, troba alli ab abundancia tot lo que li fa menester, ni fora de Jesu-Christ pot trobar cosa millor.

O si Jesus crucificat venia en nostre cor: quant prest seriam suficientment ensenyáts del que devém sabér.

7. Lo Religiós fervorós accepta lo que li manan, y es ben inclinat fer-ho tot ab perfecció.

Lo Religiós negligént y perezós te tribulació sobre tribulació, y de tota part pateix angustias y treballs, perque no te la consolació interior, y no pot cercar la exterior.

Lo Religiòs que no viu conforme à sa Regla y institút, està molt cerca de una gran ruïna y perill.

Qui cerca la vida mes relaxada y ampla, sempre tindrà angustias, perque una cosa o altra li donarà disgúst.

8. Digas com ho fan tanta multitud de altres Religiosos, los quals son tancáts y apretáts perque viscan baix la Regla y instituts de llur Religiò.

Eixan pocas vegadas, viuan apartats, menjan pobremént, vesteixen grossera-
mènt, treballan molt, parlan poch, vet-
llan molt, se llevan de mati, tenen llar-
gas horas de oració, lligen molt, y en to-
tas coses guardan una regular mortifi-
cació.

Mira los Cartuyxos, los Cisterciences,
y los Monjos y Monjas de altres diffe-
rents Religions, com totas las nits se lle-
van per cantar las alabancies del Senyor.

Y aixi seria cosa molt torpe que tu fos-
ses perejós en fer obra tant santa, ahont
tanta multitút de Religiosos tots los dias
comença alegrar-se en lo Senyor, can-
tant sas alabancies.

9. O si may tinguésssem de fer altra cosa ; sinò alabár à Deu nostre Senyor de boca y de tot nostre cor !

O si may tenias necessitat de menjar ni de beurer , ni dormir , antes be sempre poguesses alabar à Deu , y ocupar-te en exercicis espirituals : à les hores serias mes ditzós que ara quant serveixes à las necessitats de la carn.

Plaguera al Senyor no tinguésssem aquellas necessitats ; mes solamént las refecions espirituals de l'anima : las quals (ay dolór) gustám molt raramént , y à tart.

Quant l'home arriba à tal punt , que no cerca sa consolació en alguna criatura , à les hores comença à gustár de Deu perfectamént ; à les hores será ben content de tot lo que li podrà arribår : à les hores no se alegrará per lo molt , ni se entristarà per lo poc , antes be se encomana del tot à Deu ab gran confiança , lo qual li es tot en totes las cosas : al qual ninguna cosa se pert ui mor , antes be per ell viüan totes las cosas , yl' serveixen promptemént.

Recordat' sempre de la fi de ta vida , y que no torna may lo temps perdút.

No alcançarás may virtuts sens cuydado y diligencia. Si començas refredarte en la virtut : ta vida començará anar mal.

Mes fit' donas al fervor, trobarás gran repòs, y sentirás lo treball mes lleuger, per causa de la gracia de Deu, y amòrtens à la virtut.

Lo home fervorós, y que es molt diligént, es sempre aparellat per totas las coses.

Mes gran treball es resistir als vicens y passions : que las majors fatigas y treballs del cos.

Qui no fuig las petitas culpas, poc à poc caurá en la més grans.

Sempre al vespre tindrás alegria, si en bonas obras has ocupat tot lo dia.

Vetlla per tu, excitat', instrueix te, y quant farás qualsevol cosa per los altres, not' olvides de tu mateix.

Tant mes te aprofitarás, quant mes gran violència te farás. Amen.

Fi del Llibre primér.

DE THOMAS A KEMPIS,
Canonge regulár del Ordre de S. Agusti.

De la Imitaciù de Christo , y menyspreu del mon.

LLIBRE SEGON.

Adverténcias quens portan al interior,

CAPITOL I.

De la conversació y tralle interior.

I. O Regne de Deu es dins vosaltres : diu lo Senyor. Converteix-te al Senyor de tot ton eor, y deixa aquest miserable mon , y la tua anima trobarà repòs. *Luc. 17.*

Aren de menysprear las cosas exteriòrs, y donar-te à las interiòrs , y veurás venir en tu lo Regne de Deu. *Perque lo Regne de Deu es pau y alegria en lo Esperit sant , lo qual nos dona als impios. Roma. 14.v.27.*

Vindrà en tu Jesu-Christ , yt' farà gus-tar la sua consolació : si en ton interior li preparas digna habitació.

Tota la gloria y hermosura que ama lo Se-nyor es en lo interior, y aqui te son conten-to. *Psal. 44. 14.*

Frequentment visita al home interior
ab paraula dolça , y ab consolació molt
agradable , li dona una gran pau , y la fa-
miliaritat li te es molt agradable.

2. Ea donchs anima faël , prepara ton
cor à ton espós , perque se digne venir , y
habitár en tu.

Perque ell mateix diu en la Escriptura :
*Si algú me ama , guardarà la mia paraula ,
y vindré en ell , y nostra habitació faré en ell.* Dona douchs lloc à Christo en ton
cor , y à qualsevol altre cosa nega la en-
trada.

Quant tindrás à Christo serás molt rich ,
y ell te basta . Ell será ton proveydór ; y
faël procuradór en tot , y no tindrás ne-
cessitat de esperar en los homens ; perque
ells facilmént se mudan : y nos faltan en
un instant : Però Christo resta eternament ,
y fins à nostra fi constant.

3. Nos' deu posar gran confiança en
l'home fragil y mortal , encara que nos
sia util y amát:nins'entristirá molt si algu-
na vegada nos es enemich y contrari.

Perque los que vuy son en ton favór ,
demà podrán ser tos contraris ; yls contra-

ris vuy, despres esser en ton favór : ordinaríamént se mudan com lo vent.

Posa tota la tua confiança en Deu, y ama y tem à ell sol. Ell respondrà per tu, y ho fará tot be, y de la manera que te serà mes convenient.

No tens assí ciutat permanént : y en qualsevol part sias, serás estrany y peregrí, ni may tindrás repos ; si no es que sias intimamént unit ab Jesu-Crist.

4. Que miras y cercas en la terra, com assí no sia lo lloch de ton repos ? En lo Cel ha de esser ta habitaciò, y de pas has de mirar totas las coses del mon.

Totas las coses passan, y tu juntamént ab ellas. Mira que no te apeguies per afecte ab ellas, perque no sias pres, y te perdás per ellas.

Ton pensamént sia en lo altissim Deu, y la tua oració sens cessár sia dirigida à nostre Senyor Jesu-Christ.

Si no sabs contemplar las coses altas y celestials, contempla ab repòs la passio de Jesu-Christ, y ta habitació amable sia contemplar las nafras de sa passiò.

Sí devotamént recorras à las preciosis-

simas nafras de Jesu-Christ: en los treballs y penas sentirás gran consolació; ni farás cas dels menyspreus dels homens, y facilment sufrirás las paraulas de murmuració.

5. Christo fou tambe menyspreát dels homens en aquest mon: y en la major necessitat fou de sos conegüts y amichs, entre las deshonrras y afronts desemparát.

Christo volgué patír y ser despaciárt; y tu gozas de alguna cosa queixar-te.

Christo tingué contraris y murmurdors, y tu vols tenir tots per amichs y benfactors.

De hont se coronará la tua paciencia, si no te arriya alguna adversitat?

Si no vols patír alguna adversitat, com de Christo podrás tenir la amistat?

Sufreix las penas ab Christo, y per Christo, si vols en lo Cel regnár ab Christo.

6. Si una vegada perfectament entràsses en lo esperit de Jesus, y gustàsses un poc de son ardentissim amor: no farias cas de tas comoditats ho incomoditats, antes be te alegrarias esser afrontat y des-

honràt: perque lo amòr de Jesus, fa que l'home d'ell mateix no sia estimàt.

Lo qui ama à Jesus y la veritat, lo qual es verdaderament home interior y espiritual, libre de affectes desordenats, pot facilment y librement convertir-se à Deu, y elevar-se en son esperit sobre si mateix, pot gozar quietament y dolçament de son amat.

7. Lo qui judica totes las cosas, com en si son, no com ne parlan, o son en la opinò dels homens: aqueix es verdader sabi, y ensenyat mes per Deu que per los homens.

Lo qui sab en son interior lo camí de la virtut, y no pensa y estima molt poc las cosas exteriòrs, no te menester llochs particulars, ni particular temps per fer los devots exercicis.

L'home interior y espiritual, facilment se recull en son interior; perque may del tot se distrau en las cosas exteriòrs.

Al home espiritual no li danya lo treball exterior, ni altra ocupació en algun temps necessaria: perque ell se acomoda à las cosas aixi com esdevenen, y Deu las

disposa.

Lo qui es interiormént ben disposat y ordenat, nos' cuya dels admirables y perversos modos de obrar dels homens mundans.

Tant l'home se destorba y se distrau, quant mes appeteix las coses exteriors.

Si vivias ben ordenat, y fosses ben purificat en ton cor, totas las cosas te succehirian en be y profit.

La causa perque moltes cosas te desagradan y te turban: es perque no ets en tu perfectamént mort, ni tens apartat lo affeçte de las cosas de la terra.

Noy ha cosa que taque y embarasse tant lo cor del home, com lo amor impur de las criatures.

Si menyspreas la consolació exterior, podrás contemplar las cosas celestials, y alegrar-te frequentmēnt en ton interior.

CAPITOL II.

De la humil subjecció.

NO tingas en molt qui es en ton favor, o qui es ton contrari: mes te molt cuydado y procura que Deus sia en tu en tot lo que fas.

Procura tenir bona conciencia, y Deu te defensará molt be.

Al qui Deu voldrá ajudar , nol' podrá danyar la malicia de qualsevol altre.

Si tu sabs callar y sufrir , sens dubte veurás y experimentarás en tu lo favor del Senyor.

Ell sab perfetament lo temps , y la manera de deslliurar-te, perço te tens de deixar tot à sa voluntat.

Deu es lo quins' te de ajudar , y deslliurar de qualsevol confusió.

Moltas vegadas aprofita molt per conserv-nos ab mes gran humilitat : que los altres sapian nostras culpas , y quens' reprengan d'ellas.

2. Quant l'home se humilia per causa de fas culpas : à les hores facilment aplaca y mitiga als altres , y satisfa dolçament als que tenia irritats.

Deu defensa al humil , y lo deslliura , al humil Deu ama y aconsola : se inclina al humil : al humil Deu dona una gran gracia ; y despres de fer estat molt humiliat lo eleva à la gloria eterna.

Deu revela fos secrets al humil , y l'

I M I T A C I O
combida y atrau dolçamént.

La persona humil despres de esser afrontada , resta perfectament en pau : perque está en Deu per amor , y no en lo mon.

No penses haver aprofitat cosa en la virtut ; si no' tens per lo menor de tots.

C A P I T O L III.

Del home bo y pacifich,

i. **P**ofat' primeramént en pau ; y despres podrás pacificar als altres.

Lo home pacifich aprofita molt mes quel' ques mes docte.

Lo home apassionat lo be converteix en mal , y mes prest creu lo mal quel' be.

Lo home bo y pacific , totas las cosas pren à la bona part.

Lo qui está be y perfectamént en pau no suspita de ningú , emperò lo qui está descontent y alterat , es commogut de differents suspitas : ni ell reposa , ni deixa repofar als altres.

Diu soviny lo que no deuria dir : y deixa de fer lo que li seria mes convenient de fer.

Pensa en lo que deuen fer los altres , y nos' cuya da del' que ell deu fer.

Donchs procura tenir primerament cuydado de tu , y despres podrás juntament y ab profit tenir cuidado dels altres.

2. Tu sabs molt be colorár y excusártas faltas , y no vols may oyr las excusas dels altres.

Seria molt mes just que te acusasses , y que tu à ton germá excusasses.

Comporta als altres , si vols quels altres te comporten.

Mira quant apartat ets encara de la veradadera caritat y humilitat , la qual no ha sabut may encolerisar-se contra algu , ni indignar-se , sino sols contra si.

No es molt conversar ab los bons y manços ; perque assí es naturalment agradable à tots , y cadaqual mes gusta de la pau , y ama mes als qui ab ell tenen un mateix sentir.

Però lo poder viurer pacificament ab los qui son de mala y perversa condició , o desordenades , o que son nostres contraris en tot , es una grau gracia de Deu , y cosa molt lloable , y obra varonil.

3. y ha alguns que tenen pau en si mateixos , y també tenen pau ab los altres.

Y ha altres , los quals ni tenen pau en si , ni deixan reposar als altres ; donan molt gran pezar als altres , però es mes gran lo que tenen en si .

Y ha altres que se conservan sempre en pau , y procuran tainbe reduhir en pau als altres .

Però tota nostra pau en esta miserable vida , mes se ha de posar en lo humil sufriment , que en no sentir coses contrarias .

Qui sab millor patir , tindrà en si millor pau . Aquest es vencedor de si mateix , y Senyor del mon , amich de Jesu-Christ , y hereter del Cel .

CAPITOL IV.

De la puresa de voluntat , y cenzilla intencio .

1. **A**b dos alas se eleva lo home de las cosas terrenas , que son simplicitat y puresa .

La simplicitat deu ser en la intencio , y la puresa deu ser en la affeccio , la simplicitat posa los ulls en Deu , emperò la puresa lo abraça y gusta .

Ninguna bona accio impedirá ton esperit , si ton interior es libre de tota

desordenada afició.

Si no pensas ni cercas altre cosa sinò agradar à Deu , y à la utilitat del proxim, gozaras en ton interior de una perfecta llibertat.

Si ton cor fos pur y recte: totes las criatures te serian un mirall de vida , y un llibre de doctrina per fer una santa vida.

Noy ha criatura tant petita ni vil , la qual no represente en alguna manera la bondat de Deu.

2. Si tu fosses bo y pur en ton interior, no tindrias difficultat en veurer y coneixer totes las coses.

Lo cor pur coneix y penetra lo Cel , y tambe lo infern.

Qual es cadahu en son interior : de la mateixa manera judica las coses exteriors.

Sis' troba alegria en lo món , la te en si l'home que te puresa de cor.

Y sis' troba en algun lloc tribulació y angustia : la coneix y exprimenta mes en si lo qui te mala conciencia.

Així com lo ferro posat en lo foc pert lo robill , y se torna tot encés y resplendent ; així mateix l'home ques' converteix

à Deu perfetamént, deixa la impuresa, y se muda de nou en home tot differént.

3. Quant l'home comença entebiar-se, à les hores ten un petit treball, y de bona gana accepta la consolació exterior.

Però quant comença vencer-se perfectamént, y caminar en lo cami de Deu varonilmént: à les hores ten per lleugeras las coses que antes li eran molt pesadas.

CAPITOL V.

De la propria consideració

I. **N**O podém confiar molt de nosaltres, ni creurer à nostros pensaménts facilment, perque molts voltas nos falta la gracia y coneixença de las cosas. Tenim poca llum, la qual perdém facilment per nostra negligéncia,

Moltas vegadas no advertím que siámtant cegos en lo interior com som.

Soviny fem mal, y lo que pijór es, que nos escusám.

Algunas vegadas obrám, moguts de passió, y pensám obrar de bon zel.

Repreném en los altres las cosas petitas, y dissimulám en nosaltres las culpas mes grans.

Sentim molt prest , y nos apár molt gran lo que sufrim dels altres ; però no consideram lo molt quels altres de nosaltres sufren .

Qui be y rectamént judicás las obras : no tindría que júdicar gravemént las obras dels altres .

2. Lo home interior y espiritual , anteposa lo cuidado de la sua anima à tots los demés cuidados ; y qui es molt cuidadós de si , nos' cuida de parlar dels altres .

No seras mai home interior y devot si no callas los pecats dels altres , y que particularmēnt tingas cuidado de tu mateix .

Si del tot te ocupas en pensar à Deu y ta conciencia , no farás cas del que veus fora de tu .

Ahont estás quant no ets en tu ? y despres de haver discorregut sobre totas las coses , que has aprofitat quant te has olvidat de tu ?

Si has d' tenir pau y verdadera unió ab Deu : convé que menysprées totes las coses del mon , y que tu sols te tingas devant tos ulls .

3. Tu avançarás molt en la virtut si

conservas libre de tot cuydado temporal.

Però recularás molt si estimas alguna cosa temporal.

Ninguna cosa te sia gran, ni alta ni agradable, ni accepta sino Deu, o cosa per Deu.

Estima per cosa vana tota consolació quet' ve de alguna criatura.

La anima que ama à Deu, menysprea totes las coses que no son Deu.

Sols Deu erern y immens, que ompla totes las coses, es la consolació de l'anima, y verdadera alegria del cor.

CAPITOL VI.

De la alegria de la bona conciencia.

I. **L**A alegria de un home bo, es lo testimoní de la bona conciencia.

Te bona conciencia, y tendrás sempre alegria.

La bona conciencia pot sufrir molts costos, y es molt alegre entre las adversitats.

La mala conciencia sempre es temerosa y inquieta.

Suaument reposarás, si not' repren lo teu cor.

No vullas alegrar-te sino quant farás

algun be.

Los mals may tenen verdadera alegria ,
ni senten la pau dins llur cor : perque noy
ba pau per als impios : diu lo Senyor.
Isaia 57.

Y si diúan que son en pau , no vindrán
mals sobre de nosaltres , y qui se atrevirá
danyar-nos, nols' cregas : perque repen-
tinament se elevará contra d'ells la ira de
Deu , y llurs obras se reduirán en no res ,
y serán vans tots llurs pensaménts.

2. Gloriar-se y alegrar-se en la tribula-
ció , no es difficult al que ama , perque glo-
riar-se així , es alegrar-se , y gloriar-se en
la creu del Senyor.

Breu es la gloria ques' dona y ques' reb
dels homens.

La gloria del mon sempre va accompa-
nyada de tristezas .

La gloria dels bons es en llurs concien-
cias , y no en la boca dels homens.

La alegria dels justs es de Deu y en
Deu : y llur alegria es de la veritat.

Qui desixa la verdadera y eterna gloria ,
nos' cuya de la temporal.

Qui cerca la temporal gloria , o de tot

son cor no la menysprea : es molt cert que no ama del tot y perfectament la celestial.

Te una gran tranquil-litat dins son cor, qui no fa cas de alabancies ni de vituperis.

3. Facilment serà content y pacific aquell que te pura y neta conciencia.

No ets mes sant perque te alaban, ni mes vil sit' vituperan.

Lo que ets aixo ets, ni per lo dir dels homens ets mes gran del que ets als ulls de Deu.

Si miras be lo que ets en ton interior no faràs cas del que diuen de tu los homens en lo exterior.

Lo home veu sòls lo que es defora; però Deu mira lo cor. L'home considera las obras, mes Deu veu y pesa las intencions. *I. Regum. 16. v. 7.*

Fer sempre be, y menysprear-se y tenir-se en poc, es un gran senyal de una anima humil.

No volér consolació de criatura alguna, es senyal de una gran pureza, y confiança interior en Deu.

4. Qui no cerca testimoni dels homens

per proba de sa bondat : ell clarament demostra que se es del tot donat à Deu.

Perque com diu Sant Pau : *No lo qui se alaba à si mateix es aprobat, finò aquell que Deu alaba.* 2. Corint. 10.

Caminar ab Deu interiormént, y no embarçaçar-se en lo exterior ab alguna afficció, es estat de home espiritual.

CAPITOL VII.

Del amor ques' deu à Jesus sobre totas las cosas.

1. **B**Enaventurat es aquell que coneix que cosa es amar à Jesus : y menysprear à si mateix per amor de Jesus.

Es necessari deixar l'amor de una cosa per amar una altra , perque Jesus vol esser tot sol amat sobre totas las coses.

Lo amor de la criatura es enganyós y mudable ; però lo de Jesus es façl y perdurable.

Qui se arrima à la criatura , caurá ab lo ques caduc y flac : qui abraça à Jesus serà sempre ferm.

Ama à aquell , y guardal' be per ton amich , que not' deixerà quant tots te desemparen , nit' deixará perdre à la si de ta vida.

De totas las coses te tens de separar en algun temps, vullas o no vullas.

2. Arrimat' ab lo bon Jesus, y segueix-lo en mort y en vida, y encomanat' à la sua fidelitat; que sols ell, faltant-te tots los del mon, te podrá ajudar.

Ton amát Jesus es de tal condició que no vol tenir companya, sinò tot sol vol tenir ton cor, y com un Rey, en ell tenir son Trono.

Si sabías desocupar-te de tota criatura perfectament, Jesus de bona gana habitaria en tu.

Tota la afició que posarás als homens, fora de Jesus, la trobarás per tu perduda, y de ningun profit.

No estribeta confiança sobre la canya vana y agitada del vent: *perque tota carne es herba, y tota sa gloria caurá com la flor de la herba Isaïe 40.*

3. Facilmént serás enganyat, si miras tant solamént à la exterior apariencia dels homens.

Perque si tu en los altres cercas ta consolació y ton profit, ordinariament hi experimentarás ton dany.

Mes si cercas en totes las coses à Jesus ,
certamént trobarás à Jesus.

Si emperò cercas à tu mateix , també
te trobarás , però serà per ton dany .

Certamént l'home per si mateix es de
major dany si no cerca à Jesus , que tot lo
mon junt y tots los contraris .

C A P I T O L V I I I .

De la familiär amistät de Jesus.

I. **Q**uant Jesus es present , tot va be ,
y ninguna cosa apar difficultosa :
mes quant Jesus es ausent , tot es aspre y
penós .

Quant Jesus no parla en nostre interiör ,
la consolacio es vil , però si Jesus parla
una sola paraula , en nostre cor sentim
gran consolació .

Per ventura Maria Magdalena nos' alçá
encontinént del lloc en lo qual havia plo-
rát , quant li digué : Martha , lo Mestre es
aqui present y te crida. Joan. 12. 1.

O ditxosa la hora quant Jesus nos cri-
da de las llagrimas al goig del esperit .

Quant sec y dur ets sens Jesus ? quan e
ignoránt y va si desijas alguna cosa fora
de Jesus .

Per ventura , no es asso majór dany per tu , que si perdiás tot lo mon.

2. Quina cosa te pot donár lo mon , sens tenir Jesus ?

Estar sens Jesus es un gravíssim infern , y tenir à Jesus es un dols paradis.

Si Jesus es en tu , not' podrá danyar ningun enemich.

Qui troba à Jesus , troba un bon tresor , antes be un be sobre tot altre be.

Y qui pert à Jesus pert moltíssim , y pert mes que si perdia tot lo mon junt.

Pobrissim es lo que viu sens Jesus , y es riquíssim qui es en gracia de Jesus.

3. Molt gran art es sabér viurer y conversar ab Jesus ; y molt gran prudència es sabér conservar à Jesus.

Sias humil y pacific , y serà en tu Jesus , y sias devót y quiet , y restarà en tu Jesus .

Pots molt prest llançar de tu à Jesus y perdre sa gracia , si vols inclinar ton affecte à las cosas exteriòrs.

Y si llanças à Jesus y l' perts , à qui recorras , y quin amich cercarás ?

No pots viurer ditxosamént sens tenir amich ; y si Jesus no es ton principalissim

amich , sempre serás trist y desconsolat.

Donchs erras molt , si confias y te alegras mes en altre que ab Jesus.

Se ha de elegir mes prest lo tenir tot lo mon contrari , que tenir offes à Jesus-Christ.

Entre tots los amichs , sia sol Jesus lo mes especialment amat.

4. Ama à tots los demés per amor de Jesus : y solament à Jesus per si mateix.

Solament Jesu-Christ ha de esser amat singularmènt : perque ell sol es bo y fidelissim mes que tots los demés amichs.

Per ell y en ell deus amar los amichs y enemichs : y per tots ells li deus pregár , perque tots lo conejan y amen.

No desiges esser singularmènt alabat ni amat , perque asso solament pertany à Deu , qui no te en lo mon igual.

No vullas que algú tinga son cor ocupat en tu , ni tu vullas esser ocupat en amar algun altre : auts be sia Jesus en tu y en tot home bo y virtuos.

5. Sias libre y pur en ton interior , sens embras ni affecte de criatura.

Es necessari que sias nu , y tenir ton cor

pur pera Deu si vols tenir temps , y experimenter quant suaü es lo Senyor.

Verdaderament no arribarás à alcançar afo , si no ets previngut y atret priuier de sa gracia : perque deixadas y llançadas fora totas las coses , tu sol ab ell sol sias unit.

Quant la gracia de Deu ve en l'home , à les hores es per tota cosa fort y poderós : però quant se aparta , à les hores es pobre y molt flac , y com tot nu aparellat per las penas y açots .

En estas coses no deus desmayar ni desesperar , sinò estar ab paciencia subiecte à la divina voluntat , y patir tot lo quet' arribará en alabança y gloria de Jesu-Christ : Perque despres del hibern ve lo estiu , y despres de la nit torna lo dia , y despres de la tempestat ve la bonança y serenitat .

CAPITOL IX.

De la privació de tota consolació humana.

1. **N**O es pesada cosa menysprear la consolació dels homens , quant tenim la de Deu .

Gran cosa es , y de molt rara virtut lo podér

podér restar sens consolació , tant humàna com divina : y per honrra de Deu, de bona gana sufrir en lo cor aqueix desemparo, sens cercár cosa , ni pensár que aixo es de sos propnis mèrits.

Quina cosa gran es si ets alegre y devot, quant ve sobre tu la divina gracia? aqueixa hora es de tots desijada.

Molt suaüment y sens fatiga camina aquell que la gracia porta.

Quina maravella es no sentir lo pes de la carrega : aquell que Deu porta y es sa guia soberána.

2. Facilmént nos inclinám à las cosas quens aconsòlan : però ab molta difficultat l'home se despulla de sos propnis appetits.

Lo martir Sant Llorens vencé lo affecte del mon , y lo que tenia al Sacerdot Sant Sixto : perque menyspreá lo que en lo mon li apareixia delectable ; y sofri ab molta quietut y paciència per amor de Jesu Christ esser separat del Summo Sacerdot de Deu lo Papa Sant Sixto , à qui ell tant amaba.

Y aixi ab l'amor del Creador vencé

l'amor de l'home : y menyspreant la consolació humana , estimà mes conformar-se ab la voluntat divina.

Aixi mateix aprén , y aconortat' deixarà los parens y amichs per amòr de Deu.

No tingas pesar quant ton amich te deixarà , considerant que tots nos tenim de separar à la fi de nostra vida.

3. L'home es necessari que pelee molt temps en si , antes de sabér vencer-se del tot , y posar tot son afecte y amòr en Deu.

Quant l'home posa sa confiança en si mateix , facilment desllisa à las consolacions humanas.

Però lo qui ama verdaderament à Jesu Christ , y l' que estudia molt en praticar las virtuts , no se apòca ni cau en las consolacions humanas , ni cerca semblans dolçes y sensibles delicias ; antes be aspres y rigurosos exercicis , y sufrir per amòr de Jesu Christ duríssimas penas.

4 Quant donchs te donará Deu la consolació espiritual , reb-la ab accions de gracies , y considera que es do de Deu , y

no alcançat per los mèrits.

No vullas exaltar-te ni alegrar-te molt, ni presumir de tu vanamént : antes besias mes humil per lo do tens rébút, fias mes remirat, y mes temerós en totas tas obras ; perque passará la hora de consolació, y te arribará la tentació.

Quant Deu te haurá llevada la consolació, encontinent no desesperes : sinò ab humilitat y paciencia aguarda la celestial visita : perque Deu es poderós per dar-te mes gran consolació.

Asto no es cosa nova ni estranya per los experimentats en lo camí de Deu : perque en los grans Sants, y en los Antichs Profetas, esdevingué moltes vegadas aqueixa mudança.

5. Perço deya un, tenint present la gracia : *Yo digui en ma abundancia no seré mai mogut. Psal. 29.*

Però ausentanse la gracia, ajustá lo que exprimentá en si, dient : *Haven apartada vostra cara de mi, y yo restát turbat.*

Mes entre estas coses no desesperá, antes be ab majór instancia pregá al Senyor, y li digué : *A vos Senyor clamare, y à mon*

Deu pregare

Finalmènt ell alcançà lo fruit de la sua oració, y testificá esser oyt, dient : *Lo Senyor me ha oyt, y ha tingut misericordia de mi, lo Senyor me ha ajudat.* Però en que fou ajudat ? diu haveu convertit lo meu plor en goig, y me haveu circuit de alegria.

Si així foren tractats los grans Sants : nosaltres que som pobres y malalts no havem de desesperar , si algunes vegades som ab fervor , y altres vegadas molt frets ; perque lo esperit del Senyor va y ve , segons lo beneplacit de sa voluntat. Per esta causa diu lo Propheta Job : *Lo visitau à la matinada, y encontinent lo probau Job 7.*

6. Donchs en que tinc de esperar , o en qui tinc de confiar , sinò en la sola gran misericordia de Deu ; y en la sola esperança de la gracia celestial.

Encara que Realmènt sian ab mi persones santas , y devots germáus , o tinga amichs faèls y llibres sants , o excellents tractats , oyga dolços himnes y cants : totes aquellas coses me son de poc profit y gust , quant so desemparat de la gracia , y

deixat en ma propria pobresa.

A les hores lo millor remey es la paciencia , y negant son propri gust , resigar-se à la divina voluntat.

7. May he trobat algu tant religiós y devot , que moltas vegadas no li aja llevat Deu la consolació , o que no se li sia desminuit son fervor.

Ningun Sant es estat tant altament arrebatat y illuminat , que antes o despres no sia estat tentat.

Certament no es digna de una alta contemplació de Deu , qui per amor de Deu no es estat exercitat ab alguna tribulació.

La tentació precedent es seoyal ordinariament de la seguent consolació ; perque sols se promet la celestial consolació als qui son probats ab tentacions. *Qui vencerà* , diu la Escriptura , *li donaré à menjár del arbre de vida.*

8. De veritat se dona la consolacio divina , perque l'home sia mes fort per sufrir las adversitats.

Tambe se segueix la tentació , perque l'home no se exalte del be te rebut.

No dorm lo dimoni , ni encara es morta

la carn : perçó no cesses de preparar-te per la peléa : perque de tota part à dreta y esquerra tenim enemichs que may estan en repos per fernes mal.

CAPITOL X.

Del agraiement per la gracia de Deu .

1. **P**erque cercas repòs , com sias nat per al treball ?

Preparat' mes per la paciencia que per la consolació : y per portar mes prest la Creu , que per tenir alegria.

Quin home del mon no pendria de bona gana la consolació y alegria espiritual , si sempre la podia tenir y guardar ? Perque las consolacions espirituals exceudeixen , y son mes graus que totes las delicias del mon , y contentos de la carn .

Perque totes las delicias del mon son vanas o torpes. Emperò las espirituals delicias , solament son alegras y honestas , y engendradas de las virtuts , è infusas de Deu als homens de pur esperit .

Però ningú pot gozar estas consolacions sempre que voldrà ; perque es molt breu lo repòs nos dona la tentació .

2. Es molt contraria la falça llibertat de

l'anima , y la gran confiança que te de si :
à la visita y consolació soberana de Deu.

Deu fa be donant la gracia de la consolació; Però l'home fa mal no referint-ho tot à Deu , donant-lin' moltes gracias. Y per esta causa no poden correr en no saltres ab abundancia los dons de la gracia divina , porque som ingratis al autór , y no ho atribuhím tot à la font original d'ella.

Sempre se deu la gracia al quen dona degudas gracias , y es agrahít : y Deu lleva al superbo lo que acostuma donar al humil.

3. No vull consolació , la qual me lleva la compuncció : ni desijo contemplació quem lleve la humilitat.

Perque tota cosa bona no es santa , ni tota cosa dolça es bona , ni tot desig es pur , ni tota cosa amada es agradable à Deu.

De bona gana accepto la gracia quem fa sempre mes humil , mes temerós y mes disposát per deixár mos propnis apetits.

Lo qui es ensenyât ab lo do de la gracia , y avisât ab lo escarmént de haver-la perduda , no atreyirá atribuir-se à si algun

be ; antes be confessará eſſer nu y pobre.

Dona à Deu lo ques de Deu , y atribueix à tu lo ques teu : ço es , dona gracies à Deu per la gracia te ha donada : però à tu sol atribueix la culpa , y considera eſſer degút à la culpa una digna pena.

4. Posat' sempre en lo mes baix y ultím lloc , y te donarán lo primér y mes alt : perquè lo mes alt no pot fer sens lo mes baix.

Los Sants que son molt grans devant Deu , son los mes petits à llurs propnis ulls : y quant mes son glorificats , tant ells en fi son mes humils. Ells que son plens de veritat y de gloria celestial , no desijan la vana gloria de aquest mon.

Los que son fundats y confirmats en l'amor de Deu , de ninguna manera poden eſſer superbos.

Aquells que tot lo be que tenen rebut lo atribueixen à Deu : *No cercan los uns eſſer alabàts dels altres , sols volan y aman la honrra y gloria quels ve de Deu solamént;* y desijan que Deu ſia alabát sobre totas las coses en ells , y en tots los demés Sants ; y aqueix sempre es llur intent.

5. Sias donchs agrahít en lo poc, y serás digne de majors favors y graciás.

Estima la petita gracia com si fos la mes gran ; y l'quet' apar menos considerable, ten-lo per do especial.

Sis' mira la dignitat del bon Deu que dona , ningun do es petit , ni apareixerá de poca estima ; perque no es poca cosa la que dona lo altissim Deu.

Encara que done penas y açots , los devém estimar y agrahír : perque ho fa per nostra salvació , tot lo que vol nos arribe en est mon.

Qui vol en si conservár la gracia de Deu , li agraheſca la gracia li te donada ; y sia pacient quant li haurá llevada , que pregue humilmént li vulla tornar ; y tennint-la , sia vigilant y humil per no perder-la.

CAPITOL XI.

Quant pochs son los qui aman la Creu de Christo.

1. **J**Esu-Christ te molts que aman ton Regne del Cel , però pochs que porten la sua Creu,

Te molts que desijan la consolació , però pochs que vullan la tribulació .

Molts companys troba per la taula, però pochs per la abstinençia.

Tots volen alegrar-se ab ell, però pochs volen patir alguna cosa per ell.

Molts segueixen à Christo fins que romp y parteix lo pa : però pochs lo segueixen per beurer lo calzer de sa passió.

Molts venèran sos miracles, però pochs segueixen la ignominia de la Creu.

Molts aman à Jesus, quant no esdevenen adversitats.

Molts aman à Jesus, y'l beneheixen, mentres que reben d'ell algunes consolacions.

Si emperò Jesus se aparta d'ells , y algun poc los desempara ; encontinent se queixan , o desconfian molt d'ell.

2. Los qui aman à Jesus per lo mateix Jesus, y no per alguna propria consolació, beneheixen al bon Jesus en totas llurs tribulacions y angustias interiors ; així com fan en la mes gran consolació.

Encara que may Deu nols' volgués donar alguna consolació , encara sempre lo alabarian , y li voldrian donar gracies.

O quant poderós es lo amor de Jesus,

quant es pur , sens mescla de propri amór ni interes.

Certament se ha de dir que tots treballan per interes , los qui cercan sempre consolacions.

Per ventura no es mes cert que aman mes à si mateix que à Jesu-Christ los qui sempre pensan en llurs comoditats y profits ?

Ahont se trobará algu que vulla servir à Deu sens interes , y per son pur amór ?

4. Rarament se troba una personè tant espiritual que sia despullada del tot dels affectes de las cosas del mon : perque qui trobará un verdader pobre de esperit despullat de totas las cosas ? Tindrian de anar molt lluny , y à la fi del mon , perque es inestimable son valór. Prover. 31.

Si l'home donás tots sos bens , encara no es res. Y si fes una gran penitencia encara es cosa poca. Y encara que tingués totes las ciencias , seria encara molt lluny. Y encara que tinga una gran virtut , y una devoció molt fervorosa , encara li falta molt mes , y es una cosa per ell la mes necessaria y mes convenient.

Quina cosa es aquesta tant per ell necessaria? que deixadas totes las cosas del mon, se deixe també assí mateix, y ifca de si del tot, sens retenir en si lo menó r affecte ni propri amor.

Y quant haurà fet totes las cosas que coneixerà tenir-las de fer, pense que no ha fet encara cosa alguna.

5. No estíme molt, dels altres poder esser molt estimat: antes be ab tota veritat, diga de si esser un inutil servidor en tot; com diu la veritat: *Quant aureu fetas totas las cosas queus seràn manadas, digau som servidors inutils.* *Lucae 17.*

A les hores podrà esser verdadér pobre y nu de esperit, y podrà dir ab lo Profeta: *yo so tot sol y pobre.* *Psal. 24.*

Ninguna persona es tant rica, ni mes poderosa, ningú es tant libre, com aquell que sab deixar-se à si, y à totes las cosas, y tenir-se per lo mes inferior de tots.

CAPITOL XII.

Del cami Real de la Santa Creu.

2. **A** Molts apar molt dura y aspera esta paraula: *Nega-te à tu mateix, porta la tua Creu, y segueix à Jesus.* Però serà

molt mes dura cosa lo oyr aquella ultima
y rigurosa paraula : *Apartau-vos de mi
malebits en lo foc etern. Math. 16. ¶ 25.*

Los qui ara de bona gana ouen y seguei-
xen la paraula de la Creu , à les hores no
tindrán temór de oyr la paraula de llur
eterna damnació.

A quest senyal de la Creu serà en lo Cel,
quant lo Senyor vindrá à judicar lo mon.

A les hores tots los servens de la Creu,
que conformàren llur vida ab la de Jesu-
Christ crucificat , se acostarán à Christo
Jutge ab gran confiança.

2. Donchs que tems portar la Creu ,
per la qual se va al Regne del Cel.

En la Creu es nostra salut , en la Creu
es nostra vida , en la Creu trobarem lo
refugi contra nostres enemicchs , en la
Creu nos infundeix Deu la soberana con-
solació y suavitat en nostres cors , en la
Creu se fortifica lo esperit , y te sa alegria
y contento , en la Creu se fa suprema la
virtut , en la Creu se alcança la santedat
perfeta.

No te salut l'anima , ni esperança de la
eterna vida , sinò en la Creu .

Porta donchs la tua Creu , y segueix à Jesus , y anirás à la vida eterna.

Ell fou lo primer que portà la Creu , y per tu morí en Creu , per animar-te à portar la Creu , y perque desiges morí en Creu. *Perque si mores ab ell , també viurás ab ell , y si li ets company en la pena , també li serás company en la gloria. Rom 6.*

3. Tot es ferm y constant en la Creu: y tot es languido y flac en la mort ; aixi per alcançar certament la vida y la pau verdadera del cor , es necessari caminar per lo cami de la Creu, y tots los dias mortificar los senties.

Camina ahont voldràs , y cerca lo que tu voldràs , y no trobarás mai cami mes excellent en tas adversitats y prosperitats, sinò lo cami de la Santa Creu.

Disposa y ordena tocas las cosas com te apareixerás ; y no trobarás sinò que sempre se te de patir , o de bon grat , o per força, y aixi sempre trobarás Creu.

O sempre sentirás algun dolor del cos , o sufrirás en l'ànima alguna tribulació espiritual.

4. Algunas vegadas te deixaré Deu ,

DE CHRISTO.

iii

altras vegadas serás perseguit del proxim ,
y lo que pijor es, ordinariament tu mateix
te donarás pena , y no tindrás remey ni
consolació per deslliurar-te, o aliviar-te de
ton mal , y tindrás de sufrir y patir tant
com Deu voldrá.

Perque Deu vol que aprengas de patir
tribulacions, sens tenir alguna consolació,
y perque del tot li sias subjecte, y te fassas
mes humil ab la tribulació.

Ningu sent tant dins son cor los dolors
de la Passio de Jesu-Christ , com aquell
que li esdevé patir semblants coses.

Donchs la Creu sempre està aparellada,
y en tot lloch te aguarda.

No pots escapar de la Creu en qualsevol
part tu fuges: perque en qualsevol part
arribarás , tu te portas à tu mateix, y sem-
pre te trobarás à tu mateix.

Mirat' en alta fortuna , mirat' en bai-
xa fortuna , mira fora tu lo que succeheix
als altres , mira tambe lo que succeheix
dins tu , per tot trobarás Creu , y es for-
çós que per tot tingas paciencia si vols te-
nir pau interior , y mereixer la corona
eterna.

5. Si portas la Creu de bona gana , ella mateixa te portarà , y te guiará al fi desijat , ahont será lo fi del patir , encara que no será en esta vida.

Si portas la Creu per força , te fas una carrega , y la fas mes pesada , y encara es necessari que la portes .

Si deixas una Creu , certamént ne trobarás un altra , y tal vegada mes pesada y mes gran .

6. Tu creus escapar del que ningú dels mortals ha pogut evitar ? Qui dels Sants en lo mon fou sens Creu ni tribulació ?

Certamént ni Jesu-Christ nostre Senyor , tant com visqué , no estigué una hora sens dolór , com diu lo Evangelio : Convenia que Christo patís y resuscitás dels morts , y de aqueixa manera entrás en là sua gloria . Luca 24 .

Y com donchs tu cercas un camí different de aquest camí real , ques lo camí de la santa Creu .

7. Totala vida de Christo fou creu y martiri ; y per tu cercas repós y alegria .

Erras , erras si no cercas tribulacions : perque toca aquesta yida mortal es plena

de miserias , y. està tota sembrada de creus.

Y quant mes algu aprofitarà en la vida espiritual , tant mes pesadas creus trobarà molt soviny : perque la pena de son desterro creix mes per la força del amór que te à Deu.

8. Emperò aquest home aixi tant afluxit, no li falta alivio de alguna consolaciò ; perque exprimenta en si, quant gran es , y se multiplica lo fruit de portar la sua creu.

Perque quant voluntariament y de bona gana se subjecta à la Creu , tot lo pes o la pena de la tribulaciò se converteix en esperança de tenir la divina consolaciò.

Y quant mes la carn se consum ab la aflicció , tant mes lo esperit se fa fort ab la interior gracia de Deu.

Y algunas vegadas tant lo conforta lo affecte de tenir tribulaciò y adversitat per la gana ten de conformar se à Christo crucificat , que no voldria may esser sens tribulaciò o dolor , perque creu esser tan mes acceptable à Deu quant aurá pogut mes , y mes grans coses patir per amór d'ell.

Aſſò no es de la virtut humana , finò de la gracia de Jesu-Christ , la qual pot tant , y obra tant grans cosas en la carn fragil ; que lo que naturalmēnt fuig y aborreix , o ama y abraça ab lo fervor de son esperit.

9. No es de la inclinació del home , ni de sa virtut lo portar Creu , amar la Creu , castigar lo cos , y subjectar-lo en tots sos apetits , fugir las honrras , sufrir de bona gana las injurias , menysprear-se , y desijar eſſer menyspreat : sufrir qualsevol adversitat y danys , y no desijar en eſt mon ninguna prosperitat .

Si pensas y confias en tu , no podrás ab tas forças fer cosa alguna de aqueixas . Però si confias en Deu , ell te donarà una fortalesa del Cel , la qual fará que lo mon y la carn sian subjectas al imperi de ta voluntat , ni temeràs lo dimoni ton enemích , si ets armat ab la fe , y fortificat ab lo Senyal de la Creu .

Preparat' donchs com un bon y fael servent de Christo , per portar varonilmēnt la Creu del Senyor per amor de tu crucificat' .

Preparat' per sufrir moltas adversitats ,

y differents incommoditats en aquesta miserable vida : perque aixi serà ab tu lo bon Jesus en qualsevol lloch sias , y verdaderamént lo trobarás en qualsevol lloch te recullirás , y serás retirat.

Aixi convé , y noy ha altre remey per escapar de la tribulació dels mals y dolòrs, finò sufrir y suportar-te à tu mateix ab paciencia.

Beu ab amorós affecte lo Calzer amarch del Senyor , si vols esser son amich , si vols juntament ab ell tenir part en son Regne.

Deixa à las mans de Deu las consolacions , perque ell dispose d'ellas , segöns apareixerà millor à sa santa voluntat.

Emperò tu preparat' per sufrir las tribulacions , y estima-las per unas grans consolacions : *Perque totes las penas d'esta vida miserable no son dignas ni proporcionadas per mereixer la gloria que sens es promesa , encara que tu tot sol las sufries totes.*

Rom. 8. v 18.

II. Quant arribarás à tal estat , que la tribulació te serà dolça y suau per l'amor tens à Jesu-Christ : pensa que ta anima va be , y ets ben encaminat , perque has tro-

bat un paradis en la terra.

Tant com te será grave y penòs lo patír,
y procuras fugir los treballs , sempre te
anirà mal , y te seguirán per tot las tribu-
lacions tu fugirás.

12. Sit' disposas per fer lo que deus , co
es per patír y morír , prest te trobarás més
aliviat , y tindrás la pau en ton cor.

Encara que fosses arrebatat fins al ter-
cer cel , com fou Sant Pau , per aixo no
serias segur de no patír alguna adversitat.
Per que digué Jesus de Sant Pau : *Yo li
mostraré quantas cosas li convindrán patír
per lo meu nom.* *Actoru. 9.*

Donchs not' resta finò patír , si vols
amár à Jesus, y gustas de servir-lo sempre.

13. Plagues al Senyor fosses digne de pa-
tir alguna cosa per gloria del nom de Jesus:
Quanta gran gloria seria per tu , quanta
alegria per tots los Sants del Senyor , y de
quanta edificació seria, y bon exemple per
al proxim.

Perque tots alaban la paciencia , encara
que sian pochs los que volan patír.

Ab raho deurias de bon grat patír algu-
na cosa per amor de Jesu-Christ, com sian

molts los que pateixen mes graves y ma-jors afliccions per amor del mon.

14. Tingas per cosa certa que ta vida ha de esser un continuo morir. Y quant mes algu mor à si mateix mortificant sos ape-tits , tant mes comença à viurer en Deu nostre Senyor.

Ningu es apta per alcançar be las cosas celestials , si no se es submés à sufrir ad-versitats per amor de Jesu-Christ.

Ninguna cosa es mes accepta à Deu , ni en est mon per tu mes saludable que es lo patir de bona gana per l'amor de Jesu-Christ.

Y si tu podias elegir , deurias mes preft desijar patir adversitats per amor de Jesu-Christ , que esser recreat ab moltes con-solacions , perque serias mes semblant à Christo , y mes conforme à la vida dels demés Sants.

Perque certament no està nostron mierit , ni la perfecció de nostre estat , en moltes suavitats ni consolacions : antes be consisteix en suftrir moltes penas y tribulacions.

15. Perque si altre cosa fos millor y mes util per la salvació dels homiens quel' pa-

tir: Certament Christo ho haguera enseñat ab paraulas, y ab lo exemple de sa vida.

Perque ell als Deixebles quel seguian, y tots los demés quel' desijan seguir, manifestament los exhorta à portar la Creu, y los diu: *Si algu vol venir tras de mi, negues' à si mateix, y porte la sua Creu, y me seguesca. Luca 9.*

Donchs tot ben llegít y ben pensat, sia esta la ultima conclusiò: *Que per moltas tribulacions es necessari entrar en lo Regne de Deu. Actorum. 24.*

Fi del Llibre segón.

DE THOMAS A KEMPIS,
Canonge regular del Ordre de S. Agusti.

De la Imitaciò de Christo, y menyspreu del mon.

LLIBRE TERCER.

De la interior consolació.

*Dialogo, o Col-loqui entre Jesu Christ y l'Anima
devota, de tot lo qu'es passa en la vida
interior y spiritual.*

CAPITOL I.

*Del parlár que fa Christo en lo interior
de l'Anima fael.*

L' A N I M A.

1. *I R E' lo que parla en mi Deu
nostre Senyor. Benaventurada
es l'Anima que oii al Senyor
quant li parla en son interior,
y de sa boca reb la paraula de consolació.*

Psal. 84.

*Benaventuradas orellas que percebeixen
la veu suau y inspiració del Senyor, y son
fوردas del tot à las murmuracions del mon.*

*Benaventurades son certament las ore-
llas que no escoltan la veu sonora exterior,*

sinò la veritat que ensenya en lo interior.

Benaventurats son los ulls que son tancats à las coses exteriors , y solament oberts à las coses interiors.

Benaventurats son los qui entenen las coses interiors , y tots los dias ab continuos exercicis se preparan mes y mes per rebre y entendre los secrets del Cel.

Benaventurats son los que se alegran de estar ocupats ab Deu , y se desembarassen de tot impediment del mon.

O anima mia considera molt be estas coses ; y tanca las portas de los apetits sensuals , perque pugas facilment oyr lo que ton Deu y Senyor parla en ton interior. Mira que ton amant diu estas coses.

J E S U - C H R I S T .

2. Jo so la tua salut , la tua pau , y la tua vida , conservat' cerca de mi , y trobarás pau : deixa las coses transitorias , y cerca las eternas.

Que son totes las coses temporals sinò enganys ? y que aprofitan totes las criaturas , si ets desemparat del Creador ?

Perço deixadas totes las coses , procura esser fael y agradable à ton Creador : per-

que

que pugas alcançár la verdadera benaventurança.

CAPITOL II.

Prega l'Anima, perque puga oyr lo Senyor quant li parla en son interior.

L'ANIMA.

1. **P**Arlaus Senyor, perque vostre servent vos escolta. Jo so vostre servent, donau-me enteniment, perque entenga vostras veritats 2. Regum. 3. Psal. 118.

Inclinau mon cor à las paraulas de vostra boca, distille en mon cor vostra paraula com la rosada del Cel.

Deyan antigamént los fills de Israël à Moïses: Parlaus nos vos, y vos escoltarém, nons' parle lo Senyor, perque qui ça no moríssam. Exod. 20.

No, no Senyor, jo nous fas tal pregaria; sinò com feu Samuél Profeta, ab tota humilitat, y ab tot lo affecte de mon cor vos prego: Parlaus Senyor, perque vostre servent vos escolta.

Nom' parle Moyses ni altre dels Profetas, sinò vos Senyor y Deu meu parlau me, que foreu lo qui inspiráreu la veritat, y illuminareu tots los Profetas: per-

que vos sol sens ells me podeu ensenyar perfetament, y ells sens vos no me aprofitarian res.

2. Ells podan pronunciar lo so de las paraulas, però no podan donar esperit. Parlan molt be, però no parlant vos, no inflaman ni mouan la voluntat.

Ells nos donaren las Escripturas, però vos ne explicau lo sentit. Ells nos diuan mysteris y cosas secretas, però vos illuminau lo enteniment per coneixer lo que significan.

Ells nos predican vostres Manaments; però vos nos donau la gracia per cumplir-los perfetament.

Ells nos amostran lo camí; però vos nos donau forças per caminar-lo.

Ells obran en lo exterior solament, però vos instruiu y illuminau los cors.

Ells regan à la superficie, però vos Senyor donau la fecunditat.

Ells claman ab paraulas, però vos donau à l'anima orellas y llum per entendrer-las.

Donchis nom parle Moyses, sind vos Senyor y Deu meu, veritat eterna: però

que per ventura jo no morís , y restás sens
fruit, si era tantsolamént exteriormént en-
senyat , y interiormént no fos encés y mo-
gút ; perque no fos ma condemnació la
paraula de Deu oyda, y no posada en obra,
lo haver-la coneぐda y no amada , cregue-
da y no guardada.

*Parlau donchs Senyor, perque vostre servent
vos escolta : però verdaderamént teniu pa-
raulas de vida eterna.*

Parlau-me Senyor , perque tinga la mia
anima alguna consolació , y per esmenar
tota ma vida, y per la eterna honra y glo-
ria vostra.

C A P I T O L III.

*Que la paraula de Deu se deu oyer ab humilitat : y
que molts no la estiman ni consideran com deüan.*

J E S U - C H R I S T.

i. **E**scolta fill meu mas paraulas , pa-
raulas suavíssimas , que excedeixen
tota la ciencia de tots los Philosophs y sa-
bis de aquest mon. *Mas paraulas son es-
perit y vida. Joán. 6. v. 64.* que no podan
esser compresas per sentit humà.

Nos' deüan dir per sola complacencia
vana , antes he se deüen oyer en sienci , ys

deuen acceptar ab un gran afecte y humilitat.

L'ANIMA.

Digué Davit. Benquenturat es aquell, al qui Senyor vos ensenyareu, y li amostraréu vostralley; per que ly sia mitigada la pena en los dias mals y de tribulació, y no sia desparat, y del tot desconsolat en la terra.
p. 93. v. 12.

JESU-CHRIST.

2. Jo, diu lo Senyor, he ensenyat des del principi als Prophetas: y encara fins ara no cesso de parlar à tots: però molts son sorts y durs de cor á ma veu.

Molts de millor gana ouen al mon que à Deu: mes facilment segueixen lo appetit de llur carn que la voluntat de Deu.

Lo mon promet coses temporals y de poqua estima, y es servit dels mundans ab gran promptitud y gust: y jo prometo coses molts grans y eternas, y l's cors dels mortals son negligents y frets.

Qui ab tant cuidado en totas las coses me serveix y obeheix, com serveixen al mon y als Senyors d'ell? Te vergonya Sidon, Diu lo mar. Isaiæ 23. v. 4. y si vols

sabér la causa , es aquesta .

Per una petita prebenda los homens fan un llare camí , y per una vida eterna , molts à penas alçan una vegada lo peu de la terra (com feien los Sidonios que no acudiran à la defensa de Tiro , que era llur principal obligació)

Cercan los homens vils ganancies , y moltes vegadas pledejan malament un interes de norres , per una cosa vana , y promesa de alguna petita cosa , no temen fatigar-se dia y nit .

3. Mes ay dolor ! que tenen peresa y temen fatigar-se un poc per lo be incomutable , per lo premi inestimable , y per llur majór honra y gloria eterna .

Donchs servent perelós , y sempre queixós , te vergonya que aquells sian mes promptes per llur perdició , que tu per l. tua salvació .

Ells se alegran mes de la vanitat de las cosas temporals , que tu dels bens verdaders y eterns .

Y verdaderamént algunas vegadas los enganya llur esperança , però ma promesa es certa y no enganya may à ningú , y no

falto en donar als qui confian en mi.

Lo que tinc promés donaré, y cumpliré ma paraula, al que perseverarà fins à la fi de la vida faèl en amar-me.

Jo so lo qui remunero los bons, y prohibo ab rigurosos exercicis y penas à tots los devots.

4 Escriu mas paraulas en ton cor, y considera las ab gran diligencia y atenció, perque te seran molt necessarias en la temps de la tentació:

Lo que no entens ara llegint, coneixerás y entendrás despres quant illuminaré y visitaré ton cor.

De dos maneras acostumo visitar mos Elegits, es à sabér, ab tentació y ab consolació; y los dono cada dia dos lliçons: la una es increpar llurs vícis, y l'altra exhortar per aumentar las virtuts.

Lo qui oü y enten mas paraulas, y las desprecia, te qu'il judicará en lo dia ultim de sa vida.

ORACIO

Per demanar la gracia de la devoció.

5. **S**enyor y Deu meu, vos sou tot mon se. Y qui so jo per atrevir me à par-

Jar-vos? Jo so lo mes pobre servént vostre,
y un vil cuc de la terra , mes pobre y molt
mes digne de menyspreu , del que jo no
fabria dir ni pensár.

Mes recordau-vos Senyor , que no so
res , ni tinc res , ni puc res. Vos sola-
ment sou bo , just y sant , vos sou tot po-
derós , tot lo que tenim nos donau , vos
ompliu totas las cosas , y sols deixau va-
cuo y pobre al pecadór.

Recordau-vos Senyor de vostras mis-
ericordias , y cumpliu mon cór de vostra
gracia , pus no voleu que vostras obras sian
vacuas.

6. Com puc jo tolerar y sufrir me en
aquesta miserable vida , si nom' conforta
vostra misericordia , y vostra gracia ?

No vullau apartar vostra cara de mi ,
noni' dilateu vostra visita , nom' priveu de
vostra consolació , perque la mia anima
no sia devant vos infructuosa , *com la terra*
seca sens aygua.

Senyor ensenyau-me fer la vostra vo-
luntat , ensenyau-me convertir y viure
dignament , y humilmént en vostra pre-
sencia ; perque vos sou ma sabiduria , que

verdaderament me coneixeu , ym' cone-
guereu ab eterno , antes quel mon fos per
vos fet , y antes que jo fos nat en lo mon.

CAPITOL IV.

*Que devèm conversar devant Deus ab veritat
y humilitat.*

JESU-CHRIST.

1. **F**ill meu camina en ma presència ,
en veritat , y cercam' sempre ab un
cor simple y sens engany.

Lo qui camina devant mi en veritat ,
serà guardat dels encontres y mals li po-
drán succehir , y la veritat lo deslliurara
dels enganys y de la murmuració dels
mals.

Si la veritat te deslliura serás perfeta-
ment libre , y no farás cas de las paraulas
vanas dels homens.

L' ANIMA.

Senyor , veritat es lo que dieu ; y així
vos suplico ho fassau en mi lo que dieu ,
vostra veritat me ensenye , ella me guarde
y me conserve en vostra gracia fins à la fi
de ma vida.

Ella me deslliure de tot affecte mal , y
amor desordenat : y així caminaré ab vos

ab una gran llibertat y alegría de cor.

J E S U - C H R I S T.

2. Jo te ensenyaré (diu la mateixa veritat) las coses que son rectas y agradables devant mi.

Pensa en tos pecats ab gran desplaer y tristesa : y may penses per tas obras esser alguna cosa , ni te estimes en res.

En veritat te dic que ets pecadör , y subjecte y lligat ab molts affectes y passions.

De tu mateix sempre caminas al no res, cauas facilment , prest ets vençut y turbat, y prest perdes las forças y ets desanimat.

Tu no tens cosa de quet' pugas gloriar, antes be moltas coses per las quals te deus menyspreárt ; perque ets mes flac y malalt del que tu podas pensar.

3. Perço not' aparega gran cosa la obra, de totas quantas tun' fas,

Ninguna cosa te aparega gran ni preciosa , o admirable , ni digna de alguma estimma , ni alta y digna de alabança que pugas desijar , sinò la ques etern.

Sobre totes las coses del mon te agrade

la eterna veritat , y sempre te desagrade ta grandissima vilesa.

Ninguna cosa has tant de temer , vituperar y fugir com los vicis y las tuas culpas , las quals te deian desagradar y entristir mes que tots danys y demés mals del mon.

Alguns no caminan devant mi ab pura intenció , sinò sols mogúts de alguna curiositat y arrogancia , los quals volen saber mos secrets , entender las cosas mes difícils de Deu , essent ells molt negligents de si , y de llur salvació eterna.

Aquests ordinariament caüan en tentacions y culpas molt grans per causa de llur superbia y curiositat , essent-los jo per aixo llur majör contrari.

4. Tem los judicis de Deu , espantet la ira del Omnipotent.

No vullas escodrinyar las obras del Altíssim , antes be escodrinya y pensa be en tas culpas , y en quantas coses has pecat , y quantas bonas obras has deixat de fer per ta negligencia.

Alguns tenen llur devoció solament en los Llibres , altres en Imatges y figures de

Sants, altres en los gestos fan en lo exterior. Altres tenen mon Nom en la boca, però molt poc lo tenen en llur cor.

Mes sen troban de altres, que illuminats en llur enteniment, y purificats de tots affectes, sempre suspiran à las cosas eternas: y ab pena gran oüan parlar de las cosas terrenas; y ab dolor serveixan à las necessitats naturals: aquestos son los que coneixen lo quels' parla lo esperit de veritat en llur cor.

Perque los ensenya menysprear las cosas terrenas, y amar las cosas celestials: menysprear lo mon, y desifar nit y dia lo Cel.

CAPITOL V.

*Del admirable efecte fa en l'Anima lo amor diví.
L'ANIMA.*

• **B**enehésch-vos Pare celestial, Pare de mon Deu y Senyor Jesu-Christ, perque vos sou dignat recordar-vos de mi, pobre y miserable.

O Pare de misericordia, y Deu de tota consolació, gracias vos fas, que à mi indigne de tota consolació, algunes vegadas me recreau ab yosstra consolació.

Benehésch-vos sempre y glorifico , y à
vostre unigenit Fill , ab l'Esperit sant con-
soladór , pera sempre jamés.

O Senyor y Deu meu , mon santissim
amant , quant vindreu dins mon cor se
alegraran totas mas entranyas : *Vos sou la
mia gloria , y la alegria de mon cor. Vos sou
ma esperança y mon emparo en lo temps de
ma tribulacio.*

2. Mes perque jo so encara flac en l'a-
mór , y imperfet en la virtut , perço tinch
necessitat de esser confortat y aconsolat de
vos : y aixi visitau-me mes soviny , y ense-
nyau-me vostras doctrinas sanctas.

Deslliurau-me de las passions , y de tots
mos affectes mals , y curau mon cor , y
purgau-lo de tot affecte desordenat : per-
que essent en mon interior purgat y curat,
sia habil per amar , fort per patir , ferm y
constant per perseverar.

J E S U - C H R I S T .

3. Gran cosa es l'amór , es un be del tot
y perfectament gran , lo qual tot sol , fa
molt lleuger tot lo quies molt pesat , y por-
ta ab igualdát tot lo desigual. Perque por-
ta la carrega sens sentir lo pes , y tot lo

amarch fa dols y laborós.

Lo noble amór de Jesus mou à fer coses molt grans , y excita à desijar las cosas mes perfeccions.

L'amór vol esser alt , y no vol ser enclos en las cosas baixas y inferiórs.

L'amór vol ser libre , y apartat de tota affectiò mundana : perque en lo interiòr puga claramént veure la inspiraciò de Deu , ni en lo exteriòr se embarasse ab interes temporal , nis' disminuesca , nis' perda per alguna mundana incommoditat o dany.

Ninguna cosa es mes dolça que l'amór , mes forta , mes alta , mes ampla , mes alegre , ninguna mes plena , ni se pot trobar cosa millor en lo Cel ni en la terra : perque l'amór es nat de Deu , lo qual no pret reposar en cosa , sino sols en Deu.

4. Lo qui ama vola , corr , se alegra , es libre , ni cosa del mon lo pot detenir . Totas las cosas dona per tot , y totas las te en tot : perque reposa en un summo be , qui es sobre totes las cosas , del qual magna y procheix tot be.

No mira als dons , antes be converteix

IMITACIO

los ulls al donadòr dels , ques millor que tots los bens del mon.

L'amor soviny no sab , ni te modo, antes be se inflama soberanament y sens modo.

L'amor no sent carrega , ni fa cas dels treballs , se anima fer mes del que pot , ni se excusa fer lo que no pot , perque li apár que ab Deu tot ho pot .

La força del amor es bastant per fer totes las coses , y executa y fa tot lo que vol , en las coses quel qui no ama es flac , y no pot res del tot .

5. L'amor es vigilant , que dormint yetlla , fatigat no es cançat , angustiat no sent la angustia , y espantat nos turba , antes be sens resistencia penetra y puja en alt com un foch ardent y una viva flama .

Si algu ama , coneix lo que sona y vol dir aqueixa veu .

Es un gran criter las aurellas de Deu , lo ardent affecte de l'anima , la qual diu : Mon Deu , amor meu , vos sou tot meu , y jo so tot yostre .

L'ANIMA .

6. Aconsolau-me Senyor ab yostre

amor : perque mon cor guste la suavitat de amar , fins à derritir-se en las flamas , y nadar com un peix en lo mar immens del amor.

Sia jo pres del amor , quem trega del tot de mi ab son admirable fervor.

O Senyor , cante jo cantichs de amor , seguesca-us' jo amat meu en alt ; y la mia anima se muira de alegria en alabancies de vostre amor.

Ame-jo à vos mes que à mi , ni me amo finò per vos , y tots los demés en vos ; los qui verament vos aman , com mana la lley del amor , que naix resplandent de vos.

J E S U - C H R I S T .

7. Lo amor es prompte , sencer , piados , alegre y delectable , fort pacient y fael , prudent , y que espera llarch temps , animos , y may cerca son propri interes ; perque cercar lo propri interes , no es obra propri del amor .

Lo amor es molt remirat , humil y recte , no es flae ni va , ni fa cas de coses vanas , sobrio , cast , constant , quiet , y te tots los sentits ben guardats .

Lo amór es subiecte y obedient als Prelats , à si mateix , es vil y menyspreát , à Deu es devót y agrait , en lo qual sempre confia , encara en lo temps de la sequedat , quant no sent la consolació de Deu : per que nos viu en amór , sens patir moltas vegadas dolor.

8. Qui no es apparellat á sufrir totas las cosas , y conformar-se en tot ab la voluntat del amát , no es digne de esser anomenat amant.

Es necessari al qui ama , patir de bona gana totas las penas y amarguras per amór del amát , ni apartar-se d'ell per causa de alguna adversitat.

CAPITOL VI.

Dels senyals p proba del verdader amant.

J E S U - C H R I S T .

Fill , encara no ets fort y prudent amant.

L' A N I M A .

Perque Senyor ?

J E S U - C H R I S T .

1. Perque pér una petita contradicció deixas lo començat , y ab desmasiat affecte desijas esser aconsolat .

Lo fort y fervorós amant es ferm y con-

stant en las tentacions, ni creu à las astutas rasons del enemich; y aixi com li agrado en las prosperitats, aixi també no li desagrado en las adversitats.

2. Lo prudent amant no mira tant lo do de son amat, com lo amòr del qui dona. Mira mes la voluntat que la mercé; y es majòr lo amòr te à son amat que als dons li ha donats.

Lo noble amant no reposa en los dons, finó en mi sobre tots los drons. Y per esta causa no cregau que sia tot perdut: perque no sentiu lo fervor de amòr, voldrie tenir de mi o de mos Sants.

Aquell affecte bo y dols, que algunas vegadas experimentas, es afecte de la gracia present, y es un començar gustar en esta vida lo ques' gozará en la patria celestial: y en asso not' deuies molt fundar ni treballar, perque va y ve.

Però peleárt contra los moviments mals quens' venan en l'esperit, y menysprear la sugestió del dimoni, es un senyal de gran mérit, y de insigne virtut.

No te turben las estranyas imaginacions quet' posa lo dimoni en ton esperit de

qualsevol cosa que sian. Conserva ab fortalesa ton bon proposit, y la intenció recta al bon Deu.

No es illusió, ni cregas esser enganyat, perque alguna vegada ets subitament en extasi elevat, y encontinent tornas à las mateixas desbaratas imaginacions de ton esperit; perque las sufreixes contra ta voluntat, y tant com te desagradan, y las contradicçions, es per tu mérit y no culpa.

4. Sapias que lo enemich antich treballa ab tot son poder per impedir del tot lo desitg que tens de fer be, y apartar-te de tot bon exercici, y del culto y devoció dels Sants, y borràr en tu la memoria de la mia santa mort y passió, y que no penses mai en tas culpas, nit' cuydes guardar pur ton cor, ni conservar lo proposit ferm de aprofitar sempre mes en la virtut.

També sembra en lo esperit molts mals pensaments, per causar-te pesar y horrór, per apartar-te de la oració y lectura de llibres sants.

La confessió humil de las proprias culpas li desagrada molt (y si podia) faria que no rebesses mai la sagrada comunió.

Nol' cregas may , nit' cures d'ell , encara que moltes vegadas te pare llaços , proposant-te molts enganys.

Quant te proposa molts pensaménts desonestos , atribueix-los à ell , dient-li : ves y apartat' de mi esperit immundo , te vergonya miserable , tu ets molt impur y feo , quim' proposas cosas tant lletjas.

Apartat' de mi malvát enganyadòr , no tindrás en mi part alguna : antes be Jesus serà sempre en mi , com un Capità valerós per defensar-me , y tu restarás confus.

Estimo mes morir , y sufrir totas las penas del mon , que consentir en lo que tu vols. Calla , y no parles mes. *Marti.* 49. v. 39. que not' vull escoltar mes per tant que me importunes. *Lo Senyor es mà llum y ma salvació , qui temeré ? Psal. 26. v. 1.* Encara que se presenten contra mi molts exercits , no temerà mon cor. *Psal. 26. v. 3.* Lo Senyor es quim' ajuda , y es també mon redemptòr.

§. Peléa com un valerós soldat , y si alguna vegada cauis per ta flaquesa , torna cobràr majors forces que antes , confiant de majór favór de ma gracia y misericor-

dia , y guardat' molt de la vana compla-
cencia , y de la superbia.

Perque per causa de la superbia molts
van errats , y moltas vegadas caian casi en
una incurable ceguedat , y la ruina dels
superbos que vanamént presumeixen de si,
per tu sia ensenyauça , y ocasió de humi-
litat.

C A P I T O L VII.

*Ques' deu ocultar la gracia , baix la guarda de la
bumilitat.*

J E S U - C H R I S T.

I. **F**ill, es mes util y segur per tu escon-
dir la gracia de la devoció , que no
exaltar-te per ella, ni pensár ni parlár molt
d'ella : antes be despreciar-te à tu mateix ,
y temer que Deu te la ha donada com à
persona indigna de ella.

No teniu de confiar molt de aqueixa
devoció affectuosa , perque molt prest
podeu restar sens ella , y ser molt different
del que antes ereu.

Quant tens dita gracia , considera quant
miserable ets ordinariament y pobre sens
ella.

La perfecció de la vida espiritual no

consisteix solament en tenir de Deu consolació: antes be en negar ton gust, sufrint ab paciencia y humilitat quant Deu te la voldrá llevar: de tal manera que per això no refredes de tenir oració, ni deixes los demés exercicis que acostummas fer, antes be de la millor manera que sabrás, fassas de bona gana lo que de ta part podrás, ni descuides de tu per causa de la seguedat y aflicció que sientes dins ton esperit.

2. Perque sen troben molts que se impacientan, y son negligents en la virtut, perque las coses nols arriban segons llur gust.

Perque en veritat lo camí de l'home no es sempre en sa ma, antes be es en la ma de Deu donar y aconsolar-nos quant vol, y tant com vol, y à qui vol, y així com li apareixerá, y no mes.

Alguns indiscrets destrúen llur vida ab la devoció Deu los havia donada, perque volgueren fer mes del que podian, no considerant llur flaqueza, ni la mesura de llurs pocas forces, següint mes lo affecte de llur voluntat, que lo dictamen verda-

dér de la raho. Y perque presumirén fer majórs cosas del qué era voluntàt de Deu; per esta causa perderen prest la gracia.

Estos se feran pòbres , y restaren vils , per voler-se remontar com las aguilas à collocar llur niu en lo Cel : perque trobant-se pobres y humiliáts , aptengan de volár en alt , nò ab llurs proprias alas , sinò confiar baix las plomas de la mia gracia.

Los que encata son nous , y poc expers en lo camí del Senyor , facilment podan esser enganyats , y perdre-se , si no son guiats ab lo consell de personas discretas.

3. Que si volan seguir llur sentir mes quel' de las personas exercitadas , tindrán un fi molt perillós , si no volan apartar se de llur propri sentir.

Los quis tenen per sabis,raràment sufren ab humilitat esser regits per altres.

Millor es saber poc ab humilitat , y poca intelligencia , quels grans tresors de las ciencias ab vana complacencia.

Millor es per tu tenir poc que molt , de hont te pugueses ensúperbir.

No es discret qui del tot se dona à alegrar-se , olvidat de sa passada pobresa , y

d'el ràst temór de Deu , lo qual tem perdré la gracia obtinguda.

No es de home virtuós, qui en lo temps de la adversitat y tribulació viu com un desesperat , ni pença ni creu en mi ab la confiança qués menester.

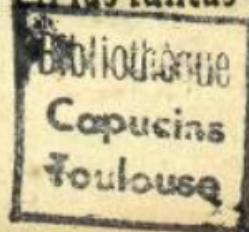
4. Qui en temps d'eu may es prou segur , se trobará en temps de guerra y tribulació molt desanimat.

Si sabias esser humil sempre , y à tos ulls poc estimat , regir y guvernár be ton esperit , no caurias tant prest en perills y offensas de Deu .

Es un bon consell quant pensas en lo fervor de ton esperit , que consideres lo que esdevindrà , apartada la llum de la gracia. Y quant se apartarà , torna pensar que la llum eacira de nou podrá tornar , la qual per algun temps te llevo per la tua ensenyança , y també per ma gloria.

5. Es mes util ordinariament aqueixa proba , que si totas las cosas te eran prosperas segons ton appetit y voluntat.

Perqué los mèrits nos' dcuen considerar per tenir moltes visionis o consolacions , ni per esser molt docte en las lantes Escrif-

turas, o per esser elevat en mes alt grau ó dignitat.

Sinò essent ben fundat en humilitat, y tot encés y ple de divina caritat; cerque purament y perfetament sempre la honrra de Deu: y no se estime en res y verdaderament se menysprece, y se alegre mes de esser menyspreat y humiliat dels altres que honrat.

C A P I T O L V I I I .

De la vil estimació de si mateix devant los ulls de Deu

L' A N I M A .

1. **M**E atreviré parlar à mon Senyor, com sia pols y cendra. Gen. 16. v. 27. Si jo penso esser alguna cosa millor, certamēnt vos sou mon contrari, y mas culpas ho manifestan tant claramēnt, de modo que noy puc contradic.

Mes sim' menyspreo ym' reduesch à no res y no fas cas de ma reputaciò, y sols me estimaré per un pols (com veramēnt so) vostra gracia me serà favorable, y vostra illuminaciò serà molt prop de mon cor: y la mes minima estimació mia se perdrà en lo profundo de mon no res perpetuament.

Aqui

Aqui me amostrau lo que so , lo que
so estat , lo estat miserable ahont so arri-
bat : *perque no so res , y jo no ho coneixia,*

Psal. 72. v. 22.

Si so sol y desamparát de vos , es cert
que no puc res , y so la mateixa flaquesa :
però en lo mateix punt me mirau ab ulls
de clemencia, tornó fort , y per tot valeròs,
y so tot cobert de una nova alegria , y es
cosa marvellosa que aixi tant repentina-
mènt me alçau , y tant benignamènt abra-
çau , qui de mon propri me inclino à co-
sas baixas y de no res.

2. Tot asso fa Senyor vostre amór , que
gratuitamènt me prevé , y me ajuda en
totas mas necessitats , ym' guarda de gra-
vissims perills(y per dir ho ab una parau-
la) me deslliura de infinits mals.

Amant-me desordenadament me so per-
dit , y cercant solamènt à vos , y pura-
mènt amant-vos he trobat à mi y à vos , y
ab l'amór vostre me so profundament re-
duhit à no res. Perque , ô dulcissim Se-
nyor , feu en mi mes del que jo no me-
resch , y lo que nom' atreviria demanar;
vos , ni creuria poder alcançar.

3. Beneyt siau mon Deu : perque encara que jo sia indigne de alcançar lo menor be : però vostra noblesa y infinita bondat may cessa de fer beneficis , encara als ingratis , y als que son molt apartats de vos.

Convertiu-nos à vos Senyor , perque siám agrahíts , humils y devots : perque vos sols sou nostra salut , fortalesa y virtut.

CAPITOL IX.

Que totes las coses se deuen referir à Deu , com à ultim fi.

JESU-CHRIST.

1. **F**ill meu , jo tinc de esser ton principal y ultim fi , si vols esser verdaderament benaventurat.

Tenint aquesta intenció , ton affecte serà pur y perfet , lo qual ordinariament es envés tu , y las demés criaturas viciosament inclinat.

Perque si en alguna cosa te cercas y á ton appetit , en lo mateix punt serà flac en tu , y tindrà sequedad lo teu esperit.

Donchs totes las coses principalment refereix-las à mi , perque totes quantas sou en tu provenen de mi .

Considéra així totes las coses com pro-

venint del summo be , y així per reduhir-
las à son primer principi , las deus referir-
à mi.

De mi com de font viva püan aigua vi-
va , lo gran y petit , lo pobre y lo rich , y
los que de bona gana y bona voluntat me
volen servir : havent correspost à ma gra-
cia , la alcançarán majór de mi.

Qui no en mi , sinò en altra cosa se vol-
drá gloriar , o en algun particular be se vol-
drá alegrar , no serà confirmát en verdade-
ra alegria , ni serà en son cor aconsolat ;
antes de moltas maneras lo tindrà turbat ,
y molt angustiat .

No te atribuecas may cosa bona , ni
à ningun home la virtut , sinò tot atribu-
heix-ho à Deu , sens lo qual no te res em-
si qualsevol home .

Jot' he donat tot lo que tens , y així te
vull tot , y vull molt estretament quem-
dones gracias de tot .

3. Aquesta es la veritat , ab la qual se
aparta y llança tota vana gloria .

Y si en ton cor entra la gracia del Cel y
la verdadera charitat , no tindrás may de
algu enveja , ni tindrás ton cor apretat ,

quel' amòr de algun propri interes lo tingga tot ocupat.

La charitat divina tot ho vens y dilata,
y aumenta totes las forces de l'anima.

Si tens bon sentir, solament te alegraras en mi, y en mi sois esperarás: porque ningun es bo sinò un sol Deu, que es digno esser alabat sobre totes las coses, y en totes deu esser beneyt.

CAPITOL X.

*Que despreciat lo mon, es cosa molt dolga
servir à Deu.*

L'ANIMA.

I. **A** Ra tornare parlar Senyor, y no callare; diré al oydo de mon, Deu y Senyor y Rey que está en lo trono del Cel. O quant gran es la dulcura que vos Senyor haven reservada per los queus temen? *Psal. 30. v. 20.*

Quanta deu ser donchs la gracia donau als quius aman, los quals de tot llur cor vos serveixen?

Certament las delicias de vostra contemplació que donau als quius aman es ineffable.

En asso me hayeu mostrat molt la dul-

çura de vostra caritat , perque no essent jo ,
me haveu criat : y com fos molt apartat
de vos y errat , me haveu reduhit y acostat
de vos perque vos servis ; y me haveu ma-
nát queus amás .

2. O font del amor etern , que diré de
vos ?

Com me podré olvidar de vos , queus
sou dignat recordar-vos de mi , encara
després que fuy consumit , y mort per
mas culpas .

Féreu en mi , vostre humil servent , tant
gran misericordia que es sobre tota espe-
rança y sobre tot mérit , la qual es haver-
me donada la gracia y vostra amistat .

Queus' donaré Senyor per esta gracia :
no à tots la haveu feta , que despullant-se
de totes las cosas renuncien al mon , y
preengan la vida religiosa ?

Quina maravella es queus' servesca ,
quant totes las cosas vos deuen servir .

Nom' deu apareixer cosa molt gran lo
servir-vos , antes be assò me ha de aparei-
xer cosa mes gran y marvellosa que vullau
rebre per vostre servent , y juntar-lo ab
vostres amichs , un miserable y indig-

ne com so jo.

3. Mon Deu , totas las cosas del mon son vostras , y totas las cosas que tinch , ab las quals vos serveesch.

En veritat es al contrari , vos me serviu mes que jo à vos.

Veus' aqui los Cels y la terra que ha-
veu creát per lo servey del home , fan ab
prestéza tots los dias tot lo quels haveu
ordenat.

Y asso es cosa poca , pus encara haveu
ordenat quels Angels fossen tambe en ser-
vey del home.

Però lo que excedeix totas aquestas co-
sas , que vos mateix vos sou dignát servir
al home , y li haveu promés donar-vos
vos mateix.

4. Queus' donaré , Senyor , per aque-
tos milanars de beneficis me haveu fets ?
Plagués à vos Senyor vos pogués servir
tots los dias de ma vida.

O sius' pogués-jo solament un dia fer-
vos un digne y agradable servey.

Verdaderamént vos sou digne de tot
servey , de tota honrra , y de una alaban-
ça eterna.

Verdaderament sou mon Deu y Senyor,
y jo so un pobre servent vostre, que ab
totas mas forças vos dech servir, ni may
dech cançar-me en alabar-vos. Així ho
vull, y així ho desijo; y vos Senyor dig-
nau-vos suplir totas mas faltas.

5. Es per mi una gran honrra y una gran
gloria servir-vos, y per amor de vos me-
ny sprear totas las coses.

Tindrán una gran gracia de vos, los
que de bona gana se fan vostres esclaus,
ys' subjectan à vostra lley santa.

Trobarán una suavissima consolaciò del
Esperit sant en llurs cors tots los que per
amor vostre menysprearan, y llançaran de
si tota delectació sensual.

Alcançaran gran llibertat d'esperit tots
los qui caminarán lo cami estret de la pe-
nitencia per vostra gloria, y se despollarán
de tots los cuydados del mon.

6. O agradable y suaü esclavitut, ab
la qual l'home se fa verdaderament libre
y sant.

O sagrat estat de la servitud y vida reli-
giofa, la qual fa l'home igual als Angels,
manço y apacible à Deu, als dimonis es-

pantable , armat y alabat de tots los Christians.

O servitut digna de esser desijada y abracada , ab la qual se mereix lo summo ben , y se alcança un goig que durara' pera sempre sens fi.

CAPITOL XI.

Que los desitgs del cor se deuen examinar y moderar.

JESU-CHRIST.

I. **F**ill meu , encara te convé apendre moltes coses , las quals encara no has ben apresas y entesas .

L'ANIMA.

Quinas cosas son aqueixas , Senyor ?

JESU-CHRIST.

Que tot ton desitg y voluntat en tot sia conforme ab la mia : y que no te ames , y que tingas un gran zel de seguir en tot ma voluntat .

Moltas vegadas tots desitgs te enflaman , y ab gran vehemencia te mouen : però considera si ets mogut ab ells , mes per ta comoditat y interes , o per ma honrra y gloria .

Si jo so la causa de tots desitgs , serás ben content ques' fassa tot lo que jo orde-

nare de qualsevol manera que sia : però si es algun interès ocult teu , lo que tu cercas , mira que aixo es lo quet' turba yt' dona pena .

2. Guardat' de confiar , ni tenirte molt ferm en lo desitg que has tingut , sens consultar-ho ab mi : perque tal vegada despres no te pesás molt , y no te descontentás lo que antes te agradaba , y apareixent-te cosa millor , ab gran affecte amabas .

En veritat tot affecte que apar molt bo , no se ha de seguir promptement , ni tampoch lo affecte que apar contrari , y mal nos deu fugir de colp .

Mes algunas vegadas convé refrenar los , encara que sian bons exercicis y desitgs ; perque ab allur apretura y violencia no vingueres en ton enteniment esser molt distret ; y ab ta indiscreció no causasses a scandal als altres , o que per la resistència y contradicció dels altres , no turbasses , ni desmayasses de fer be .

3. També algunas vegadas convé usar de violència , y ab grau fòrça contradir al appetit sensual , sens curar-se del que vol la

carn , o no vol : sinò principalment procurar que sia subjecta al esperit , encara que ella resistesca . Y tant temps deu ser castigada y subjectada al esperit , fins que sia apta y disposada per totas las cosas ; y aprenga de acontentar-se ab poc , y sols delectar-se en las cosas mes simples y de poca estima , ni murmurar o mostrar sentimént del menór disgust.

CAPITOL XII.

Declara que cosa sia paciencia , y lluta o pelea contra los apetits sensualls.

L' A N I M A.

I. **S**enyor y Deu meu , segons lo que jo vetg , la paciencia me es molt necessaria ; perque en aquesta vida succehen moltsas cosas contrarias.

Perque de qualsevol manera cerque y procure ma pau y repòs , jo no puc passar ma vida sens guerra y dolor .

J E S U - C H R I S T.

Aixi es , mon fill . Però no vull que tu cerques tal pau , que sia sens tentacions o adversitats : antes be pensa haver trobada la pau , quant haurás passadas y sufertas moltsas tribulacions , y serás ben exercitat

y probat ab moltes contrarietats.

2. Si dius que no pots sufrir molts treballs , com podrás donchs sufrir las penas del purgatori ? y aixi de dos mals se deu elegír lo menòr.

Perque donchs pugas escapar de las penas eternas , procura sufrir ab paciencia y quietut de esperit los mals presents de aquesta miserable vida per amor de Deu.

Que pensas per ventura quels homens del mon no pateixen res , o si pateixen ques cosa poca? ni aixo podrás trobar may, encara que tu cercasses los mes delicats del mon.

L'ANIMA.

Peró Senyor los mundáns tenan moltes delectacions , y segueixen y complan llurs propnis apetits , y aixi sentan molt poc las tribulacions.

JESU-CHRIST.

3. Jo suposo que sia aixi : que tinguin tot quant vullan per llur contento : però quant temps pensas que durará ?

Mira quels richs y poderosos del mon se dissiparán com lo fum, y no restará memoria de llurs passats contentos y goigs.

Y encara mentres viuen no son tant reposets en los contentos , que no tinguin alguna amargura , temor , o tristesa.

De la mateixa cosa ab la qual se delectan , moltes vegadas ne reben despres un gran dolor y pezar. Y aixi justament los succeheix , que los que desordenadament cercan llurs delectacions y segueixen llurs contentos , nols podan gozar sens alguna confusio y amargura.

4. O quant breus , falsas , desordenadas y torpes son totes las delectacions sensuals.

Mes son tant fora de si y cegos , que no les coneixen : y aixi com uns irracionals , per una petita delectacio de aquesta miserable y corruptible vida , incorran la mort de llur anima.

Donchs , tu fill meu no seguescas tas concupicencias , y aparta-las de la voluntat . Eclesi 18. Alegrat ab lo Senyor , y ell te concedira lo que li demanaras . Psal. 36.

5. Si vols verdaderament alegrar-te , y gustar ab abundancia de ma consolacio , mira que menyspreant los contentos del mon , y mortificant-te en tocas las delec-

tacions de poca importància de las cosas de la terra , serà la tua benedicció , y alcançarás en ton esperít copiosa consolació.

Y quant mes te apartarás del consuelo de las criaturas , tant mes en mi trobarás mes suaus y mes grans consolacions, mes de prompte no las alcançarás sens alguna tristeza, y passar algun treball o pelea.

Resisteix molt la consuetut vella , la qual vencerás ab altre consuetut millor.

La carn murmurará y contradirá , però ab lo fervor de ton esperit se refrenará , te excitará yt' tentará la serpent antiga , y te irritará , però ab la oració fugirá ; y de mes à mes ab ocupació honesta y treball, li tancarás una gran porta perque no puga entrar en ta anima.

CAPITOL XIII.

De la obediencia del subdit humil , à exemple de Christ.

JESU-CHRIST.

Fill meu , lo qui furg dé la obediencia , se aparta de la gracia de Deu : y qui vol tenir cosas proprias , se priva de las gracias comunas.

Qui nos' subiecta de bon cor , y de fa-

propria voluntat à son superior , es senyal
no tenir ben subjecta sa carn , antes be re-
pugna y resisteix al esperit.

Perço apren à sommetre-te ab prompti-
tut à ton superior , si vols subjugar y esser
Senyor de ta carn.

Perque mes prest , y ab majór facilitat
es vençut l'enemich exteriór , si la interior
força de ton esperit es entera y no es di-
cipada.

Noy ha enemic pijòr y mes molest per
l'anima que tu mateix à tu , si ets contrari
á ton esperit.

Es menester que verdaderament te me-
nysprées , si vols triumphar de ta carn y
fanch.

Mes perque encara te amas desordena-
damént , perço encara tems subjectar-te
del tot à la voluntat dels altres.

2. Però digas quina cosa tan gran es :
que tu que ets pols y no res , te subjectes
al home per amòr de Deu : quant jo es-
sent omnipotent , y lo mes soberà , que
he criadas totas las coses de no res , per
amòr de tu me subjectí al home humil-
mènt.

Jo me so fet lo més humil y lo mes inferior de tots los homens , perque ab lo exemple de ma humilitat vencesses la tua superbia .

Apren tu vil pols à obeir . Apren à humiliar-te , tu quets terra y un vil fanc , y posar-te baix los peus de tots los demés .

Apren à rompre y mortificar tas voluntats , y entregar-te totalmén̄t per obeir en tot als homens .

3. Inflamat' de zel contra tu mateix , y no sufrescas que visca en tu la superbia , però mostrat' tant subjecte y humil , que tots pugan posar lo peu sobre tu , y trair com lo fanch de las plaças . Que tens per queixar-te home va y presumit ?

O pecadör immundo y torpe que pots tu dir contra los qui te diuen injurias , tu que tantas vegadas has offés à Deu , y tantas vegadas has merescut l'infern .

Però jo ab ulls de clemencia te he perdonat , perque la tua anima era de mi estimada , y à mon conspecte preciosa : y aixi coneguesses mon amór , y fosses sempre agrahit als meus beneficis : perque fosses sempre verdaderamén̄t subjecte y humil ,

y sufrißses ab paciencia ton propri menyspreu.

CAPITOL XIV.

*Que devém considerar los secrets Judicis de Deu,
perque no siàm superbos en las prosperitats.*

L'ANIMA.

I. **V**Ostrejudicis, Senyor, son per mi un tro espantable, que fan tremolar tots mos ossos de temor, y ma anima se espanta molt d'ells.

Estich attonit, considerant quels cels no son purs à vostres ulls y presencia. *Job 15.
v. 19.*
Si en los Angels haveu trobat iniqüitat y malicia, nils' haveu volgut perdonar, que serà de mi?

Las estelas caygueren del Cel, y jó que so un vil pols que presumesch, que puc esperar?

Moltas personas que llur vida, que aparentia illoable, caigueren en la baixesa dels pecats y vicis, y viu los que antes se alimentaban del pa dels Angels despres caure en delectacions sensuals com uns animals immundos.

Noy ha donchs santedat alguna, si vos

Senyor apartau vostra ma.

Ninguna sabiduria aprofita en cosa , si vos cessau de gubernar.

Ninguna fortaleza ajuda , si vos cessau de conservar.

Noy ha castedat segura , si no la deffen-
sau y guardau.

No aprofita nostra guarda y custodia , si
vos Senyor nons assistiu ab vostra vigilant
providencia.

Perque desamparats de vos Senyor, nos
anegam y morim tots en lo mar de aquest
mon : però visitats de vos nos alçam y
vivim.

En veritat som mudables , però ab vo-
stra gracia som fermes y constants : som
tibis y flacs , però ab vos som fervorosos
y forts.

3. O quant baixament y humilment
dec sentir de mi , y quant poch me dec
estimar , encara que me aparega tenir en
mi alguna cosa bona.

O quant profundament me dec sometre
baix dels abismes de vostres judicis Se-
nyor : ahont nom' trobo esser altra cosa
sinò res y no res.

O pes immens , ô mar immens innavegable , ahont nos' troba altra cosa de mi , sinò en tot esser no res.

Ahont se pot alscondir la vana gloria ? ahont es la confiança de la propria virtut y forças ?

Tota vana gloria es anegada y submergida en la profunditat de vostrós judicis , que son sobre tot mon saber y entendre.

4. Que cosa es tota carn en vostra presència ? Per ventura se podrà gloriar lo fanc contra lo quel' ha format . Isaïa 29.

Com se pot ensuperbir ab paraulas vanas lo qui te son cor verdaderament subjecte à Deu ? Tot lo mon junt no pot elevar ni ensuperbir al que la mateixa veritat te subjecte , ni ab las alabanças de tots los del mon serà mogut lo qui te tota la sua esperança en Deu.

Perque tots los qui parlan son no res ; y ells passarán com lo so de llurs paraulas : Però la veritat del Senyor es permanent eternament . Psal. 116. v. 2.

DE CHRISTO.
CAPITOL XV.

163

Com nos tenim de portar , y que tenim de dir en istas las coses que desijam.

J E S U - C H R I S T .

I. **F**ill meu , digas aixi en totes las coses : Senyor , si aſſo vos es agradable , quies' fassa aixi voſtra voluntat .

Senyor , si es honrra voſtra , fassas' aſſo en nom voſtre .

Senyor , si vos veu quem' ſia convenient , y judicau eſſerme util , feu-me gra- cia quen uſe per voſtre honrra y ſervey .

Però ſi veu Senyor aixo me ſerá danyós , ni poder eſſer bo per ma anima , llevau-me lo deſitg de tal coſa .

Verdaderainént tot deſitg no es del ſant Esperit , encara que al home li aparega eſſer just y bo .

Es diſſicil coſa juzgar ab certitud , ſi ets mogút del bon esperit o del mal per deſijar aſſo o allo , o ſi ets mogút de ton propri esperit .

Molts al fi reſtāren enganyats , los quals al principi apareixia eſſer mogúts de zel , y guyats de bon esperit .

2. Donchs ſempre ab temór de Deu ,

y ab cor humil se ha de desijar y demandar qualsevol cosa quet' ve en ton enteniment; y principalment ab propria resignació, tot deixar-ho à ma voluntat, dient: Senyor, vos sabeu lo ques millór, fassas' asso o allo, així com vos voldreu.

Donau-me Senyor lo que vos voleu, y tot quant voldreu. Feu en mi així com vos sabeu, y com vos apareixerà millór, y serà vostra majór honra.

Posau-me ahont voldreu, y feu de mi tot lo que voldreu. Jo so en vostra ma, girau-me y regirau-me al entorn com voldreu. Veus-me aquí per servir-vos aparellat per totes las cosas, perque no desijo viure per mi, sinò per vos: placia à vostra bondat sia ab perfecció y dignament.

ORACIO

Perque pugam cumplir la voluntat de Deu.

3. Concediu-me benignissim Jesus vostra gracia, perque sia en mi, y obre ab mi, y persevere en mi fins à la fi de ma vida. Sapien. 8. 9.

Donau-me vostra gracia Senyor, per desijar y voler lo queus' es mes accepte y agradable.

Vosstra voluntat sia la mia, y ma voluntat sempre seiquesca à la vostra, y li sia perfectament conforme.

Sia en mi un mateix voler o no voler ab vos : ni tampoc puga voler o no voler , sinò sols lo que vos voleu o no voleu.

4. Feu Senyor que jo muyra à totas las cosas del mon : y que ame eſſer menyspreat per amor de vos , y olvidat de tots en aquest mon.

Feu-me la gracia Senyor , sobre tot lo que jo puc desijar , de que mon cor sia pacifich , y reposat en vos.

Vos sou la verdadera pau del cor , vos lo unic repòs : sens vos totas las cosas son penosas y inquietas , *en esta pau que sou vos mateix* ; ço es vos que sou lo summo bedormiré y reposaré . *Pſal. 4.*

C A P I T O L XVI.

Quel verdader consuelo se deu solament cercar en Deu.

L' A N I M A.

1. **Q**ualsevol cosa que jo puc desijar o pensar per ma consolació , no la espero en esta vida , sinò en l'altra .

Encara que jo tot sol tingués tots los

contentos del mon , y pogués gozar de totas sas delicias , es cosa certa que no podrian durar molt temps.

Aixi que anima mia no te pots plenament aconsolar, ni te pots perfectament recrear sinò en Deu consolador dels pobres, y que reb ab amór los humils.

Espera un poch anima mia , espera la divina promesa , y tindrás la abundancia infinita de tots los bens en lo Cel.

Si desfjas desordenadament aquestas coses presents del mon , perdrás las eternas y celestials.

Las coses temporals sian sols per usar , emperò las celestials y eternas per desfjar.

No te pots faciar ni restar contenta ab los bens temporals: perque tu no ets creada principalment per gozar-los.

2. Encara que tinguesses tots los bens creats de aquest mon , no podrias mai esser ditxosa ni benaventurada , que sols en Deu creador de totes las coses consisteix la tua ditxa y benaventurança , no com lo que admiran y alaban los locos amadórs del mon , sinò com la que esperan los bons fæls Christians , la qual la començan gu-

star algunas vegadas los homens espirituials que tenan puresa de conciencia , los quals sempre conversan de las cosas del Cel.

Vana es y molt breu tota consolació humana.

Benaventurat es y verdader consuelo , lo que en lo interior gustám de la veritat.

Lo home devót, per tot en si porta son consoladór Jesus , y moltas vegadas li diu : Siau en mi y ajudau-me Jesus mon Deu y Senyor en tot lloc y temps.

Aquesta sia ma consolació , voler de bona gana eſſer privat de tota consolació humana.

Y sim' falta Senyor voſtra consolació , sia per mi la major consolació , que es voſtra voluntat santa , y justicia quem' proba en las tribulacions. Perque realmēnt no durarā ſempre voſtra ira, ni amenaça contra mi. Psal. 102. 10.

C A P I T O L X V I I .

Que tot noſtre cuiyrado deu eſſer poſat en Deu.

J E S U - C H R I S T .

I. **F**ill meu , deixam' fer en tu lo que jo vull : jo fe lo quet' convé y tes profitós.

Tu pensas com home, tu judicas en moltes coses com te persuadeix lo affecte humà que tu tens.

L'ANIMA.

Senyor, es veritat tot lo que vos dieu.

Es mes gran la vigilancia que teniu de mi, que tots los cuidados que jo puc tenir per mi.

En gran perill de caure està en veritat, qui no posa tot son cuidado y esperança en vos.

Senyor, mes que ma voluntat sia recta y ferma en vos, del demés feu lo que vulieu de mi. Perque no pot esser finò cosa bona tot lo que vos fareu de mi.

2. Si voleu Senyor que jo sia en tenebras, siau per aixo beneyt. Si voleu que sia en mitg del claror, siau també beneyt. Si us dignau consolar-me, siau beneyt: Si també voleu que tinga tribulacions, siau sempre igualment beneyt.

J E S U - C H R I S T.

Fill meu, aixi convé que sias disposat, si vols caminar ab mi. Tant prempete deus ser per patir, com per alegrar-te, tant de bona gana deus sufrir lo esser pobre, com esser

esser abundant y rich.

L' A N I M A.

3. Senyor, de bona gana patiré per amòr de vos tot lo mal vos voldreu que vinga sobre mi.

Ab indiferencia vull rebre de vostra mà lo be y lo mal, lo dols y amarc, la alegría y la tristeza, y donar-vos sempre gràcias per tot lo que me arribará.

Senyor, guardaume de tot pecat, y jo no temeré la mort nil' infern.

Mes que no me aparteu de vos pera sempre, nim' borreu del llibre de la vida, nom' danyará qualsevol tribulació vinga sobre mi.

C A P I T O L X V I I I .

Que devém suffrir las miserias d'esta vida ab paciencia à exemple de Christo.

J E S U - C H R I S T .

1. **F**ill meu, jo baixí del Cel per ta salvació, jo prenguí tas miserias, no per necessitat y obligació, sinò mogut de ma pura caritat: perque aprenguesses de esser pacient, y suffrisses de bona gana las miserias temporals.

Perque desde la hora de ma nativitat

fins que morí en la creu , nom' faltá may
algun dolór que sufrir.

Pati-jo gran falta dels bens temporals ;
molt frequentmén̄t ohí moltas queixas de
mi : sufri' ab benignitat las injurias y
molts afronts , per mos beneficis rebi
moltas ingratituts , per los miracles blas-
phemias , per la doctrina y predicació re-
prehensions.

L'ANIMA.

2. Senyor , perque vos foreu pacient
en tota vostra vida , y principalmén̄t en
complir lo precepte de vostre Pare etern :
es cosa ben digna que jo miserable peca-
dor,també segóns vostra voluntat,sufresca
ab padiencia mas miseria , y pòrte
tant com vos voldreu lo pes d'esta vida
mortal per ma salvació.

Encara que esta present vida es molt
pesada , però ab vostra gracia també es
molt meritoria: y ab lo exemple vostre
que seguiren los Sants , es tornada als
flacs y pecadòrs mes tolerable y mes es-
timada.

Emperò ara nos aconsola mes esta vida
penosa , que no en la antigua lley , quant

las portas del Cel restaban sempre tanca-das , y l' cami del Cel era mes obscur y poc coneget , pus eran tant pocs los que procuràban cercar lo Regne del Cel.

Ni encara los que à les hores eran justs , y se havian de salvar , no podian entrar en lo Regne del Cel. Antes de vostra passió santa , y satisfacció de la deuta de Adam , ab la vostra santa mort en la Creu.

3. O quantas gracias vos dec donár , queus siau dignát ensenyar-me y à tots los faëls Christians lo bon cami dret per anár al vostre Regne del Cel.

Perque tota vostra vida es nostre cami : y ab la paciencia santa caminám envés vos , que sou nostre premi y corona.

Si vos , Senyor , no fosseu anát primer donant nos exemple , y nons' aguessedeu ensenyárt , qui aguera tingut cuydado de seguir-vos ?

Ay , Senyor , quants restarian atrás y molt lluny de vos , si no vensem vostres clarissims y admirables exempls ? y no obstant això , encara que ajam oydas tantas maravellas de vostres miracles y doctrina , encara restam tibis y frets ; que se-

ria si no teníam tant gran llum vostre per seguir-vos.

CAPITOL XIX.

De la tolerancia de las injurias; y com se prova y coneix lo verdader pacient.

J E S U - C H R I S T.

1. **F**illi meu , ques lo que tu diüs ? cef-sen tas queixas , considerada la mia Passió , y la dels demés Sants . Perque tu encara no has patit fins à escampár la tua sanch . Hebr. 12. v. 4.

Es molt poc lo que tu pateixes , en comparació de aquells que patiren tant , y foran tant fortament tentats , y tant gravement aflijits , y de tantas maneras probats , y exercitats ab differents penas .

Es convenient donchs quet' recordes de las penas grans dels altres , perque mes facilment sufrescas las tuas minimas . Y si tas penas te apareixen grans , mira que la tua poca paciencia ne serà la causa .

O sian los treballs petits , o sian grans ; procura en sufrir-los tots ab gran pacien-cia .

2. Quant millor te disposas per patir , tant mes sabiament te portas y tens gran

mérit , y sufrirás las penas millór ab la voluntát aparellada , y lo bon costúm de patír.

No digas no puc sufrir aquestas cosas de un tal home , ni es raho que jo las patesca : perque ell me ha fet un gran dany , y me diu injurias que may las hauria pensadas ; però de altra persona sufriria de bona gana las cosas jo veuria eſſer rahanable haver de patír.

Necio es lo pensamént , que no considera la virtut de la paciencia , ni mira qui la te de coronar , finò tantſolamént mira las personas y las offensas li han fetas.

3. No es verdader pacient qui no vol patir finò lo que li apar , y de la persona que mes be li apar .

Lo verdadér pacient no considera quil fa patír : ço es , si es son Prelat o altra persona igual o inferior , o si es persona bona y santa , o perversa y indigna la quel fa patír .

Antes be , indifferentmēnt de qualsevol criatura reb qualsevol cosa adversa que en qualsevol temps li arribe , de bon grat com fi fos de la ma de Deu , y creu eſſer-li de

un gran profit.

Perque noy ha cosa per petita que sia,
suferta per son amor, que devant Deu
passe sens premi.

4. Sias aparellat per la peléa, si vols al-
cançar victoria.

Sens peléa nos' pot alcançar la corona
de la virrut de la paciencia.

Si no vols patir, no vols alcançar co-
rona.

Si vols esser coronat, peléa varonilmént,
y sufreix ab paciencia.

Sens treball nos' pot alcançar lo repós:
ni sens peléa no se alcança victoria.

L'ANIMA.

Feu, Senyor, que jo puga ab vostra
gracia lo que no puc y me apar impossible
alcançar per ma sola naturaleza.

Vos sabeu que puc poc patir, y que
prest so vençut, movent-se contra mi la
menor adversitat.

Sia, mon Deu, per mi molt amable y
desiját qualsevol exercici de tribulació per
lo vostre sant Nom; perque lo patir y su-
frir per vos, es molt saludable y proficós
per la mia anima.

CAPITOL XX.

De la confessió de nostra flaquezza, y de las miserias d'esta present vida.

L' A N I M A.

1. **C**Onfessaré, Senyor, contra mi ma
injusticia y culpa: y també vos con-
fessaré ma flaquezza.

Moltas vegadas una petita cosa me vens
ym' causa molta tristeza.

Proposo portar-me ab valór en tot; pe-
rò en arribar una petita tentació, sento
en mi una gran angustia.

Moltas vegadas la causa quem' arriba
una gran tentació, es una cosa vil y de no-
res. Y quant crec esser algun tant segur,
quant no sento la tentació, me trobo casí
vençut del vent de la menor tentació.

2. Mirau donchs Senyor ma baixesa y
fragilitat, que vos coneixeu molt be.

*Senyor, teniu misericordia de mi, y treu-
me del fanc abont so rebolcat, y noy reste
del tot enfonzat. Psal. 68. v. 18. y aixi reste
llançat y desamparat de vos.*

Això es lo que frequentiment me dona
pena, y me confon devant vos: que jo sia
tant facil per caurer en lo mal, y flac per

resistir à las passions. Encara que no arribe al consentimént del tot , però llur persecució me es molt molesta y pesada , y es gran descontento viure així ab una continua guerra dins mon cor.

y de aquí coneço ma flaueza : perque mes facilment me venen las abominables imaginacions, quem' persegueixen que no sen van.

3. Plagués à vos Senyor , fortissim Deu de Israël , zeladór de las animas faëls, mirar lo treball y dolor de vostre servent , y de assistir-li en totas las coses en qualsevol lloc ell anirá.

Donau-me , Senyor , una fortaleza celestial , perque lo vell home no puga dominar , no tenint encara la carn del tot ben subjecta , contra la qual serà forçós pelejar , tant com respirarem , y serém en esta miserable vida.

Ay , quina vida es aquesta , ahont may faltan tribulacions y miserias , la qual tota es plena de llaços y enemichs : perque essent passada una tribulació y tentació , ne ve altra , encara durant la peleja de la una , ne venen després moltes otras de im-

pensadas.

4. Y com pot ser amada una vida que te tantas amarguras , ques subjecta à tantas calamitats y miserias ?

Com se anomena vida , engendrant ella tantas morts , y pestilencias ; y ab tot això es amada y de molts cercada per delectar-se y alegrar-se en ella .

Frequentmènt molts diuen mal del mon , per esser una cosa vana y plena de enganys ; y ab tot això nol' deixan facilment , perque regnan molt las concupiscencias y apetits de la carn .

Algunas cosas del mon moiuen à amòr , altres à menyspreu y aborrimènt . Las que moiuen à amòr del mon , son , *lo desig de la carn , la concupicència dels ulls , y la superbia de la vida* : però las penas y miserias que en castic segueixen estas coses , causen odi y aborrimènt del mon .

Però ay dolor , que la delectació mala vens l'anima ques inclinada al mon , la qual te per grans delicias lo esser subjecta al gust dels sentits : perque no ha vist ni gustat la dulçura de Deu , ni la hermosura interior de las virtuts .

Los qui del tot meysprean lo mon , y
estudian servir à Deu , baix de una santa
Doctrina y regla , aquestos no ignoran la
dolçura de Deu , promesa als qui de ve-
ras renuncian al mon ; y veiuen mes clara-
mènt com gravement lo mon erra y se en-
ganya de moltas maneras.

CAPITOL XXI.

*Quens devém descansar en Deu sobre totes
las coses.*

L' A N I M A.

I. **A**NIMA mia , en totas las cosas y so-
bre totas las cosas , sempre descans-
carás en Deu ; perque ell es lo etern re-
pós dels Sants.

Donau-me dolcissim y amantissim Je-
sus , repós en vos sobre tota criatura , so-
bre tota salut y hermosura , sobre tota
gloria y honrra , sobre tota potencia y dig-
nitat , sobre tota ciencia y subtileza , so-
bre totas las riquezas y arts , sobre tot
goig y alegria , sobre tota fama y alaban-
ça , sobre tota suavitat y consolació , so-
bre tota esperança y promesa , sobre tot
merit y desitg .

Sobre tots los dons y favòrs que pos-

deu donar y infundir dins nostres esperits,
sobre tot goig y contento que pot rebre y
sentir nostre esperit.

Finalment sobre los Angels y Archangels , y sobre tot lo exercit dels Sants y Cort celestial : sobre totes las coses visibles y invisibles ; y sobre tot allò que no sou vos Senyor.

2. Perque vos Senyor y mon Deu , sou millor y mes perfet que totes las demés coses : Vos sou sol Altissim , Poderosissim , Suficientissim , y de riquezas plenissim , vos sol sou lo mes suau , y que mes aconsolau.

Vos sol sou hermosissim , y amantissim : vos sol nobilissim y gloriosissim sobre totes las coses : y en vos son juntas perfectament totes las coses bonas , y sempre y foran , y també y seran pera sempre.

Y aixi tot lo quem' donau , o me revebau de vos , om' prometeu que no sou vos , sens veurer-vos , ni plenament gozar-vos , es cosa poça y molt insuficient per contentar mon desitg.

Perque mon cor en veritat no pot reposar ni esser del tot content , si no es que

repose en vos , deixant tots vostres dons y
criatures.

3. O Jesus , espós meu amantissim ,
amant purissim , Senyor de totas las cri-
turas : *Quim' donará alas de verdadera lli-
bertat per volár y reposar en vos ? Psal. 57.
vers 7.*

O quant seré ditxos de ocupar-me ple-
namént en vos , y veurer quant dols y suau
sou mon Deu y Senyor ?

Quant plenamént me reculliré y unité
ab vos , perque ab la força de vostre amor ,
no sente res de mi , sinò à vos sol que sou
sobre tot sentí : , y modo ab un modo no
de tots conegút.

Ara moltas vegadas gemego , y ploro ,
y sufro mas miserias y delitxas ab gran
dolor. Perque en aquesta vall de miserias
succeheixen molts mals , que ordinaria-
mènt turban , entristeixen y escureixen
l'anima: soviny me impedeixen y distrauen ,
me afalagan ym' lligan , perque libera-
mènt no puga acostar-me de vos , y no
goze dels dolços abraços y caricias vos-
tras , las quals sempre feu als Benaven-
tutats.

Mogan-vos Senyor mos suspirs, y tanta perdició y desolació quey ha en la terra.

4. O Jesus, resplendór de la eterna gloria, y consolació del anima ques peregrina en esta vall de llagrimas: ma boca no parla devant vos, y sols mon silenci es la veu queus' parla. Fins à quant tardareu venir en mi, mon Deu y Senyor?

Veniu à mi, pobre servent vostre, y feu me alegre. Donau-me la ma, y deslliurau aquest miserable de tota angustia y dolor.

Veniu, veniu, Senyor: perque sens vos noy haurá dia, ni una hora alegra: perque sols vos sou ma alegria, y sens vos no tinch que sustentar-me en ma taula.

Jo so miserable, y en alguna manera en presó, y apretat ab grillons: fins que ab vostra llum y presencia me alegreu y m' doneu llibertat, y me amostreu vostra cara amable y favorable.

5. Los altres cerquen lo que vullan en lloc de vos: perque ara à mi no me agrada altra cosa, nim' agradará finò sols vos Deu meu, esperança mia y salut eterna.

No callare, ni deixare de pregar-vos;

fins que tornará en mi vostra gracia , y
vos parlareu interiormént à mon cor.

J E S U - C H R I S T .

Assí so mon fill , mira que vinc à tu; per-
que me has invocát. Las tuas llagrimas ,
y ls desitgs de ta anima , la tua humilia-
ció , y la contrició de ton cor me han in-
clinat y mogút perque vingués en tu.

L' A N I M A .

6. Jo he dit : Senyor vos he cridat , y
he desijat gozat de vos , essent aparellat
menysprear totas las demés cosas per amor
de vos. Vos Senyör primer me hayeu mo-
gut perque vos cercás.

Siau douchs beneyt , Senyor , que ha-
veu fet aquest favór à vostre servent , se-
gons la multitút de vostras misericordias.

Que pot mes dir vostre servent en vos-
tra presencia , si no humiliar-se molt de-
vant vos , recordant-se sempre de las pro-
prias iniquitats y vileza .

Noy ha res semblant à vos en totas las
cosas admirables que hayeu creat en lo cel
y en la terra .

Senyor , vostras ebras son perfectissimas ,
vostrs judicis verdaders , y ab vostra provi-

dencia se governa tota la machina del mon.
Genes. 1. Psal. 18. 30. Sapien. 14. 3.

Donchs vos sia donada alabança, y gloria, o sabiduria del Pare : vos alabe y beneyga ma boca , ma anima , y totas las dèmés cosas creadas.

CAPITOL XXII.

Com nos devém recordar dels innumerables beneficis de Deu.

L' A N I M A.

1. **S**enyor , obriu mon cor en vostra lley santa , y ensenyau me anár en lo camí de vostres preceptes. 2. Machabeor. 1. 4.

Feu que coneua vostra voluntat , y ab gran reverencia y atenta consideració me recorde de vostres beneficis , tant en general com en particular , perque de aqui avant puga donar-vos dignas y degudas gracies.

Mes sé y confessó que no puc donar-vos las degudas gracies del menòr benefici que tinch rebut de vos.

Jo so inferior à tots los beneficis tinc rebuts de vos ; y quant considero vostra nobleza , defmaya mon esperit vehent vostra grandeza.

2. Totas las coses que tenim en l'anima
y cos, y totes las coses que naturalment,
o sobrenaturalment possehim en lo exte-
riör o interiör, tot son beneficis vostres,
y nos predican que sou benefactor piados,
y summo be, de hont, com de un principi,
nos venen totes las coses.

Encara que algu reb mes, altre me-
nos beneficis, emperò tot es vostre, y sens
vos ningú pot tenir la menór cosa.

Lo qui te rebuts mes grans beneficis,
nos' pot gloriar haver los merescuts, nis'
pot exaltar sobre els altres, ni desdenyár
al menór; perque en veritat aquell es
majór y millór, que menos se atribueix
res à si, y dona gracies ab majór humili-
tac, y es lo mes devót.

Y lo ques' te per mes vil, y lo mes in-
digne de tots, es mes apte per rebre en-
cara mes gracies.

3. Mes lo qui non' ha rebudas tantas
nos' deu entristir ni indignar, ni tenir
envéja al ques mes ric de dons: sinò pen-
sar en vos atentament, y alabár moltissim
vostra bondat, que ab tanta copia, gra-
ciosament y de bona voluntat, sens ex-

cepció de personas , nos doneu vostras
gracias y favòrs.

Totas las cosas venen de vos , y així en
totas las cosas deveu esser alabát.

Vos sabeu lo que convé donár à cada-
hú , y la causa perque aquest ha de tenir
menos , y aquell mes : no es de nosaltres
judicar-ho , sinò de vos qui teniu deter-
mináts y mesurats los mérits de cadahú .

4. Per això mon Deu y Senyor , jo crec
que per mi es un gran benefici , no tenir
moltas cosas , de las que exteriorment en
est mon dels homens podria esser alabát ,
y honrat . Perque considerant algú sa po-
breza y vileza de sa persona , no tinga al-
gun pezár ni tristeza , ni desconfiança ;
antes be , tinga gran consolació y alegria :
perque vos , mon Deu , als pobres y hu-
mils , y menyspreáts de aquest mon haveu
elegíts per vostra família y doméstichs .

Testimonis son de assò vostrs matei-
xos Apostols , los quals constituiren Prin-
ceps sobre tota la terra . Psal. 44. 17 .

Los quals conversaren en lo mon sens
queixar-se de la menór cosa , tant humils
y simples , sens ninguna màlicia ni en-

gany : *Que encara se alegraban patir injurias y afrons per omor de vos.* Actor. 5. 41.
y lo que aborreix lo mon , ells ho abraçaben ab un gran afecte y amor.

5. Perçò ninguna cosa deu alegrar tant al quius' ama, y coneix vostrs beneficis y gracies , com ques' fassa en ell vostra santa voluntat , y l' beneplacit de vostra eterna disposicio.

De la qual se deu contentar tant , y aconsolàr , que de tant bona gana vulla algú esser lo menor , com un altre voldria esser lo major de tots : y aixi esser tant pacific y content en lo ultim lloch com en lo primér ; y tant abatut y menyspreat , y de ningun nom y fama , aixi com esser lo mes honrat y lo mes gran del mon.

Perque vostra voluntat , y l'amor de la vostra honrra , deu excedir à totas las coses , y deu restar mes content y aconsolat ab ella , que ab tots los beneficis te rebuts o podria rebrer de vos.

CAPITOL XXII.

*De quatre coses que causan una gran pau en
nòstre cor.*

JESU-CHRIST.

1. **F**ill meu, ara te ensenyaré lo camí
de la pau, y verdadéra llibertat.

L'ANIMA.

Feu Senyor en mi lo que diéu, que gu-
sto molt oyr esta cosa.

JESU-CHRIST.

Fill meu, procura fer mes prest la vo-
luntat de altre que la tua.

Elitg sempre tenir poc que tenir molt.

Cerca sempre per tu lo ultim lloc, y
esser inferiör à tots los demés.

Desixa sempre, y prega perques' fassa en
tu la divina voluntat perfetament.

Mira que aqueix es lo qui entra dins
una verdadéra pau y repòs.

L'ANIMA.

2. Senyor, aqueixa breu paraula vostra
conté en si molt gran perfecció. Ella es
molt breu en la pronunciació, però plena
de sentéacias, y abundant en fruits.

Perque si jo la podia faèlmént guardár,

no deuria naixer en mi tant fàcilment la turbació.

Perque sempre quem' sento inquiet, y ab algúna pezár, trobo quem' so apartát de aquesta Doctrina.

Però vos Senyor, que sou tot poderós, y sempre amau lo profit de l'anima, donau-me mes gran gracia, perque puga cumplir vostra paraula, y treballe perfetament per ma salvació.

ORACIO

Contra los mals pensaménts.

3. *Senyor y mon Deu, nous' allunyéu de mi, mon Deu, mirau me y socorreu me. Psal.*

70. 12. Perque en mi se son mogúts molts pensaménts y grans temòrs quem' aflegen l'anima. Com passaré sens quells me danyen, com los podré destruir?

JESU-CHRIST.

Jo (diu lo Senyor) aniré devant tu, y humiliaré los superbos del mon, obriré las portas de las presons, y te revelaré molts secrets. Isaïa 45. v. 2.

L'ANIMA.

Eeu Senyor en mi lo que diéu; y fugen

de vostra presencia tots los mals pensaménts.

Aquesta es la unica esperança y consolació mia , recorrer à vos en tota tribulació , confiar en vos , invocar-vos del intim del cor , y aguardar ab paciencia vostra consolació .

ORACIO.

Perque Deu illumine nostre enteniment.

4. Illuminau me , bon Jesus ab la llum interior , y apartau del habitaculo de mou cor totas las tenébras, reprímiu tantas distractiòns , y destruïu las tentacions quem' apretan .

Peleau fortament per mi , y venceu las malas bestias , vull dir las concupicencias quem' atraüen : perque en vostra virtut sia feta la pau , y resonen ab abundancia vostras alabancies en la Aula santa , ço es en la pura conciencia .

Imperau als vents y à las tempestats , digau al mar qu'es calme , à la tremontana no aspireis mes , y aixi restará una gran bonan- ga. Marci 4. 39.

5. Envian vostra llum y veritat , perque resplandescan sobre la terra de mon cor : per-

*que jo so terra vana y vacua , fins que seré
de vos illuminat. Psal. 24.*

Ploga del Cel vostra gracia : y regau mon cor ab la rosada celestial , feu me venir llagrimas de devoció , per fecundar la superficie de la terra , porque puga produhir bons y excellents fruits.

Alçau l'anima oprimida ab lo gran pes de las culpas , y feu que tots mos desitgs sian encaminats al Cel : porque gustada la suavitat de la felicitat celestial , no fassa mes cas de las cosas de la terra .

6. Apartau-me y deslliurau-me de tota consolació transitoria de las criaturas : porque ninguna cosa criada pot plenament faciar ni contentar mon appetit .

Uniu-me Senyor ab vos , ab lo llas de un amor inseparable : porque vos sols bastau al queus ama , y sens vos totas las demés coses son de poca estima y no res .

CAPITOL XXIV.

Quet' deu evitar lo eſſer curiós de la vida agéna.

J E S U - C U R I S T .

I. **F**ill meu , no vullas eſſer curiós , ni posar-te en cuydados inutils y vans .

Quet' ya à tu de aquesta o de aquella

cosa? tot ton cuydado ha de eſſer seguirme.

Quet' va à tu si aquell es tal o qual; y si aquest obra y parla de la manéra que li apár? tu no eſtás obligát à respondre per altres, perque solamént donarás compte de tu. Perque donchs te mesclas en negocis agens?

Mira que jo conech à tothom; y veig totas las cosas se fan baix del sol: jo coneç com està en si cadaqual, que pensa que vol, y à quin fi dirigeix sa intenció.

Donchs à mi se déuen encomanár totas las cosas; y tu procura restár en bona pau, y deixa inquietar als altres tant com voldrán.

Ells ne ferán carregáts donar me compte de tot lo que farán o dirán, perque no me poden enganyar.

2. No tingas cuydado de tenir gran fama, la qual es sola hombra y vanitat, ni de tenir familiaritat ab molts, ni de alguna particulár amistat.

Perque estas cosas verdaderamént engrudran distraccions de esperit, y grans obscuredats dins del cor.

De bona gana te parlaria, y te revelaría
molts secrets, si ab diligencia esperasses
atent ma visita, y me obrisses la porta de
ton cor.

Sias remirát y vigilant en tas oracions,
y humiliat' en totas las cosas.

C A P I T O L . XXV.

En que consisteix la verdadera y ferma pau del cor,
y lo verdader profit de l'anima.

J E S U - C H R I S T .

I. **F**ill, jo he dit: *Vos deixo ma pau,*
Vos dono ma pau: no com la dona lo
mon, jo vos la dono. Joan. 14.

Tots desijan la pau; però tots no procuran las cosas conveniens per alcançar la verdadera pau.

La mia pau se troba en los humils, y
manços de cor; y aixi tu la alcançarás, te-
nínt una gran paciència.

Si tu me escoltas, y guardas perfeta-
mènt mas paraulas, podrás gozár de una
gran pau y repós.

L' A N I M A .

Donchs, Senyar, que faré?

J E S U - C H R I S T .

En totas las cosas considéra atentamènt
tot

tot lo que fas y lo que diuis ; y dirigeix tota ta intenció à agradar-me à mi sol , y y fora de mi no desiges ni cerques cosa.

No judiques temerariament lo parlår y obrár dels altres , ni te entremetas en las cosas que no te han encomanadas ; d'esta manera podrá ser que será poca o molt rara la tua turbació.

2. No sentir may turbació alguna , ni tenir pena corporal o aflicció de esperit , no es del present temps , sinò del estat de la quietut eterna del Cel.

No cregas haver trobada la verdadera pau , perque no sentes en tu alguna pena , ni à les hores esser tot ton be , si no pateixes algun adversari , ni tampoç ta perfecçio consisteix que totas las coses se fassan segons ton affecte.

Ni te estimes per gran y perfet , o esser de Deu molt amat , si sentes en tu una gran devoció y dolçura : perque en aquellas cosas nos coneix lo qui ama veraderamént la virtut ; ni en assò consisteix lo profit y la perfecció del home.

L' A N I M A.

3. En que donchs , Senyor consisteix

la perfecció?

J E S U - C H R I S T.

En sacrificar-te de tot ton cor à la voluntat divina , no cercant ton gust y propri interes , ni en lo molt , ni en la cosa mes minima , ni en lo temps , ni en la eternitat. De manera que ab igual alegria , mae dones gracias tant del be com del mal , pesant-ho tot ab una mateixa balança.

Si fos tant forta y ferma ta esperança , que restant ton cor sens consolació , encara lo préparásses per suffrir majors penas , ni te justificasses dient que no deurias patir tant grans mals , antes be me alabases , tenint per just y sant tot quant jo ordenaré : à les hores serias en lo camí dret de la verdadéra pau , y tindrias una esperança certa de tornar veuter en ton esperit ab gran alegria ma cara.

Y si arribas perfetament à menyspreártre del tot , sapias que à les hores gozarás en ton cor de una abundantissima pau , segóns es possible en aquesta peregrinació de ta vida.

CAPITOL XXVI.

Dela excel-léncia de la lliberiat de l'anima, la qual se alcança mes ab la oració que ab estudi.

L' ANIMA.

1. **S**enyor, aquesta es obra de un homè molt perfet, no afuixar may, sinò tenir sempre aplicat l'esprit à las cosas del Cel: y entre tants cuydados de aquesta vida viurer quiet com si nos tenia algun cuydado: no com un negligent y descuydát, sino en virtut de la llibertat santa del esperit, no tenir afecte algú desordenat à criatura.

2. Vos prego, piadosissim Deu meu, quem' presereue dels cuydados de aquesta vida, perque no sia molt embarassat ab tantas necessitats de mon cos, ni sia catiü dels contentos, y de tots los impediments de l'anima; perque cançat de tantas penas no perda jo la virtut.

No dic tant solamént quem' deslliureu de las cosas que desixa ab tant afecte la vanitat mundana; però encara també de aquestas miserias, que son la pena de la maledicció comuna, que donan tanta pena à l'anima de vostre servent, y la im-

pedeix que puga alcançar la verdadera
pau del esperit sempre que ella vol.

3. O mon Deu , y dolçura inefable, en
mi mudau en amargura tota consolació
carnal , la qual me aparta del amór de las
cosas del Cel , ym' tira assí per perdrerm',
representant-me algun be delectable.

Nom' vença , mon Deu , nom' vença
la carn y sanch , nim' enganye lo mon ,
ni la sua breu gloria , niñ' enganye lo
diable ab tota sa astucia.

Donau-me fortalesa per resistir , pacien-
cia per suffrir , y constancia per perseve-
rár.

Per totas las consolacions mundanas ,
donau-me la uncció y consolació suavis-
sima de vostre sant Esperit : y per l'amór
carnal infundiu en mi l'amór de vostre
sant Nom.

4. Lo menjar , beure , vestir , y tot lo
demés necessari per sustento del cos , son
cosas molt pesadas al esperit fervorós.

Donau-me gracia , Senyor , perque use
ab temperança de aqueixas cosas que fo-
mentan y sustentan lo cos , y no per pas-
sió sensual immoderada.

Deixar-las del tot no es licit, perque se te de sustentar la humana naturaleza: però cercar las coses superfluas y las que son mes delectables, la Lley santa ho vedat: perque altrament la carn se faria revel-le y superba contra del esperit.

Prech. vos, Senyor, qne entre aquestas coses me governe vostra ma poderosa, y me ensenye de no fer en res desinasi, antes be sia moderat en tot.

CAPITOL XXVII.

Que lo amór propri impedeix y retarda molt alcangår lo summo be.

J E S U - C H R I S T.

I. **F**ILL, si vols tenir à Deu tot, es necessari que te dones à Deu tot, sens reservar ninguna cosa per tu.

Sapias que l'amór propri es mes danyós per tu que qualsevol altre cosa del mon.

Segóns es gran l'affeçte y amór que tens à las coses, qualsevol cosa se apega mes o menos à ton cor.

Si ton amór serà pur, simple y ben ordenat, no serás catiu de algun affeçte de las coses.

No vullas desijar lo que no es licit te-

nir : no vullas tenir lo quet' pot impedir
y privar de la llibertat interior de ton es-
perit.

Es gran maravella que not' encomanes
à mi del mes intim de ton cor , ab totas
las cosas que pots desijar y tenir.

2. Perque te consums ab vana tristeza?
perquet' canças ab cuydados superfluos y
inutils ?

Procura sempre fer ma voluntat , y no
patirás may detrimént ni dany.

Si cercas ara una cosa , ara una altra ;
ara un lloc , ara un altre per ton majör gust
y comoditat , may tindrás repòs ni serás
libre de cuydados , perque en totes las co-
sas faltarà alguna cosa per tu desijada , y
en tot lloc trobarás algun contrari.

3. No ajuda per tenir pau , lo tenir mol-
tas cosas exterioras , antes be lo menyspreu
de ellas , y lo arrancar del tot del cor lo
amor d'ellas.

Y no entengas asso tantsolament dels
diners y riquesas , però també del desitg
de la honrra y vana alabança , las quals
cosas se acaban juntamént ab lo mon.

Aprofita poc lo lloc si falta lo fervor del

esperit , ni durarà molt la pau y consuelo que tant cercas en lo exterior , si no està ben fundada en lo cor , vull dir si no estás ben fundat y unit ab mi , be podrás mudar-te de lloc , no emperò millorar-te de costúms.

Perque te arribará alguna ocasió , o que tu la cercarás , que trobarás lo mal que fugías , y encara de mes grans .

ORACIO.

Per demanar la pureza de cor , y la sabiduria celestial.

4. Confirmau-me , mon Deu , ab la gracia del sant Esperit . Donau me vostra gracia y virtut per esforçar-me en lo interior , y purificar mon cor de tot cuydado y angustia , perque no sia mogút de differents desitgs de qualsevol cosa , tant de cosa vil com preciosa , sino que sols las mire com coses que se han de acabar , y jo juntament ab ellas .

Perque noy ha cosa permanent debaix del sol , abont tot es vanitat y aflicció de esperit . Eccles. 1. 2. O quant sabi y ditzós es lo qui aixi ho considera !

5. Donau-me , Senyor , la sadiduria ce-

lestial , perque sapia cercar-vos y trobar-vos sobre totas las cosas , gustar-vos , y amar-vos sobre totas las cosas ; y enten-dre y coneixer las damés coses , conforme ellás son , segons lo ordre de vostra sabi-duria.

Donau-me gracia , Senyor , perquem' sapia apartár ab prudencia dels lyzongers , y suffrir ab paciencia mos contraris.

Perque asso es de home molt prudent y sabi , no morire-se facilment de tot lo que contra ell diuen los homens , ni ascoltar las paraulas enganyadoras de aqueixas serenes , que per danyar-nos nos afalagan ; que fent-ho aixi se continua lo camí començat de la virtut ab seguretat.

C A P I T O L XXVIII.

Contra las llenguas dels maldients y murmuradòrs.

J E S U - C H R I S T.

I. **F**ILL, no tingas pena si alguns te tenen en mala opinió , y diuen contra tu coses que no las cùes de bona gana : perque tu encara deus sentir pijors cosas de tu y meny sprear te mes , y creure que tu ets lo mes imperfet de tots.

Si ton camí es en lo interior de ton es-

perit, no pensarás en las paraulas que diuen de tu en lo exterior, que son volants y vanas com lo fum.

Es una gran prudencia de una persona lo callar y sufrir quant se veu perseguida; y à les hores recullir-se en son interior, convertint-se à mi perque li done favor, ni deixar de fer be per los judicis humans y paraulas se diuen contra d'ella.

2. No sia ta pau en lo que diuen de tu los homens: perque o digan be del que tu fas, o digan mal, per aixo no deixes de esser lo que ets. Mira que la verdadera pau y verdader consuelo solament es en mi.

Qui no desixa agradár als homens, ni tampoc tem esser-ne aborrit, gozará de ma gran pau y contento.

Del desordenat amiòr, y del temòr va, naix tota la inquietut de nostre esperit, y la distracció de nostres sentits.

IMITACIO
CAPITOL XXIX.

Com d'vém invocar à Deu , y beneyr lo en lo temps de la tribulació.

L'ANIMA.

I. **S**ia beneyt pera sempre mon Deu y Senyor, vostre sant Nom : perque hauy eu volgut vingués sobre mi questa tentació y tribulació.

Jo no puc escapár d'ella, però me es necessari recorrer à vos , mon Deu , perque me ajudeu , y mas penas sian ab vostra gracia per mon be y profit.

Senyor , ara so en tribulació. Joan. 12. 22. y mon cor no pot reposár tant so apretat de la present passió.

*F*ara amantissimi , pare que diré ? jom trobo entremig de angustias y penas , ara es hora quem' salven. Joan. 12. 27.

La causa queus' ha mogut me arribás questa hora de tribulació , es perque fos seu glorificat , habent-me deslliurat després de esser estat molt afluxit y humiliat.

*P*lacia à vos Senyor deslliurar-me. Psal. 39. 14. perque jo pobre que puc fer , y sens vos ahont aniré ?

*D*onau-me mes paciencia encara en esta

ocasió. Ajudau-me, mon Deu, y nom' espantaré per tantas penas y treballs me arriben.

2. Y ara entre totas estas penas y afliccions, que diré? Senyor sia feta vostra santa voluntat. Jo he merescut be totes estas penas y treballs.

Convé donchs que jo patesca, y placia à vostre bondat que sia ab molta pacientia, fins que passe esta tempestat, y vinga després la calina y repòs de mon esperit.

Vosstra ma poderosa es omnipotent per llevar-me aquesta tentació, y mitigar sa impetut y violencia, per que jo no sia vençut del tot d'ella: aixi com moltas altras vegadas ho haveu fet en mi, mon Deu y misericordia mia.

Y quant mes difficultós es à mi eixir de mos mals, tant mes facil es à la ma poderosa del Altissim fer en mi esta gran mudança. Psal. 76. II.

IMITACIÓ
CAPITOL XXX.

Ques deu demanár lo favor diví , y de la esperança de recuperar la gracia.

J E S U - C H R I S T .

I. *F*ill meu jo so lo Senyor que conforta las animas en lo dia de la tributació.
Nahum. 2. Vina y recorr à mi , quant te arribará alguna pena.

Asso es lo que molt impedeix la consolació celestial , perque tardas molt à tornar fer oració.

Perque antes que ab atenció , y fervor de ton esperit me pregues , en aqueix temps cercas molts consuelos , y te alegras y recreás en las coses exteriòrs.

De aqui ve que tot te aprofita poc , fins à tant que advertescas , y conegas que jo so lo qui deslliura als qui confian en mi.
Psal. 16. 71. y fora de mi noy ha favore que valga , ni consell util , ni remey durable.

Mes habent cobrat animo després de la tempestat , procura cobrar fòrças , coneixent la llum de mas misericordias , perque (diu lo Senyor) jo so prop de tu , per reparar tot lo perdut , no solaménc integrar.

mént , però encara fer-te mes grans gracies.

2. Per ventura ay cosa difficultosa per mi? *Jeremia 32.* ó seré-jo com los que prometen , y no podan cumplir lo promés ? Ahont es la tua fe sìas ferm y perseverant.

Sias constant y fort , ja vindrà la consolació quant convindrà à la tua anima.

Una y altre vegada te dic que esperes y confies en mi ; perque sens falta vindré y te curaré de los mals.

La tentació es quet' atormenta , y lo temór va es lo quet' espanta.

Quin profit mena lo pensar y tenir cuidado de las cosas contingens y mals que te poden arribar , sino causar-te tristeza ? *Basta y proü es patir lo mal quens' ve cada dia. Math. 6. 34.*

Vana cosa es y inutil , turbar-se y tener pena , ni alegrar-se del que pot arribar , perque tal vegada no arribará mai tal cosa.

3. Però es de la flaqueza humana deixar-se enganyar de aqueixas imaginacions : y es senyal tenir poc animo y virtut , deixarse tant facilment arrastrar de las sug-

gestions enganyosas del enemich.

Lo dimoni nos' cuya~~d~~s fins' enganya ab coses verdaderas o falças , si ab amór de las coses presents , o ab temór dels mals nos poden arribár , mes quell nos vence y enganye ab unes coses o altras.

Donchs nos' turbe ton cor , ni se espante de qualsevol cosa. Joan. 14. 1. creu y confia en mia misericordia.

Quant tu pensas esser molt lluny de mi,
molt soviny te so mes prop.

Quant tu pensas que per eas tentacions
casí del tot ets percut , à les hores soviny
tens ocasió de tenir mes gran merit.

Quant to~~tas~~ las coses te son contrarias
y te aflegen , no cregas que tu ets percut.

No deus judicár segons lo mal que de
present exprimentas y pateixes , ni dei-
xar te portár de la pena de qualsevol part
quella vinga , com si no tenias alguna es-
perança de remey y restar libre.

4. No penses quets del tot desemparat
de mi , encara que per algun temps jo te
envie alguna tribulació , o te llevé la con-
solació que tu desfjas : perque de aqueixa
manera se camina al Regne del Ciel.

Y aſſo ſens dupte es per tu mes conve-
nient, y à tots los demés meus fervents:
que ſiau exercitáts ab las coſas adverſas,
que ſi tenieu totas las coſas à voſtre guſt.

Jo coneç claramént tots los penſaments
ocults, ſé que convé molt per ta falvació,
que algunas vegadas restes ſens conſola-
ció, perque no te enſuperbiſſes en las co-
ſas proſperas, y tingueſſes complacencia
de tu, en allò que tu no ets.

Lo que te he donat, te puc llevár y tor-
nár quant me plaurá.

5. Quant te ho hauré donat, encara es
coſa mia, y quant te ho hauré llevat, no
hauré pres coſa tua: perque ſon mias totas
las gracias, y tots los dons parfets.

Si te envio alguna pena, o qualsevol
adverſitat, no te indignes ni desmaye con-
cor, perque jo molt preſt te puc deslliuar,
y tota la pena mudar en alegría.

Emperò ſo just, y digne de eſſer molt
alabat, per fer que totas las coſas te ſuc-
ceſſcan aixi en tu.

6. Si ets ben ſabi y coneixes la veritat
de las coſas, may te deus tant en extrem
entrifir per las coſas adverſas, antes be-

alegrar-te mes, y donar-me gracies.

*T*antes tenir aſſo per unica y principal
alegria, que te aſtigefca ab dolors y penas en
esta vida sens remiſſió alguna. Job. 6. 10.

*Així com me amá mon Pare, amo à
vosaltres. Joan. 15 19.* Aſſò digui à mos
amáts deixebles : los quals nols envihi per
gozár de goigs temporals, ſinò per ſuffrir
grans peléas, no per alcançar honras, ſi-
no per tenir menyspreus, no per estar en
descans, ſino per treballar molt, no per
lo repós, ſino per recullir molt fruit de
paciencia.

Fill meu, recordat de aquestas parau-
las.

CAPITOL XXXI.

*Ques' deu menysprear tota criatura per trobar
lo Criador.*

L' ANIMA.

Senyor, jo tinch necessitat encara de
mes gran gracia, perque alcance
aquell eſtát de pureza, en que nigú ni cri-
tura del mon me puga impedir amar-vos.

Perque tant com l'affecte de alguna co-
ſa me deté, no puc ab tota llibertat volar à
vos.

Lo Propheta David desijava volar librement, quant deya: *Qui me donará alas de coloma, perque jo vole y alcance lo lloc de repás?* Psal. 54.

Que cosa mes quieta que l'home que te bon intent? y que cosa mes libre que aquell que no desixa res de totas las cosas del mon?

Es necessari elevar-se sobre totas las criaturas, y encara olvidar se de si mateix del tot, y tenir lo esperit arrebatat, sens pensar en cosa del mon, y considerar que vos que sou creador de tot no semblau en res à las criaturas.

No podrá algú pensat facilment à las cosas del Cel, si no es desembaraçat de totas las criaturas.

Esta es la causa perque nos troban molts contemplius; perque son pochs los quies saben desapegar se del tot de l'amor de las criaturas y de tot lo que se acaba.

2. Per asso es menester una gran gracia que cleve l'anima, y la arrebate sobre si mateixa.

y si l'home no te son esperit elevat y desapegar del amor de totas las criaturas

y totalmēnt unit ab Deu ; tot son saber y tot quant te es de molt poca estima.

Será molt temps flac y de poca virtut, ni tindrá son affecte remontát, sinò molt baix inclinat à las cosas terrenas qui estima molt alguna cosa del mon , y no al summo , immens y etern be.

Y tot lo que no es Deu , no es res , y se deu estimar per no res.

Es molt different la sabiduria del home illuminat de Deu y devot , de la sciencia del mes estudiatiu Ecclesiastic.

Es molt mes noble aquella Doctrina que ve del Cel y lo bon Deu la influeix , que la que se alcança ab treball y ab industria humana.

3. Sen troban molts que desijan ser contemplatius y virtuosos , però son molt pocs los que volan fer las cosas que son menester per esser virtuosos.

Es gran impediment de la virtut ocupar lo esperit en las cosas sensibles y exteriòrs , y no tenir-lo perfectament mortificat en tot.

No sé quina cosa es , ni quin esperit nos mou , ni quina es nostra intenció ,

quens' apár esser espirituals quant treballám tant, y posám molt mes cuydado per cosas vils y transitorias ; y à penas y rarament recullim nostres sentits , per pensar las cosas de nostre interiör.

4. Ay dolór ! que à penas nos som recullits un poc , quant lo esperit es fora y se distrau en las cosas exteriòrs : y aixi no podém examinár rigurosamént nostras obras , ni coneixer perfetamént nostre interiör.

No advertím ahont son ascondits nostres affectes : y aixi no plorám la impureza y mal que en tot nos causan.

Diu la Escriptura : *Tota carn corrumpé son cami.* Gen. 8. y perçó se seguí lo diluvi universal sobre la terra.

Com lo nostre interiör affecte sia molt corrumput , es necessari que la obra exteriör sia corrompuda , ab la qual se coneix la flaqueza interiör del esperit y falta de virtut.

Del cor pur provenen los fruits de la bona vida.

5. Examinám molt quant grans son las obras quels altres fan , però no pensám

tant en la virtut ab la qual las fan.

Cercan los homens , y alaban molt un home robüst , ric , hermós , de habilitat , si es bon escribá , bon cantòr , bon treballadór : però si es pobre de esperit y humil , pacient , mançó ; y quant devót y home interior sia , no sen parla nin' fan cas molts.

Nostra naturaleza mira y se inclina à las cosas exterioris , però la gracia principalmént se ocupa à las cosas interioris. La naturaleza soviny se enganya , la gracia confia en Deu perque no sia enganyada.

C A P I T O L XXXII.

Que deu l'home negar-se à si mateix , y fugir tota cubdicia y appetit.

J E S U - C H R I S T .

¶ **F**ill , no pots tenir perfeta llibertat ;
si no es que totalmènt mortifiques tots tus appetits.

En presó son los que cercan son propri gust , que se aman molt cubdiciosos de tenir bens , curiosos , vagamundos , que cercan sempre las delicias y contentos de la carn , y no las cosas de Jesu-Christ , los quals moltas vegadas proposan fer millor

vida , imaginant lo que no dura molt.

Perque se acabará prest tot lo que no
vé de Deu.

Recordat' de aquesta breu paraula ple-
na de sentits : Deixa totes las coses , y tro-
barás totes las coses : Deixa la cobdicia ,
y trobarás lo repòs de ton esperit.

Pensa molt en aixo , y quant ho haurás
fet així , perfetament entendràs totes las
coses .

L'ANIMA.

2. Senyor , assò no es obra de un sol
dia , ni tampoc joc de minyons , antes be
en aquesta breu advertencia se encloï tota
la perfecció de la vida religiosa .

JESU-CHRIST.

Fill , no deus tornàt atrás , ni enconti-
nenent desmayár ohint y considerant lo ca-
mi de perfecció , antes be te deus animàt
per arribar al mes alt grau de perfecció , y
per lo menos aspirárt y tenir algun desig
de alcançar-lo .

Jo voldria que tu fosses arribat à tal es-
tat , que no te amasses , sino que fosses del
tot resignat à ma voluntat , y del Pare es-
piritual que te he donat , à les hores me-

agradarias molt , y tota ta vida passaria en
pau , y ab molta alegria.

Encara tens moltas cosas que deixar ,
las quals si no las renuncias totas per amot
de mi , no alcançaras lo quem demandas.

*Te aconsello que compres de mi or del tot
encés y resplandent. Apocal. 3. per fer-te
ric , vull dir la sabiduria célestial, que des-
precia y te baix los peus totes las cosas
inferiors y mundanas.*

Per la sabiduria del Cel , desprecia la
sabiduria terrena , y humana , compla-
cencia , y la estima de tu mateix.

*3. Jo te he dit que devias comprár las
cosas vils y de poca estima ab las cosas
mes preciosas y mes estimadas al parer
dels homens.*

Perque apareix als homens molt vil y
de poca estima , y casi olvidada la verda-
dera sabiduria celestial ; que no te estima-
cio alguna de si , ni gusta esser exaltada
en la terra , la qual molts alaban sols ab
la boca , però ab llur vida y obras sen
apartan molt : no obstant això *ella es la
perla preciosa. Math. 13.* conevida de
molt pocs.

DE CHRISTO.
CAPITOL XXXIII.

225

*De la mudança del cor humà; y que Deus te de eſſer
lo ſi de totas noſtras obras.*

J E S U - C H R I S T .

I. **F**ill, not' fies del affecte que tu tens
present: perque facilméat ſe mu-
darà en algun altre.

Tant com viurás estarás ſubjecte à mu-
dança, encara que tu no vúllas, perque
ara ferás alegre, després trist, ara ſoſsegāt,
després turbāt, ara devót, després inde-
vót, ara diligéat, després molt negligéat,
ara tart per obrar, després lleuger y
prompte.

Mes lo ſabi y ben instruit en ſon esperit
es superior à totas aquestas mudanças, lo
qual no mira lo que ſent de affecte en ſi,
ni de quina part vé lo vent de la mudança
en ſon cor, ſinò que la intensió principal
de ſon esperit es caminár per alcançar ſon
deſijat y degút fi.

Perque aixi tenint sempre en mi dirigit
lo ull de la recta intensió, en tanta diſfe-
rencia de ſuccesos de esta vida, podrá reſ-
tar ua mateix ſens patir mudança en la
virtut.

2. Quant serà mes pura la intenció per Deu , tant ab mes constancia ié camina entre las tempestáts.

Però en moltas cosas se escureix lo ull de la pura intensió , perque promptamént mira la cosa que se li representa ab delectació.

Perque raramént es totalmēnt libre de la taca en cercar algun propri interés.

D'esta manera los jueus antigamént vingueren à Bethania per veurer Martha y Maria , y no per amór de Jesus tant solamént , sinò per veurer també à Llatzer . Joan . 11.

Deu-se donchs purificár lo ull de la intenció , perque sia pur y recte ; y no mire altra cosa sinò cumplir ma voluntat.

CAPITOL XXXIV.

Que Deu es suau y dols al quil' ama en totas y sobre totas las cosas.

L'ANIMA.

1. **O**n Mon Deu , y totas las cosas , quina cosa puc amar mes , y que major ditxa puc desijar ?

O parauila dolça y suau , per lo qui ama à Deu , no per lo qui ama lo mon , ni alguna cosa del mon !

Deu

Deu meu , y totas las coses , al qui enten estas coses basta lo dit , però al qui ama es molt gustós repetir-las.

Essent vos present , totas las coses son alegres , però essent vos auzent , totas causen tristeza .

Vos sou lo qui donau al cor repòs , y feu que goze de una gran pau y alegria .

Vos donau lo sentit y judicar be en totas las coses , y feu queus alaben en tot : y sens vos no pot delectar molt temps alguna cosa ; y aixi perque sia gustosa y agradable , es menester que sia ab la dulçor de vostra gracia , y assahonada ab la sal de vostra sabiduria .

2. Al qui gusta de vos , quina cosa lo descontentará ? y al qui no gusta de vos , quina cosa lo podrá alegrar .

Emperò los sabis del mon , y homens carnals faltan molt à vostra sabiduria , perque los primérs sou plens de vanitat , y en los altres se troba la mort .

Emperò los qui vos segueixen ab lo meny spreu del mon y mortificació de la carn , se coneix be que son verdaderament sabis : perque ells se son fets de vancs verdaderés ,

Aquests gustan de Deu , y tot lo bo que troban en las criaturas , ho refereixen en alabanza de son creador.

Es molt different lo gust y dulcura del creador del gust de la criatura, del ques etern o del ques temporal , de la llum increada y de la llum creada.

3. O llum perpetua que excediu en perfeccio à totes las demés llums creadas ; y sou sobre totes elles , llançau del Cel en mon cor lo ratg de vostre esplendor.

Purificau mon esperit , alegrau-lo , clafificau-lo , y vivificau-lo ab totes sas potencias , perque mia anima resti unida ab vos ab tanta alegria que la transporte fora de si y de tots sos sentits , y de las demés coses del mon .

O quant arribara aquesta beneyta y desijada hora , que faciareu tots mos appetits ab vostra presencia , y me sereu tot en totes las coses . 1. Corint. 15. v. 28.

Tant com estareu , Senyor en ferme aquest do y gracia , no tindré mai plena alegria .

Mes ay ! que encara viu en mi lo vell

home , no es tot crucificat , ni en tots los
apetits perfectament mortificat .

Encara los apetits son contraris al espe-
rit en gran manera , y ly mouen interior-
ment fortas guerras , que no deixan gozar
l'anima del menor repos , ni regir las po-
tencias ab quietut , segons lo dictamen de
la rahó .

4. *Mes vos que sou , Senyör , del poder
del mar , y quant voleu mitigau lo movimént
de las onas : alçau-vos , Senyör , y ajudau-
me. Psal. 88.*

*Dissipa la gent que volen guerra , y des-
truyu-los ab vostre infinit podér Psal 77.*

Senyor , vos demano quens' fassau veure
vostres miracles , y experimentar vostras
maravellas , perque sia alabat de nosaltres
lo poder infinit de , vostra ma poderosa ;
perque noy ha altra esperanca , ni altre re-
fugi per mi , sinò vos mon Deu y Senyor .

C A P I T O L XXXV.

*Que en esta vida noy ha may seguretat de las
tentacions .*

J E S U - C H R I S T .

I. **F**ill meu , may ets segur en esta vida ;
antes be tant com viurás es menes-

ter quet' valgas sempre de las armas espirituals ; perque sempre ets en mitg de los enemichs , los quals de tota part te impugnan.

Si de tota part not' deffensas ab lo escut de la paciencia , no passarás molt temps sens ferida.

Amés de asso , si no posas ton cor fixament en mi , ab una voluntat determinada de suffrir totas las penas per amòr de mi , no podrás passar aquesta forta y fervorosa batalla , ni arribarás alcançar la palma ques' dona als benaventuráts.

Es menester donchs rompret ab valòr tots los obstacles , y ab ma poderosa peleár y vencer tots los enemichs.

Perque al que *vens se li dona lo manna.*
Apocal. 2. 17. y lo negligent serà tot ple de miseria.

2. Si cercas descans en aquesta vida , com després alcançarás lo etern repòs ? Not' prepares en esta vida per tenir gran repòs , sinò per tenir gran paciencia.

Cerca lo verdadér repòs , no en lo mon , sinò en lo Cels : no en los homens ni demés criaturas , sinò en un sol Deu.

Per amor de Deu deus suportar y sufri
totas las cosas de bona gana , vull dir , los
treballs , los dolors , las tentacions , las
vexacions , agonias , necessitats , malal-
ties , injurias , murmuracions , reprehens-
cions , humiliacions , deshonras , correcc-
cions y menyspreus .

Aquestas cosas son bonas y ajudan
molt à la virtut , y exercitan y proban los
que començan seguir à Jesu Christ : y
també fabrican la corona de la gloria
eterna .

Jo donaré un premi etern per un petit
treball , y una gloria infinita per una des-
honra y confusió de poc temps .

3. Tu pensas que sempre que voldràs
tindrás consolacions espirituals ?

Los meus Sants no tingueren sempre
aqueixas consolacions , antes be moltes
penas y tentacions , y en llur interior
grans desconseulos .

Però se conserváren sempre en perfeta
paciencia en totas llurs penas , confiant
mes en mi que de si : sabent molt be que
totas las penas de aquesta vida no son dignas
de la gloria esdevenirada y eterna . Rom. 8.

Tu pensas alcançar facilment lo que los demés à penas pogueren alcançar després de moltas llagrimas, y sufferts molts treballs?

Aguarda ab paciencia la gracia del Señor, y peléa varonilmént, cobra animo, no desmayes, ni fuges las penas; antes be ab gran constancia y animo exposa ton cos y ta vida per la gloria de Deu. Jo seré en tu en totas tas tribulacions, y te donaré molt gran premi.

CAPITOL XXXVI.

Contra los vans judicis dels homens.

J E S U - C H R I S T.

I. **F**ILL, posa ton cor fermamént en Deu, y no temas los judicis dels homens, en lo que tens lo testimoni de la bona conciencia, y ets innocént.

Bona cosa es y molt ditzosa, patír aixi essent innocént; y al humil de cor no serà molt penós, lo qual confia mes en Deu que en si mateix.

Molts diuen moltas y differents coses, y aixi sels ha de donar poc credit.

Es impossible satisfer y contentar à tothom.

Encara que Sant Pau procurá agradár à tots en lo que fou licit y de voluntat del Senyor , y per tots se feu tot 1. Corint. 9. no obstant aixo nos' doná res eſer jūdicat dels homens. 1. Corint. 4.

2. Feu Sant Pau tot lo que pogué per la edificació y salvació dels altres : però no pogué impedir que no fos menyspreat y jūdicat dels altres.

Perçò ho encomaná tot à Deu , qui sabia totas las coses : y ab la pacienza y humilitat se defençá contra los qui parlavan mal d'ell , y ne pensavan malas coses y enganys , y parlavan contra d'ell de la manera qu'ells volian.

Emperò alguna vegada se deffensá , y respongué, perque del desmesiat callar no se escanelisassen los flacs y de poca virtut.

3. *Qui ets tu que tems un home mortal , que vuy es , y demà no serà ?* 52. 12.

Tem à Deu , y no temerás las amenaſſas dels homens.

Quet' pot fer qualsevol contra tu , tant ab paraulas com injurias ? ell se danya mes à si mateix que à tu : y quis' vulla que sia no escapará del jūdici de Deu.

Tingas sempre Deu devant dels ulls, y
no vullas deffensar-te ab crits ni queixas.

Y si te apár que de present pateixes in-
justicia y deshonrra que tu no mereixes,
per això no te indignes, perque ab la im-
pacientia no disminuïsses la tua corona.

Antes be, mira-me à mi que so en lo
Cel, que puc deslliurár tothom de tota
vergonya y injuria; y donár à cada qual
lo que mereixerán sas obras.

CAPITOL XXXVII.

*De la pura y total resignació de si, per alcançar la
llibertat del cor.*

J E S U - C H R I S T.

1. **F**ill, deixá-te à tu, y me trobarás.

Frias sens elecció ni propria volun-
tát en cosa alguna, y sempre guanyarás
en tot, y creixerás en virtut.

Perque te ferá donada majór gracia en
lo mateix punt que del tot te ferás resig-
nát à ma voluntat, ni voldrás mai tornar
fer ton gust.

L' A N I M A.

Senyor, quantas vegadas me resignare
à vostra voluntat, y en quinas coses me
deç deixár y à mos apetits?

Sempre y en tot temps , tant en lo poc com en la cosa mes gran no excepto res , antes be vull que sias nu de tot genero de affecte de qualsevol cosa.

Altrament com tu pots esser meu , y jo teu , si no ets defpullat de tota ta propria voluntat , tant de las cosas interiors com exteriòrs .

Quant mes prest y promptamént farás asso , tant mes aprofitarás en la virtut : y quant mes senseramént y plenamént , tant me agradarás mes , y guanyarás mes favòrs de mi .

2. Algunas se resignan , però no en to- tas las cosas , aquestos no tenen una ple- na confiança en Deu , y perçó tenen gran cuydado en mirar per si , y cercar llurs apetits .

Altres ja al principi tot ho offereixen à Deu , però després de la tentació tornan com antes als cuydados de si y de llurs cosas , perçó may en la virtut aprofitaran .

Aquestos may arribarán à tenir la li- bertat verdadera de un cor pur , vi la ale- gria y consolació familiár de ma gracia ,

si no es que fassan primér total resignació de si , y tots los dias sacrifici à mi de llur cor , sens lo qual no es , ni podrá ser algú unit ab mi per amór , ni gozár de ma consolació.

3. Moltas vegadas te he dit , y ara ho torno à dir , deixat à tu mateix , resigna-te à mi , y gozarás en ton interior de una gran pau.

Dona tot per alcançar tot , no tornes cercar res , ni demanar cosa del que tens renunciat : està en mi ferm ab tota pureza de affectes , y sens temor de algun mal , y me tindrás.

serás libre en ton cor y serás illuminat , y aixi no serás en tenebras de algun erròr.

Treballa molt per asso , ora , y desixa-ho ab fervor , que pugas restar despullat de tota proprietat y affecte , y tot nu de passions pugas seguir à Jesus nu , y morir à tu , y viurer eternament en mi .

A les hores se acabarán y desapareixerán totes las vanas imaginacions , y las turbacions malas del esperit , y tots los cuydados superfluos .

També se apartarà lo temor desmasiat ;

y morirà lo amòr desordenat.

CAPITOL XXXVIII.

*Del bon regimen en las cosas exteriors, y del recurs
à Deu en los perills.*

JESU-CHRIST.

I. **F**ill, en tot lloc y ocasió, y en totas
tas accions y ocupacions exteriors,
deus procurarà tenir libre ton interior, y
esser senyor de tu mateix, y que totas las
cosas te sian subjectas, y no tu à las coses,
perque sias senyor y director de tis ac-
cions, que no sias esclau de tas passions,
ni de altra persona per algun interés, an-
tes be sias en llibertat, com un verdader
hebreu y fill de Deu.

Los quals tenen baix de si las cosas pre-
sents de aquest mon, y sempre pensan en
las cosas del Cel,

Los quals miran las cosas transitorias
ab lo ull esquerr de aborriment, y ab lo
ull dret de amòr miran sempre las cosas
del Cel; y aixi ells nos deixan tirar per la
affició de las cosas, antes be ells tiran à
si las cosas, y se serveixen per fer be, de
la manera que Deu ho te ordenat, y per
lo si quel Creador summo las ha fetas, lo

qual no ha fet cosa fens orde.

2. Si en tot lo quet' arribará no judicas las coses segóns llur apariencia exterior ni ab ull carnal , y de affecte examinas las coses que oüs y veus : mes encontinent en qualsevol negoci , entras com Moïses dins del tabernacle de ton cor , per aconsellarte ab lo bon Deu : algunas vegadas te respondrá lo Senyor , y te instruirá y te fará coneixer moltes coses presents y esdevenidoras.

En veritat , Moïses sempre tingué recurs al tabernacle , per entendre los dubtes , y sabér explicar las questions li feyan . Recorria à la oraciò en tots sos perills ; y per deslliurar-se de la malicia dels homens.

Així també tu deus fugir en lo retret de ton cor , demanant ab fervorós affecte lo favór de Deu.

Perçò se llig que Josué y los fills de Israël foren enganyáts dels Sabaonitas , perque no consultáren primér lo Senyör . Josue 9. antes eregueren facilmént à llurs paraulas dolças ; y foran per ells ab falça pietat enganyáts .

DE CHRISTO.
CAPITOL XXXIX.

239

Que l'home no sia importú en los negocis.

J E S U - C H R I S T .

1. **F**ill , encomanam' sempre los nego-
cís , perque los disposaré y encami-
naré be , quant será la ocasió .

Espera , y confia en lo que ordenaré en
tot , y de aquí ne exprimentarás ton pro-
fit .

L' A N T I M A .

Scnyor , de molt bona gana vos enco-
mano totas las cosas ; perque coneç be ,
ques de molt poc profit tot mon cuidado ,
y aplicació de mon esperit .

Plagués à vos no fos aplicat molt mon
esperit en pensar los infortunis me podan
arribár , antes be me offeris tot à vostra vo-
luntat , sens tardança alguna .

J E S U - C H R I S T .

2. Fill , moltes vegadas l'home tra-
lla molt , per alcançar alguna cosa que de-
sifa : però quant la ha alcançada , ja co-
mensa de disgustar-sen , y no tenir-la en
tanta estima : perque los afectes de una
mateixa cosa no son molt durables , antes
be , nos' forçan deixar unes , y amar de

nou altres.

No es cosa poca, encara en las cosas mes minimas, negar-se y mortificar-se.

3. Lo verdader profit del home, es lo negar-se, y mortificár los propis apetits: perque l'home que nega los propis apetits, viu ab gran llibertat y seguretat,

Mes lo enemich antich, contrari de tots los bons, no cessa mai de tentar; antes be tant de dia com de nit, machina contra nosaltres molts enganys, si per cas podrá enllaçar algu ab engany, trobant-lo descuydát.

Perçò (diu lo Senyor) *Vetllau y orau, perque no entreu en la tentació.* Math. 26.

CAPITOL XXXX.

Que l'home no te res de bo de si, nis' pot gloriar de cosa alguna.

L'ANIMA.

I. **S**enyor, quina cosa es l'home perquens recordeu de ell? o lo fill del home per quel visiten? Psal. 8.

Que ha merescut l'home perque li donasseu vostra gracia?

Senyor, de quem' puc queixar sim' desemparau, o quina raho justa vos puc jo

dir en contrari, si no feu per mi lo que
demano?

Certament puc dir y pensar asso ab tota
veritat: Senyor, no so res, no puc res, de
mi no tinch cosa bona; antes be en totas
las cosas so defectuós, y me encamino
sempre al nores.

Y si no so ajudát de vos, y interior-
mènt illuminát, tot me torno fret en la
virtut, y desordenat.

Emperò, vos Senyor, sempre sou un
mateix, y ho seréu eternament, bo, just,
y sant, y feu totas las cosas y las ordenau
sabiémènt, sempre be., justamènt y san-
tamènt.

Mes jo que so mes inclinat à saltar que
à profitar, no persevero sempre en un ma-
teix estat, perque son set differents temps
en mi per practicar las set virtuts; çò es,
fé, esperança, y caritat, prudència, justi-
cia, fortalesa y templansa. *Daniel 4. 13. 22.*

Emperò me va prest molt millor quanc
vos ho voleu, y me ajudau ab vostra ma-
poderosa: perque vos no teniu menester
favor de altre per ajudarme y fortificarme,
de tal manera que ma cara nos' trasmude

may mes per differents sentiments , antes
be mon cor sia tot convertit , y tinga tot
son repòs en vos.

3. Perço si jo sabia be llançar tota con-
solació humana , per alcançar la devoció ,
o per la necessitat quem' obliga cercar-vos
(perque entrels homens nos' troba qui
me aconsole :) à les hores podria esperar
en vostra gracia , y alegrarme del do de
vostra consolació nova.

4. Gracias à vos Senyor , de qui ve
tot , sempre que las cosas en mi tenen bon
succes.

Jo empero devant vos so una vanitat ,
y un pur nores , un home inconstant y ma-
lalt.

Donchs de quina cosa me puc gloriar ,
y per quina raho desijo esser molt estimat ?

Per ventura del meu nores , que cosa
mes vana ?

Verdaderament la vana gloria es una
mala pesta , y la mes gran vagitát , per-
que nos aparta de la verdadera gloria , y ns'
despulla de la gracia del Cel.

Quant l'home se delesta en si , vos des-
contenta Senyor : quant desixa ab affecte

las alabans dels homens , es privat de las verdaderas virtuts.

5. La verdadera gloria y alegria santa concisteix en gloriar-se l'anima en vos, no en si , alegrar-se en vostra sant nom , no en la virtut propria , ni delectar-se en alguna criatura , si no es per amor de vos.

Vostre sant Nom sia alabat , nol' meu : sian magnificas y grans vostras obras , no las mias : sia beneyt lo vostre sant Nom , però à mi ninguna alabaça humana me sia donada.

Vos Senyor sou ma gloria , vos sou la alegria de mon cor.

En vos sol me gloriare , y alegrare tots los dias ; però en mi no me gloriare sinò des mas enfermedats. I. Corint. 11.

6. Cerquen los jueus , y los homens del mon à llur exemple effer alabais los uns dels altres , jo emperò solament cercaré la gloria que salament ve de Deu. Joan. 44.

En veritat , tota gloria humana , tota honrra temporal , y tota grandeza del mon , comparada à vostra eterna gloria , es una vanitat y locura.

O veritat mia , y misericordia mia ,

mon Deu, Trinitat benaventurada : per vos salamént la alabança , honrra , virtut , y gloria per tota la eternitat.

CAPITOL XXXI.

Del meny spreu de tota honrra temporal.

J E S U - C H R I S T .

1. **F** ill, no sias trist , si veus que molts altres son honrráts, y elevats en dignitáts , y tu esser meny spreát y humiliát.

Alça ton cor à mi en lo Cel , y no te entristirá lo meny spreu dels homens en la terra .

L' A N I M A .

Senyor , nosaltres som cegos , y facilment la vanitat nos enganya .

Si jom' miro atentamént , coneixeré que ninguna criatura me ha fet alguna injuria , y aixi no tinch que queixarme de vos .

2. Perque moltíssimas vegadas he pecat contra vos gravemént , ab raho se arman totes las criaturas contra de mi .

Perço à mi se deu confusió y meny spreu , però à vos alabança , honrra y gloria .

Y si no so aixi preparát , que vulla de

bon cor esser menyspreat de tota criatura ,
y desemparat , y del tot no apareixer res ,
no puc interiorment esser en pau ni const-
tant , ni esser illuminat espiritualment ,
ni perfetament unit ab vos .

CAPITOL XXXXII.

Que nostra pau y consuelo no la devém posar en los homens.

J E S U - C H R I S T .

I. **F**ill , si tu posas ta pau en alguna per-
sona per lo gust que y trobas en
tractar-la y conversar-la , serás inquiet y
turbat .

Però si recorres à la veritat , sempre vi-
va , y que sempre dura , no restarás aflict
quant perdras algun amich , o se morirà .

En mi deu ser fundat lo amór de ton
amich , y per amór de mi se te de amar
qualsevol que te ha aparegut esser-te bon
amich , y quel estimas molt en questa
vida .

Sens mi no val res , ni durará l'amistat :
ni es verdadér , ni pur l'amór entre per-
sonas que jo no unesc .

De tal manera deus esser mort à tals af-
fectes de las personas que amas , (que

quant es de ta part) desijasses esser tot sol,
sens tenir compagnya de persona alguna:

Tant mes l'home se acosta de Deu,
quant mes se aparta de tota consolació de
la terra.

Tant mes alt puja envés Deu , quant
mes profundament baixa en si mateix , y
se te per mes vil.

2. Qui se atribueix à si alguna cosa bona , impedeix que la gracia de Deu vinga
en ell : perque la gracia del Esperit sant
sempre cerca lo cor humil.

Si tu sabías anichilar-te , y evacuar ton
cor de tot amòr de criatura , jo deuria ve-
nir en tu ab copiosíssimas gracias:

Quant tu miras las criaturas , perdes de
vista lo Creadór.

Acostuma vencer-te en totas las cosas
per amòr del Creadór , y à les hores po-
drás arribar à tenir la contemplació de
Deu.

Qualsevol cosa per petita que sia , si la
amám y mirám desordenadament , es de
un gran dany , y nos retarda alcançar la
unió de Deu.

CAPITOL XLIII.

Contra la vana ciencia, secular y mundana.

JESU-CHRIST.

1. **F**ill, no' mogan las eloquents y agudas rahons dels homens. *Perque lo Regne de Deu no concisteix en paraulas, sinò en la virtut 1. Cor. 4. 20,*

Està atent à mas paraulas, las quals inflaman los cors, y illuminan los entreniments: moïen à compunció y dolor, y donan interiorment molts generos de consolacions.

No llisgas may cosa, ab intent sols de esser mes docte, o per apareixer mes sabi.

Treballa à mortificar los vics, perque aixo te serà de mes gran profit, que tenir noticia de moltas difficults questions.

2. Quant haurás llegit molt, y entesas moltas coses, sempre se ha de tornar à Deu ques principi de tot.

Yo so lo qui ensenyo la ciencia al home: y dono als petits y humils mes clara intelligentia, que tota la que podan ensenyár los homens. Psal. 18.

Serà molt prest sabia la persona à qui jo parlo, y aprofitarà molt en la virtut.

Desditzats son tots los qui no cercan dels homens sinò saber curiositats , y nos' cuydan de saber lo camí de la virtut , per servir-me , y fer ma voluntat.

Vindrà aquell temps , quant apareixerà al mon lo Mestre de tots los Mestres Christo y Senyor de tots los Angels , per oyr las lliçons de tots , vull dir per examinar las conciencias de cadahu.

A les hores , (com diu lo Profeta) se escodrinyará Jerusalem ab llums , y las coses mes ocultas se veuràn : y callaran las llenguas , confusos llurs arrahonaments. *Sophia. I. I.*

3. Jo so lo qui en un punt elevo lo enteniment humil , perque entenga moltes rahons de la eterna veritat ; que si agués estudiad deu anys en las Escoles.

Jo ensenyo sens rumor de paraulas , sens confusió de opinions , sens fausto de honra , sens contradicció de paraulas , y arguments.

Jo so lo qui ensenyo à menysprear las cosas terrenas , y abortir las presents , y cercar las eternas , gustar de las cosas eternas , fugir las honrás , sufritr los escan-

dols , y posar tota la esperança en mi , fora de mi no desijar cosa , y amar me à mi ab fervór sobre totas las cosas.

4. Perque certa persona amant-me del intim de son cor , aprengué coses de mi molt altas y secretas ; després digué mol-
tas maravellas.

Mes se aprofita , en deixar lo affecte de totas las cosas , que en estudiar moltas co-
ses subtils.

Empero à alguns parlo , y ensenyo co-
ses comunas , à altres coses molt particu-
lars : à alguns en senyals y figuras dolce-
ment me demostro , però à altres los reve-
lo mos misteris ab copiosissima llum.

Los Llibres sempre parlan de una ma-
teixa manera , però no informan à tots igualmènt : perque jo so lo Doctór de la
veritat en lo interior , que escodrinyo lo
cor , y coneix los pensaménts , que moc à
ben obrar , distribuhint à cadahu las gra-
cias , segons los judico dignes.

IMITACIO
CAPITOL XLIV.

Que nos deuen cercar ab affecte las cosas exteriors.

JESU-CHRIST.

I. Ill, en moltes coses te convé sias ignorant, y estimarte com si fosses mort sobre la terra, y en tu fos crucificat tot lo mon, y mort.

També es menester esser sort à moltes coses, antes be tot ocupar-te en pensar las coses que donan pau à ton interior.

Es mes util de apartar los ulls de las coses que no te agradan, y deixar estar à cadahu en sa opinió, que donar lloc à questions y porfías.

Si estás be ab Deu, y consideras son rigurós judici, mes facilment te donarás per vençut dels altres.

L'ANIMA.

2. O Senyor, à que som arribats? Que plorém lo dany temporal; per una petita ganancia se treballa molt, ys' corr, yns' olvidám totalment del dany espiritual de l'anima, y à penas molt à tart non' recordám.

Conciderám atentament lo ques de poc ó de ningun profit, yns' olvidám del tot del

del quens es summanément necessari; perque l'home se aplica totalm ent à las coses exteriòrs: y si ab presteza nos' converteix, resta en lo amòr de las coses exteriòrs pres y lligat.

CAPITOL XLV.

Que nos' deu donar credit à tots, y quant facil es des' llizar en las paraulas.

L'ANIMA.

1. Eu. Senyór, que la tribulació me sia util, y ab ella me ajuden, perque es va esperar salut del home. Psal 59. 12.

Quantas vegadas no he trobada fidelitat alli, ahont pensava trobarla?

Quantas vegadas tambe la he trobada ahont manco pensava?

Perçò es vana la esperança ques' posa en los homens: però la salut dels justs es en vos mon Deu y Senyor.

Siau beneit mon Deu y Senyor, en totas las cosas que nos succeheixen.

Nosaltres som flachs y mudables, facilment som enganyáts, y en un momént som mudáts.

2. Quin home y ha que guarde sa anima en totas las cosas, ab tant cuidado y

circuspecçió, que alguna vegada no cayga en algun dubte o engany ?

Però lo qui confia en vos , Senyor , y vos cerca ab cor senzillo y verdader , no cau aixi tant facilmént , y si cau en alguna tribulació de qualsevol manera , ne sia tot rodejat , ne serà per vos deslliurat ab presa teza , o li donareu alguna consolació : per que no desemparareu vos may als qui confian de vos , fins à la fi de llur vida.

Es cosa rara entre els homens , trobar un amich faèl , que persevere constant en acistir à son amich en tots los treballs y afficcions.

Vos , Senyor , sou lo sol fidelissim en totes las cosas ; y fora de vos nos troba altre semolant.

3. O quant altament fou illustrada aquella anima de Santa Agata , la qual en los tormentos digué : mon esperit està fermament unit y fundat en Christo.

Si jo fos aixi com aqueixa Santa , no me inquietaria tant lo temor humà , nim' sentiria de las paraulas injuriosas.

Qui pot preveurer totes las cosas , qui se pot precaucionar de tots los mals li po-

den arribar? si las cosas previstas molts vegadas danyan, las cosas que venen de improvis, es cert que farán un gran dany.

Perque donchs, miserable de mi, noin so millòr previngut contra tants mals? perque tant facilment he cregut y confiat en los altres. Ensi som homens, y homens fragils, encara que molts nos tingan per virtuosos com uns Angels.

A qui creurer, Senyòr, à qui creurer, sinò à vos? vos sou la mateixa veritat, que no enganyau, ni podeu esser enganyat.

Al contrari, tot home es mentider, flac, mudable, que facilment cau, especialment en paraulas; de tal manera, que à penas se pot creurer, lo que en lo exterior apár ques cosa ben dita y verdadéra.

4. Ab quanta sabiduria y prudència; Senyor, nos ha eu avisats, quens guardarem dels homens. *Math. 10. 17.* y perque los enemichs del home son sos propnis domestichs, *vers. 36.* ni devém creurer, si algú dirà aquí es Christo, ó mirau ques alli. *Mathei 24. 23.*

Jo so ensenyat y advertit ab la expe-

riencia de mon mal ; y plagues à Deu fos,
perque sia mes remitát , y no perques'
veja ma imprudencia passada.

Ten cuydado , (me diu algú) guarda
me lo secret del quet dic. Y mentres non'
parlo , y crec que ningú non' sab res ; ell
no pot tenir lo secret quem' ha encoma-
nat , perque al mateix punt ho diu als al-
tres , y me descobra , y à ell y sen va.

Guardau-me , Senyor , de aqueixos
discursos fabulosos , y de homens tant in-
discrets y llengers , perque no cayga en
llurs mans , ni comete semblans coses.

Senyor , feu que jo sia ferm , y sempre
constant en dit la veritat , y apartau de ma
llengua tot genero de engany : perque no
dec fer contra dels altres , lo que d'ells no
voldria suffrir.

5. O quant bo es , y de gran quietut
per lo esperit , no dir res dels altres ; ni
creure indifferentment tot lo quens diuen ,
ni parlar facilment mes del ques menes-
ter : ni manifestar son cor finò à pochs ,
sempre cercar al Senyor , lo qual mira
nóstres cors : ni inquietar-se ni mourer-se
del vent de tot genero de paraules , antes

be desifar que totes las cosas interiòrs y exteriòrs , se fassan perfetamént segons la voluntat de Deu.

Quant segur es per conservar la gracia del Cel , fugir lo apateixer gran als homens , ni desifar aquellas coses queus apar han de causar al exterior gran admiració: mes procurar ab tota diligencia , aquellas coses que causan la esmena de la vida , y donan devoció fervorosa.

A quantas personas es estàt de un gran dany , lo tenir la virtut descuberta , y alabada antes de temps ?

y de quant profit fou sempre tenir la gracia , y virtut escondida ab lo silenci en aquesta fragil vida , la qual es anomenada una continua tentació y pelea ?

CAPITOL XLVI.

De la confiança en Deu quant nos diuen injurias.

J E S U - C H R I S T .

1. **F**illi , està ferm y constant , y confia en mi ; Perque las paraulas que diuen contra de tu , no son sinò paraulas , volan per l'ayre , però no danyan al qui es constant en la virtut com una pedra.

Si ets en alguna culpa , pensa en esme-

nar-te de tot bon cor : si no te acusa la conciencia , pensa que tens de suffrir la calumnia de bona gana per amor de Deu.

No es gran cosa , que algunas vegadas per lo menos suffras paraulas , qui encara no pots suffrir rigurosos açots y tormentos ; y perque cosas tant pocas te transpassan lo cor de dolor , finó perque encara tens los apetits carnals , y conservas mes del que menester los respectes humans ?

Perque tems molt esser despreciat , no vols esser représ dels vicos y culpas , y vols cubrir-te ab fingidas escusas .

2. Però mirat' mes atentament , y veurás que encara viu en tu lo mon , y l'amor va de agradar als homens .

Quant tens pena , y fuges lo esser tingut en poca estima , y esser confus per faltas : aixo manifesta que no ets verdader humil , ni esser mort al mon , ni en tu esser crucificat lo mon .

Antes be ascolta ma paraula , y no farás cas de totas las paraulas y injurias te podrán dir .

Digas : sit' diguessen totas quantas injurias la malicia humana pot fingir ; quin

dany te farian si las deixavas passar com lo vent , nin' fesses cas com de una palla, per ventura te podrian arrancar un sol cabell del cap ?

3. Mes lo qui no està recullit en son interior , ni te Deu devant de sos ulls , facilment se enqueta ab una paraula de vitudperi y menyspreu.

Emperò lo qui confia en mi , y no desixa viure segóns son propri gust , no tindrá mai temor dels homens .

Jo so lo Jutge , y lo qui coneix los secrets de tots : jo se lo que ha succehit ; jo he conegut lo qui feu la injuria , y lo que la suffri .

Lo quet' ha arribat de advers , es tot de ma permisió , perque un dia sian los secrets del cor de molts descuberts y judicats .

Luc. 2.

Judicaré tant lo culpát com lo innocent , però antes los he volguts probar à tots dos per un secret judici .

Lo testimoní dels homens moltas vegadas enganya : però mon judici es veradér , y será ferm y constant que ninguna força lo podrà mudar .

Ordinariament es ocult , mes algunes vegadas es manifest à alguns pochs de algunes coses particulars : emperò may erra ni pot errar , encara que als ulls dels ignorans aparega no esser recte ni just.

Donchs en tots los judicis contraris del mon , l'home deu recorrer à mi , y no confiar de son judici y poder.

*Lo just nos' turbará , de qualsevol cosa
Deu permetrà li succehesca. Proverb. 12.*
y qualsevol judici o sentencia se sia proferida injustamént contra de ell , non' fará cas.

Ni tampoch se alegrará vanamént , si ab rahó es escusát per alties.

Perque ell considera , que so jo lo qui escodrinyo los mes ocults pensaménts y affectes del cor. *Psal. 7. Apocal. 2.* que no judico solamént lo exterior , lo qual es solamént patent al sentit humá.

Pérque soviny es devant mos ulls culpable , lo ques' creu esser lloable al judici dels homens.

L' ANIMA.

5. O Senyor y Deu meu , just Jutge , fort y pacientissim , que sempre haveu co-

negut la fragilitat y malicia dels homens ,
 sian vos ma força , y tota ma confiança ,
 perque nom' basta que ma conciencia no
 me acuse ; perque vos sabeu lo que jo no
 se en mi ; y aixi me dec humiliar en qual-
 sevol reprehensió , y sufrir-la ab molta
 mansuetut y paciencia .

Perdonau-me , piadosíssim Senyor , de
 totas las vegadas no so estàt pacient , y
 donau-me altra vegada gracia per tenir
 mes gran paciencia ,

Millor es per mi per alcançar lo perdó
 de mas culpas vostra gran misericordia :
 que la virtut jo penso tenir per defensar
 lo interior de ma conciencia , de las cul-
 pas ocultas que no coneix en ella .

*Encara que no coneix cosa que me acuse la
 conciencia , per això no me dec tenir per
 just ni sant 1. Cor. 4. 4. perque apartada
 dels homens vostra gran misericordia , nin-
 güi dels mortals serà just en vostre conspec-
 te. Psal. 142. 2.*

IMITACIÓ
CAPITOL XLVII.

*Ques' dnüen suffrir totas las cosas graves y penosas
per alcançar la vida eterna.*

J E S U - C H R I S T .

I. Ill, not' cancel los treballs que has volgut suffrir per amór de mi, ni may desmayes en las tribulacions , antes be te esforçarás , y te aconsolarás en tots tos successos ab la promela que te he feta de ajudarte , y premiarte.

Jo so prou poderós y rich per premiar-te sobre tot modo y mesura.

No treballarás molt temps en aquesta vida , ni sempre serás apretát de dolors. Espera un poc , y veurás prest lo fi de tos mals.

Perque vindra aquella hora , en la qual cesserán tots los treballs y temòrs.

Es cosa molt poca y breu tot lo que passa y se acaba ab lo temps;

2. Te animo en fer lo be que fas : treballa faèlmént en ma vinya ; perque jo seré lo premi de tos treballs.

Ecriu , llig , canta , gemega , y plora , guardal' silenci , y sufra varonilmént las adversitats ; perque la vida eterna es digna

de totes aqueixas coses , y encara de majors peléas , y pena per podér alcánçar la.

Vindrà la pau un dia , que solament nostre Senyor sab , y no serà com aquestos dias , als quals després segueix la nit , sinò una llum perpetua , un claror infinit , una pau ferma , y un repòs segur sens temor.

Nó dirás à les hores : quim' deslliurarà del cos de aquesta mort . Rom. 9. ni clamarás , dient : Ay de mi , ques dilatàt y molt llarc mon desterro , Psalm. 119. perque la mort serà precipitada y destruïda , la vida sens defecte y eterna , no tindrás pena , antes be una alegria benaventurada , y tindrás una companya deliciosa y hermosa.

3. Si aguesses vist las coronas perpetuas dels Sants en lo Cel , y també la gran gloria que ells ara gozan , los qui antes en est mon eran menyspreats , yls judicavan indignes de la vida que gozavan , certament en lo mateix punt te humiliariás fins à la terra , y estimaries mes esser lo mes baix de tots , que esser superior à hu sol .

Ni desifarías los dias alegres , antes be te alegrarías , y estimarías mes patir tribucacions per amor de Deu , y no esser estimar-

res dels homens , per tu seria una gran gana-
nacia y ditxa.

4 O si gustasses de aquestas cosas , y
atribassen à penetrar ton cor , com atrevi-
rias fer una sola queixa de tas penas ?

Per ventura nos' deuen patir y suffrir
totas las penas y treballs per alcançar la vi-
da eterna !

No es cosa poca , antes be cosa molt
gran , lo perdre o guanyar lo Regne del
Cel , y gloria de Deu.

Alça los ulls al Cel , y contempla , que
yo y tots mos Sants , que en aquest mon-
tingueren grans peléas y treballs , ara ab
mi gozan de una gran alegría y consola-
ció , ara tenan tota la seguretat en los
bens , ara tenen repòs , y estarán en ma
compagnia en lo Regne de mon Pare
per tota la eternitat.

CAPITOL XLVIII.

*Del dia de la eternitat , y de las angustias d'esta
present vida.*

L' ANIMA.

1. **O** Ditgosa habitació de la celestial
Ciutat l ô dia clarissim de la eter-
nitat , que may se escureix ab la nit , an-

ces be es sempre illuminat, y clar per la suprema veritat de Deu; dia que sempre es alegre, sempre segur y sens perill, y en un mateix estat, sens poder ser subjecte a mudanca.

O si fos ja arribat aqueix ditxos dia, y totas las coses temporals ja tinguessan llur fi! lo qual ja illumina ab gran esplendor als Sants que son al Cel, yls' illuminara per tota la eternitat, pero als qui son lluny com uns peregrins en la terra, nos illumina molt poc, pus nol' conci-xem, fin a en lo mirall escur de las criaturas.

.2. Ja coneixen los Ciutadans del Cel, quant alegre es aqueix dia: pero geman molt los fills desterrats de Eva, quant los es amarc aquest dia transitori.

Los dias de aquest mon que son pocs y mals: son tots plens de dolors y angustias. En los quals l'home se taca ab moltes culpas y pecats, se enllaça ab moltes passions, se apreta ab molts temors, se ocupa ab vans cuydados, se distrau en vanas curiositats; y està emboicat entre moltes yanitats y errors; y se

afatiga molt ab treballs , es afflit per las tentacions , resta molt flac ab las delicias , y es atormentat ab pobreza.

3. O quant serà lo fi de tots aquestos mals y penas ? quant seré deslliurat de la miserable esclavitut dels vics y pecats ? quant solamént pensaré en vos , mon Deu y Senyor ? quant perfetamént me alegraré en vos ?

Quant seré sens impediment algú , y en perfecta llibertat , sens tenir pena tant en l'anima com en lo cos ?

Quant será aquella pau ferma y segura , que may se podrà turbar , pau en lo interior y en lo exterior , pau de tota part ferma y duradora sempre ?

O bon Jefus , quant seré en vostra presencia , per veurer vostra cara , quant contemplaré la gloria de vostre sant Regne ? quant , vos Senyor , sereu per mi tot en totas las coses ?

O Senyor quant seré ab vos en vostre sant Regne , lo qual ab eterno teniu preparat per vostres amets Elegits . Math. 25. 24.

Mon Deu y Senyor , vos me haveu deixat en terra de enemichs , desterrat y

pobre : ahont tot es guerra y infortunis grans.

4. Consolau-me , Senyor en est des-
terro , y mitigau mon dolor , perque tots
los desitgs de mon cor , y suspirs , son per-
tenir-vos y gozar de vos.

Perque per mi es un gran pes y dolor
tot lo que offereix lo mon per ma conso-
lació en esta vida.

Desijo gozar-vos en lo intim de mon
cor , però no puc arribar à tant gran
ditzxa.

Desijo tenir tot mon affecte à las cosas
del Cel , però las cosas temporals , y po-
ca mortificació de mas passions men-
apartan.

Ma anima voldria esser superior à to-
tas las cosas , però lo affecte de la carn
la força esser subiecta y esclava de totes.

Aixi , desditxat de mi , tinc en mon
cor una continua guerra , y jo mateix so lo
quim' dono pena , y en mi es la causa de ma
afflicció . Job . 7. quant l'anima cerca las
cosas del Cel , y la carn te son affecte in-
clinat à las cosas de la terra.

5. O quant grans penas patesc en mon

interior , quant en la oració tracto y penso en las cosas del Cel , en lo mateix punt sem' presentan mil cosas carnals y pensaments vans. *Mon Deu noiis allunyen de mi. Psal. 70. 12 ni ab ira vos aparteu de vostre servent. Psal. 26. 14.*

Clarificau mon cor ab lo ratg de vostra Doctrina soberana , per dissipar los erròrs de aqueixas imaginacions , y tirau las fletxas de vostra charitat per ferir mon cor en amor , ys dissiparan també totas las representacions del enemich.

Recolliu tots mos sentits en vos : y feu-me olvidar totas las cosas del mon , donau-me gracia per llancar prest , y no fer cas de las imaginacions viciosas.

Socorreu-me veritat eterna ab vostra gracia ; perque mon cor no sia mogut de alguna vanitat mundana.

Veniu en mon cor , ô celestial dulçura , perque en vostra presencia se desvanesca tota delectacio impura.

Perdonau-me , mon Deu , y usau en mi de vostra gran misericordia , per totas las vegadas que en la oració penso en altres coses , y no en vos.

En veritat confessó que tinc un mal costum, de estar distret en la oració.

Perque moltes vegadas no so alli ab lo pensamént, ahont so corporalmént de peus, o assentat: antes be so mes ahont me portan mos pensaménts.

Jo so alli, ahont es mon pensamént; y alli acostuma esser mon pensamént, ahont es lo que estimo.

Lo que naturalmént delecta, o agrada ab lo costum, es lo que acut prest à la memoria.

6. Perçò, vos que sou la mateixa veritat, haveu claramént dit: *ahont es ton temor, alli es ton cor. Math.*

Si amo lo Cel, de bona gana penso en las cosas del Cel. Si amo lo mon, me alegra molt de las prosperitats mundanas, y me entristesc de las adversitats.

Si amo la carn, ordinariament penso en las cosas que donan contento à la carn.

Si amo la virtut, me delecto molt en pensar cosas espirituals.

Totas las cosas que jo amo: d'ellas parlo, y ne oig parlar de bona gana, y men-

torno à casa tot ple de aqueixas imagina-
cions.

Mes ditzós es aquell , qui per amór de
vos Senyor , despedeix , y aparta de son
cor totas las criaturas : qui fa violencia à
sas naturals inclinocions , y crucifica en
si totas las concupicencias carnals ab lo
fervór del esperit: porque després de el-
ser serena la conciencia , vos offeresca la
oració pura de tot affecte; y aixi sia digne
de esser entre los Cors dels Angels , te-
nint exclosas de son affecte totas las coses,
tant interiòrs com exteriòrs.

C A P I T O L X L I X .

*Del desitg de la vida eterna ; y quant grans son las
promesas de Deu per los qui peléan.*

J E S U - C H R I S T .

I. **F**ill meu , quant sents que del Cel se

Finfundeix en ton cor un gran desitg
de la benaventurança eterna , y desixa ta
anima eixir de la estreta habitació de ton
cos , per podér contemplar ma claredad
eterna , sens ombra ni temór de mudan-
ça: dilata ton cor , y ab tot lo desitg reb
aquesta inspiració santa.

Dona moltíssimas gracias à la suprema

bondat de Deu , perque se digna ferte tan
gran favór , y es clemént en visitarte , y te
moü á fer be ab ardentissim amór ; y ab
son poder te alça y te sustenta , perque ab
lo pes de ta propria inclinaciò , no caigas
en los affectes de las cosas terrenas.

Ni asso verdaderament alcanças ab ton
estudi ni diligencia , sinò per dignar-me
jo fere aqueixa gracia , y haverte mirat
ab ulls de misericordia , perque te apro-
fites en virtuts , y en majór humilitat , y
te prepares per las peleas te tenen de ar-
ribar ; perque procures ab lo majór affec-
te que pugas uairte ab mi , y servirme ab
fervorosa voluntat.

2. Fill , ordinariament lo foc crema ,
però la flama no puja sens fum . de la ma-
teixa manera son encesos los desitgs de las
cosas del Cel en algunas personas , que en-
cara no son libres dels affectes y tenta-
cions carnals ; y per aqueixa raho no fan
puramént per honrra de Deu las obras per
alcançar lo Cel , que ab tant gran desitg
ly demanan.

De aqueixa manera es soviny lo desitg
que tu tens de las cosas del Cel : per aixo

es ple de inquietuts y penas , com ho has representat.

Perque no es pur ni perfet , lo ques corrumput ab lo propri interés

3. Demana , no lo ques per tu delectable y profitós ; sino lo ques per mi acceptable y honrós : perque si tu judicas rectamént , deus preferir ma voluntat à ton desirg , y à qualsevol cosa tu pots desijár.

Jo he vistos y conegüts tots desitgs . y he oïts tots frequents gemecs y suspirs.

Ja voldrias estar en llibertat de la glòria dels fills de Deu : ja te delecta pensar en la habitació eterna , y celestial patria plena de alegria , però no es vinguda encara la hora : perque encara deus passar altre different temps , vull dir lo temps de guerra , de treball , y temps de examen y proba.

Tu desijas esser ple del summo be , però en esta vida nou podrás mai alcançar.

Mira que so jo lo summo be : espérام' (diu lo Senyor) fins tant que sia arribat lo Regne de Deu . Luc . 22. 18.

4. Encara en la terra deus ser en moltas coses probat y exercitat.

De quant en quant serás aconsolat, però no alcançarás mai una copiosa y plena sacietat.

Està donchs de bon animo, y sias robust y constant, tant en lo obrar, com en suffrir adversitats contrarias à la naturaleza.

Es necessari quei' revestescas del home nou, y mudarte del tot en altre home. Efèsi 4. 24. 1. Reg. 10. 6.

Convé moltas vegadas, que faças lo que no voldrías fer, y deixar lo que tu voldrías.

Lo que agrada als altres se farà, y lo ques à ton gust moltas vegadas nos' farà.

Lo que diuen los altres serà applaudit, y lo que tu dius no serà oït, ni sen farà cas. Los altres alcançarán tot lo que demanaran, y tu demanarás, y no alcançarás res.

5. Los altres serán molt grans al dir dels homens, de tu nos' dirá res ni sen farà cas.

Als altres se encomanaran molts grans

negocis , però tu serás tingut per inutil.

Per esta raho se entristarà algunas vega-
das la naturaleza , però serà un gran be
per tu , si ho suffcas o callas.

En aquestas coses , y altres moltes sem-
blans acostuma esser probat lo fael servent
del Senyor , com sabrá negar-se , y mor-
tificat en totas las coses sa propria vo-
luntat.

A penas se troba cosa , en la qual mes-
te convinga morir à ton apetit , com te-
nir de veurer y patir las coses que son
contrarias à ta voluntat , principalmént
quant te manan fer coses quet' apareixen
fora de rahó , y de poc profit.

Y perque tu essent inferior y subiecte ,
no atreveixes resistir al podér de ton supe-
rior : perçò te es molt dur y penós viuret
à la voluntat y gust dels altres , y deixat
en tot lo propri gust y sentir.

6. Però , pensa fill , lo fruit que culli-
ràs per aquests treballs , y quant prest se
acabaràn , y l' gran prêmi qu'en alcança-
ràs ; y aixi no tindrás tanta pena , antes be
una gran consolació , que animará ta pa-
ciencia.

Perque per una petita voluntat, que ara
de bona gana mortificas, tindrás despés
en lo Cel ta voluntat plenament satisfeta
y contenta.

Allí trobarás tot lo que voldrás, y tot
quant podrás desijár.

Allí tindrás en ton poder tot lo be,
sens temor de perdre'l.

Allí ta voluntat essent sempre confor-
me à la mia, no desijará res de contrari à
mia voluntat, ni tampoc cosa particular
per si.

Allí ningú te resistirá, ningú se quei-
xará de tu, ningú te impedirá en cosa, ni
será ton contrari: antes be totas las cosas
que desijarás las tindrás presents, que sa-
ciarán perfetament tot ton affecte y appetit,
yl cumplirán del tot.

Allí te donaré gloria per la iniuria hau-
rás sufferta, per las llagrimas y tristeza
serás revestit de alabança; per lo mes baix
lloch tingüeres en est món, tindrás una
cadira Real en lo Cel per tota la eter-
nitat.

Allí se veurá lo fruit de la obediencia,
la alegria gran de haver fet penitencia, y

gloriosamént será coronada la humil subjecció.

7. Donchs ara incclinat' y humiliat' per obehr à tots : ni tingas cuydado de mirar qui ho ha dit o manát. Antes be ten un gran cuydado , o sia prelat , o mes jove , o igual lo qui te manarà o demandarà alguna cosa , queii prengas tot à bona part , y procures cumplir-ho ab una cencera y recta voluntat.

Quels uns cerquen una cosa , los altres cerquen altre , quels uns se glorien en una cosa , y los altres en altra , y que sian alabáts milions de vegadas dels homens : emperò tu solamént té deus alegrar en es-
ser menyspreát y en fer ma voluntat , y cercar ma honrra en tot.

Solamént deus procurár y desijàr , (com deya Sant Pau) *Que en tu sia sempre glori-
ficat Deu , tant per ta bona vida , com per
ta santa mort. Phil. 1. 20.*

CAPITOL L.

*Com l'home desconsolat se deu offerir tot en las mans
de Deu.*

L' ANIMA.

1. **S**enyor, y Deu meu, Pare santissim;
Siau ara, y pera sempre benehit: per-
que tot es estat fet com vos ho voleu, y
tot lo que vos feu es bo.

Vostre servent se alegre en vos, no en
si; ni en altre persona: perque vos sola-
ment sou la veradéra alegria, vos ma es-
peranca, y ma corona, vos sou ma alegria
Senyor, y ma honrra.

*Que te vostre servent, finò lo que te rebuit
de vos, y encara sens mereixer-ho? 1. Co-
rint. 4. 7.*

Totas las cosas que haveu fetas y dona-
das son vostras, Senyor.

*Jo so pobre y en treballs desde ma juventut.
Psalms. 87. y moltas vegadas es ma anima
tant trista que m' fa plorar; y algunas ve-
gadas se turba y espanta per las passions
ques' mouen y la amenaçan.*

2. Desijo, Senyor, la alegria de la pau,
y demano la pau que gozan vostres fills,
los quals sustentau en lo esplendor de vos-

I M I T A C I O
tra celestial consolació.

Si me donau pau , si infundiu en mon cor la consolació y alegría santa , l'anima de vostre servént gozará de una musica y armonía suaü , y serà devota y tota ocupada en vostra alabança.

Mes sius apartáu , com moltas vegadas soleu , l'anima de vostre servent no corre ravelosménit lo cami de vostres manaménts.

Psal. 118. mes antes à genolls pegarà à son pit , y os demanará perdo tement tenirne la culpa , de no esser fervorosa com antes , quant sobre son cap y enteniménit resplandia la llum de vostra gracia. *Job. 29.* 3. y enceza en amór , era ben guardada baix la ombra de las vostras alas , y empardo de las tentacions li arribavan. *Psal. 16.* 8.

3. Pare justissim , y sempre digne de tota alabança , ja es vinguda la hora , en la qual vostre servent deu ser probát.

Amantissim Pare , cosa justa es y razonable que vostre servent patesca en aquella hora alguna cosa per amór de vos.

Pare eternaménit digne de tota reverencia , ja es vinguda la hora que vos ha-

víau prevista y ordenada ab eterno , en la qual vostre servént per un poc de temps tenia de esser mortificat en lo exterior de son cos , però que visqués sempre en vos en lo interior de son esperit.

Que sia un poc meny spreát , humiliat , ara , y vil devant dels homens , y del tot abatut de passions , penas y enfermedats , perque després resucite ab vos en la aurora de la llum de la nova gracia , y goze de la gloria del Cel.

Pare sant , aixi ho haveu ordenat y volgut , y tot lo que vos haveu manat se es fet.

4. Aquesta es la gracia que feu à vostre amic y servent : que per vostre amor en est mon patesca , y tinga tribulacions , to- tas las vegadas , y per qualsevol personas permetreu ques' fassa .

Perque nos' fa cosa en la terra sens causa , ni sens consell de vostra divina provi- dencia .

Bona cosa es per mi quem ajau humiliat , perque aprenga fer vostra voluntat . Psalm . 118 . y llance de mon cor tots los movi- ments de superbia y presumpcio .

Util cosa fou per mi lo sentir en ma cara
vergonya , y patir injurias dels homens ,
perque cercás solamént no en ells , sinò
en vos ma consolació.

Ab assò també aprenguí temer molt
vostre Judici inescrutable y ocult à tots :
que affligiu lo just ab lo pecadór , però no
sens equitat y justicia.

5. Gracias vos fas , mon Deu , que
nom' haven deslliurat de penas ; antes me
haveu tractat asperament ab açots y penas
molt amargas , castigant-me ab dolors y
angustias , en lo exterior y interior .

Noy ha cosa baix del Cel que me acon-
sole , sinò vos Senyor y Deu meu , celesti-
tal merce de las animas , qui feriu y curau ,
nos posau en un infern de penas , y vos
mateix nos deslliurau. 1. Reg. 2. Tobie 13.
2. Sia vostre correcció sobre mi , y vostre cas-
tic me ensenyará. Psal. 17.

6. O Pare amantissim , jo so en vostras
mans , jo me inclino à suffrir lo açot de
vostre correcció.

Feriu mas espatllas y mon coll , y abai-
xau la superbia de mon cap , perque se
flectesca , y ajuste ma voluntat desordena-

da ab la vostra recta y santa.

Feu-me un deixeble pio , devot y humil , com ho acostumau fer be , perque jo camine sempre en fer vostre voler.

Me encomano à vos, y tambe totas mas coses , perque sian servit corregirlas , perque es millor esser corregit , y patir en esta vida que en l'altra.

Vos Senyor sabeu totas las coses , tant en general com en particular , y no ignorau res de la conciencia dels homens:

Vos sabeu las coses que tenen de venir , antes de esser fetas ; y no teniu menester que altre vos ensenye , o vos adverteisca las coses se fan en la terra.

Vos sabeu be lo quem' es profitós , y quant serveix la tribulació , per purgar l'anima de la escoria dels vicis.

Feu en mi sempre lo que vos voleu , y no menyspreeu ma vida pecaminosa , que ningú la sab millor que vos.

7. Donaume Senyor gracia , per saber lo que dec sabér , per amar lo ques' deu amar , per alabár lo queus agrada en extrem ; per estimar lo ques preciós à vostres

ulls ; y per vituperár y aborrír lo queus desagrada.

No permetau que judique las cosas per lo que solamént me representan los ulls en lo exterior , ni per lo quem' poden dit los homens ignorans y indiscrets : antes be feu que judique entre las cosas visibles y espirituals ab judici recte , y ab una llum verdadéra ; y principalmént jo cerque en tot fer vostra santissima voluntat.

8. Ordinariamént se enganyan los sensits dels homens en judicár : y també se enganyan los amadórs del mon , aquiant tantsolamént las cosas visibles.

Ques millór l'home , perque un altre lo te per mes gran y millór ?

Un mentidér enganya altre mentidér , un va à autre va , un cego à autre cego , un malalt à autre malalt , quant lo exalta : y en veritat lo confon mes quant lo alaba vanament.

En veritat , Senyor , tant gran es en si algú , quant es gran devant vostres ulls , tantsolamént y no mes , diu lo humil Sant Francisco,

CAPITOL LI.

*Quens devém ocupár en obras humils quant som
cançáis de fer las grans.*

J E S U - C H R I S T .

1. **F**ill, no pots tenir sempre un fervorós desig de las virtuts, ni conservarte ferm en un grau molt alt de contemplació: antes moltes vegadas te es forçós, per causa de ta depravada naturaleza y corruptèla original, abaixarte à las coses inferiors, y suffrir ab molta pena y contra ta voluntat lo pes grán de aquesta vida corruptible y mortal.

Tant com portarás ton cos mortal, sentirás pena y aflicció en ton esperit.

Es forçós suspirar y plorar soviny vivint en carn mortal, del pes quet dona la carn, impedint quet' ocipes sempre à la contemplació y estudi de las coses espirituals.

2. A les hores te convé recorrer als exercicis humils, y obras exteriors, y recrearte en bons exercicis: y ab gran confiança aguardar quant tornaré en tu, y te donaré la celestial consolació: y suffrir ab paciencia ton desterro y quedat de es-

perit , fins que te tornaré visitar , y ab ma
consolació te deslliuraré de totas tas penas
y anxietats.

Perque te faré olvidar lás penas y tre-
balls , yt' faré gozar de la quietut y pau
interior , y entrar en lo dilatát jardí de las
Escripturas , explicant-te las difficultats ,
perque ab cor dilatát y alegre , pugas cor-
rec lo cami de mos manaménts , y cum-
plir-los ab facilitat.

*Y à les hores diràs : no son dignas las
penas de aquesta vida , per alcançar y me-
reixer la gloria que havém de alcançar , y
Den nos descobrirá. Rom. 8. 18.*

CAPITOL LII.

*Que l'home no dev creurer eſſer digne de consolació ,
ſinò de açots y tormentos.*

L'ANIMA.

z. **S**enyor , no ſo digne de voſtra conſo-
lació , ni de altre espiritual visita : y
així vos me traçau justamént quant me
deixaſ pobre y desconsolat.

Encara que pogués escampar ab mas
llagrimas aygua com ſe troba en lo mar ,
ab tot això no ſería digne de alcançar
voſtre conſuelo.

Perçò no so digne, sinò de açots y penas; perque moltas vegadas vos he offes gravissimament, y he pecat en moltas coses.

Y aixi tot ben pensat, jo no so digne de la menor consolació.

Però vos, clement Deu, y tot ple de misericordia, que no voleu ques' perda la obra de vostres mans, per *mostrar las riquezas de vostra bondat en los vasos de misericordia.* Rom. 9. 13. encara sens tenir algun merit propri, vos dignau consolar vostre servent ab modo mes que humá, y verdaderament diví.

Certament (mon Deu) vostres consolacions no son com las quens dona los homens ab llurs discursos y conversacions.

2. Que he fet (mon Deu y Senyor) perque vos me concedisseu alguna celestial consolació?

Jo nom' recordo haver fet algun be, esser sempre estat inclinat als vics, y molt perefós y negligent per la esmena.

Aixo es veritat, y nou puc negar, y si jo deya altra cosa vos serias mon contrari,

y nos' podria trobar algu quem' deffençás.

Que he merescut per mos pecats finò lo infern . y flamas eternas ?

En veritat confessó que so digne de tot cscarn y menyspreu , ni es be ques' fassa cas de mi entre vostres servents , ni sia posat en lò numero de vostres devòts.

Y encara que sens pena no puga dir això, no obstant jo mateix rependré mas culpas, y parlaré contra mi per dir la veritat , per que de aqueixa manera mes facilment puga alcançar perdo d'ellas.

3. Que dire pecadòr culpable , y ple de tota confusió ?

No tinch boca per parlar , finò per dir solamént aquesta paraula : he pecat , Senyor , he pecat , teniu misericordia de mi, perdonau-me , Senyor.

*Deixau me , Senyor un poc mes viure ,
perque puga plorar mas penas y dolors , antes
de anar à la terra tenebrosa , y tota coberta
de la ombra de la mort. Job. 10. 20. 21.*

Quina cosa demanau principalment del reo y miserable pecadòr , finò que tinga contrició y dolor de sas culpas , y sia hu-

miliat per sos delictes.

En la verdadera contrició del cor , y humiliació , naix la esperança del perdó , se reconcilia y quieta la perturbada conciencia , se repara , y de nou se alcança la gracia perduda , l'home es guardat de la ira esdevenidora , y se uneixen en un bezar de amor sant , Deu y la anima penitent y santa.

4. La humil contrició de las culpas es per vos , mon Deu , un agradable sacrifici , ques molt mes suau y odorifero devant vos , quel olor de tots los encens del mon.

Aquest es lo unguent agradable que volguereu Santa Madalena infundís sobre vostros sagrats peus ; perque may haveu menyspreat un cor contric y humiliat.

Aqui es lo lloch del refugi , per lo qui fuig de la cara del enemich irritat. Aqui se esmenan y netejan totes las tacas del anima , ab una perfeta esmena de la vida , encorregudas en altres ocasions y llochs.

IMITACIO
CAPITOL. LIII.

Que la gràcia de Deu nos' mescla , nis' comunica
als qui tenen affecte à las cosas terrenas.

J E S U - C H R I S T .

I. **F**ill meu, ma gracia es cosa molt preciosa , la qual no sufreix esser mesclada ab cosas estranyas , ni ab consolacions terrenas.

Es menester donchs apartar de tu tots los impediments de la gracia , si desijas que jo te la comunique y infundesca en ton cor.

Cerca lloc secret per eu , ama habitar sol y en tu mateix , no vullas cercar ton entreteniment en confabulacions , y conversas dels altres : antes be fes devant Deu ta devota pregaria , perquiet' done contriciò de cor , y pureza de conciencia.

No estimes en res tot lo mon junt : mes lo esser ocupat totalmènt al servey de Deu , tens de preferir y estimar mes que tocas las cosas exteriòrs.

Perque no podrás may ocuparte en mon servey , y juntamènt delectarte en las cosas transitorias.

Es menester que te apartes de las personas coneigudas , y que estimas molt , y privar ton esperit de tota consolació temporal.

Aixi ho prega lo Benaventurat Apostol Sant Pera : *que los Christians se tracten ys conserven com uns Peregrins y estrangers en aquest mon. 2. Petri 2.*

2. O quant gran serà la confiança que tindrà en Deu lo moribundo ques molt prop de morir , lo qual no es detingut en est mon per algun affecte temporal.

Però tenir lo cor apartat de totes las coses , nou pot compendre un esperit malalt en la virtut , ni l'home animal y mundá pot coneixer quina cosa es la llibertat interior del home,

Emperò , si vol ser un verdader home espiritual , es menester que renuncie tant als parens com als estranyes; ys' te de guardar mes de si mateix que dels altres.

Si tu perfetament te venças , mes fàcilment subjugarás y vencerás totes las demés coses.

La mes gran y perfecta victoria , es triomphar de si mateix.

Lo qui te subiecte à si mateix , de tal maniera que la sensualitat sia subiecta à la rahó , y la rahó me sia en totas las cosas obedient , aqueix es verdaderament vencedor de si mateix , y Senyor del mon.

3. Si tu desijas pujar en est alt grau de perfecció, es menester començar ab valór, y tallar la rael , perque arranques y destruescas la oculta desordenada inclinació, y amòr que tens à tu mateix , y à ton particular be material y sensible.

De aqueix vici que l'home se ama massa desordenadament , casi ve tot lo que se deu vencer , fins arrancar la ultima rael , que essent vencut aqueix mal , y tinent aqueixa passió subiecta , tindrás continuament una gran pau y tranquilitat en ton cor.

Mes perque son molt pochs los qui treballan en morir y mortificar à si mateixos , y no deixen plenament llurs inclinacions , perçò restan en si confusos ab llurs passions , ni podan elevár llur esperit sobre si à las cosas de Deu.

Mes lo qui desija caminar ab mi libergament , es necessari que mortifique totes

fas malas y desordenadas afficions , y que no tingue apegat son particular affecte , y amor à ninguna criatura.

CAPITOL LIV.

Dels differents moviments , de la naturaleza , y de la gracia de Deu.

JESU-CHRIST.

I. **F**ill , considera ab diligencia los moviments de la naturaleza y de la gracia , porque se mouen ab modo molt different , subtil , y difficult de entendre , que à penas se podan diferenciar , si no es per un home que sia molt espiritual , y interiorament illuminat.

En veritat , tots desijan lo be , y en to-
tas las paraulas y obras pretenen tots al-
cançar algun be ; y per aqueixa raho
mols restan enganyats abla apariencia del
be ells se proposan.

Perque la naturaleza es molt astuta , y
tira envés , si à mols , los enllaça y enga-
nya ; y ella sempre te per si complir son
apetit.

Però al contrari , la gracia camina sem-
pre simplement , y fuig de tot lo que te
alguna ombra de mal , nis' val de enganys ,

y totas las coses fa puramént per amór de Deu , en lo qual reposa , com à son ultim fi desiját.

2. La naturaleza no vol morír , ni esser apretada de algun mal , ni vencuda de superior podér , ni esser inferiör à altre ; y li es molt penós estar subiecte y opri-mida.

Al contrari la gracia fa que l'anima treballe à sa propria mortificaciò , que resistesca à la sensualitat , que cerque la subjecció y esser vencuda , ni vol uzar de sa propria llibertat , ama esser subiecta à alguna regla , ni desixa esser superior à algú: antes be esser y viure sempre subiecta y obedient a Deu ; y està sempre aparellada à subiectarse humilmént à tota humana criatura per amór de Deu. 1. Petri 2. 13.

La naturaleza treballa sempre per son interés ; y mira ab cuidado sempre lo profit que pot treurer dels altres.

Però al contrari , la gracia no mira son interès propri ni utilitat , antes be mira mes lo ques profitós à molts.

La naturaleza estima molt esser honra-da y reverenciada.

Emperò la gracia dona ab fidelitat tota
la honra y gloria à Deu.

3. La naturaleza tem la confusió y me-
ny spreu : emperò la gracia se alegra de pa-
tir per amor de Jesù Crist contumelias y
afrons. Actor. 5.

La naturaleza ama la ociozitat y repos
corporal : però la gracia no pot estar ocio-
za ; antes be de bona gana abraça lo tre-
ball.

La naturaleza cerca tenir coses molt
curiosas y hermosas , y aborreix las coses
vils y grosseras.

La gracia gusta de coses simples y hu-
mils , no llança las coses asperas , ni recu-
sa vestirse de robes vellas y grosseras.

La naturaleza mira las coses temporals ,
se alegra de las ganancies terrenas , se en-
tristeix del dany , y se irrita de la menor
injuría.

Però la gracia considera las coses eter-
nas , y no està apegada à las coses tempo-
rals ; nis' turba en la perduta de las coses ,
ni se enquieta de paraulas aspres y duras ;
perquè te posat tot son tresor y alegria en
lo Cel , ahont nos' pot perdre cosa alguna.

4. La naturaleza mira sempre son interés , y gusta mes de pendre que de donar, y ama molt son propri y particular be.

Emperò la gracia de Deu es piadosa y comuna , fuig la singularitat , se acontenta de poc , y te per mes granditxa lo donár que rebrer , y alcançar beneficis . Actor. 20.

La naturaleza nos' inclina amar las criateras , à cumplir lo apetit del cos , y ocuparse en divertiments vans.

Mes la gracia nos tira per Deu , y per alcançar las virtuts , renuncia à tot amor de criaturas , fuig lo mon , aborreix los desitg de la carn , reprimeix lo eixir inutilment de son retrét , y te vergonya de apareixer en public , y esser coneguda.

La naturaleza de bona gana conserva alguna consolació exterior , per donar contento à los sentits.

Mes la gracia solamént cerca à consolarse en Deu , y alegrarse sobre totas las cosas visibles en lo summo be.

5. Tot lo que fa la naturaleza es per son propri profit y comoditat. No pot fer cosa sens interés , perque de tots los beneficis que fa , ne espera alcançar alguna cosa

igual o millor, o esserne satisfeta ab algun favór o alabança; y ama molt que las obras y donatius fa, sian molt considerats y estimats.

Emperò la gracia no cerca coses temporals, ni altre premi de las bonas obras, sinò à Deu solamént; ni vol ni desixa las coses temporals que li son necessarias, sinò en quant li poden servir, y li son bonas per alcançar las eternas.

6. La naturaleza se alegra de tenir molts parents y amichs, se gloria molt en los llocs y puestos nobles y grans, y esser de illustre linatge y generé, fa bona cara als poderosos, lisongea als richs, y aplaudeix lo que fan sos semblans.

Mes la gracia ama los enemichs, no se exalta ni se alaba de tenir molts amichs, ni fa cas del puesto o dignitat, ni de son generé, si no es que sia accompanyat de major virtut; afavoreix mes al pobre que al ric; te mes compació del innocent que del poderós, se alegra ab l'home ques verdadér, no ab lo mentider.

Exorta sempre als bons, que procuren alcançar majors gracies. I. Corint. 12. 31.

que imiten ab lo exercici de las virtuts al Fill de Deu.

La naturaleza prest se queixa de la pobreza y treball, mes la gracia sufreix la necessitat ab constancia.

7. La naturaleza tot vol que sia fet per sa consideraciò, peléa y contradeix, sempre mirant son profit.

Mes la gracia, totes las coses refereix à Deu, de hont tenen llur principi, no se atribueix à si algun be, ni presum res de si ab arrogancia, no porfia ni prefereix son sentir al dels altres, antes be tot son sentir y coneixement lo submet al examen de Deu, y à la divina sabiduria.

La natureleza vol saber les coses secretas, y oir novedáts, vol apareixer al exterior, y experimentar moltes coses ab los sentits, vol esser coneguda, y fer coses dignas de admiració per esser alabada.

Mes la gracia nos' cura de saber novedáts, ni veurer coses curiosas, perque tot aqueix desitg naix de nostra antiga corrupció, perque tot lo ques nou sobre la terra no es durable.

Ensanya també la gracia reprimir los

sentits , fugir la vana complacencia y ostentació , ensenya ocultar humilmént las cosas que en si te dignas de admiració y alabanza , y procura cercar lo fruit que li es util en totas las cosas y sciencias , y finalménnt la honrra y gloria de Deu.

No vol tampoc que ella ni sas cosas sian alabadas , antes be desija que Deu sia benehít y alabát en sos dons y gracias , lo qual las fa totas per pur amór y caritát.

8. Aquesta gracia es un llum sobrenatural , y un particular do de Deu , y un senyal propri dels Elegits , y una prenda de la vida y salut eterna : lo qual eléva l'home de las cosas de la terra à las cosas del Cel , y de home carnal lo fa tot espiritual.

Y perçò quant en nosaltres la naturaleza es mes mortificada y subjecta , tant mes gran gracia Deu nos comunica , y tots los dias se reforma mes ab novas visitas y gracias nostre interior , segóns la Imatge y semblança de Deu.

IMITACIO
CAPITOL LV.

De la corrupció de la naturaleza , y efficacia de la gracia divina.

L'ANIMA.

1. **S**enyor y Deu meu , qui me haveu creat à Imatge y semblança vostra , concediume aquesta gracia quem haveu mostrada esser tan gran , y necessaria per nostra salvació : perque puga vencer las malas inclinacions de ma pessima naturaleza , la qual sempre me inclina à las culpas y à ma perdicio .

En veritat , sento en ma carn la lley y domini de la culpa , que repugna à la lley de mon esperit , la qual me mena catiu per obibir y consentir à la sensualitat en moltas coses. Rom. 7. ni puc , mon Deu , resistir à las passions , si no es quem' acistesca vostra santissima gracia , y que ella inflame mon cor en amór de las cosas del Cel.

2. Es menestér tenir vostra gracia , y aqueixa que sia molt gran , per podér vencer la naturaleza , la qual desde sa juventut està inclinada al mal. Gen. 8. 21.

Perque essent cayguda en desgracia de Deu , per la culpa del primér home Adam,

y viciada per lo pecat la pena de aqueixa macula original baixa en tots los demés homens. De manéra que la mateixa naturaleza que antes criareu bona y ben inclinada , ara ja se pren per lo vici y enfermedát de la mateixa naturaleza corrompuda , perque lo movimént que li es restat , sempre se inclina al mal , y à las cosas inferiors de aquest mon.

Perque la poca virtút y força que li es restada , es com una petita centella de foc oculta entre las cendras.

Aquesta centella es la rahó natural , tota circuida de una gran esfuredát , la qual encara reté lo judici del be y del mal , y coneix la diferencia y distància ques' troba entre la veritat y falcedát ; encara que no puga complir y posar per obra tot lo que li apar bo , ni tinga un ple y perfet llum per coneixer la veritat , ni goze de una perfecta sauitat de sos affectes y passions.

3. De qui vé , mon Déu , que me alegro en vostra lley , segóns l'home interior , y ma natural rohó . Rom. 7. 22. coneixént esser bo vostre manamént , just y sant lo que

mana ; repren lo mal , y nos diu que su-
giám las culpas.

Però ab la carn servesch à la lley del pe-
cat. Rom. 7. 25. com obhefca mes à la
sensualitat que al dictamen de la rahó.

De aqui vé , que tinch voluntat de fer be,
però no trobo en milo podér per acabár de
complir-ho. v. 18.

De aqui vé soviny que proposo fer mol-
tas cosas bonas , mes com falta la gracia
per ajudar ma flaquezza , trobant una pe-
tita resistencia , retrocedesch y desmayo.

De aqui també esdevé , que coneç prou
claramént lo camí de perfecció ; y com lo
dec practicar y seguir : però oprimit del
pes de la propria corrupció , y mala incli-
nació , nom' ánimo y nom' elevo à fer las
cosas mes perfetas.

4. O Senyor , quant necessaria me es
vostra gracia , per començar de fer bonas
obras , y per continuar à acabarlas ab per-
fecció ? perque jo no puc fer res sens ella.
mes puç tot fer en vos , confortantme vostra
gracia. Phil. 4. 13.

O gracia verdaderamént celeste , sens la
qual noy ha propriis mérits , nis' deüen es-
timá

timar en res los dons de naturaleza.

No valen res, ni de vos, mon Deu, son estimadas sens la gracia, las arts, totas las riquezas, ni la hermosura, fortaleza, ingenio, ni eloquencia.

La rahó es, perque los dons de naturaleza son tots comuns als bons y als mals; però lo do propri dels Elegits es la gracia, o caritat y amòr, y los que son senyalats ab ella son dignes de alcançar lo Regne del Cel.

Tant es eminent aquesta gracia, que sens ella no es estimat en res lo do de prophecia, ni la virtut de fer miracles, ni la mes alta contemplació y sabèr.

Y encara dic mes, *ni la fe ni la esperança, ni totes las demés virtuts, son acceptas devant vos, sens charitat y gracia i.* Corint. 13. 2. 13.

5. O benaventurada gracia, que feu al pobre de esperit, ric de virtuts: y al que ric de bens temporals, lo feu humil de cor.

Veniu en mi, gracia soberana, y desde la matinada oimplume de vostra consolació, perque la mia anima no desmaye,

cansada de suffrir tantas penas y sequedats de esperit.

Vos suplico, Senyor, que trobe gracia en vostres ulls, per mi verdaderament me basta vostra gracia, encara que jo no alcance las demés coses que desixa y ama la naturaleza.

Si jo seré tentat y vexat de moltas tribulacions y penas, no temeré algun mal, tant com será en mi vostra gracia. Psal. 22. 4.

Ella es ma fortaleza, ella me aconsella, y me dona favór y ajuda. Es mes poderosa que tots mos enemichs, y mes sabia que tots los sabis del mon.

6. Ella es lo mestre que enseigna la veritat, y tota doctrina, es la llum que ilumina lo cor, y consolació en la apretura, aparta la tristeza, y lleva lo temor, nondreix y conserva la devoció, y finalment es la que produceix las llagrimas de compunció.

Que so jo sens ella sínò un arbre sec, y un tronc inutil, sols bo per llançarlo al foc.

Donchs, mon Deu, vostra gracia sempre me previnga, ym' accompanye, ym' tin-

ga sempre aplicat en fer bonas obras, per l'amor de Jesu Christ vostre Fill. amantissim.
Amen. Oracio Eccles.

CAPITOL LVI.

Que devém mortificá nostres propnis apetits, y imitar à Christo en portar la creu.

J E S U - C H R I S T.

I. **F**ill meu, tant com te apartarás de tu, tant tu podrás entrar en mi.

Aixi com no desijar res de exterior, produeix en nostre interior una gran pau y repòs, de la mateixa manera deixar-se en lo interior, y menysprearse de cor, es unir-se per amor ab Deu.

Jo vull que aprengas y conevas la perfecta negació de tu mateix, per esser submes à ma voluntat, sens repugnancia ni queixa alguna.

Segueixme, mira que jo so lo camí, la veritat y la vida. Joan. 14. Sens camí nos' pot caminár, sens veritat nos' pot conciixer cosa; y sens vida nos' pot viurer. Jo so lo camí que tu deus seguir, la veritat que deus creure, y la vida que tu deus esperar.

Jo solo camí que nos' pot mudar, la

veritat que nos' pot enganyar , y la vida
que nos' pot may acabár.

Jo so lo camí dretissim , jo la veritat su-
prema , la vida verdadera , vida benaven-
turada y increada.

Si tu restas en mon camí , coneixerás la
veritat , y la veritat mateixa te deslliurará
del mal. Joan. 8. y alcançarás la vida
eterna.

2. Si vols entrár en la vida , guarda
mos Manaménts. Math. 19.

Si vols coneixer la veritat , creu'me à
mí.

Si vols ésser perfet , ven totas las coses.
Math. 19.

Si vols ésser mon deixable , negat' à tu
mateix , mortificant los àpetits. Luca. 9.

Si vols possedir la vida benaventurada
y eterna , menysprea aquesta vida tem-
poral.

Si vols ésser exaltat en lo Cel , humiliat'
ara en est mon.

Si vols regnar en lo Cel ab mí , potta
també ara la Creu ab mí.

Solan' ént los servents y amics de la
Creu troban lo camí de la benaventu-

rança , y de la verdadéra llum.

L'ANIMA.

3. Senyor Deu meu Jesu-Christ , per que vostra vida era molt mortificada , y del mon menyspreada , donaume gracia per imitarvos , y que també sia menyspreát del mon . *Perque no es mes lo servent que son Senyór , nil Deixeble sobre lo Messie. Math. 10.*

Vostre servent se exercesta en imitar vostra vida , perque aqui es ma salut y verdadéra santedat .

Tot lo que jo fora de ella llisc , o oig , no me recreá , ni plenamént me delecta .

JESU-CHRIST.

4. Fill , pus sabs aqueikas coses , y las has llegidas totas , serás benaventurat , si las fas y posas per obra .

Qui se en son cor , y sab mos preceptes , y los guarda , aqueix es lo que me ama , y jo lo amaré , y me manifestaré á ell. Joan 14. y l' faré assentir juntament ab mi en lo Regne de mon Pare.

L'ANIMA.

5. Senyor Deu meu Jesu-Christ , aixi com vos ho aveu dit y promés , feu que

així me arrive, y que sia digne de una tant
gran mercé.

Jo he rebuda, jo he rebuda de vostra
ma la Creu, jo la portaré, jo la portaré
fins à la mort de la manera que vos me la
haveu posada.

En veritat, la vida de un bon Religiós
es una Creu, però es lo camí que guia
dret al Cel.

Pus es començida, no convé tornar
atrás, ni deixarla en manera alguna.

6. Animo, germans, caminém tots
junts lo camí del Cel, que Jesus será ab
nosaltres.

Per amor de Jesus havém presa aquella
Creu: per amor també de Jesus perse-
verém fins à la mort en portarla.

Lo qui nos ajudarà es lo bon Jesus,
ques nostre cap y guia, y també fou pri-
mèr en portarla.

Mirau que nostre Rey se posa devant
de nosaltres, lo qual pelearà per nosaltres;
seguímo ab gran animo, ningú teme los
terrors; siam tots aparellats y resolts de
morir ab valór en la pel·la; y no taquém
eriminosament nostra gloria y honrra en fu-

*gir, y deixar la Creu que havém presa i.
Macab. 9. 10.*

CAPITOL LVII.

Que l'home no deu desmayar desmàfiadament, quant cau en alguns deffectes.

J E S U - C H R I S T .

I. **F**ILL, mes me agrada que tingas paciencia y humilitat en las adversitats, que molta consolació y devoció en tas prosperitats.

Perque te entristeixes tant de alguna petita cosa que haurán dita contra tu?

Si això fos encara cosa mes gran, note deurias inquietar.

Però ara deixa-la passar sens ferne cas, perque no es la primera ocasió, ni cosa nova, ni serà la ultima quet' arribarà si vius molt temps.

Tu ets prou fort y animós quant not' succeheix res de contrari : be sabs donar bons consells, y esforçar als altres ab tas paraulas : però quant arriba à ta porta alguna repentina tribulació, te faltan en lo mateix punt las forces y los consells.

Considéra ta gran fragilitat, la qual soviny exprimentas en los menorts encon-

tras : mes cregas que totas aquestas coses
y altres semblants quant te arriban , son
totas per ta salvació.

2. Aparta la tribulació de ton cor de la
millór manéra que sabràs , que sit' toca
la pena no restes vençut ; ni molt temps
turbát.

Per lo menos suffreixla ab paciencia , si
no pots ab alegría : y si ous alguna cosa
ab desagrado , y sentes en tu alguna in-
dignació , procura reprimirla , y guardat'
que de ta boca иска alguna paraula desor-
denada y escandalosa als petits y flacs.

Prest se quietarà la indignació y l' dolòr
interior , tornant la gracia divina se con-
vertirà en dolçura.

Encara visc (diu lo Senyor) y lo prom-
pte per ajudarte , y aconsolarte molt mes
del que tiñch acostumàt , si confias en mi
y devotament me invocas.

3. Està de bon animo , y aparellat' per
suffrir mes grans penas.

No ets perdút ni sens esperança , si veus
que ordinariament ets atribulat , o fortam-
ent tentat.

Perque deus considerar quets home y

no Deu , ets carn y no Angel. Com podrías tu restar ferm en un mateix grau de virtut , quant aqueixa fermeza faltá al Angel en lo Cel , y al primér home en lo Paradis ?

Jo so lo qui recreo als affligits , yls deslliur-ro de tot mal. Job 5. 11. y elevo fins à gozar de ma Divinitat als que coneixen per-fetament llur flaqueza.

L' A N I M A.

4. Senyor, sia benedida vostra santa paraula , la qual es à la mia boca mes dolça que la mel. Psal. 17.

Que faria jo en tantas tribulacions y angustias mias , si no me confortaveu ab vostres paraulas santas ?

Mes que jo finalment arriue al port de salvació , quem' importa pensar lo que hé patit , ni quant grans coses hé patit ?

Donau-nos , Senyor bona fi : feu nos gracia de eixir de aquest mon ab felic mort.

Mon Deu , recordauvos de mi , y guiaume per lo camí dret del vostre sant Regne. Amen.

IMITACIO
CAPITOL LVIII.

*Que no devém escodrinyàr las coses altas , y los
Judicis ocults de Deu.*

J E S U - C H R I S T .

I. *F*ill , guardat' de disputar de coses altas , ni dels secrets judicis de Deu : çó es perque aquest es així deixát , y l'altra es elegit per tenir tant gran gracia: perque aquest es tant afflit , y aquell tant altament exaltat.

A questas coses excedeixen tota la humana capacitat : ni ells ab totes llurs rahons y disputas , podrán mai investigar y penetrar los secrets judicis de Deu.

Quant donechs lo enemich te representarà aqueixas coses , o ne serás interrogat dels curiosos , respon lo que diu lo Profeta : *Vos sou just , Senyör , y vostre judici es arrectitur . Psalm. 811. 237.* y en altra part , *los judicis del Senyor son verdadérs , y justificats en si mateixos . Psal. 18. 10.*

Mos judicis se han de temer , no escodrinyar , perque son incomprehensibles al en tenimént humá.

2. Ni vullas tampoc inquirir ni disputar dels mérits dels Sants , quin dells es lo

mes gran Sant , o quin es lo mes gran en
lo Regne del Cel.

Perque aqueixas coses ordinariament
engendran plets y questions inutils ; tam-
bè nudreixan la superbia y vana gloria :
de hont naixan envejas y discordias, quant
los uns ab superbia volan preferir aquest
Sant , los altres altre Sant.

Certamént , voler sabér y investigar
aqueixas coses, no porta cap profit , antes
se es molt desagradable als Sants , perque
jo no so Deu de discordia , sinò de pau ;
la qual concisteix mes en la veritat d'una hu-
militat , que en la exaltació propria.

3. Alguns per un zel de amor son ab ma-
jor affecte inclinats à uns que à altres, però
aqueix affecte es mes humà que diví.

Jo so lo qui he creats tots los Sants ,
jols' doní la gracia.

Jo també so lo quils' coroní de gloria:
Jo conegué los mérits de cada hú , y los
he previnguts tots ab las benedictions de ma
celestiat dolçura. *Psal. 20. 4.*

Jo ab eterno he conegüts tots mos
amäts , jo los elegí del mar. *Joan. 15.* però
ells no foren primers en elegirm-me.

Jols' cridi per gracia , yls' he tirats en-
vés mi per misericordia : jols' guihí estent
en differents tentacions.

Jols' infundí en llurs cors consolacions
grans , jols' doní la perseverencia , y final-
mènt coroní llur paciencia .

4. Jo coneix lo primer y ultim dels ho-
mens , y jols' abraço à tots ab un inesti-
mable amor .

Jo dec esser alabat en tots mos Sants ,
jo sobre totes las coses del mon dec esser
benchit , y en cadahú dels dec esser hon-
rat ; perque los he tant gloriosament ma-
gnificats y predestinats , sens tenir antes
ells alguns mérits proprios .

*T aixi qui menyspreará lo menor de mos
Sants , no honrrará lo mes gran : perque jo
he fet tant lo mes petit com lo mes gran
Sant. Math. 18. 10.*

Y qui voldrá disminuir algun Sant , me
disminuirà à mi , y à tots los demés que
son en lo Regne del Cel .

Perque tots son una cosa ab lo vincle
de la caritat : tots tenen un mateix sentir ,
un mateix voler , y tots se aman en Deu ,
ques un mateix en tots .

5. Y encara (lo ques mes admirable)
mes me aman à mi que à si , ni à los pro-
pris mèrits .

Perque elevats sobre de si , y essent tots
fora de llur propri amòr , tots caminan
envés mi inflamats en mon amòr , en qui
gozan de una perfecta quietut y repos .

Noy pot haver cosa quels puga apartar
ni disminuir mon amòr ; perque essent
tots plens de la eterna veritat , son tots en-
cesos de una inextingible caritat .

Callen donchs tots los homens animals
y carnals , y no disputen del estat y gloria
dels Sants , los quals encara no han co-
negut , ni sabut amar sinò llurs propnis
contentos : perque ells llevan y donan se-
göns llur inclinació , no de la manera que
es agradable à la eterna veritat .

6. Perque en molts hi ha una gran ig-
norancia , y en particular los qui son poc
illuminats y de poc esperit , que rarament
saben amar algú ab un'perfect amòr espi-
ritual .

Los quals son molt portats encara de un
natural affecte y humana amistat envés
aquestos o aquells : y aixi com se portan

en estas cosas inferiors , de la mateixa manera imaginan podér ferho envés los Sants y cosas celestials.

Però es incomparable la distancia entre lo que pensan los imperfets, y lo que contemplan los homens iluminats de las cosas Deu los ha reveladas.

7. Guardat' , fill meu , donchs tractar curiosamént de aquellas cosas , las quals excedeixan tota la tua ciencia ; antes procura y te un gran cuidado , que tu pugas esser un dels minims en lo Regne del Cel.

Y encara que algú sabés lo ques mes Sant , o es mes gran en lo Regne del Cel : que li aprofitaria saber això , si no es que ab aqueix saber se humiliás devant mi , y se mogués donar mes grans alabancies à mon sant Nom.

A Deu serà cosa mes accepta y mes agradable , qui pensás en la gravedat de sas culpas , y en sas pocas y flacas virtuts , y quant lluny es de la perfecció dels Sants que aquell que disputa de llur major o menor santedat.

Millor es pregar als Sants ab devotess

oracions y llagrimas , y ab humil esperit
implorar llur gloria intercessio , que va-
nament escodirinyar llurs secrets.

8. Ells prou viuen perfetament con-
tents , mes quels homens sabessen també
viure contens , y refrenassen llurs araho-
naménts vans.

Nos' glorian de llurs propnis mérits ,
perque no se atribueixen à si mateixos nin-
guna cosa bona que ells ajan feta , antes
be tot ho atribueixen à mi ; perque jo tot
quant tenen los ho he donat , mogut de
ma sola caritat y amòr infinit.

Ells estan tant plens del amòr de la di-
vinitat y de tant gran alegria , que nols'
falta cosa ninguna à llur felicitat y gloria.

Tots los Sants , quant mes gran gloria
tenan , tant mes humils son en si matei-
xos , y mes acostats de mi , y son de mi
mes amats.

Y per això nos diu la Escriptura : *Que*
llançavan las Coronas devant lo Trono de
Deu , y ques' postravan ab inclinació pro-
funda devant del Anyell , y adoraren al qui
viu per tota la eternitat. Apocal. 4.

9. Molts disputan quin es lo qui es mes

gran en lo Regne del Cel, los quals encara ignoran si ells serán ditxosos de esser comptats en lo numero dels menòrs del Cel.

Es cosa molt gran, esser un dels minims Sants del Cel, ahont tots son molt grans: perque tots serán anomenats fills de Deu, y ho serán eternament.

Lo qui era lo minim en la terra, ferá en tre milanars de grans en lo Cel. Isaïe 60. 22. y l' pecadór de cent anys morirà desditzadament. Isaïe 65. 20.

Quant demanaren los Deixebles à Christo, qui era lo mes gran en lo Regne del Cel, oyren aquesta resposta: si nous convertiu, y tornau com uns minyons petits, no entrareu en lo Regne del Cel. Perçò lo qui se humiliarà així com aquest petit minyo, aquest es lo mes gran en lo Regne del Cel. Math. 28.

Desditzáts aquells que desdenyan, humiliarse de bon cor ab los petits y humils; perque la porta estreta del Regne del Cel nols deixará entrar.

Desditzáts també dels richs, los quals en est mon tenen llurs consolacions. Luc. 6.

perque quant los pobres y humils entra-rán en lo Regne del Cel , ells restarán fora ploránt.

Alegrauvos humils , y també pobrets de esperit , alegrauvos , perque de vosaltres es lo Regne de Deu. *Math s. 3. 10.*
mes que camineu en veritat.

CAPITOL LIX.

Que tota nostra esperança se te de posar en Deu.

L'ANIMA.

1. **S**enyor , quina es la esperança que jo tinch en aquesta vida ? o quina es la mia consolació mes gran que tinch de to-tas las coses visibles debaix del Cel ?

Per ventura , no sou vos , Senyor y Deu meu , de qui las misericordias son sens nu-mero ?

En quin lloch he passat be sens vos ? y quanç me ha pogut arribar algun mal , es-sent vos present en mi ?

Estimo mes esser pobre per amór de vos , que molt rich sens vos.

Estimo mes esser peregrí en la terra ab vos , que possehir lo Cel sens vos. Ahont sou vos es lo Cel : y també es la mort y lo infern ahont no sou vos.

Vos, Senyor, sou lo objecte de mos desitgs ; y aixi no puc fer altra cosa que suspirar, gemegar, plorar y cridar ab oració fervorosa.

Finalmènt en ningú puc tant confiar plenament, quem' ajude quant serà mes convenient à mas necessitats, sinò en vos sol, mon Deu y Senyor.

Vos sou ma esperança, vos ma confiança, vos sou mon consuelo, y en totas las cosas me sou fidelissim.

2. *Tots cercan llurs interessos.* Phil. 3. vos solamènt cercau y voleu ma salut y mon profit, y totes las cosas feu que per mi se convertescan en be.

Encara que me exposau à differents tentacions y adversitats, tot això ho ordenau per ma utilitat qui acostumau probar de mil manéras à vostres amàts.

En la qual proba y exercici de penas, no haveu de esser menos alabat y amát, que sim' havieu omplert de celestials consolacions y alegrías.

3. Donchs en vos, Senyor y Deu meu, poso tota ma esperança y emparo, en vos poso totes mas tribulacions y angustias;

perque tot lo que veig fora de vos , trobo
flac y mudable.

No serán de algun profit lo amichs , ni
los mes valerosos me podrán ajudar , ni
personas prudents y sabias me donarán
consell profitós , nils Llibres dels Doctòrs
me podrán aconsolàr , ni las preciosas ri-
quezas deslliuràr , ni lloc secret y ameno
me podrà guardár , si vos mateix , Senyor ,
no me acistiu , ajudau , confortau , consol-
lau , instruhiu , y nom' guardau.

4. Perque , en veritat , totas las cosas
que apar que son bonas per tenir pau y es-
ser ditzós , essent vos auzent de nosaltres
no son res , ni donan una verdadera feli-
citat.

Donchs lo fi de totas las cosas bonas , y
la perfecció de la vida , y la profunditat de
las ciencias sou vos , Senyor , y sobre totas
las cosas esperar en vos , es lo mes gran
consuelo de vostres servents.

A vos , Senyor , algo mos ulls , en vos
confio , Deu meu , Pare de las miseri-
cordias.

Benehíu y sanctificau ma anima ab vos-
tra benedicció celeste , perque sia feta di-

gnà y santa habitació vostra , y Trono de vostra eterna gloria : y que nos' trobe cosa que puga ofendre los ulls de vostra Majestat soberana en aqueix Temple vostre.

Miraume , Senjór , segons la grandeza de vostra bondat , y segons la multitud de vostras misericordias . Psal. 68. ohíu la oració del pobre servént vostre , ques deserrat molt lluny en la regió de la ombra de la mort .

Guardau y conservau l'anima de vostre petit servént , entre tants perills de aquesta vida corrutable ; y acompañada de vostra gracia , encaminaula per lo camí dret de la pau , per arribár à la patria de la eterna claredat. Amen.

Fi del Llibre tercér.

DE THOMAS A KEMPIS,
Canonge regulär del Ordre de S. Agustí.

De la Imitació de Christo.

LLIBRE QUART.

Del Sant Sagramént del Altár.

Devota exhortació per la Comunió santa.

La veu de Christo.

*Veniu à mi tots los qui treballau , y son carregats ,
y jo vos descansaré diu lo Senyor Math 11.*

*Lo pa que jo vos donaré es ma carn , per la vida
del mon Jean 6.*

*Prenéulo y menjaulo , que asto es mon cos , lo
qual serà entregat per vosaltres. Math. 16. seu asto
en ma memoria 1 Corint. 11.*

*Lo qui menja ma carn y beu ma sanch , ell resta
en mi , y jo en ell. Joan 6.*

*Las paraulas que jous' be ditas , son esperit y vida.
Ibid.*

CAPITOL I.

*Ab quanta reverència se te de rebrer Jesu Christ
nostre Senybr.*

La veu del Deixeble.

 *Christo, veritat eterna, aques-
tas son vostras paraulas, enca-
ra que no foren ditas en un
mateix temps , ni escritas en
un mateix lloc.*

Y perque son paraulas vostras , y verdadéras , las dec rebrer totas ab gust y tota fidelitat.

Son vostras , y vos Senyor las haveu ditas : y també son mias , perque las haveu formadas per ma salvació.

De bona gana las rebo de vostra santa boca , perque mes profundamént sian gravadas en mon cor.

Me convidan paraulas de tanta pietat , las quals son plenas de dolçura y de amor : però me espantan mas culpas proprias ; y per rebrer tants gtans misteris , men deté ma impura conciencia.

Me anima molt la dolçura de vostras paraulas , però lo pes gran de mas culpas men apárta .

2. Me manau que mi acoste ab tota confiança , si vull tenir part en vos ; y perque rebe lo alimént de immortalitat , si vull alcançar la vida y gloria eterna .

Vos , Senyor , dieu : *veniu à mi tots los qui treballau , y sou carregáts , que jo vos descançaré . Math. ii. 28.*

O dolça y amorosa paraula al oydo del pecadór , que vos , Senyor y mon Deu ,

convideu al miserable y pobre à la comunió de vostre santissim cos.

Però , qui so jo , Senyor , que presumesca acostarme de vos.

Mirau que tots los Cels junts no vos podan contenir , ni tenirvos en si enclos. Reg. 8. 25. y vos dieu : *veniu à mi tots ?*

3. Que vol dir tant gran pietat vostra , en dignar-se y humiliar-se à convidarnos tant amorosamént ?

Com' atreviré venir , quant en mi no coneç cosa bona , quem puga donár confiança per acostarme de vos.

Com vos introduhiré dins ma casa , qui he confessas tantas culpas en vostra presencia?

Vos reverencian los Angels y Archangels , los Sants y Justs teman , y nos dieu : *veniu à mi tots.*

Si vos , Senyor , no diguesseu asso , qui creuria que fos veritat ; y qui atreviria acostarse de vos , Senyor , si nou' manasseu ?

4. Jo vetg que Noè essent just treballá cent anys en la fabrica del Arca , per poderse salyàr ab alguns pochs : y jo com

me podré ab una hora preparar, per rebre
ab deguda reverencia al Senyor que fabri-
cà tota la machina del mon?

Moïses gran servent y especial amich
vostre, feu l'Arca de fusta incorruptible,
y la cobrí tota de or finissim, per posárhí
sols las taulas de la Lley; y jo criatura
podrida atreviré tant facilment rebre à vos
author de la Lley, y quins' donau à tots
la vida?

Salamó, lo mes sabi dels Reys de Istraël,
edificá un magnific Temple per lo espay
de set anys, en alabanza y honra de vos-
tre santissimi Nom.

Y per lo espay de vuit dias celebrá la
dedicació del mateix Sant Temple: y offerí
mil hostias pacificas, y posá en lo lloc
preparat la Arca del testamént y confede-
ració, ab so de trompetas, y ab gran ale-
gria de tot lo poble.

y jo lo mes pobre y desdixat dels ho-
mens, com vos introduiré en ma pobre
casa, qui à penas he sabut ocupar mitja
hora en servirvos devotament? y plagnés
à vos mon Deu, fos perfectament devot
alguna vegada lo espay de mitja hora.

5. O Deu meu , quant aquells Sants treballaren , y quant grans coses feren per agradarvos ?

Ay de mi , quant poca cosa es la que fas , y que poc temps poso per disposarme y aparellarme per la sagrada comunió !

Rarament so totalmēnt en mi recullit ; y encara mes rarament so purgat de tot genero de distracció .

Y seria molt rahonable que no tingués pensamēnt algú indecēnt quant so en presencia de vostra divinitat santa , y per mi saludable , ni tenir mon esperit ocupat en alguna criatura ; perque à les hores tinch de rebrer en mon cor , noun Angel , finò lo Senyor dels Angels .

6. Perque y ha una gran diferencia entre la Arca del Testamēnt , y las Reliquias que contenia en si , y vostre cos purissim ab totas sas virtuts inefables : entre los sacrificis de la antigua Lley , que sols eran figura dels sacrificis esdevenidors en la Lley nova ; y la verdadera hostia de vostre santissim Cos , la qual es lo complement y fi de tots aquells antichs Sacrificis .

O

Perque donchs no so inflamát de amó:
en vostra venerable presencia?

Perque donchs nom preparo ab mes
gran cuidado y diligencia per rebrer vol-
tres sants Misteris y Sagaments: quant
aqueells sants Patriarchas y Profetas, los
Reys també, yls Princeps, ab tot lo uni-
vers Poble, demonstráren tant fervorós
affecte de devoció envés lo Culto diví.

8. Lo devotissim Rey Davit saltà y ba-
llá de totas sas forças devant l'Arca del
Senyor, recordantse dels beneficis que te-
nian los Pares, antigament rebuts de
Deu: fabricá molts generos de instru-
mens de musica, composá los Psalms, y
instituhi' quels' cantássen ab molta alegriá;
y ell mateix ab la Harpa, inspirat de la
gracia del sant Esperit, los cantá moltes
vegadas, ensenyá al Poble de Istaël de
alabár à Deu de tot llur cor; y també ab
veus consonáts exteriorment, tots los dias
benehírlo, y cantar sas maravellas.

Si devant de la Arca tenían à les hores
tanta devoció y se recordáyan tant de las
alabancies divinas; quanta devoció y re-
verencia tinch jo, de tenir ara, y tot lo

Poble Christià à la presència del Sagrat
mènt, en la Santa Comunió del excel·len-
tissim Cos de Jesu-Christ.

9. Molts corran à diferents llochs per
visitari les Reliquias dels Sants: y restan
maravellats quant han oyt llurs obres ma-
ravellosas, y santa vida, miran atentament
la magnificència de llurs Temples, y ado-
ran llurs ossos y Reliquias cobertes de or
o seda.

Y vos, Senyor, Deu meu, Sant dels
Sants, Creador dels homens, y Senyor
dels Angels, sou aquí en lo Altar vos ma-
teix present devant mi.

Ordinariament visitar las Iglesias es la
sola curiositat o novedat de las cosas que
no han vistat lo quels mou; y de aqueixa
manera ne treuen molt poc fruit de esme-
na: en particular quant van à fer tals visi-
tas de lleuger, sens esser moguts de una
verdadéra contrició de cor.

Mes assí en lo Sagratament del Altar;
vos, mon Deu, y home verdadér, Chris-
to Jesus, sou tot present, ahont se reb
copiosissim fruit de eterna salut, totes
las vegadas que sereu rebut devotament

y dignamént.

Mes à assò nons y mou alguna lleugereza , ni curiositat , ni gust dels sentits , sinò la ferma fe , la devota esperança y ardent caritat.

Io O Deu invisible y creadór del mon , quant maravellós es lo tracte quens feu ! ab quanta suavitat y graciositat disposau las cosas per vostres Elegits , als quals vos offeriu vos mateix en lo Sagramént perque vos reben ! Assò verdaderamént excedeix tot entenimént : Assò es en particular lo que tira y guanya los cors de las personas devotas , y encen los affectes de la voluntat.

Perque los veradérs faëls servents vostres , que disposan tota llur vida per la esmena , frequentmènt reban la gracia de una gran devoció , y amòr de la virtut de aquest dignissim Sagramént.

JL. O admirable y oculta gracia de aquest Sagramént , la qual solamént han coneguda los faëls Christians ! perque los infels , subjectes y esclaus de las culpas , no la poden exprimentar. En aquest Sagramént se dona una espiritual gracia ; y

en la anima se repára, y de nou se alcança la virtut perduda, y se li restitueix la hermosura quel pecat li havia llevada.

Moltas vegadas es tant gran aquesta gracia, que de tanta copia y plenitud de devoció que Deu dona, no solament l'animam, però també lo cos debil, sent en si molt mes grans forces de las que antes tenia.

12. Però se deu plorar molt, y llamentarnos en gran manera, de la gran tibiaza y negligencia nostra, que no anén ab majör affecte y fervor à rebrer Jesu-Christ, en lo qual concisteix tota la esperança y mérit dels qui se han de salvar.

Ell es nostra sanctificació y redempció: ell es lo consuelo dels viadórs, y la fruitió del goig etern dels Sants, y aixi es cosa molt digna de plorar lo descuit, y poc cas que molts persones fan de aquest saludable misteri, lo qual es la alegria del Cel, y la concervació de tot lo mon univers.

O ceguedat gran, y dureza del cor humà, de no tenir mes atenció y reverencia à do tant inefable, y del us quotidiá, caure miserablamènt en descuidarse de ell.

13. Si aquest Santissim Sagrament no se celebrás sinò en un lloc , y nos² consegrás en tot lo mon sinò per un sol Sacerdot : quin gran desitg y affecte pensas que tindrián los homens de anár visitar aquell lloc per veurer aquell Sacerdot , quant celebraría los divins Mysteris.

Mes ara se troban molts Sacerdóts , y en molts llochs se offereix Christo , per que aparega als homens mes gran la gracia y amor que Deu los te , quant es mes dilatat per lo mon lo us de combregar , y rebrer son santissim Cos.

Gracías vos sian fetas , bon Jesus³ Pastor etern de nostras animas , queus fiau dignat à nosaltres , pobres desterrats , ab ab vostre Cos y Sanch preciosissima : recrearnos y convidarnos ab vostras proprias paraulas , per rebrer aquests sants Mysteris , dient-nos : Veniu à mi tots los qui treballau , y sou carregats y cançats , que jo vos recreare y descançare . Math. 11.

CAPITOL II.

Que la gran bondat y caritat de Deu se comunica al home en est Sagrament.

La ven del Deixeble.

I. **A**B la gran confiança que tinch, Senyor, en vostra bondat, me acostó malalt à mon Salvadór, famolenc, y sedent à la font de la vida, pobre y en necessitat al Rey del Cel, servent y esclau al Senyor, criatura al Criadór, affligit al meu piadós Consoladór.

Mes de hont me vé tant gran gracia, que vos digneu venir en mi? qui so jo, que vos mateix vos doneu à mi?

Com se atreveix lo pecadór presentar-se devant vos? y de quina manéra vos dignau venir en lo pecadór?

Vos coneixeu be vostre servent, y sabeu que no te en si cosa bona, perque meresca que li fassau est favór.

Confesso donchs ma vileza, y regonec vostra bondat, alabo vostra pietat, y vos dono gracias de tant excessiva caritat.

Per vostra gloria es, lo que feu en mi, no per mos mérits, perque conega millor vostra bondat; y així sia penetrat mes mon

cor de vostra caritat , y mes perfetament
si per mi imitada vostra humilitat.

Perque donchs això vos plau , y aixi
haveu ordenat ques' fes , me agrada lo fa-
vor queus sou dignat ferme ; y placia à
vos , Senyor , mas culpas no men fassan
indigne .

2. O dulcissim y benignissim Jesus ,
quant gran reverencia , y accions de gra-
cias ab alabanza eterna seus' deu , per la
Comunió del vostre santissim Cos , que
en tot lo mon junt nos' pot trobar qui pu-
gue explicar sa gran excellencia .

Però que pensaré en esta santa Comu-
nió , quant me vull acostar à mon Deu
y Senyor , lo qual no puc venerar degu-
dament , y no obstant això lo desijo re-
brer ab devoció ?

Que cosa millor y mes saludable pensa-
ré , finò en humiliarme totalment devant
vos , y exaltar sobre de mi vostra infinita
bondat ?

3. Vos alabo , mon Deu , y exalto eter-
nament . Me menyspreo , vehent-me sub-
jecte en lo profundo de ma vileza devant
vos .

Verdaderament sou lo Sant dels Sants,
y jo la escoria del mal, y lo mes vil dels
pecadórs.

Vos Senyor vos inclinau à mi , que no
so digne sols de mirarvos , veniu en mi ,
voleu estar en mi , ym' convidau à vostra
santa Taula.

Vos me voleu donar un menjar celef-
tial , ques lo pa dels Angels , per menjár :
que verdaderament no es altra cosa , sinò
vos mateix , pa viu que baixáren del Cel , y
donau vida al mon. Psal. 77, Joan. 6.

4. Mirau de hont vé vostron amor ,
aquis' veu quant nos estimau , qucus dig-
nau à tenirnos en amistat vostra , quant
grans accions de gracias , y alabancies per
tots aquests beneficis seus' deuen !

O quant saludable , y util per nosaltres
fou aquell consell , y voluntat vostra ,
quant instituhireu aquest Sagrament ! que
suau y alegre convít , quant vos mateix
vos donareu en menjar !

O quant admirable es, Senyor, la obra
de vostras mans ! quant gran es vostre po-
dér , y quant inefable es vostra veritat !
en effecte parláreu , y totas las coses del mon

foren fetas. Gen. 1. ys' feu lo que vos ordenareu. Psal. 148. 5.

5. Es cosa admirable, que sols pot esser concebuda ab la fe, y que excedeix tota la capacitat del enteniment humà : que vos, Senyor y deu meu, verdader Deu, y verdader home, que siau tot entér baix de la mes petita especie de pa, y vi, y que siau menjat per lo qui combrega, sens poder esser consumit.

Vos que sou Senyor de totes las coses ; ni teniu indigencia de ningú , volguereu habitar en nosaltres per medi de aquest vostre Sagrament : conservau mon cor, y mon cos immaculat, perque ab alegria y pureza de conciencia puga celebrar vostras sants Mysteris , y rebrer-los per ma salut eterna, los quals principalment instituicieu , y establireu per honrra y memoria eterna de vostras misericordias.

6. Alegrate anima mia, y dona gracias à Deu per tant gran do que te ha donat , y tant nobilissima prenda , que per ta consolacio te ha deixada en esta vall de llagrimas.

Perque totes las vegadas que celebras

la memoria de aquest sant MISTERI, y rebs lo Cos de Christo : tantas vegadas renóvas la obra de la tua redempció , yt' fas participánt de tots los mérits de Jesu-Christ.

Perque la caritat de Christo may se disminueix, y la grandeza del amor quens te , en essernos favorable may se acabará.

Perçò , sempre de nou deus renovar ton esperit , y disposar-lo mes per rebret est Sagramént , y considerar aquest gran MISTERI de nostra salut , ab atenció gran y reverència.

Quant celebras , o quant ouis Missa , te ha de apareixer aquest sainct Sacrifici tant gran , tant nou y tant alegre , com si fos lo mateix dia que Christo prengué carn humana , y se feu home en las entranyas de la Verge Maria , o fos lo mateix dia que Christo fou clavat à la Creu , en la qual patí y morí per la salut dels homens.

IMITACIÓ
CAPITOL III.

Ques cosa util à l'anima combregàr soviny.

La ven del Deixeble.

1. **V**eus aqui, Senyor, que vinch à vos, perque sia ditxós de alcançar gracia ab aquest gran do vostre, y me alegré en aquest sant convít que hauen aparellat ab vostre dolçura per al pobre. *Psal. 68.*

Mirau, Senyor, que en vos mateix es tot lo que puc y dec desijár, vos sou ma salut y ma redempció, ma esperança y fortaleza, ma honrra y gloria.

Alegráu donchs vuy l'anima de vostre servent, perque he elevada ma anima à vos, mon Deu y Jesús meu. Psal. 85.

Ara, bon Jesús, vos desijo rebrer ab molta devoció y reverència, vos desijo tenir en ma casa, perque meresca esser ditxós com Zaqueo de alcançar vostras benediccions, y esser contát entre los verdadérs fills de Abraham.

Ma anima desija rebrer vostre santissíms cos, y mon cor també esser unit ab vos.

2. Senyor, comunicauvos à mi, y això serà sufficiat, perque noy ha per mi consolació sinò en vos.

Sens vos no puc ser , ni sens vostra con-
solació no puc viurer.

Y aixi me convé molt acostarme soviny
de vos , y rebrer - vos per lo remey y salut
de ma anima : perque jo no desmaye en
lo camí d'esta vida mortal , sim' faltava
lo alimént celestial.

Aixi , misericordissim Jesus , nos ense-
nyáreu quant predicant als Pobles , y cu-
rant molts malalts , diguéreu alguna vega-
da à vostres Deixebles : no vull que sen tor-
nen en llurs casas dejuns perque no desmayas-
sen en lo camí Math. 15. 32.

Feu donchs aixi mateix en mi ara , pus
vos son deixát en aquest Sant Sagrmént per
consolació dels faëls.

Vos sou la suau refecció de l'anima : y
lo qui vos rebrá dignamént , se fará parti-
cipant y heretér de la gloria eterna.

Certamént me es necessari , qui tant
soviny so malalt en ma anima , y caic en
la culpa , y tant prest so negligent , y des-
mayo , que ab las frequents oracions y
confessions , y ab la sagrada Comunió de
vostre santissimi cos , renove mas forças ,
me purifisque y encenga en amòr ; perque

tal vegada absténint-me molt temps de combregár y rebrer vostre santissim cos, nom' refredás de mos sants desitgs y proposits.

3. Certamént los sentits del home son molt inclináts al mal desde la juventut. Genes. 8. y si no es lo favór de la medecina divina, l'home se inclina prest à fer cosas pijórs.

Donchs la sagrada Comunió nos deté de fer mal , yns' conforta en lo be.

Y si ara celebránt y combregánt soviny, so tant negligént y fret , que seria si no prenia tant gran medecina , y no procurava tenir tant gran remey y ajuda.

Y encara que tots los dias no so apte ; ni disposát per celebrar , però seré cuidadós de rebrer los divins Misteris , quant ferá convenient , per esser participant de una tant gran gracia.

Perque aquesta es la unica y principal consolació de l'anima faël , mentres està peregrinant en est mortal cos , que soviny recordantse de son Deu , rebe son amar Jesús ab devoció de son cor.

4. O quant admirable es l'amor y inclinació quens' teniu , Senyor , que vos ,

mon Deu y Senyor , Criador , y vivificadór de tots los esperits , vos digneu venir en una pobre anima ; y que ab tota vostra divinitat y humanitat , vingueu à satisfacer sa fam , omplint-la de gracias.

O ditxós esperit , y benaventurada anima , que mereix ab devoció rebrer à vos qui sou son Deu y Senyor , y restar plena de alegria espiritual rebent-vos.

O quant gran Senyor reb ! ô quant amable hoste aposenta en son cor , quant alegre company reb , quant faël amich accepta , ô quant hermos y noble espós abraça sobre tots los demés , y mes amable que tot quant se pot desifar !

Callen en vostra presencia (dulcissimamàt meu) lo Cel , la Terra , ab totes las demés coses que serveixen per llur adornos perque tot lo que tenen de alabança y hermosura , los ho te comunicat vostre lliberalitat y amor , ni arribaran mai à igualar vostre hermosura , qui teniu un nom inefable , y vostra sabiduria no te numero .

Psal. 46.

IMITACIO
CAPITOL IV.

Que Deu dona molts bens y gracies als que devotament combregan.

La ven del Deixeble.

I. Senyor y Deu meu , disposau à vostre servent ab benediccions de vostra dolçura , perque meresca acostarme à aquest tant gran Sagrament vostre , dignament y devotament .

Excitau mon cor en affecte encés , y amor vostre , y despullaume de tota ma gran negligència , visitaume , Senyor , y confolaume ab vostre saludable gracia , perque guste espiritualment de vostra suavitat , la qual està plenament enclosa en est Sagrament , com en sa font y principi .

Illuminau també mos ulls , perque puga contemplar tant gran Misteri , y confortaume , perque ab fermissima fe jolcrega .

Es obra vostra , Senyor , no de la humana potència , es una sagrada institució vostra , y de ninguna manéra invenció de la industria humana .

Per entendrer aquestas coses , nos' pot trobar persona de si mateixa capás , las

quals excedeixan tota la subtilitat dels Angels.

Que podré donchs escodrinyar, ni entendrer de tant alt Sagrament, que no so sinò terra, cendra, y un pecadór indigno?

2. Senyor, ab la simplicitat de mon cor, y ab bona y ferma fe; y perquem' ho haveu manat, me acosto de vos ab esperanca y confianca, y ab gran reverencia, y crech verdaderament que vos sou present en aquest Sagrament, Deu yerdader, y verdader home.

Vos, donchs voleu que vos rebe, y que sia unit ab vos per amor y caritat?

Perçò, prego à vostra soberana clemencia, y vos prech quem doneu per aço una especial y particular gracia, perquem' diritesca tot en vos, y mon cor se desfasse tot en flamas de amor, y que nom' entremeta mai mes en cercar altre consolacio.

Es verdaderament aquest altissim y dignissim Sagrament, la salut de l'anima y del cos, la medecina de tot genero de enfermedat espiritual, en la qual se curan tots mos vicis, se refrenan las passions, se

vencen las tentacions , o se disminueixen: y se comunica à l'anima mes gran gracia , se augmenta la virtut comensada, se confirma la fe , se robora la esperança , y la caritat se encen , y se dilata mes la flama.

3. Verdaderamént haveu donáts molts bens y gracias en est Sagramént ; y encara soviny ne feu moltas à vostres amáts servents , quant combregan y vos reben devotamént. O Deu meu ! Salvadór de la mia anima, y reparadór de la flaqueza humana , y qui donau totas las consolacions interiòrs.

Perque los infundiu una gran consolació , contra tantas penas que pateixen , y de la majór miseria y menyspreu , los elevau ab la esperança de vostra protecció , yls' recreau y illuminau interiormént ab una nova gracia : de tal manéra que los que antes eran turbats , y sens fervór y devoció antes de la Comunió , després alimentáts y recreáts ab lo menjar y beurer celestial se troban molt millorats y devóts.

Que tracteu vostres Elegits d'esta manéra , es disposició de vostra sabiduría :

perque conégan verdaderamént, y expri-
ménten claramént la gran flaqueza quells
tenen, y los grans beneficis que de vos al-
cançan.

Perque d'ells mateixos son frets , durs,
negligens , y indevots : però ab vostra gra-
cia , son fervorósos , alegres , y mereixen
esser molt devots.

Qui es aquell , qui acostantse humil-
mènt de la font de tota suavitat , no parti-
cipe y guste de una gran dolçura ?

O qui es aquell , qu'es prop d'un gran
foc , que no sente en si un gran calór?

Y vos , Senyör , sou aqueixa font sempre
copiosa , y aqueix foc que sempre crema ,
y may se apaga .

4. Perçò , si no puc beure copiosamént
de la plenitud de aqueixa font , fins esser
totalmènt faciat y contént , per lo menos
aplicaré mos llabis à alguna petita canal ,
per hont eau l'aygua celestial , per poderne
beure alguna gota per refreshcar-me , y del
tot nom' creime de sed .

Y si no puc encara esser tot celeste , y
encés en amor com un Querubí y Serafi:
però faré tot lo que podré , en donarme

del tot à la devoció , y preparárt mon cor ;
per alcançár alomenos una petita flama
del diví incendi , rebént ab humilitat
aqueix Sagramént de vida.

Tot lo quem' falta, ô bon Jésus ! Salva-
dòr santissim , supliuho per mi , gracirosa-
ment y benignaméut , qui vos sou dignat
criarnos à tots , dient : *Veniu à mi tots
los qui treballau , y jo vos alibiare*. *Math. 21.*

5. Jo , Senyor , treballo ara ab la suór
de ma cara , so atormentat ab dolór de
mon cor , so carregat de culpas , so inqui-
tat y aflictit de tentacions , y so ple y molt
apretat de passions malas ; y nos' troba
quim' ajude , quim' deslliure , y quim'
salve ; sinò sols vos , Senyör Deu , y Sal-
vadòr meu , à qui me encomano , y totas
mas cosas ; perquem' guardeu y me enca-
mineu al Regne del Cel.

Rebeume , Senyor , en vostra gracia ,
per gloria de vostre santissim nom , pus vos
haveu preparat per mon menjár vostre san-
tissim cos , y per beure vostra sanch sa-
grada .

Concediu-me , Senyor , mon Deu , y
salvadòr de la mia anima , que ab la fre-

quencia de aquest vostre sant Misteri cresca lo affecte de ma devoció.

CAPITOL V.

De la dignitat d'est Santissim Sagrament, y del estat Sacerdotal.

La ven del Deixeble.

I. **E**NCARA que tingueses la pureza dels Angels, y la santedat de Sant Joan Baptista: no serias digne de rebrer ni tracatar aquest tant alt Sagrament.

No es cosa deguda als mèrits dels homens, que l'home consagre, y tinga en sas mans aquest Sagrament inefable de Christo; y que prenga per menjar lo pa dels Angels.

Aquest es un gran Misteri, y també es gran la dignitat Sacerdotal: als quals s'es donat, lo que no s'es concedit als Angels.

Perque sols los Sacerdòts, essent en la Iglesia degudament ordenats, tenen la potestat de celebrar, y consagrar lo cos de Christo.

Lo Sacerdot verdaderament es ministre de Deu, usant de las paraulas de Deu, per ordinació y mandato de Deu: però

aqui lo principal autor es Deu , y lo qui obra est MISTERI invisiblement , al volé del qual totas las cosas son subjectas , ys fa tot lo qu'ell mana .

2. Donchs deus creurer mes à Deu omnipotent , en aquest excel-lentissim Sagramént , que al propri sentit , o altre senyal exteriòr visible .

Y així ab gran temor y reverencia nos devém acostar à aquest tant alt Sagramént .

Mira donchs , y confidéra quin Ministeri y Carrec se te es donát ab la imposició de las mans del Bisbe .

Mira que te ha fet Sacerdot , y te ha consegrat per celebrar aquest sant MISTERI ; mira donchs ara que en son degut temps , offerescas à Deu aquest Sacrifici ab summa fidelitat y devoció , y tingas sempre una vida irreprehensible y santa .

No has aliviát lo pes de ta carrega , antes be ets lligat y tens mes obligació de viure regulat , y esser exemplar en tot , com també de menar una santa y mes perfecta vida .

Lo Sacerdot deu esser adornat de totes

las virtuts, y deu à tots los demés donar exemple de una bona vida.

Sa vida y conversació deu esser molt different de la que comunament practican los homens del mon, y aixi sa conversació deu esser ab los Angels del Cel, o ab los Sants y perfets de la terra.

3. Lo Sacerdót revestit ab los habits sagrats y sacerdotals, està en lloc de Christo, per pregar humilment al bon Deu, tant per si, com per tot lo demés poble;

Ell porta devant y à las espatllas lo senyal de la Creu, perque tinga sempre memòria de la Mort y Passió de Christo. Devant à la Casulla porta la Creu, perque mire ab cuidado los vestigis y vida de Christo, y procure seguirllos ab gran fervor.

A las espatllas porta senyalada la Creu, perque suffice ab paciencia las advercitat's dels proxims per amor de Deu.

Devant porta la Creu, perque sempre plore las proprias culpas; à las espatllas porta la Creu, perque plore de compació los pecats dels altres; y que considere

qu'es ell constituhit medianer entre Deu
yl' pecadór.

Ni sia negligent, nis' cance de pregár
y offerir à Deu lo sant Sacrifici, fins que
meresca alcançar gracia y misericordia.

Quant lo Sacerdot celebra devotament,
honrra y alaba à Deu, alegra als Angels,
edifica la Igleśia, dona favór als vius, y
dona repòs als diffunts, y se fa participant
de tots los bens.

CAPITOL VI.

*Peticiò à Deu del que deu fer l'anima antes de
la Comunió.*

La ven del Deixeble.

1. **Q**uant penso, Senyor, vostra gran
dignitat, y ma gran vileza, tremolo
tot, y resto tot confús.

Perque si nom' acosto de vos, fujo de
la vida: y si me acosto indignament, co-
meto una gran offensa.

Donchs, que faré, mon Deu, qui me
ajudau, y aconsoláu en totas mas necessi-
tats?

2. Senyor, ensenyaume lò cami dret, y
proposaume algun breu exercici quem' sia
convenient per la Santa Comunió.

Perque

Perque es molt util sabér , de quina manera , ço es , ab quina devoció y reverencia dec preparár mon cor , per rebrer saludablemēnt y meritoriamēnt vostre Sagramēnt , o per celebrar tant gran y diví Sacrifici.

CAPITOL VII.

Del examen de la conciencia , y del proposit de la esmena.

La ven de Christo.

1. **L**O que deu fer lo Sacerdót sobre totas las demés cosas , per celebrar aquest sant Sagramēnt , y per tocarlo y rebrello , es acostarsi ab gran humilitat de cor y reverencia , ab una plena y ferma fe , y ab devoció y pia intenció de la honra de Deu .

Ab diligencia examina ta conciencia , y fes lo possible de purificarla , y clarificarla ab una verdadera contrició , y humil confessió : de tal manera que noy reste cosa grave , ni sentes en tu remordimēnt de conciencia quet' impedesca de acostarte libremēnt à la Comunió .

Procura tenir un aborrimēnt gran de tots los pecats en general , y per las faltas

ordinarias de cada dia , procura també
mes en particular tenirne pena y dolór.

Y si tens temps per recullirte un poc ,
confessa en ton cor , y representa al bon
Deu totas las miserias te tos affectes y pa-
fions.

2. Plora , y te un gran sentimént y do-
lór, que encara sias aixì tant carnal y mun-
dá ; tant poc mortificát de tas passions : y
tant ple de moviménts de concupicencia.

Y que tingas tant poc mortificáts y re-
cullits tos sentits exteriòrs : y tant vana-
mént ocupat y embarassat ab pensaménts
y imaginacions inutils.

Y tant inclinat à las cosas exteriòrs , y
tant negligént per las cosas interiòrs.

Tant lleuger y facil per las risas y fol-
ganças desordenadas , y tant dur y tart
per plorar y tenir dolór de las culpas.

Tant prompte per la vida relaxada , y
cercar los contentos de la carn : y tant
per eos en fer penitencia , y alcançar lo
fervor y devoció.

Tant curiós per ohir novas , y veure
cosas agradables , y tant remís per abra-
sar las cosas humils y despreciadas.

Tant ambiciós per tenir moltes coses ,
y tant escás per donár , y tant avariciós per
tenir y guardár .

Tant inconsiderát en parlár , y tant pec
pacient en callár .

Tant desordenát en los costúms , y tant
importú y indiscret en las obras .

Tant desordenát al menjár , y tant fórd
per ohír la paraula de Deu .

Tant velòs per la ociositat , y tant pe
refós y tart per lo treball .

Tant vigilant per escoltar faulas , y tant
adormít y peresós per las pregarias de la
nit .

Tant cuytát per acabár prest la oració ;
y tant distret sens tenir - hi alguna atenció .

Tant negligent en dir las Horas Cano
nicas : tant tibi en celebrar , y tant inde
vót en lo combregár .

Tant prest esser distret , y tant raramént
esser perfetamént recullít .

Tant prest esser mogút de ira , y tant
facil per donár disgüst y pezar als altres .

Tant prompte per judicar als altres , y
tant rigurós per corregirlos .

Tant alegre en las cosas prosperas : y

Tant soviny fer molts bons proposits,
y posarne després molt pochs per obra.

3. Havent confessat, y plorat ab gran
aborrimént y dolór tots aquestos deffec-
tes de ta propria flaqueza, fes un ferm
proposit de esmenar ta vida, y de millo-
rarla sempre.

Després ab perfeta resignació y plena
voluntat, offereixte tu mateix en honra
de mon Nom, en la ara de ton cor en ho-
locausto perpetuo; ço és, ab una fe per-
feta y confiança, encomanam ton cos y
ta anima.

Perque d'esta manera merecias digna-
ment acostarte à offerir à Deu aquest sant
Sacrifici, y rebrer saludablement y digna-
ment lo Sagratament de mon Cos.

4. Perque noy ha offerta tant digna,
ni satisfacció tant grau per borrar nostras
culpas, com offerirse purament y integra-
ment al bon Deu, quant se li offereix lo
Cos de Cristò en la Missa o en la Co-
munió.

Si l'home fará de sa part lo que podrà,
y verdaderament tindrà pena y dolór de

haver pecát : totas las vegadas que se acostarà de mi per alcançar misericordia y ma gracia. Per ma vida , diu lo Senyor , que no vull la mort del pecadór , antes be ques' convertesca y visca , perque de sos pecais no men recordaré may mes . Ezequiel 18. antes be tots li serán perdonats.

CAPITOL VIII.

De la offerta que feu de si Christo en la Creu , y de la propria resignació .

La veu de Christo.

I. **A**ixi com jo voluntariament me oferí al Etern Pare per los pecats , estesos los braços , essent tot nu clavat en la Creu , de tal manera que no restà en mi cosa alguna que no fos sacrificada , per aplaçar la ira de Deu .

Aixi també deus offerirte à mi de bona gana tots los dias en lo sacrifici de la Missa , en offerta pura y santa de totes tas forces , de tot ton affecte , y tant com podrás del mes intim de ton cor .

Ques lo que jo principalment demano de tu , sinò que procures resignarte à mi del tot ?

Tot lo quem' offereixes fora de tu , jo

non' fas cas algú: perque no cerco lo que tu me pots donár, siò à tu mateix.

2. Aixi com tu no serías contént, tenint totes las coses sens mi: aixi tampoc nom' agrada cosa del que tu me pots offerit, siò tu.

Offereixte à mi, y dona te tot per amòr de Deu, y ferá ta offerta accepta.

Mira que jom' offerí tot al Pare per amòr de tu, y juntamént te doní en menjar tot mon Cos y tota ma Sanch: perque jo fos tot teu, y tu sempre restasses meu.

Si encara tu estás en los apetits, y not' sacrificas tot à ma voluntat, no es tota entéra la offerta quem' fas, ni entre nosaltres hi haurá una perfeta uniò.

Y aixi la priméra cosa que tu farás, antes de totes las bonas obras, te de esser, offerirte tu mateix de bona voluntat à las mans y gust del bon Deu, si tu vols alcançar llibertat de esperit, y la gracia de Deu.

Perçò son tant pochs los illuminats y libres de esperit interiormént; perque encara no saben del tot abnegarse y mortificarse.

Será sempre ferma y costant ma sentencia : Si no renuncia algú à totas fas cosas , no pot esser mon Deixeble. Luca 14.

Donchs tu si desijas esser mon Deixeble, offereixte tu mateix à mi , juntament ab tots tos affectes.

CAPITOL IX.

Que devém offerirnos à Deu , juntament ab totas las demés cosas nostras , y pregat per tois.

La veu del Deixeble.

1. **S**enyor , totas las cosas que son en lo Cel y en la terra son vostras.

Mes jo encara voluntariament desijo offerirme tot à vos , y restar perpetuament vostre.

Senyor , en la simplicitat de mon cor , vuy me offeresch à vos per esser sempre vostre servent , y per obehirvos , y per fer sempre un sacrifici de vostra alabança.

Rebeu-me y acceptauime , Senyor , en aquesta santa offerta que jo vos fas de vostre preciosissim Cos. ; la qual vuy vos offeresch en presencia dels Angels , que invisiblement y assisteixen , perque sia per ma salut , y de tot vostre poble.

2. Senyor , jo vos presento totas mas

culpas y delictes sobre lo Altar de vostra misericordia , las quals he comesas devant vos, y devant voftres Angels sants , desdel primér dia que poguí pecár fins à la hora present , perque los creméu tots ab lo foc de vostra immensa caritát, y borréu to-
tas las maculas de tots mos pecáts , y pu-
rificuéu ma conciencia de tot genero de
delicte ; y me restituigau vostra gracia , la
qual perdí pecant ; perdonantme del tot
mas culpas, y rebentme en osculo y abrés
de pau misericordiosamént.

3. Que puc fer per la remissió de mas
culpas , finò confessarlas humilmént, plorar
y pregár sempre , Senyor , à vostra divina
clemencia ?

Jo vos prego , mon Deu y Senyor , y
ohíume ab entranyas de cleméncia , ara ,
que en la oració , so en vostra presencia.

Tots mos pecats aborresch en gran ma-
néra , no vull may mes tornár à pecár :
antes be tinch un gran dolór y pezár dells
ara , y tant com viuré so resolt à ferne peni-
tencia , y ferne la satisfacció me serà pos-
sible.

Perdonauime , mon Deu , perdonauime

mas culpas , per vostra santissim Nom : salvau , Senyor , la mia anima , la qual haveu redemida ab vostra preciosissima Sanch.

Mirau , Senyor , que tot me encomano à vostra gran misericordia , tot me resigno , y deixo à vostras mans , y santa voluntat .

Feu de mi , Senyor , lo que voldreu , segóns vostra santa bondat , y no segóns ma gran malicia y iniquitat .

4. També vos offeresch totas mas abras bonas , encara que sian molt pocas y imperfetas : perque vos las perficieuen y sanctifiqueuen ; y aixi vos sian agradables y acceptas , y las fassáu sempre millórs y mes perfectas , juntament me guyéu à un ditxós fi , encara que jo ara sia peresos , y home de no res y inutil .

5. També vos offeresc tots los desitgs fants de las personas devotas , las necessitats de mos pares , amichs , germans , germanas , parents , y de tots aquells que per amor de vos me han fet algun be , o à altres personas : y de aquells que desijaren y demanàren jols' digués Missa , o pregás per ells y per los seus , o sian ara vius ,

o ja sian diffunts.

Que tots experimenten quels artiba lo auxili de vostra gracia , lo favór de vostra consolació , lo amparo en los perills , la llibertat de las penas ; y que deslliuráts de tots los mals , ab gran alegria vos ne donen las degudas gracias.

6. També vos offeresch mas pregarias ; y aquest sant Sacrifici per aplacár vostra justicia , en particular per aquells quem' feren algun mal , affligiren oin' vitupera- ren , danyaren o agraviaren.

També per tots aquells que jo alguna vegada he affligit , enquietat , agraviat , o escandalizat , tant ab paraulas com ab obras , sientmément , o inadvertidamément , per que , Senyor , à tors nos perdoneu igualmément las culpas , y offensas quels uns havém fet contrals altres.

Apartáu , Senyor , de nostres cors tota suspita mala , tota ira y disputa , y tot lo que pot danyar à la caritat , y disminuir l'amor fraternal .

Misericordia , Senyor , teniu misericordia dels quius demanan vostra misericordia ; donau vostra gracia als qui la tenen

tant menestér, y feu que siám tals ; que siám dignes de gozár de vostra gracia, y que aném tots al Cel. Amen.

CAPITOL X.

*Que facilment nos' deu deixár la santa Comunió.
La ven de Christo.*

1. **F**requentmén̄t, y à menut deus recorrer à la font de la gracia , y de la divina misericordia , à la font de la bondat y de tota pureza : perque pugas esser curát de tas passions y vícis ; y perque sias mes vigilant y fort contra totas las tentacions y enganys del dimoni

Lo enemich , sabent lo gran remey y fruit que troba l'anima en la sagrada Comunió , treballa per tots los camins possibles , y en tota ocasió tant com pot apartar los Christians , y impedirlos de rebrer la Comunió .

2. Quant alguns se disposan y preparan per la santa Comunió , à les hores pateixen mes en lo interior majors tentacions de Satanás.

Perque lo esperit maligne . / com està escrit en Job) ve entre los sills de Deu , per inquietarlos y tu bark sab la acoſtu-

mada malicia , o per ferlos molt temeròsos y perplexos: perque los puga disminuir lo fervor , o impugnantlos los puga llevat la fe , si per cas los podrá fer deixar la Comunió , o que la reben indevotament.

Però nos' deu fer cas de sos enganys, ni de las fantasias y representacions nos fa , per tant torpes y horribles que sian : antes be totas las representacions malas , repellirlas y llançar-las sobre d'ell , com à cap y autór d'ellas.

Se te de menysprear lo miserable simoni , yns' tenim de riurer d'ell ; ni per sos apretos ni turbacions que mou en l'anima, se deu deixar la sagrada Comunió.

3. També embaraça molt la desmejada ancia de tenir devoció , y la anxietat de confessar se , es també impediment de acostar se à la Comunió.

Fes en asso lo que aconsellan los sabis y homens prudents, aparta de tu la tal anxietat y escrupol : perque son un gran impediment de la gracia de Deu ; y destrueixen del tot la devoció de l'anima.

Per causa de alguna petita turbació , o pezar que tu tingas , no deixes la sagrada

Comunió: antes be ves prest à confessarte, y perdona de bona gana totas las offensas que te han fetas los altres.

Mes si tu has offes à algú, demana-li humilment perdo, y Deu te perdonará facilment.

4. De quin profit es dilatár molt la Confessió, o differir molt temps la Comunió?

Purifica ta conciencia lo mes prest que porás, llança prest lo verí de ta anima, cuya à pendrer lo remey, y te anirà millor que si lo dilatafses molt temps.

Si vuy no combregas per aqueixa causa, tal vegada demà te arribarà alguna cosa mala; y aixi podrias passar molt temps ab algun impediment de combregar, y restar mes inhabil.

Tant prest com podrás, aparta de tu la afflicció que tens y pereza: porque no es bo en res lo affligirse molt temps, ni turbarse; y per causa dels impediments quotidians deixar los exercicis sants.

Antes be danya molt differir molt temps la Comunió, porque es causa de un gran fredor y indevoció en l'anima.

Ay dolòr ! alguns negligents y desordenats gustan molt de dilatar la Confessió, y també dilatan la Comunió, per no tenir tanta vigilancia en guardarsse de pecar.

5. Ay , que poca caritat , y debil devoció tenen los que fan tant poc cas de la sagrada Comunió !

Quant ditzòs es aquell , y agradable à Deu , que viu de tal manéra y en tal pureza conserva sa conciencia , que està tots los dias aparellat per combregár , y aqueix seria son desitg , si li era permés , y ho pogués fer sens nota de singularitat.

Si algú se abstén alguns dias de combregar per humilitat , o per alguna causa rasonable , la reverencia que ten al Sagratment deu esser molt lloada.

Però si à menos pensar , la tibieza y indevoció s'es introduida dins son cor , ell deu fer força y excitarse , y fer tot lo que podrà de sa part , y Deu ajudará à son desitg per la bona voluntat ell te , la qual principalment mira Deu.

6. Mes quant serà illegitimament impedit , procurará de tenir bona voluntat , y pia y devota intenció de combregar ; y

així no li faltarà del tot lo fruit del Sagratament.

Perque qualsevol persona devota tots los dias , y totas las horas , pot acostarse saludablemènt y sens impedimènt algú à combregar espiritualmènt.

Però , en certs dias y temps instituhít per la Iglesia , deu ell rebrer lo Cos de son Redemptor sacramentalmènt , ab gran amór y reveréncia : y assò mes prest per la honra y gloria de Deu , que per sa propria consolació .

Perque tantas vegadas misticamènt y ocultamènt combréga , y invisiblemènt es recreat , quantas vegadas se recorda de la Encarnació de Christo , y dels Misteris de sa Passió , y se abraza en son amór .

7. Mes lo qui no se prepára altramènt à la Comunió , sìnd perque se acosta alguna Festa , o per seguir la consuetut , moltes vegadas no serà ben aparellat .

Benaventurat es lo qui se offereix à Deu en holocausto o perfet sacrifici , sempre que celebra la Missa , o combrega .

No sias molt llarch en celebrar , ni tam poch molt precipitat , però guarda lo mo-

I M I T A C I O
do ordinari , y lloable dels demés , entre
los quals vius.

No deus causár molestia ni enfado als altres , sinò seguir lo camí comú , conforme la regla y institució dels Superioris : antes be deus procurar mes la utilitat dels altres , que cumplir ta devoció , y seguir ton affecte.

C A P I T O L X I .

*Quel' Cos de Christo y la Escriptura santa son cos
fas molt necessàries à l'anima del faèl Christià,*

La ven del Deixeble.

O Dulcissim Jesus y Senyor meu ! Quant gran es la dolçura de l'anima devota que menja ab vos , en vostre convit , ahont no se li presenta altra cosa per menjar , sinò vos son unic amàt dulcissim , que sou la prenda mes amada de son cor.

Y en veritat , per mi seria cosa molt dolça , quant so en vostra presència , plorar de sentiment del mes intim de mon cor , y regår vostres peus de mas llagrimas , com feu la piadosa Magdalena.

Però ahont se troba tal devoció ? ahont se escampan copiosas llagrimas santas ?

Certament , en vostre conspecie , y en

presencia de vostres santissims Angels, mon cor tindria de cremar de amor, y plorar de alegria.

Perque jo vos tinch present verdaderament en lo Sagrament, encara que encubert baix de altres especies.

2. Perque no podrien soffrir mos ulls lo mirar vos en vostre propri y divi esplendor, ni tot lo mon junt podria soffrir lo esplendor de la gloria de vostra magestat soberana.

Donchs en asso vos conformau à ma flaqueza, queus' oculteu aixi baix de las especies del Sagrament.

Jo possehesc assi en la terra verdaderament, y adoro lo mateix Senyor quels Angels adoran en lo Cel; mes jo sols ara per la fe, però ells sens vel, y en sa propria especie y clarament.

A mi me convé ara restar content ab lo illum de la verdadera fe, y caminar en ella, fins que apunte lo dia de la eterna claredat; y las ombras de las figuras serán totalment desfipadas. Cant. 2. 17. Mes quant arribará lo qu'es perfet 1. Corin. 13 cessará lo us dels Sagraments; perque los Benaventu-

ràts en la gloria del Cel , no tenen menes-
tér la medecina dels Sagaments.

Perque se alegran sens fi en la presencia
de Deu , contemplant sa gloria de cara à
cara , y de claredát en claredát del abisme
de la Deitát transformáts , gustan lo Verb
diví encarnát , com fou ab eterno en son
principi , y ferá per tota la eternitat.

3. Recordant-me , y pensant en aques-
tas maravellas , tot me es enfadós , ym'
dona pena , encara que sia qualsevol con-
solació espiritual : perque tant com no
veitg claramént mon Deu y Senyor en sa
propria gloria , no estimo en res tot lo que
vetg y oig en est mon.

Vos sou , mon Deu , ver testimoni , que
ninguna cosa me pot consolar , ninguna
criatura pot quietar mon appetit ; sinò sola-
ment vos , mon Deu , lo qual desijo con-
templar eternamént. Però asso no es pos-
sible durant ma vida mortal.

Perço me convé tenir una gran pacien-
cia , y subjectar y conformar tots mos de-
sitgs à vostra voluntat.

Perque també los vostres Sants , que ja
ara se alegran ab vos en lo Regne del Cel,

en fe y ab gran paciencia , quant vivian
en est mon aguardáyan lo advent de vostra
gloria.

Lo que ells creguéren , jo també crec ;
lo que esperáren , també espero; allí ahont
ells arribáren , jo també ab vostra gracia
confio arribár.

Entretant caminaré en la fe , animat y
confortat ab lo exemple dels Sants.

Tindré també los Llibres sants per mon
consuelo , y per mirall de ma vida , y prin-
cipalmént vostre santissim Cos , per mon
singular remey y refugi.

4. Duas coses experimento , me son en
gran manéra necessarias en aquesta vida ,
sens las quals esta miserable vida me seria
insuportable.

En la presó de mon cos detingut , con-
fesso tenir necessitat de dues coses , çò es ,
de alimènt y de llum.

Y per esta rahó , à mi , com à malalt ,
haveu donat vostre santissim Cos , per suf-
tent de ma anima y de mon cos : y me ha-
ven donat la llum de vostra paraula , per illu-
minar y guiar mos passos. Psal. 118.

Sens aquestas dues coses no puc viurer

be : perque la paraula de Deu es la llum de la mia anima , y vostre Sagramènt es pa de vida.

Aquestas duas coses se poden dir dues taules posadas de una part y altra en lo trezor de la Iglesia , la una es la Taula santa del Altar , que conté en si lo pa sant, çó es , lo Cos preciosos de Jesu-Christ.

La altera es la Taula que conté en si la Doctrina santa de la divina Lley , que ensenya la verdadera fe , y nos encàmina fermamént fins al interior del vel, ahont està lo Sant dels Sants.

Gracias vos sian fetas , Jesus y Senyör meu , llum de la llum eterna , per la Taula de la sancta Doctrina , la qual nos ha veu donada y administrada per vostres servents los Profetas y Apostols , y demés Sants Doctors.

5. Gracias vos sian fetas , Creadór y Redemptór dels homens , qui per manifestar à tot lo mon vostra caritat immensa , fereu parár una Taula molt gran , en la qual presentareu per menjár , no lo Anyell , que sols era una figura , sinò vostre santissim Cos , y vostra Sanch preciosa , ale-

grant ab est sant convít à tots los faëls Christians , y ab lo Calzer saludable , embriagànt-los de amor , y olvidantse de to-
tas las coses de la terra , en lo qual son to-
tas las delícias del Paradis , menjant tam-
bé ab nosaltres los sants Angels , però ab
suavitat mes gran y mes ditxosa.

6. O quant gran y venerable es lo Offi-
ci dels Sacerdòts ! als quals se es concedit
lo poder consegrar ab las paraulas santas
lo Senyor de la Magestát , y benehir ab
los llabis y paraulas , y tenirlo en las
mans , y rebrerlo ab llur propria boca , y
ministrarlo als altres .

O quant netas y puras deuen esser aque-
llas mans ! que pura la boca , quant sant
y cast deu ser son cot , y quant immacu-
lát y pur será lo cor del Sacerdót , en lo
qual tantas vegadas entra lo authór de la
pureza !

De la boca del Sacerdót no deu eixir
paraula alguna que no sia santa , util , o
honesta , lo qual reb tant soviny lo Sagra-
mènt de Christo .

7. Sos uils deuen ser simples y castos ,
pus veuen tant sovidy lo Cos de Christo .

Las mans puras , y soviny en oració elevadas al Cel , pus acostuman tocár lo Creador del Cel y de la Terra.

Als Sacerdóts , especialmén̄t se diu en la Escriptura santa : *Sian Sants , perque jo so Sant voſtre Deu y Senyór . Levitic. 19.20.*

8. Ajudens' voſtra gracia , Deu omnipotént , perque nosaltres que havém rebut lo Offici de Sacerdót , pugám dignamén̄t y devotamén̄t servirvos ab tota pureza y bona conciencia.

Però encara que no pugám conversár y viurer ab tanta innocencia com devém : emperò concediu-nos gracia per plorár dignamén̄t nostras culpas passadas ; y ab esperit humil , y ab lo bon proposit y ferma voluntát , perseverár en servirvos ab majór fervór.

CAPITOL XI.

*Ques' deu aparellar ab gran diligència y cuydado
lo qui vol combregar.*

La veu de Christo.

I. **J**O solo gran amic de la pureza , y lo
qui dona tot genero de santedat.

Jo cerco lo cor pur , y aqueix es lo
lloc de mon repòs.

*Aparellam. en ta anima una gran sala ,
ben adornada de virtuts , y celebraré ab tu la
Pascua ab mos Deixebles. Luca 22.*

Si tu vols que jo vinga en tu , y que
reste en tu : llança de tu la corruptela de
la culpa inveterada , y neteja la habitació
de ton cor.

Llança de ton cor tot lo mon , y tot lo
tumulto dels vicis : absentat' en lo terrat ,
dins lo enteniment , qu'es la mes alta part
del anima , com un ocell solitari. Psal. 101.
8. y pensa en los excessos , ab gran amar-
gura y dolor de ton cor.

Tota persona que ama , en sa casa pre-
para lo millor , y mes hermos lloch per la
persona amada , perque en això se coneix
lo gran affecte que te lo qui reb la perso-
na amada.

2. Però tens de advertir que tu no pots satisfer à aqueixa obligació de prepararte ab lo mérit de tas proprias obras , quanc treballasses tot un any en prepararte , y encara que no pensasses en altra cosa.

Antes be , es de ma pietat y gracia, que tingas permisió de acostarte à ma Taula , com un pobre quant lo rich lo cridás per sa Taula , y ell no te altra cosa , per satisfer tal benefici , sinò humiliarse , y donarli moltas gracias.

Fes lo que podrás de ta part , y assí ab gran diligència y cuidado , no à manéra de costum , ni per sola necessitat , sinò ab gran temor y reverencia , y ab gran affecte , reb lo Cos de ton amantissim Deu y Senyór , lo qual se digna de venir en tu.

Jo so lo que te he cridat , jo te he manat fer , jo supliré lo quet falta de preparació : vina y reb-me.

3. Quant jo te fas gracia de tenir devoció , donane gracias à ton Deu : no per que tu ne sis digne , sinò perque he tinguut misericordia de tu.

Si no tens devoció , antes be te sents molt sec y sens fervór , continua en la oració

ció , plora y suspira al Senyor , demandant-li sa gracia : y not' cançes fins que sies ditxós de alcançàr alguna mica o gota de sa gracia.

Tu tens necessitat de mi , però jo no tinc necessitat de tu.

Ni tu vens per sanctificarme ; antes bejo vinc per sanctificar-te , y per ferte mes perfet.

Tu vens per esser sanctificat de mi , y per unirte ab mi , per alcançar mes gran gracia; y per encendrerte de nou en amor , y esmenarte.

No vullas menysprear questa gracia ; antes be ab tota diligencia prepára ton cor , y procura introduhir-hi ton amat Jesús.

4. També es necessari , que no sols te prepares , y procures tenir devoció antes de la Comunió , sinò també que tingas cuidado de conservarla després de haver rebut lo Sanctissim Sagrament. Perque lo bon Deu , no sols nos demana la preparació y devoció antes de la Comunió , sinò també que perseveres devot després de la Comunió . Perque lo conservar-se devot es

uma gran disposició per alcançar novas
gracias de Deu.

Lo que indisposa molt nostra anima, es,
si nos desordenamàs fàcilment, y cercam
prest ab affecte los contentos exteriòrs del
mon.

Guardat' de parlar molt, procura estàr
recullit, y goza de ton Deu, perque tu
lo tens verdaderament, lo qual not' pot
llevar tot lo mon junt.

Jo so aquí, tut' deus entregår total-
mènt: de tal manera que de aquí en avant
no vîcas mes en tu, sinò en mi, sens te-
nir altre cuydado.

C A P I T O L X I I I .

*Que l'anima devota deu desifar de tot son cor unir-se
ab Christo en lo Sagramènt.*

La ven del Deixeble.

I. **Q**ui fará, mon Deu, que jo sia tan
ditxós de trobarvos sol, perque jo
vos puga descobrir tot mon cor, y puga
gozarvos, aixi com ho desija ma anima:
y aixi ja ningú me meny sprehe, ni cri-
tura alguna me distraiga, ni altre respecte
humá, sinò vos tot sol me parleu, y jo à
vos, aixi com acostuma parlar lo amant à

la persona amada , y lo amich quant convida à son amich.

Aßò demano de vos , assò es lo que jo desijo , lo esser del tot unit ab vos , y que mon cor sia del tot olvidat de totas las criaturas , y guste mes de las cosas celestials y eternas , mediant la santa Comunió , y ab la frequencia de celebrar y dir las Missas.

Ay , mon Deu y Senyor ! quant seré perfectamént unit y arrebatat en vos , y del tot olvidat de mi ?

Vos , Senyor en mi , y jo en vos ; y aixi feume la gracia que restem units tots dos eternament.

2. Verdaderamènt vos sou mon amat ; elegit entre milanars , en qui ha tingut gust ma anima habitat , y tenir sa afficció tots los dias de sa vida.

Verdaderamènt sou lo repòs de mon cor , en qui trobo la perfeta pau , y lo verdader repòs , y fora de vos tot es pena y dolór , y una infinita miseria.

Verdaderamènt sou poc conegit , y lo Deu ascondit. Isaïe 45. 15. y qui no comunicau vostres consells als impios y pe-

cadòrs , antes be vostra conversació es ab los humils y simples de cor.

O quant dols es y suau , Senyor , vostre esperit ! qui per amostrar vostre amor y dolçura à vostres fills , los haveu volgut alimentar ab lo pa suavissim baixat del Cel.

En veritat nos' pot trobar nació tant gloria , que tinga llurs Deus tant propinquos y familiars , així com vos , nostre Deu y Senyor , estau cerca de tots los fäels Christians , als quals per aconsolarlos tots los dias , y perque eleven lo cot al Cel , vos donau en menjar , perque gozen de vostras gracies .

3. Quin' altra nació hi ha en lo mon tant noble y ditxosa , com es lo Poble Christià ?

O quina criatura hi ha debaix del Cel tant amada de Deu , com es l'anima devota , en la qual entra lo Senyor , per sustentarla ab sa carn gloria !

O inefable gracia ! ô admirable bondat de Deu , ô amor immens , concedit solament al home .

Però que donaré jo à Deu per aquesta

tant gran gracia, y per esta caritat suprema?

No tinch altra cosa millór, y que puga esser més agradable à Deu, que donarli tot mon cor, y tenirlo estretamént unit ab ell.

A les hores serán alegras totas mas entranyas, quant la mia anima será perfectament unida ab Deu.

A les hores me dirà lo Senyor: si tu vols esser en mi, jo també vull esser en tu, y jo li respondré, dignauos, Senyor, de restar en mi, perque de molt bona gana, jo vull també restar en vos.

Aquest es tot mon desitg, que mon cor sia unit ab vos.

CAPITOL XIV.

Del ardent desitg de algunas personas devotas, per rebrer lo cos de chrisio.

La ven del Deixeble.

I. **O** Senyör! quant gran es lo numero de las dolçuras y consolacions que teniu reservadas per los quius temen. Psal. 30.

Quant, Senyor, me recordo de algunas personas devotas, que se acostan ab gran devoció y affecte al vostre Sagramént, à

les hores soviny tinch una gran vergonya
y confusió , pensant que jo me acostó del
Altar , y à la Taula de la Santa Comunió ,
tant fredament y ab tant poca devoció .

Que resté així tant indevot , y sens af-
fecte ni devoció interior : que no sia tot
encés en amor devant vos , y que no sia
ferit , y inflamat mon cor de amor , com
ho foran moltes altres personas devotas ,
las quals no podían contenir las llagrimas ,
per lo gran desitg tenian de la Comunió ,
y gran amor sentian en llur cor .

Però ab la boca oberta del cos y del
cor , vos desijavan ab tot afecte que sou-
la font viva ; no sabent altrament com
temperar llur fam , ni faciarsel , sens re-
brer ab alegria y espiritual desitg vostre
santissim Cos .

2. O quant ardent y verdaderá era llur
fe , lo que era un gran senyal de vostra sa-
grada presencia en llurs cors .

Aquests si , que verdaderament coneixen lo Senyor , en lo partit y distribuir
lo pa , tenint lo cor tant inflamat en amor ,
essent Jesus en lo interior d'ells , com los
Deixebles quant Jesus caminava ab ells .

Es molt lluny de mi aquest gran affecte , y tant gran devoció , amor y ardor tant vehement.

Ajudame y siaume propicio , dolcissim y benignissim Jesus , y concediu à aquest pobre , alguna vegada en la sagrada Comunió , sentir algun afecte de amor vostre , perque cresca mes ma fe ; y ma esperança en vostra bondat també sia mes gran , y la caritat una vegada del tot enceza , exprimentant la dolçura del celestial manna may se apague.

3. Es prou gran vostra misericordia , per donarme la gracia que jo desijo , y vostra clemencia per visitar mon cor ab vostre ardent caritat , sempre que serà arribada la hora que tindreu ordenada perques' fassia vostra voluntat.

Y encara que jo no tinga lo desitg tant ardent com aqueixas personas tant devotas , y servents vostras : però , ab vostra gracia , desijo tenir aqueix desitg tant encés , pregant-vos , Senyor , y desijant quem' fassau participant de las gracias concediu à aqueixos vostres fervorosos amants , y que jo sia en lo numero de ells , y en llur santa compagnia Q.4

IMITACIO
CAPITOL XV.

Que la gracia de la devoció se alcança ab la humilitat, y ab negació de si mateix.

La ven de Christo.

1. TE convé molt que cerques ab diligència la gracia de la devoció, y demandarla ab gran affecte y desitg, y aguardarla de la ma de Deu ab gran paciencia, y rebrer-la ab gran acció de gracies, y conservarla ab molta humilitat, y obrar ab ella ab gran cuidado; y deixar à las mans de Deu lo modo y l' temps quant nos voldrà visitar.

Primerament te deus humiliar, quant sents en ton cor molt poca, o ninguna devoció, ni tampoc deus del tot desconfiar, ni entristirte desordenadament.

Perque molt soviny Deu en un moment dona lo que havia negát molt temps; Igunas vegadas dona à la fi, lo que al principi de la oració differí donar.

2. Si sempre se alcançava la gracia facilment, y ab tota presteza de la manéra que la desijám, no seria cosa que l'home flac pugués suffrir en esta vida.

Pergò ab bona confiança, y ab humil

paciencia se te de aguardar la gracia de la devoció.

Quant tu no la tens , creu ques per causa de tas culpas y pecats que Deu no te la done , o te la lleve ocultamént.

Moltas vegadas lo que ns' impedeix la gracia , o la aparta de nosaltres , es una petita cosa , sis' pot dir cosa petita , antes be cosa molt gran , lo que impedeix vinga en nosaltres un tant gran be.

Y si tu apartas y vences perfetamént aqueix impedimént , o sia ell petit , o gran , tu alcançarás lo que tu vols , y has demanat à Deu.

g. En lo mateix punt que de tot ton cer te donarás à Deu , ni cercarás fer ton gust en ninguna cosa , antes be tot integramént y perfetamént te deixarás en sas mans , te trobarás unit y quiet en tu ; perque noy ha cosa mes dolça y agradable , que veurer ques' fassa sempre la divina voluntat.

Qualsevol que elevarà sa intenció à Deu , ab un cor senzillo y pur , y se despollará de tot affecte desordenat de las criaturas , de tal manera que no las tindrà notablemènt amot ni aborrimént , serà molt

apte y disposát per rebrer la gracia de Deu , y será digne del do de ma fervorosa devoció.

Perque lo Senyor dona la benedicció à las animas que tenen llur interiòr vacuò y net de tot affecte y passió.

Y quant mes perfetament algú renuncia al affecte de las cosas infimas , y ell es mes mort en si per un perfet menspreu de si mateix , tant mes prest ve en ell la gracia de Deu , y ab major plenitud , la qual li dona mes gran llibertat de esperit , y purifica mes son cor.

4. A les hores se veurá tot ple de riquezas , y se maravellarà de tant gran mudança , y son cor se dilatarà en si molt , y alegrarà , perque sentirà en si lo favór de la ma de Deu ; y perque ell se posa totalmente en sas mans , y voluntat santa pera sempre.

De aqueixa manéra serà benehit l'home qui cerca de tot son cor à Deu , qui no rebé sa anima en va , sinò per ocuparla del tot à las cosas celestials.

Aquest , rebent lo Santissim Sagrament de la Eucaristia , mereix alcançar de Deu

la gracia de la divina unió , lo qual no mira tant sa devoció ni consolació , antes se mira sobre tota devoció y consolació , la honrra y gloria de Deu.

CAPITOL XVI.

Que tenim de presentar à Deu totes nostres necessitats , y demanar li la sua gracia.

Oració de l' Anima.

1. **O** Dolcissim y amantissim Senyor ! lo qual ara desijo rebrer ab tota devoció : vos sabeu ma flaqueza , y la necessitat que patesch ; en quants mals y vicis so caigut , y quant soviny me trobo tot ple de penas , tentát , turbát , y tacát de mas culpas .

Vinch à vos , Senyor , per alcançar de vos remey , jo vos prego me vullau aconsolár y aliviár ,

Parlo à vos , Senyor , que sabeu totes las cosas , aquí son patents tots los secrets de mon cor ; y vos sol sou lo qui me podeu aconsolár y ajudar ,

Vos sabeu be que jo so lo mes necessitós de tots , dels bens de l'anima , y quant pobre so de virtuts .

2. Mirau , Senyor , que pobre y nu de

virtuts so devant vos , demanant vostra gracia , y suplicant à vostra divina clemencia.

Saciau à aquest vostre pobre famulench , enceneu mon cor fret ab lo foc de vostre diví amór , illuminau la ceguéra de mos ulls , ab lo esplendór de vostra divina presencia:

Convertiu en mi totes las cosas terrenas en amargura , feu que tinga paciencia en totes mas penas y adversitats ; y que menysprée y olvide totes aquestas cosas infimas del mon , y demés criaturas.

Eleváu mon cor à vos en lo Cel , y no permetàu que sia distréct y divertít en las cosas de la terra.

Desde ara y pera sempre no trobe altra cosa dolça finò vos , perque vos solamént sou mon menjar y mon beurer , mon amór y ma alegria , ma consolació suau , y tot mon be.

3. Plagués à vos , Senyor , que jo fos tot encés en amór ab vostra presencia , y cremás , de manéra que fos tot transmudat en vos , perque jo fos un mateix esperit ab vos , ab la gracia de una intima y inte-

riór unió , quem' dirritis en las flamas de
vostre ardentissim amór.

Nom' deixeu anár , Senyor , de vostra
presencia , tot deju sens vostra gracia , y tot
sec de devoció , antes be obráu en mi se-
gons vostra gran misericordia , aixi com
moltas vegadas haveu maravellosamént
obrát en vostres Sants .

Quina maravella seria que jo fos tot
encés en amór per vos , y mon amór pro-
pri tot aniquilat en mi ; com vos siau un
foc que sempre crema , y que may se apa-
ga , un amór que purifica los cors , y que
illuminia los enteniments .

C A P I T O L X V I I .

*Del ardent amór , y del vehement affecte y desitg de
rebrer à Christo.*

La ven de l' Anima.

I. **A**B gran devoció , y ab un ardént
amór , y ab tot lo affecte y fervor
de mon cor desijo rebrer-vos , Senyör ,
aixi com feran molts Sants y devotas per-
sonas vos desijáren rebrer en la santa Co-
munió , los quals vos agradaren molt per
llur santa vida , y fervorosa devoció tin-
gueren .

O Deu meu , amór etern , y tot mon
be y benaventuranç a que may se acabara,
jo desijo rebreus ab un vehementissim de-
sitg , y ab la mes deguda reverencia que
qualsevol altre Sant tingue y experimentá
en si.

2. Y encara que no sia digne de tenir en
mí los mateixos sentiménts de devoció
quells tinguéren ; no obstant això vos of-
feresch tot lo affecte de mon cor , com si
sol tingués tots aquells inflamniáts desitgs
à vos tant agradables.

També , Senyor , vos offeresch tot lo
que piament una anima devota pot pensar
y desijár , totas aquestas cosas vos presen-
to y offeresch ab la majör veneració , y ab
lo majör affecte que puc del mes intim de
mon cor .

Senyor y Deu meu , Creadór meu , y
Redemptór meu , vuy vos desijo rebrer ,
ab tal affecte y reverencia , ab tal honra
y alabança , ab tal agrehimént , y disposi-
ció y amór , ab tal fe , esperança y pureza ,
com vos rebé y desijá vostra santissima
Mare , y gloriofíssima Verge Maria ; y
quant lo Angel li portá la embaixada , des-

cobrint-li lo misteri de la Incarnació, humilmént y devotamént respongué: *Veus aquí la esclava del Senyör, sia fet en mi segóns vostra santa paraula. Luc. 1.*

3. Y així com vostre Benaventurat Pre-cursör, lo mes excelént de tots los Sants Sant Joan Baptista, essent encara dins las entranyas de sa Mare, en vostra presencia saltá de alegria, mogut de la gracia del sant Esperit: y després mirant à Jesus quant anava entrel's homens, ab gran humilitat, y ab devotissim affecte, digué: *Io amich del Espós, qui està devant d'ell, y lo ascosa, se alegra moltissim per obir la vesu del Espós. Joan. 3.* així mateix desijo eſſer inflamat de uns grans y sants desits, y presentarme de tot mon cor à vos.

Perço vos offeresch totas las alegrias y consolacions dels cors de totas las personas devotas, llurs affectes ardents, los raptos de llur esperít, y totas las illuminacions sobrenaturals, y totas las visions celestials, totas vos las offeresc, ab totas las virtuts y alabancies que totas las criaturas, tant en la terra com en lo Cel, vos han donat, y donarán pera sempre; totas las

offeresch per mi , y per totas las personas que jo tinch obligació de pregar ; perque en totas ellas sian alabát , y eternament glorificat.

4. Acceptau , mon Deu y Senyor , tots mos affectes , y desitgs de alabar-vos y benir-vos infinitament y eternament , que son deguts de justicia à vostre inefable e infinita grandeza.

Tot asso vos offeresch , y desijo offerir tots los dias y tots los moments , y convido y prego , ab tot lo affecte de mon cor , à tots los celestials Esperits , y à tots los faëls Christians , que fassan ab mi lo mateix.

5. Vos alaben , Senyor , tots los Pobles , totas las Tribus , y totas las Nacions del mon , y magnifiquen vostre santissim y dolcissim Nom , ab summa alegria , y ab fervorosa devociò.

Y tots los que ab deguda reverencia y devociò celebraran vostre altissim Sagrament , y l' rebran ab plena y ferma fe , mescan alcançar de vos la gracia y misericordia , y preguen humilment à Deu per mi pobre pecador,

Quant haurán gozat de la devoció y
unió ab Deu desijada, y restarán consolats,
y maravellosamént faciáts y contents ab
la Comunió, los prec se recorden de mi.

CAPITOL XVIII.

*Que l'home no deu esser curiós en escodrinyar aquest
Sagrament, sinò humilmént imitárl a Christo, sub-
jeçtant tots sos sentits à la santa Fe,*

La ven de Christo.

I. **D**eus guardarte molt de escodrinyar
inutilmén y ab curiositat aquest
profundissim Sagrament, si no vols esser
submergit y anegát en un profundo de
duperes,

*Qui serà escodrinyadór de la Magestàt,
serà oprimít de sa immensa gloria. Proverb.
25. perque es mes gran lo poder de Deu
per obrar, que tot lo que l'home pot en-
tendrer.*

Però es permés cercar la veritat pia-
mén y humilmén, tenint sempre l'ani-
mo preparat per esser ensenyat, y estu-
diant molt en seguir las Sentencias dels
sants Pares.

2. Benaventurada senzilles, que deixa
los camins de las questions difícils, y ca-

mina per lo camí pla y ferm dels Manaments de Deu.

Molts perdéren la devoció , quant volguéren sabér y escodrinyar las cosas mes altas y difficults.

De tu nos' demana altra cosa que la fe y pureza de vida , no gran ingeni , ni penetrar lo profundo dels misteris de Deu.

Si no pots entendrer perfetament las coses que son baix de tu , com podrás comprehendrer las coses que son sobre ta capacitat.

Sias subjeçte à Deu , y humili'a ton júdici à la fe , y te serà concedit la llum de la sciencia , de la manera quet serà útil y necessari.

3. Alguns son tentats gravement sobre la fe y l' sant Sagrament ; però això nos' deu atribuir à llur culpa , sinò à la malicia del enemic.

No vullas fer cas , ni disputar ab los pensaménts , ni respongas als dubtes quel dimoni te posa en lo pensamént ; antes be creu à las paraulas de Deu , creu à los Sants y als Prophetas , y fugirá de tu lo maligne enemic.

Moltas vegadas es profitós y bo , que
sofresca aqueixas coses lo servent de Deu.

Perque lo dimoni no tenta als peca-
dórs , los quals ja posseheix pacificament;
però als faëls Christians y devòts , tenta
y vexa lo dimoni de moltas manéras.

4 Camina Donchs ab una simple y fer-
ma fe , y acostat' de aquest sant Sagra-
mènt ab una simple y devota reverencia :
y tot lo que no pots entendrer d'est sant
Sagramènt , encomana-ho ab tota segure-
tat à las mans de Deu omnipotent.

Mira que Deu no te enganya , antes be
ell se enganya , qui creu y confia desme-
ziadament de si mateix.

*Deu es en companyia dels simples , y se
manifesta als humils , y dona coneixement
als petits. Proverb. 2. Luc. 10. Psal. 118.
illumina y explica lo difficult als esperits
purs , y oculta sa gracia als curiosos y su-
perbos.*

La rahó humana es molt debil , ys' pot
facilmént enganyar , però la verdadéra fe
nos' pot enganyar.

5. Tota rahó y discurs natural ha de se-
guir la fe , no anteposarse , ni destruirla.

Perque la fe y l'amór son las cosas més
excel-lens , y obran de manéra oculta en
est santissim y excel-lentissim Sagramént.

Deu qui es etern , immens , y de infi-
nita potencia , fa cosas grans y incompre-
hensibles, tant en lo Cel com en la Terra,
y ningun entenimént pot penetrar la gran-
deza admirable de sas obras.

Si las obras de Deu fossen tals , que fa-
cilmént la rahó humana las pogués com-
prendrer , no serían admirables , nis' po-
dría dír fossen inefables.

*Fi dels quatre Llibres de la Imitació de
Christo, de Thomas à Kempis, &c.*

ADVERTENCIA A L'ANIMA DEVOTA.

Com lo bon Deu aborresça las oracions dels pecadòrs que no ascoltan sa Lley, com està escrit en los Proverbis cap. 28. y en lo Psal. 108; vers. 7. Perçò es cosa necessaria lo convertirse al Senyör, valense dels Sagraments que Christo ha instituïts en particular del sant Sagramènt de la penitència, perque alcançada la gracia de Deu, se puga l'anima, ab deguda disposició, acostàr al Altár, per rebre lo santissim Sagramènt de la Eucaristia; y per aqueixa causa me ha aparegut molt aproposit escriure aquí las següents devicions; perque servescan de preparació y disposició deguda à la Santa Comunió del santissim Sagramènt del Altár: qués lo si y intent tingüé lo Autòbor de aquest present Llibre, quens' demonstra lo menyspreu del mon, yns' inflama à l'amor de Deu.

ACTE DE CONTRICIÓN.

Senyor Deu meu Jesu-Christ, Deu y home, verdader Criador y Redemptor meu, me peza de tot mon cor de haver-vos offès, per ser vos qui sou, à qui de servir y amar sobre totes las cosas del mon: y així proposo, y vos prometo fermament, ajudat de la vostra divina

gracia, de nous offendre may mes, antes
be de totas mas forças fugir las ocasions
de pecar , y de confessarme de las culpas
passadas , y de complir la penitencia men-
será imposada , per viurer sempre en vos-
tra gracia , la qual penso alcançar per los
mérits de vostra Passió Sagrada , y per vos-
tra infinita misericordia , y per la inter-
cessió de la Verge Maria Mare vostra , y
dels demés Sants de la gloria celestial.
Amen.

Oració antes de la Confessió.

A ceptau amoroſamēnt , piadosissim
y clementissim Jesus , ma Confessió ;
qui sou la unica esperança de la salvació
de mi anima , (vos prego , mon Deu)
me doneu una verdadera contrició de mon
cor , y una font de llagrimas à mos ulls ,
per plorar dia y nit totas mas faltas y cul-
pas , ab humilitat y pureza de cor . Ohíu ,
Senyor , ma oracio , y acceptaula ; perque
si vos sou irritat contra mi , qui me am-
pararà ? Qui tindrà misericordia de mas
culpas ? Recordauvos , Senyor de mi , qui
induíreu à la Cananea y al Publicá à fer
penitencia , y rebereu benignement las lla-

gimnas de Sant Pere. Senyor y Deu meu,
de la mateixa manera acceptau amorosamente
mas pregarias. Amen.

Altre Oració antes de confessarse.

Amabilissim Jesus, quius entregáreue à la mort de Creu, per salvar los pecadors, inclináu los ulls de vostra misericordia à mi miserable pecador, qui invoco vostre santissim Nom, y no vullau de tal manéra considerar ma malicia, queus olvideu de vostra soberana bondat. Y encara que jo he comesas culpas per las quals vos me podeu condemnar, vos no haveu perdut la pietat, ab la qual nos sojen salvat. Donchs, Senyor, perdonau-me, qui sou mon unic salvador, y teniu misericordia de ma anima pecadora, desfeuli las cadedans de las culpas, y curaulifas nafras. O bon Jesus, jous desijo, vos cerco, vos amo, amostraume la cara de vostra clemencia, y seré salvo. Enviaume un raig de vostre llum soberana en ma anima, per los merits de vostra Mare puríssima, y demés Sants, la qual me descobre y fassa coneixer tots los defectes de ma anima verdaderament, los quals dec

confessar , y me ajude y ensenye com los
dec plenamént explicar , ab una verdadéra
contricio de cor. Qui viviu y regnau Deu
nóstre per tota la eternitat. Amen.

Oració després de la Confessió.

O Amantissim Jesus , jo miserable pe-
cador , en remissio de tatas mas cul-
pas , vos offeresch aquella admirable ca-
ritat vostra , ab la qual , vos Deu de eter-
na majestat , vos volguereu fer home
mortal per nosaltres , y mes de 30. anys
entre grans y differents penas y persecu-
cions volguereu esser fatigat , aquestas y
totas las demés coses que suffríreu en vos-
tre Passio sagrada vos offeresch , donant
vos gracias , y pregant vostra immensa
pietat , que per los merits de aqueixas
vostres penas me purifiqueu , perque vos
sia agradable , y me encamineu à la vida
eterna. Amen.

Altre Oració à la Verge per lo mateix.

O Benaventurada Verge Maria , Mare
de Mon Deu , vos prego per vostre
santissim Nom quem alcanceu de Jesu-
Christ unic Fill vostre , un verdadér y
constant goig y consuelo de conciencia. Y

com

com sia nat de vos aquell que destruïnt la
maledicció, nos doná la benedicció, y con-
fonent la mort, nos doná una vida eterna:
feu que per vostres merits y intercessió, que
se aparte de mi tota maledicció, y que tot
mon cor sia ple de la divina benedicció.
Amen. *Altre Oració per lo mateix.*

AMANTISSIM Senyor Jesu-Christ, vos
prego per vostra misericordia, y sagra-
da Mort y Passió, que borreu de ma
anima totes las maculas de mas culpas he
confessadas: y que à mi y tots los faëls
Christians, en particular los que son en-
comanats à mas oracions, purifiquen per-
fetamént, y curen, illumineu, y nos en-
camineu à la vida eterna. Amen.

*Oració de Sant Thomas de Aquino,
antes de la Comunió.*

OMnipotent y etern Deu: mirau
quem' acosto al Sagramént del uni-
genit Fill vostre, Jesu-Christ Senyor nos-
tre: mi acosto com à malalt al Metge de
vida, immundo à la font de misericordia,
cego à la llum de la claredat eterna, po-
bre al Senyor del Cel y de la Terra. Pre-
go, Senyor à vostra liberalitat immensa,

R

perque vos dignieu curar mos mals , ren-
tar mas immundicias , illuminar ma ce-
guera, enriquir ma pobreza, vestir ma nu-
ditat : perque puga menjar lo pa dels An-
gels , y rebrer en mon cor lo Rey dels
Reys, y Senyor dels Senyors; ab tanta re-
verencia , humilitat , ab tanta contricio y
devocio , ab tanta pureza y fe, ab tal pro-
posit y intencio , com es convenient a la
salvacio de ma anima.

Donaume gracia , Senyor, (vos prego)
que no sols rebe lo Sagrament de vostre
sanctissim Cos y Sanch ; però encara lo
effecte y virtut de aquest sant Sagrament.
O dolcissim Deu ! feu que jo rebe lo san-
tissim Cos de vostre unigenit Fill , nostre
Senyor Jesu-Christ , lo qual tragué del
ventre virginal de Maria sanctissima ; de
tal manera que jo meresca esser incor-
porat ab son Cos mystic de la Iglesia san-
ta , y esser contat per un de sos membres.
O amantissim Pare ! concedíume que vos-
tre amantissim Fill , lo qual cobert baix
de las especies sagamentals que ara vull
rebrer , després en lo Cel lo puga clara-
ment contemplar eternament : lo qual ab

vos viu y regna ab la unió del sant Esperit
Deu verdader, per tota la eternitat. Amen.

Oració à la Verge, per lo mateix fi.

O Mare de pietat y misericordia, Be-
naventurada Verge María, jo mis-
erable y indigne pecadór, recorro à vostre
amparo, de tot mon cor y affecte; y prego
vostra pietat soberana, que aixi com acis-
tireu à vostre Fill essent pendent à la Creu,
aixi mateix à mi, miserable pecadór, y à
tots los que assí, y en tota la Iglesia de
Deu combregan, vullau acistir: perque
ajudats de vostra gracia, pugam rebter
dignament la Hostia santa, y acceptable
sempre devant lo conspekte de la summa
y individua Trinitat. Amen.

Oració després de la Comunió.

Gracias vos fas, Senyor sant, Pare
Omnipotent, etern Deu, qui à mi
pecadór, indigne servent vostre, no per
mos mérits, sinò per vostra infinita mis-
ericordia, vos sou dignat faciarme ab lo
preciosissim Cos y Sanch de vostre unige-
nit Fill, nostre Senyor Deu Jesu-Christ:
y vos prego, que questa Comunió santa,

no sia per mi per major pena , antes be un
 medi saludable per alcançar misericordia.
 Me sia una forta armadura de la fé , y un
 escut impenetrable de bona voluntat. Sia
 la evacuació de tots mos vícis , y la des-
 trucció de la concupicencia , lo aument
 de la caritat , paciencia , humilitat , y de-
 més virtuts ; y contra dels enganys dels
 enemichs , visibles y invisibles , ferma de-
 fensa : de mos moviments , tant carnals
 com espirituals , una perfeta quietut , y
 medi per unirme estretament ab vos , Deu
 hu y verdader , y per obtenir una felis
 mort. Y vos prego quem' vullau portar à
 aquell inefable convit celestial : ahont vos
 ab vostre Fill , y Esperit Sant , per als Sants
 sou llum verdadera , facietat plena , goig
 etern , alegria perfecta , y felicitat eterna.
Per Christum Dominum nostrum. Amen.

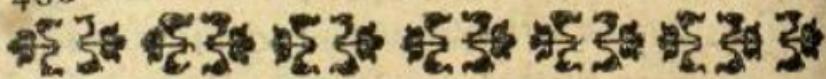
*Altre Oració devotissima que deya S. Tho-
 mas, després de la Comunió , à la Verge
 Maria Senyora nostra.*

Santa María , gloriosa Mare de nostre
 Senyor Deu Jesu-Christ , serenissima
 Reyna del Cel y de la Terra : que foreu

digna portar al mateix Criadór de totas las criatures en vostre santissim ventre , y vuy jo he rebut son venerabilissim Cos : devant d'ell intercediu per mi , perque tot lo que he deixat de fer en aquest venerable sagrament per negligencia , ignorancia , o accidentalmént , per vostres santas pregarias ell me ho vulla perdonar , qui viu y regna Deu. *Per omnia secula seculo-rum. Amen.*

*Altre Oració de Sant Thomas, després
de la Comuniò.*

Anima de Christo, sanctificaume. Cos santissim de Christo, salvaume. Sanch precioza de Christo , embriagáume de amor. Aygua del costat de Christo , ren-taume. Passió de Christo , confortaume. O bon Jesus , ohíume. Dins vostres sagradas nafras escondiume , no permetau que jo sia separat de vos. Del enemich maligne defençaume. En la hora de ma mort cridaume. Manau que jo vaja à vostre presencia : perque ab los Sants y vostres Angels , vos alabe per tota la eternitat. *Amen.*

*LLETANIAS DEL SANT NOM
de J E S U S*

KYrie eleison. Christe eleison.
KYtie eleison.

Jesu audi nos. Jesu exaudi nos.
Pater de cœlis Deus , miserere nobis.
Fili Redemptor mundi Deus, miserere
Spiritus sancte Deus , miserere nobis.
Sancta Trinitas unus Deus , miserere.
Jesu Fili Dei vivi , miserere nobis.
Jesu splendor Patris ,
Jesu candor lucis æternæ ,
Jesu Rex gloriæ ,
Jesu sol justitiae ,
Jesu Fili Mariæ Virginis ,
Jesu admirabilis ,
Jesu delectabilis ,
Jesu Deus fortis ,
Jesu Pater futuri seculi ,
Jesu magni consilii Angele ,
Jesu potentissime ,
Jesu patientissime ,
Jesu obedientissime ,
Jesu mitis & humilis corde ,

Miserere nobis.

Jesu amator castitatis,
 Jesu amator noster,
 Jesu Deus pacis,
 Jesu auctor vitae,
 Jesu exemplar virtutum,
 Jesu zelator animarum,
 Jesu Deus noster,
 Jesu refugium nostrum,
 Jesu Pater pauperum,
 Jesu Thezaurus fidelium,
 Jesu bone pastor,
 Jesu lux vera,
 Jesu sapientia æterna,
 Jesu bonitas infinita,
 Jesu via & vita nostra,
 Jesu gaudium Angelorum,
 Jesu magister Apostolorum,
 Jesu Doctor Evangelistarum,
 Jesu fortitudo Martirum,
 Jesu lumen Confessorum,
 Jesu puritas Virginum,
 Jesu Corona Sanctorum omnium;
 Propitius esto, parce nobis Jesu.
 Propitius esto, exaudi nos Jesu.
 Ab omni malo, libera nos Jesu.
 Ab ira tua, libera nos Jesu.

Miserere nobis.

Ab insidiis diaboli , libera nos Jesu.
 A spiritu fornicationis ,
 A morte perpetua ,
 A neglectu inspirationum tuarum ,
 Per misterium sanctæ incarnationis tuæ,
 Per Nativitatem tuam ,
 Per infanciam tuam ,
 Per divinissimam vitam tuam ,
 Per agoniam & passionem tuam ,
 Per Crucem & derelictionem tuam ,
 Per languores tuos ,
 Per mortem & sepulturam tuam ,
 Per Resurrectionem tuam ,
 Per Ascensionem tuam ,
 Per gaudia tua ,
 Per gloriam tuam ,
Agnus Dei qui tollis peccata mundi ,
 Parce nobis Jesu.

Agnus Dei qui tollis peccata mundi ,
 Exaudi nos Jesu.

Agnus Dei qui tollis peccata mundi ,
 Miserere nobis Jesu.

Jesu audi nos. Jesu exaudi nos.
Oremus.

Domine Jesu Christe , qui dixisti , pe-
 crite & accipietis , quærite & invenie-

libera nos Jesu.

tis, pulsate & aperietur vobis : quæsumus,
da nobis potentibus divinissimi tui amo-
ris effectum, ut te toto corde, ore & ope-
re diligamus, & à tua numquam laude
cessemus.

Lletanias del sant Sagramént.

KYrie eleison. Christe eleison.

KKyrie eleison.

Christe audi nos. Christe exaudi nos.

Pater de cœlis Deus, miserere nobis.

Fili Redemptor mundi Deus, mil.

Spiritus sancte Deus, mil.

Sancta Trinitas unus Deus, mil.

Panis vivus qui de cœlo descendisti,

Deus absconditus & salvator,

Frumentum electum,

Vinum germinans Virgines,

Panis pinguis & deliciæ Regum,

Juge sacrificium & oblatio munda,

Agnus absque macula,

Mensa purissima,

Angelorum esca,

Manna absconditum,

Memoria mirabilium Dei,

Panis supersubstantialis,

Miserere nobis.

Verbum caro factum habitans in nobis.
 Emanuel nobiscum manens usque ad
 consummationem seculorum,
 Calix benedictionis,
 Misterium fidei,
 Prætelsum & venerabile Sacramentum,
 Sacrificium omnium Sanctissimum,
 Verè propiciatorium pro vivis & de-
 functis,
 Cœleste antidotum quo præservamur à
 peccatis,
 Stupendum super omnia miraculum,
 Sacratissima Passionis commemoratio,
 Donum transcendens omnem plenitu-
 diaem,
 Memoriale præcipuum divini amoris,
 Divinæ affluentia largitatis,
 Sacrosanctum & augustissimum misterium,
 Pharmacum immortalitatis,
 Tremendum, ac vivificum Sacramen-
 tum,
 Panis, omnipotentia Verbi caro factus,
 Incruentum sacrificium, & Hostia san-
 ctæ,
 Cibus & conviva, offerens & oblatio,

Miserere nobis.

- Dulcissimum convivium, cui assistunt An-
geli ministrantes, mis.
Sacramentum pietatis ; mis.
Vinculum charitatis, mis.
Spiritualis dulcedo in proprio fonte de-
gustata, mis.
Refectio animarum sanctorum , mis.
Viatricum in Domino morientium , mis.
Pignus futuræ gloriæ , mis.
¶. Panem de Cœlo præstitisti eis.
¶. Omne delectamentum in se habentem.

Oremus.

Deuſ qui nobis ſub Sacramento mira-
bili Paſſionis tuæ memoriam reliquiſ-
ti ; tribue quæſumus , ita nos corporis &
ſanguinis tui ſacra miftaria venerari , ut
redemptionis tuæ fructum in nobis jugi-
ter ſentiamus. Qui vivis & regnas Deus.
Per omnia ſecula ſeculorum. Amen.

*Lletanias à honrra de la sagrada Mort y
Passió de nostre Senyor Jefu Christ.*

Al Divendres.

Kyrie eleison. Christe eleison.

Kyrie eleison.

Christe audi nos. Christe exaudi nos.

Pater de cœlis Deus , miserere nobis
 Fili Redemptor mundi Deus , mil.
 Spiritus sancte Deus , mis.
 Sancta Trinitas unus Deus , mis.
 Jesu Rex mitis Jerusalem ingresse ,
 Præ compassionē lacrimate ,
 Triginta argenteis appreciate ,
 Ad Discipulorum pedes inclinate ,
 Panis viue nos confirmans ,
 Potus verè nos lætificans ,
 In oratione prostrate ,
 In agonia sanguineo sudore perfuse ,
 Ab Angelo confortate ,
 Osculo à Juda tradite ,
 A Ministris ligate ,
 A Discipulis derelictæ ,
 Annæ & Caiphæ præsentate ,
 Alapa à Ministro percusse ,
 A falsis testibus accusate ,
 In faciem conspice ;
 Oculis velate .
 Colaphis Cæse ,
 Jesu cuius corpus percucientibus & ge-
 næ vellentibus date ,
 A Petro ter negate ,
 Ab Herode , & ejus exercitu sprete , &
 illuse

Miserere nobis

Veste alba indute,
Barabbæ postposite,
Flagellis cæse,
Propter scelera nostra attrite,
Quasi Leprosus reputate,
Veste purpureâ indute,
Spinis coronate,
Arundine percusse,
A Judeis ad Crucem postulate,
Morte turpissimâ condemnate,
Voluntati Judeorum tradite,
Iesu crucis pondere gravate,
Tanquam ovis ad occisionem ducite,
Vestibus exute,
Clavis in Cruce confixe,
Propter iniquitates nostras vulnerate,
Pro inimicis patrem deprecate,
Cum inquis reputate,
Opprobrium hominum facte,
A Judæis derise,
A Militibus in Cruce illuse,
A latrone injuriis lacefsite,
Opprobriis saturate,
Iesu latroni pœnitenti paradisum pollicite,
Qui Joannem Matri tua in filium traxisti,

Misericere nobis.

Te à Patre derelictum attestate,
 Felle & aceto in siti potate,
 Consummata omnia de te scripta testate,
 Cujus spiritus in manus Parris commendatus.
 A Patre pro tua reverencia semper exaudite,
 Usque ad mortem Crucis obediens facte,
 Lancea transfixe,
 Jesu, de cuius latere exivit sanguis & aqua,
 Cujus livore sanati sumus,
 Propitiatio nobis facte,
 De Cruce deposita,
 In sindone munda involute,
 In Monumento novo tumulate,
 Vinctos tuos de lacu inferni prædate,
 Jesu ab inferis victor reverse,
 Agnus Dei qui tollis peccata mundi, mis.
 Agnus Dei qui tollis peccata mundi, mis.
 Agnus Dei qui tollis peccata mundi, mis.
 Kyrie eleison. Christe eleison.
 Kyrie eleison. Pater noster, &c.
 ¶. Et ne nos inducas in temptationem.

Miserere nobis.

R. Sed libera nos à malo. Amen.

V. Domine non secundum peccata nostra
facias nobis.

R. Neque secundum iniquitates nostras
retribuas nobis.

Oremus.

R Espice, quæsumus Domine, super
hanc familiam tuam, pro qua Domi-
nus noster Jesus Christus non dubitavit
manibus tradi nocencium, & Crucis su-
bire tormentum. Qui tecum vivit & reg-
nat Deus. Per omnia secula seculorum.
Amen.

Lletanias del Sant Esperit.

K Yrie eleison. Christe eleison.

Kyrie eleison.

Christe audi nos. Christe exaudi nos.

Pater de cœlis Deus, miserere nobis.

Fili Redemptor mundi Deus, mis.

Spiritus sancte Deus, mis.

Sancta Trinitas unus Deus, mis.

Amor cœlestis, mis.

Beatissima lux, mis.

Consolator mœrentium, mis.

Doctor humilium, mis.

Æternitas cara ,
Fortitudo fragilium ,
Gaudium sempiternum ,
Hospes animæ ,
Juvamen gloriosum ,
Lumen cordium ,
Medicina peccaminum ,
Navigantium sydus ,
Origo totius bonitatis ,
Pneuma sacrum ,
Quæstor inviolabilis ,
Refocil-lator deficientium ,
Sustentator inopum ,
Torrens redundans ,
Unctio spiritalis ,
Lux indeficiens ,
Destructor superborum ,
Director viatorum ,
Spiritus mansuetudinis ,
Promissio Patri^s ,
Pignus nostræ hæreditatis ,
Infusor castitatis ,
Amor virginitatis ,
Spiritus renovationis ,
Charitas inestimabilis ,
Spiritus pacis & ardoris ,

Misere nobis.

Spiritus longanimitatis ,
Spiritus veritatis & unitatis ,
Fons hortorum ,
Deus scientiarum ,
Revelator lapsorum ,
Dator munerum ,
Dulce refrigerium ,
Spiritus omnium gratiarum ,
Vera salus morientium ,
Decus singulare omnium viventium ,
Portus naufragantium ,
Pater orphanorum ,
Curator vulnerum ,
Fons vitæ æternæ ,
Consolator optime ,
Solamen dolentis animæ ,
Spiritus graciæ & misericordiæ ,
Spiritus continentiæ ,
Fons sapientiæ ,
Largitor veniæ ,
Spiritus sapientiæ ,
Charitas vera ,
Pluvia voluntaria ,
Flumen Dei vivi ,
Donum Dei Altissimi ,
Spiritus timoris Domini ,

Miserere nobis.

Spiritus gaudii , mis.
 Spiritus adoptionis filiorum Dei ; mis.
 Propitius esto , parce nobis Spiritus
 Dei vivi.

Ab omni obstinatione & desperatione,
 libera nos Spiritus Dei vivi.

Ab omni præsumptione , & veritatis con-
 tradictione, libera nos Spiritus Dei vivi,

Ab omni mala , & prava consuetudine ,
 libera nos Spiritus Dei vivi.

Ab invidia fratnæ charitatis , libera nos
 Spiritus Dei vivi.

Per invisibilem unctionem tuam , libera
 nos Spiritus Dei vivi.

Per sanctam in Baptismo Christi appari-
 tionem tuam , libera nos Spiritus Dei
 vivi.

Peccatores , te rogamus audi nos.

Ut omnes Ecclesiasticos Ordines in sancta
 Religione , & vero spiritu conservare
 digneris , te rogamus audi nos.

Ut virtutum omnium complementum no-
 bis donare digneris , te rogamus
 audi nos . -

Ut nos exaudire digneris , te rogamus
 audi nos .

Spiritus sancte Deus, te rogamus
audi nos.

Kyrie eleison. Christe eleison.

Kyrie eleison. Christe audi nos.

Christe exaudi nos. Pater noster, &c.

V. Spiritus Domini replebit orbem ter-
rarum.

R. Et hoc quod continet omnia, scien-
tiam habet vocis.

Oremus.

Adisit nobis, quæsumus Domine, vir-
tus Spiritus sancti: que & corda nos-
tra clementer expurget, & ab omnibus
tueatur advertis. Per Dominum nostrum
Iesum Christum Filium tuum. Qui te-
cum vivit & regnat in unitate Spiritus san-
cti Deus. Per omnia secula, &c.

Lletanias de la Mare de Deu.

Kyrie eleison. Christe eleison.

Kyrie eleison.

Christe audi nos. Christe exaudi nos.

Pater de cœlis Dens, miserere nobis.

Fili Redemptor mundi Deus, mis.

Spiritus sancte Deus, mis.

Sancta Trinitas unus Deus, mis.

Sancta Maria, ora pro nobis.

Sancta Dei Genitrix, ora.

Sancta Virgo Virginum ,
Mater Christi ,
Mater divinæ gratiæ ,
Mater purissima ,
Mater castissima ,
Mater inviolata ,
Mater intemerata ,
Mater amabilis ,
Mater admirabilis ,
Mater Cœcatoris ,
Mater Salvatoris ,
Virgo prudentissima ,
Virgo veneranda ,
Virgo prædicanda ,
Virgo potens ,
Virgo clemens ,
Virgo fidelis ,
Speculum justitiæ ,
Sedes sapientiæ ,
Causa nostræ lætitiae ,
Vas spirituale ,
Vas honorabile ,
Vas insigne devotionis ,
Rosa misticæ ,
Turris Davidica ,
Turris eburnea ,
Domus aurea ,
Fœderis Arca ,
Janua Cœli ,
Stella matutina ;
Salus infirmorum ,
Refugium peccatorum ,
Consolatrix afflictorum ,

Auxilium Christianorum ,
 Regina Angelorum ,
 Regina Patriarcharum ,
 Regina Prophetarum ,
 Regina Apostolorum ,
 Regina Martirum ,
 Regina Confessorum ,
 Regina Virginum ,

Regina Sanctorum omnium ,
 Agnus Dei qui tollis peccata mundi , parce
 nobis Domine.

Agnus Dei qui tollis peccata mundi , exau-
 di nos Domine.

Agnus Dei qui tollis peccata mundi , miser-
 ere nobis.

v. Ora pro nobis sancta Dei Genitrix.

v. Ut digni efficiamur promissionibus Christi.

Oremus.

Gratiam tuam , quæsumus Domine , men-
 tibus nostris infunde , ut qui Angelo nun-
 ciante , Christi Filii tui incarnationem cog-
 novimus , per Passiouem ejus & Crucem ad
 resurrectionis gloriam perducamur. Per eum-
 dem Christum Dominum nostrum. Amen.

Lletanias ordinarias dels Sants.

Kyrie eleison. Christe eleison.
 Kyrie eleison.

Christe audi nos. Christe exaudi nos.

Pater de cœlis Deus ,	miserere nobis,
Fili Redempto, mundi Deus ,	mif.
Spiritus sancte Deus ,	mif.
Sancta Trinitas unus Deus ,	mif.

Ora pro nobis.

Sancta Maria ,	ora pro nobis.
Sancta Dei Genitrix ,	ora.
Sancta Virgo Virginum ,	ora.
Sancte Michael ,	ora.
Sancte Gabricl ,	ora.
Sancte Raphael ,	ora.
Omnes sancti Angeli & Archangeli Dei , orate pro nobis.	
Omnes sancti Beatorum spiritum Ordines , orate pro nobis.	
Sancte Joannes Baptista ,	ora.
Omnes sancti Patriarchæ & Profete ,	orate.
Sancte Petre ,	
Sancte Paule ,	
Sancte Andrea ,	
Sancte Jacobe ,	
Sancte Joannes ,	
Sancte Thoma ,	
Sancte Jacobe ,	
Sancte Philippe ,	
Sancte Bartholomæ ,	
Sancte Mathæ ,	
Sancte Simon .	
Sancte Thadæ ,	
Sancte Mathia ,	
Sancte Barnaba ,	
Sancte Luca ,	
Sancte Marce ,	
Omnes sancti Apostoli & Evangeliste ,	orate.
Omnes sancti Discipuli Domini ,	orate.
Omnes sancti Innocentes ,	orate.
Sancte Stephane ,	ora.
Sancte Laurenti ,	ora.

Ora Pro nobis.

LLETANIAS.

417

Sancte Vincenti ,	ora.
Sancti Fabiane & Sebastiane ,	orate.
Sancti Joannes & Paule ,	orate
Sancti Cosma & Damiane ,	orate.
Sancti Gervasi & protasi ,	orate.
Omnes sancti Martires ,	orate.
Sancte Gregori ,	ora.
Sancte Silvester ,	ora.
Sancte Ambrosi ,	ora.
Sancte Augustine ,	ora.
Sancte Hieronime ,	ora.
Sancte Martine ,	ora.
Sancte Nicolae ,	ora.
Omnes Sancti Pontifices & Confessores,	orate.
Omnes sancti Doctores ,	orate.
Sancte Antoni ,	ora.
Sancte Benedicte ,	ora.
Sancte Bernarde ,	ora.
Sancte Dominice ,	ora.
Sancte Francisci ,	ora.
Omnes sancti Sacerdotes & Levitæ ,	orate.
Omnes sancti Monachi & Heremitaræ ,	orate.
Sancta Maria-Magdalena ,	ora.
Sancta Agathæ ,	ora.
Sancta Lucia ,	ora.
Sancta Agnes ,	ora.
Sancta Cæcilia ,	ora.
Sancta Catharina ,	ora.
Sancta Anastasia ,	ora.
Omnes sanctæ Virgines & Viduæ ,	orate.
Omnes Sancti & Sanctæ Dei ,	intercedite pro nobis.
Propitius esto ,	parce nobis Domine.

Propitius esto , exaudi nos Domine.
 Ab omni malo , libera nos Domine.
 Ab omni peccato ,
 Ab ira tua ,
 A subitanea & improvisa morte ,
 Ab insidiis diaboli ,
 Ab ira & odio , & omni mala voluntate ,
 A spiritu fornicationis ,
 A fulgure & tempestate ,
 A morte perpetua ,
 Per mysterium sanctę Incarnationis tuz ,
 Per Adventum tuum ,
 Per Nativitatem tuam ,
 Per Baptismum & sanctum Jejunium tuum ,
 Per Crucem & Passionem tuam ,
 Per Mortem & Sepulturam tuam ,
 Per sanctam Resurrectionem tuam ,
 Per admirabilem Ascensionem tuam ,
 Per Adventum Spiritus sancti paracliti ,
 In die Judicii ,
 Peccatores , te rogamus audi nos .
 Ut nobis parcas ,
 Ut nobis indulgeas ,
 Ut ad veram poenitentiam nos perducere digneris ,
 Ut Ecclesiam tuam sanctam regere & conservare digneris ,
 Ut Dominum Apostolicum , & omnes Ecclesiasticos Ordines in sancta Religione conservare digneris ,
 Ut inimicos sancte Ecclesie humiliare digneris ,
 Ut Regibus & Principibus Christianis pacem

Libera nos Domine.

Te rogamus audi nos.

LLETANIAS.

419

cem & veram concordiam donare digneris,
 Ut cuncto Populo Christiano , pacem &
 unitatem largiri digneris ,
 Ut nos metipsos in tuo sancto servitio con-
 fortare & conservare digneris ,
 Ut mentes nostras ad cœlestia desideria eri-
 gas ,
 Ut omnibus benefactoribus nostris sempi-
 terna bona retribuas ,
 Ut animas nostras fratrum propinquorum ,
 & benefactorum nostrorum ab æterna
 damnatione eripias ,
 Ut fructus terræ dare & conservare digneris
 Ut omnibus fidelibus defunctis requiem
 æternam donare digneris ,
 Ut nos exaudire digneris ,
 Fili Dei ,
 Agnus Dei qui tollis peccata mundi , parce
 nobis Domine .
 Agnus Dei qui tollis peccata mundi , exaudi
 nos Domine .
 Agnus Dei qui tollis peccata mundi , miserere
 nobis .
 Christe audi nos . Christe exaudi nos .
 Kyrie eleison . Christe eleison . Kyrie eleison .
 Pater noster , &c .
 R. Et ne nos inducas in temptationem .
 R. Sed libera nos à malo .

Psalm. 69.

D Eus in adjutorium meum intende : *
 Domine ad adjuvandum me festina .
 Confundantur & revereantur * qui querunt
 animam meam .

S

Avertantur retrorsum , & erubescant * qui
volunt mihi mala.

Avertantur statim , erubescentes * qui
dicunt mihi euge , euge.

Exultent & latentur in te omnes qui que-
runt te * & dicant semper magnificetur Do-
minus : qui diligunt salutare tuum.

Ego vero egenus , & pauper sum ; * Deus
adjuva me.

Adjutor meus , & liberator meus es tu : *
Domine ne moreris.

Gloria Patri , &c.

*. Salvos fac servos tuos.

R. Deus meus sperantes in te.

*. Esto nobis Domine turris fortitudinis.

R. A facie inimici.

*. Nihil proficiat inimicus in nobis.

R. Et filius iniquitatis non apponat nocere
nobis.

*. Domine non secundum peccata nostra fa-
cias nobis.

R. Neque secundum iniquitates nostras retri-
buas nobis.

*. Oremus pro Pontifice nostro N:

R. Dominus conservet eum & vivificer eum ,
& beatum faciet eum in terra , & non tra-
dat eum in animam inimicorum ejus.

*. Oremus pro benefactoribus nostris.

R. Retribuere dignare , Domine omnibus no-
bis bona facientibus , propter nomen tuum ,
vitam æternam. Amen.

*. Oremus pro fidelibus defunctis.

R. Requiem æternam dona eis Domine , &

- Lux perpetua luceat eis.
 ¶. Requiescant in pace. R. Amen.
 ¶. Pro fratribus nostris absentibus,
 R. Salvos fac servos tuos, Deus meus sperantes in te.
 ¶. Mitte eis Domine auxilium de sancto,
 R. Et de Sion tuere eos.
 ¶. Domine exaudi orationem meam.
 R. Et clamor meus ad te veniat.
 ¶. Dominus vobiscum.
 R. Et cum spiritu tuo.

Oremus.

Deus cui proprium est misereri semper & parcere: suscipe deprecationem nostram: ut nos & omnes famulos tuos, quos delictorum catena constringit, miseratione tuae pietatis clementer absolvat.

Exaudi, quæsumus Domine, supplicium preces, & confitentium tibi, parce peccatis: ut pariter nobis indulgentiam tribuas benignus & pacem.

In nefabilem nobis Domine, misericordiam tuam clementer ostende: ut simul nos, & à peccatis omnibus exuas, & à poenit, quas pro his meremur eripiias.

Deus qui culpâ offenderis, poenitentiâ placaris: preces populi tui supplicantis, propitiatus respice: & flagella tuae iracundiae, quæ pro peccatis nostris meremur averte.

Omnipotens sempiterne Deus, miserere Famulo tuo Pontifici nostro N. & dirige eum secundum tuam clementiam in viam salutis æternæ: ut te donante, tibi placita cu-

piat, & tota virtute perficiat.

DEUS à quo sancta desideria, recta confilia & justa sunt opera: da servis tuis illam quam mundus dare non potest pacem; ut & corda nostra mandatis tuis dedita, & hostium sublata formidine, tempora sint tua protectio-ne tranquilla.

UREIGNE sancti Spiritus, renes nostros & cor nostrum, Domine: ut tibi casto corpore serviamus, & mundo corde placeamus.

Fidelium Deus omnium conditor & Redemptor animabus famulorum famularumque tuarum remissionem cunctorum tribue peccatorum: ut indulgentiam, quam semper optaverunt piis supplicationibus consequatur.

Actiones nostras, quæsumus Domine, aspirando præveni, & adjuvando proseguere: ut cuncta nostra oratio & operatio à te semper incipiat, & per te cœpta finiatur,

Omnipotens sempiterne Deus, qui vivorum dominaris simul, & mortuorum, omniumque misereris, quos tuos fide & opere futuros esse prænoscis: te supplices exoramus, ut pro quibus effundere preces decrevimus, quosque vel præsens seculum adhuc in carne retinet, vel futurum jam exutos corpore suscepit, intercedentibus omnibus Sanctis tuis, pietatis tuæ clementiâ omnium delictorum suorum veniam consequantur. Per Dominum nostrum Jesum Christum Filium tuum, &c.

v. Dominus vobiscum.

r. Et cum spiritu tuo.

v. Exaudiat nos omnipotens & misericors Do-

minus. R. Amen.

V. Et fidelium animæ per misericordiam Dei ,
requiescant in pace. R. Amen.

F I N I S.

A P R O B A C I O.

*Del molt Reverent JAUME IGNACI BADUA , Mef-
tre en Arts , y Doctór en santa Theologia , y Ca-
thedralic , que fonch de una y altra de les dites
Facultats en la Universitat Litteraria de la Fi-
delissima Vila de Perpinyá : y vuy Rectór indig-
ne de Sant Llorens de la Salanca.*

ME mana Monsenyór Illustrissim y Reve-
rendissim Don JOAN H. BASAN DE
FLAMENVILLE , per la Providencia de Déu ,
y gracia de la Santa Sede Apostolica , digniss-
sim Bisbe de Elna , que lliga y examine algu-
nes Oracions per antes y després de la Con-
fessió y Comunió , traduïdas en llengua Ca-
thalana ; y essent millor la obediencia que la
víctima , puix que , com diu lo gran Sant Gre-
gori , en la víctima se sacrifica la carn agena ,
però en la obediencia se immola la voluntat
propria : en esta obediencia per mi trobo molt
poc , o ningun merit , puix que noy ha de ma
voluntat propria , ni lo menor sacrifici ; per-
que ordenarli à hu lo que anhelan sas ansies ,
com à cosa molt de son gust , lleba lo mérit à
la obediencia : *Cum hujusmodi successus præcipi-
tur , cum locus superior imperatur , is , qui ad hæc
percipienda obredit , obedientiæ sibi virtutem eva-
cuat , si ad hæc etiam ex proprio desiderio anhelat.*

S 3

APROBACIO,

Lib. 35. Moraf cap. 12. Ab que com rendesc
esta obediencia à qui me dona en cada precep-
te seu una honrra , y aquesta tant sobrada, com
no merescuda , y així aguardo impacient sos
preceptes , per la honrra , quin mérit puc te-
nít en esta obediencia ?

Estes Oracions devotes , de les quals me se
ha comés lo examen , han de anar junes à un
Llibre tot de or , traduhít en la mateixa llen-
gua Cathalana , y que te per titol , *Menyspreu
del mon* ; y si qui ha traduhít eix Llibre en la
traducció mostra que te ab la BON'AURA de l'es-
perít diví molt encés , y molt viu en son cor lo
foc del zel y de la pietat , en ajustar à eix Lli-
bre del *Menyspreu del mon* aquestes Oracions
fervoroses, ostenta los acerts de son judici pru-
dent ; perque son si en la traducció del dit
Llibre nos fong deixár vivamént estampát lo
menyspreu del mon y de ses vanitats en les ani-
mes de sa Patria , (si es veritat que tingan les
animes patria en aquest desterro ,) perque l'a-
mór que porien tenir per lo mon , lo sacrifi-
quen al Criador del mon . Y per lograr aquest
si , quin medi se pot trobar mes efficás , com
provehír de aquellas Oracions , que poden
conduír à que se fassen les Confessions y Co-
munions ab fruit ? perque si se ama lo mon , no
es per ser lo mon bo , sinò per no aplicar-se
l'entenimént à coneixer quant mal es , digám
ho mesclar l'amór del mon no es fineza , sinò
ignorancia .

*Euntes in mundum universum , digné lo diví
Mestre Christo à sos Apostols , Marc. 16. v. 16.*

Y es molt digne de reparo quels' mane de tornar al mon , quant llur blazó està en haver sabut deixarlo. *Ecce nos reliquimus omnia. Math. 19. v. 11.* Es per tornarlos als perills? no es finò per embiarlos al desengany ; perque havent los Apostols deixát lo mon lo miraven molt de lluny , y com en les distancies no se poden examinar be les ombres del pinsell , y lo mon es una tela ahont corre sas lineas lo engany , no podien los Apostols tocar sas falsedats , mirant lo de tant lluny , y com per ser Apostols no basta deixar lo mon , finò que també es menester menysprearlo. Embia Christo sos Apostols à que vejan lo mon que han deixát : *Euntes in mundum universum* , perque junten à la renúncia lo menyspreu. Donchs lo que dona llum al enteniment per coneixer les falsedats del mon , desapega del mon la voluntat. Y ahont se alcança esta llum sagrada , com en la Confessió y Comunió , ab la deguda preparació y devoció fetas?

La ignorancia que nos impedeix de coneixer las falsedats del mon y de menysprearlo , es una de les ferides fatals que deixá estampades en nostra anima la primera culpa del mon ; y com , segóns la doctrina del Angelic Mestre Sant Thomas . cada pecat actual produceix à proporeió en nostra anima los mateixos efectes que feu en lo genero humà l'original , ab nostres culpes actuals renovám y aumentám aquella ferida de la ignorancia *2. 2. q. 154. art. 1. & 2. Ambulabunt ut caeci , quia Domino peccaverunt. cap. 1. diu lo Profeta Sofonies.* Y així

APROBACIO

lo ques remey de la culpa , es també remey de la ignorancia quens' fa amár lo mon , per que nos impedeix de coneixer sas falsedats y engany . Y ahont se troba est remey de culpa , com en les Confessions y Comunions ben fetas ? Per esta rahó en estos Sagaments troban les animes ab la llum qne hi alcançan lo des- terro de la ignorancia que las deté de menys- prear lo mon , perque las oculta sos pernicio- sos enganys , ab que com estes Oracions de- votes sian per conduir à les animes , à que fas- sen les Confessions y Comunions ab fruit . Tinc per gran prudencia lo ajustar al Llibre del *menyspreu del mon* aquellas Oracions , en les quals no trobo altre falta que la de ser vingu- des en nostra llengua Cathalana massa tart al mon , per lo profit quen' haurien tret los que descansen en los braços de la mort : mes per lo profit que espero quen' traurán los qui vuy son , y de aqui al devant serán , puix que de altra part no regonec en ellas alguna cosa que se opose à nostra Santa Fe , y als bons Costums , judico que son dignes de que la Estampa les eternise *Salvo en tot , &c.* Y aixi ho firmo en Sant Llorenç de la Salanca , als 20 de Setem- bre 1698.

BADUA Doctor.

APROBACIO

Del Reverent Pare Presentat Fr. RAPHAEL BALDERAN Mestre en Arts, Doctor y Cathedratic en sagrada Theologia, en la Universitat Litteraria de la Fidelissima Vila de Pàrpinyà, Religiós del Ordre de Predicadòrs.

HUmilment rendit à la Obediencia del Illustrissim y Reverendissim Don JOAN H. BASAN DE FLAMENVILLE, attentivament he llegit unes Oracions fervorosas, disposicions per confessar y combregar dignament. Obra que en breus clausules,abraça gravissimas instruccions: no se ha de desdényar porque es breu, pus ensenya mon Angelich Mestre, que, *breves valde accepti sunt, quia si sunt boni, avidius audiuntur; si vero mali, parum gravant.* D. Thom. in Epis. ad Heb. cap. 13. Grans Llibres son rarament sens defecte. Si lo Author en unes materias se sobrepuja, en altras se avileix tant, que se desagradua ell mateix. Ni nostre Author ni nostre Traductor han de temer eixa censura. Lo estil, lo subjecte, y lo si que se proposa, tot es presagi ditzós de una espiritualitat de la primera esphera.

Tres modos de parlar proposa lo Mestre de la Theologia S. Thomas, *est triplex modus loquendi: unus humilis, quem comuiter loquimur, alias quando est coloratus, alias quando est ornatus, primus convenit docenti, secundus persuadenti, tertius delectanti;* & quolibet istorum modorum loquebantur Apostoli. D. Ib. in ps. 18. Abrazats los

Apostols en divins incendis, se esplicavan de tres maneras differens: primerament ab un llenguatge humil, que es lo comu o vulgar, y est es necessari als qui ensenyan; segonament de un estil colorat, que vivament persuadeix, en si de un modo ornat de flors, que sens enfado delecta. Tal es lo estil de est Llibre, en nostra llengua natural traduït; qui no podrá profitarne si vol: difficult es de persuadir lo menys-preu del mon, mes que cor de diamant no se dirriteix en los incendis de un fenix abrazat: en si que podém imaginar de mes delectable, que lo repòs interior de nostras conciencias, que despreciant lo mon se alcança: sols un home Apostolic podia aplicarse à una materia tant profitosa, y de tots generalment intelligible per la claredat de sa Doctrina; de la qual podém dir lo que S. Joan Chrisostomo digué de una de las Oracions: *hanc nullis verborum nominumve fucis & lenociniis illustrabo orationem; sed hujusmodi verbis utar, quæ & famulæ, & ancille, & viduae, & agricultoræ comprehensibilia captuque facilita sunt, Chrisost., quod Deus sit homo.*

Si volia alabar lo subjecte de est Llibre, altre Llibre seria obligat de donar à llum, encara que est en sa brevedat, es un epilogo del millór que se pot tractar en semblant materia, y esta es la invenció ingeniosa de un gran opifice de abraçarho tot en un limitat espay, *magnum opificis est, clausisse totum in exiguo.* Deu vulla que no sie tant mal rebut com lo que nos ha deixat Innocencio III. lo qual queixantse de son temps, del qual lo nostre apar que es

una copia faël , digué : *hodie vir justus & quietus inutilis , vir religiosus hypocrita , vir simplex , fatuus reputatur. Innocen. 3. lib. 1. de contém. mund. cap. 31.* O mon infame ! ô enganyós ! que tot ho alteras y viciás. Un home just , retirát solitari , es inutil. Un home devout , es hypocrit. Y lo mes simple passa per simple y loco. La soledat es inutilitat , la devoció hypoeresia , la senzilleza locura , ó per dirho mes claramént , un home intrigant y gran visitadór , religiós y devót , doble dissimulat , y enganyós , es lo carácter dels humens que lo mon adóra y venéra. En temps que regnan semblans erròrs , es molt judiciós y prudent renovar los mateixos desenganyys. Confio que nostre traductor logrará son intent , y que ab son menyspreu del mon y las Oracions devotas , romprá lo vel dels imitadors dels Prínceps de la Synagoga.

No menos ostenta la excelencia de esta obra lo ordre , lo estudi , y lo si que lo Traductor se proposa. Condicions , que com ensenya lo mellissuo Doctor S. Bernat , magnifican un Avthor , quo ordine , quo studio , quo fine , que que nosse oportet : quo ordine , illud prius quod maturius movet ad salutem : quo studio , illud ardentius , quod vehementius movet ad amorem : quo fine , ut non ad inanem gloriam , curiositatem , aut aliquid simile ; sed tantum ad suam & aliorum ædificationem. D. Bern. Ser. 36. in Can. Quin es lo ordre de est Llibre ? comença per desenganyarnos de las maximas perniciosas del mon , que es lo primér pas de la vida espiritual , y lo millor

medi per encaminarnos à nostra Patria ditxosa. Vivim com suspesos entre los bens temporals y eterns : no podém alcançar los uns sens despreciar los altres. Qui no menyspreará los primers , si considera llur inconstancia , llur fragilitat , llur difficultat y llur enfado , tot ho inspira lo menyspreu del mon. Lo estudi cuidadós de nostre Traductór , es de encendrer en nostres cors lo foc ardentíssim de la charitat , y extinguir los incendis de nostres passions ; que qui tant amorosament suspira , no intenta sino divines flames : mes en fi , perqne terminaria sa obra per disposicions à una digna Comunió , si no se proposava lo amór de est Augustíssim y Santíssim Sagrament , en lo qual , com ensenya lo Concili Tridentino , ha atezorat nostre diví Mestre totes les riquezas de son amór. *In quo divitias sūi in nos amoris velut effudit. Conc. Trid. Ses. 24.*

Mes quin si es lo de esta obra ? no pot ser una gloria vana , pus à menyspreá nos exorta , no es una curiositat inutil , pus tant sarament nos disposa sa propria edificació , y la instrucció de tantes persones ignorans , es lo si principal que intenta.

Es deplorable de veurer la ignorancia de nostre temps: tragicamént experimentám , que à penas alcançan los homens lo us de la rahó , que son capassos dels crims mes horrendos , y de les infamies mes nefandes ; y en una edat avançada ignoran com se han de preparar à una bona Confessió , y disposarse à una digna Comunió , y temían estos de morir en la

pobreza de llur cor, qui indocti sunt in cordis
egestate morientur. Prov. 10. v. 21. Qui se vulla
 enriquir de celestial Doctrina, y de una verda-
 dera devoció, llisqua est Llibre, que conté una
 Doctrina sana, santa, verdadera, y catholica,
 digna de memoria immortal; que perço me
 explico ab las paraulas de un antic y grave
 Authór: *verum quia nostræ censuræ (quæ nulla est)*
publicandum injungis, ipsum codicem sydereo splen-
dore coruscum ad multorum remedium esse decerno.
Aluar: in reser, ad eulog. Puix Monsenyor lo re-
 met à ma censura: declaro que es sens censura,
 y que mereix que ab lluminosos y celestials ca-
 racters se eternise sa memoria, eix es mon sen-
 tir. *Salvo, &c.* En nostre Convent de Predi-
 cadòrs de la Fidelissima Vila de Perpinyá, als
 22. de Setembre. 1698.

Fr. RAPHAEL BALDERAN.

INDICE.

Dels Quatre Llibres de la Imitació de Christo ;
y menysspreu del Mon.

LIBRE PRIMER.

- CAP. I. **D**E la Imitació de Christo , y menysspreu del mon. pag. 1.
- II. Del humil sentiment de si mateix p. 4.
- III. De la Doctrina de la veritat p. 6.
- IV. De la providencia y cuidado de las cosas se han de fer. p. 10.
- V. De la lectura de las Escripturas santas p. 11.
- VI. De las afeccions ó passiós desordenadas p. 13.
- VII. Ques' deu fugir la vana esperança y superbia p. 14.
- VIII. Que havem de fugir la desmasiada famillitat. p. 16.
- IX. De la obediencia y subjecció p. 17.
- X. Ques' deu fugir la desmasia en las parauillas. p. 18.
- XI. Com se te de alçançar la pau interior , y del zel de aprofitar p. 20.
- XII. De la utilitat porta la adversitat p. 23.
- XIII. Com se ha de resistir à las tentacions p. 24.
- XIV. Com se deu evitar lo judici temerari p. 29.
- XV. De las cosas que proceheixen de la charitat. p. 30.
- XVI. Com se tenen de sofrir los defectes dels altres. p. 32.

Í N D I C E

	433
XVII. De la vida Religiosa	p. 34.
XVIII. Dels exemples dels sants Pàrrocs.	p. 35.
XIX. Dels exercicis deu fer un bon Religiós.	p. 39.
XX. Del amor de la soledat, y amòr del silenci	p. 43.
XXI. De la compunció y remordimént del cor	p. 48.
XXII. De la consideració de la miseria humana.	p. 52.
XXIII. De la meditació de la mort	p. 57.
XXIV. Del Judici, de las penas dels pecats	p. 62.
XXV. Del fervoros cuidado de la esmena de la vida.	p. 67.

LLIBRE SEGON.

CAP. I. <big>D</big> E la conversació y tracte interior.	p. 75.
II. De la humil subjecció	p. 80.
III. Del home bo y pacifich	p. 82.
IV. De la pureza de voluntat, y cenzilla intenció	p. 84.
V. De la propria consideració	p. 86.
VI. De la alegria de la bona conciencia	p. 88.
VII. Del amor ques' deu à Jesus sobre totas las cosas	p. 91.
VIII. De la familiar amistat de Jesus.	p. 93.
IX. de la privació de tota consolació humana.	p. 96.
X. Del agrahiment per la gracia de Deu	p. 102.
XI. Quants pochs son los qui aman la Creu	

de Christo.	p. 105.
XII. Del cami Real de la Santa Creu	p. 108.

L L I B R E T E R C E R .

- CAP.I. **D** El parlar que fa Christo en lo interior de l'anima fael p. 119.
- ii. Prega l'anima perque puga ohir lo Senyor quant li parla en son interior p. 121.
- iii. Que la paraula de Deu se te de ohir ab humilitat, y que molts no la estiman com deuen. p. 123.
- iv. Que devem conversar devant Deu ab veritat y humilitat p. 128.
- v. Del admirable efecte fa en l'anima lo amor diví p. 131.
- vi. Dels senyals y proba del verdader amant, p. 136.
- vii. Ques' deu ocultar la gracia, baix la guarda de la humilitat 140.
- viii. De la vil estimacio de si mateix devant los ulls de Deu. p. 144.
- ix. Que totes las coses se deuen referir à Deu, com a ultim fi. p. 146.
- x. Que despreciat lo mon es cosa molt dolça servir à Deu p. 148.
- xi. Quels desitgs del cor se deuen examinar y moderar, p. 151.
- xii. Declara que cosa sia paciencia, y pelea contra los apetits sensualls. p. 154.
- xiii. De la obediencia del subdit humil, à exemple de Christo. p. 157.
- xiv. Que devem considerar los secrets judicis

I N D I C E.

135

- de Deu , perque no siám superbos en las
prosperitats p. 160.
- xv. Com nos tenim de portar , y que tenim de
dir en tot lo que desijám p. 163.
- xvi. Quel verdader consuelo se deu solamént
cercar en Deu. p. 165.
- xvii. Que tot nostre cuidado deu ser posat en
Deu p. 167.
- xviii. Que devém suffrir las miserias d'esta vi-
da ab paciencia p. 169.
- xix. De la tolerancia de las injurias , y com se
proba lo verdader pacient. p. 172.
- xx. De la confessió de nostra flaueza , y mis-
rieras d'esta vida p. 175.
- xxi. Quens' devém descansar en Deu sobre
totas las coses p. 178.
- xxii. Com nos devém recordar dels beneficis
de Deu p. 183.
- xxiii. De quatre coses que causan una gran pau
en nostre cor p. 187
- xxiv. Quis' deu evitar lo esser curiós de la vida
agena p. 200.
- xxv. En que concisteix la verdadera pau del
cor y profit de l'anima p. 202.
- xxvi. De la excellencia de la llibertat de l'ani-
ma , la qual se alcança mes ab oració que ab
estudi p. 205.
- xxvii. Que l'amor propri impedeix molt alcan-
çar lo summo be p. 207.
- xxviii. Contra las llenguas dels murmuradòrs.
p. 210.
- xxix. Com devém invocar à Deu en temps de
la tribulació p. 212.

- xxx, Ques' deu demanar lo favór diví , y de la esperança de recuperar la gracia p. 214.
- xxxi, Ques' deu menyspreár tota criatura per trobar lo Criadór p. 218.
- xxxii, Que deu l'home negarse à si mateix , y fugir tot apetit p. 222.
- xxxiii, De la mudança del cor humá , y que Deu te de effer lo fi de totas nostras obras, p. 225.
- xxxiv, Que Deu es suáu al qui l'ama sobre totas las cosas. p. 226.
- xxxv, Que en esta vida noy ha may seguretat de las tentacions p. 229.
- xxxvi, Contra los vans judicis dels homens. p. 232.
- xxxvii, De la pura y total resignació de si , per alcançar la llibertat del cor p. 234.
- xxxviii, Del bon regimen en las cosas exterioras y recurs à Deu en los perills p. 237.
- xxxix, Que l'home no sia importu en los negocis. p. 239.
- xxxx, Que l'home no te res de bo de si , nis' pot gloriar de cosa alguna p. 240.
- xli, Del menyspreu de tota honrra temporal, p. 244.
- xlii, Que nostra pau y consuelo no la devém posar en los homens p. 245.
- xlili, Contra la ciencia vaná , secular y mundenya p. 247.
- xliv, Que nos' deüen cercar ab affecte las cosas exterioras p. 250.
- xlv, Que nos' deu donar credit à tots , y quant facil es des' llizar en las paraulas p. 251.

I N D I C E.

437

- XLVI. De la confiança en Deu, quant nos diuen
injurias p. 255.
- XLVIII. Ques' deüen suffrir totas las cosas gra-
ves, per alcançar la vida eterna p. 260.
- XLVIII. Del dia de la eternitat y angustias
d'esta present vida. p. 262.
- XLIX. Del desitg de la vida eterna y quant grans
son las promeses per los qui pelean p. 268.
- L. Com l'home desconsolat se deu offerir tot à
la ma de Deu p. 275.
- L1. Quens devém ocupar en obras humils, quāt
som cançats de fer las grans p. 281.
- LII. Que l'home no deu creurer eſſer digne de
consolació , ſino de açots p. 282.
- LIII. Que la gracia de Deu nos' comunica als
qui tenen affecte à las cosas terrenas p. 286.
- LIV. Dels diſſerents moviments , de la natura-
leza , y la gracia. p. 289.
- LV. De la corrupció de la naturaleza . y effica-
cia de la gracia p. 296.
- LVI. Que devém mortificar nostres apetits , y
imitar à Christo en portar la Creu p. 301.
- LVII. Que l'home no deu desmayar molt,quant
cau en alguns deſſectes p. 305.
- LVIII. Que no devém escodrinyar las cosas al-
tas , y judicis ocults de Deu. p. 308.
- LIX. Que tota noſtra eſperança deu fer poſada
en Deu. p. 315.

LLIBRE QUART.

- CAP. I.** A B quanta reverencia se te de rebrer Jesu-Christ. p. 319.
- ii. Que la gran bondat y charitat de Deu se comunica al home en aquest Sagramént. p. 329.
- iii. Ques util al home combregar soviny p. 334.
- iv. Que Deu dona moltas gracias als qui devotaméct combregan p. 338.
- v. De la dignitat de aquest santissim Sagramént, y estat Sacerdotal p. 343.
- vi. Petició à Deu, del que deu fer l'anima antes de la Comunió p. 349.
- vii. Del examen de conciencia, y proposit de la esmena p. 347.
- viii. De la offerta que feu de si Christo en la Creu, y de la propria resignació p. 351.
- ix. Que devém offerirnos à Deu y totas nostras cosás, y pregár per tots. p. 353.
- x. Que facilmént nos' deu deixår la Santa Comunió p. 357.
- xi. Quel Cos de Christo, y la Escriptura santa son cosas molt necessarias al Christiá p. 361.
- xii. Ques' Deu aparellár ab diligencia lo qui vol combregar p. 369.
- xiii. Que l'anima devota deu desijar unirse ab Christo en lo Sagramént p. 371.
- xiv. Del ardent desitg de algunas personas en rebrer lo Cos de Christo p. 375.
- xv. Que la gracia de la devoció se alcança ab humilitat p. 398.

I N D I C E.

439

- xvi. Que devém presentár à Deu totas nostras
necessitats , y demanarli la sua gracia p. 381.
xvii. Del ardent amor de rebrer à Christo.
p. 383.
xviii. Que l'home no deu esser curiós de esco-
drinyar aquest Sagratament , sinò subjectarse
à la santa Fé p. 387.
*Las devocions que deu fer l'anima devota per com-
bregar santament començan* p. 391.

nota
Joseph

notes

joseph paix +

steine alt.

aleix

françay lovet,

xii Calonet

pas et paix

per se proposito

g G G S

R B

Ubae.

" R, f

fffff

Q H

tion e g g

e g

• c h n b t a

J H T

J H T

